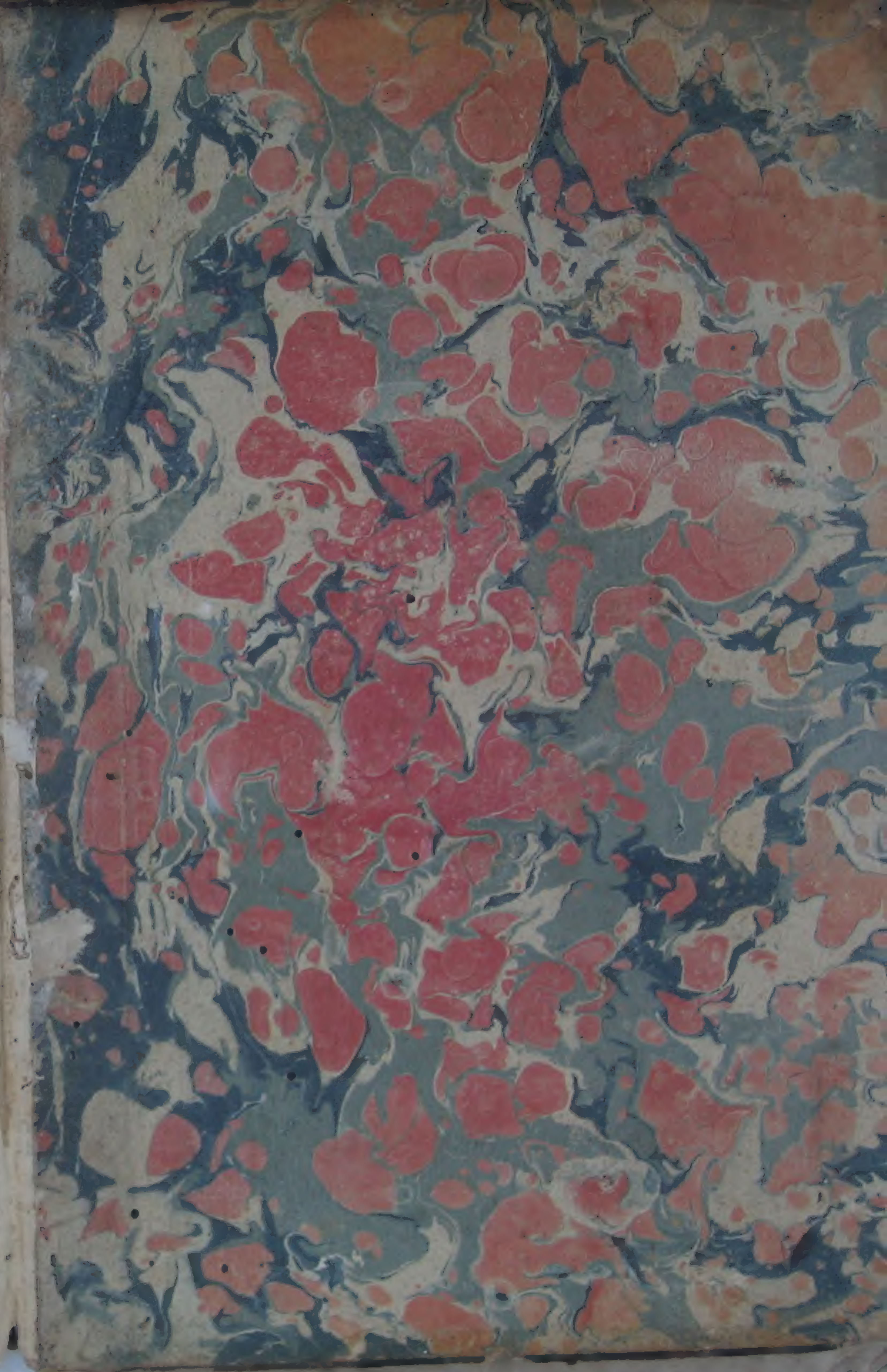

127A

1372

دوده و شوره
صنعت اصلا یوب
در استق ط شای
دو کو حکم کجا اول
دو کو قشادوب
کجا اوله اضرایه قشاد

مادال اندوه جانان بافتیم
 غنای کاندل جبران انداختیم
 انشی کاندل کرایان زدیم
 نعدی بیانشان انداختیم

مازوان بکندیم مقدا
 پست لیشی فکان انداختیم
 حب و دستار علم و قال و قیل
 جلدی آرد روان انداختیم

فرد و تجاره و تیج را
 در خوابات فکان انداختیم

از کجایان فقد تیر معرفت
 راست اکنون نشان انداختیم

خوش بگفت شمع تیر زین سخن
 رفیق ملای جان انداختیم

عدد
 ۱۲۷۹

6/49

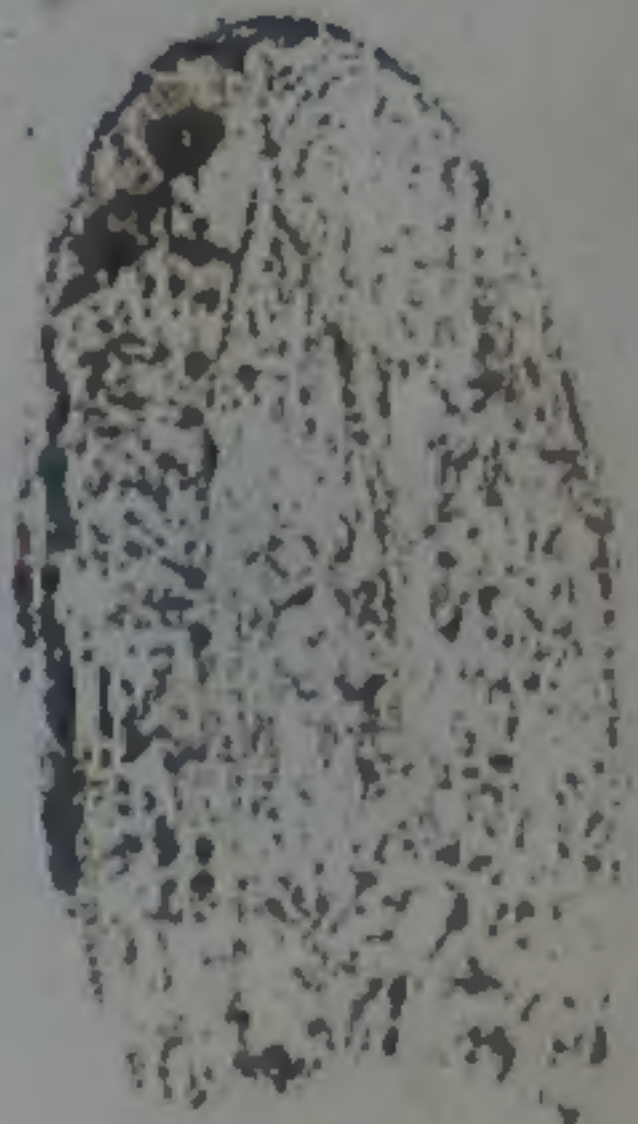

بسم الله الرحمن الرحيم
 سپاس به پایان اول صانع بی نظیر که کلستان جهان صنعی آفتابند
 بر ذره و بوستان فلک قدرتی در پیلندن بر قطره در **شوی**
 فلک یک نقطه از کلک کمالش جهان یک غنچه از باغ جمالش
 در بحر قدرتش گودون صبابی ز نور حکمتش خورشید تابانی
 دخی کریم بی همکار ذات انسانی بواج خاکدن مخلوق ایکن لقد
 خلقنا الانسان في احسن تقويم طبعی ایلد ارسته ایدوب جمله
 زیبا و اعلا و لطف عی ایلد انا عرفنا الامانة ایتک قبولی بی ایلد
 انی ذات و صفاتند اینده بی قلدی و قدری بی حد و ثنای بی عدد اول
 فارس میدان قاب قوسین اوادنی و صد رشین بارگاه سبحان الله
 اسری بعبد لیلایه که در بحر رسالت و شمع بزم هدایتی که قبا
 لولاک لما خلقت الافلاك انک قامت مودنی ایچول راست و معلوم
 و قائم قائم النبیین انبیا و رسل او رسلنده که مسلم قلندی **شوی**
 قائم الحق بالهدی والعون شاه لولاک ما خلقت الکون نقدیر
 سلاک بطی اونی لوح خوان ما او حی دخی انک الکریمی و احباب

عظمی

عظمی اوزره اولسون که پیشوایان راه شرع و دین و غریق
 بحر صید و یقین لوری رضی الله تعالی عنهم اجمعین بعد بوجور مانده
 ایلد شکسته حال و الام روزگار دن پریشان بال مکینه بند پرستار شمع که
 السلامة فی الوقت مقتضای کوشه و حد تک فارغ البال صحتی خلق
 دامن اختلاطی کندم دیر مشایدم کسی کیرد آرام دل کمر کنار
 که از صحبت طلق کیرد کنار و کنج قناعتی کنج دنیا اوزره اختیار ایدوب
 اسوده التور مشایدم مایحی بنی و غناد حائی سبیل رشاد حضرت پادشاه
 عالم بنایک رشک هشت باغی لوریک دیری ملک فصلت نیکو سیرت
 محمد طبعی که نیچ زمان بوحقیردن فن فرسی تحیل اوزره اولمندی برون
 بر کولنه انشاء مصاحبت کلشانه لسان ترکی ایلد شرح اولمینه طلب
 ایلدی هر نه قدر که عذر و بهانه بیان اندوم قنک مقبول اولد
 عاقبت ابرام و الحاحی باعث حصول مرام اولوب بعون الله الملك
 العلام بش اید بلا توید تمام اولدی حضرت قیامه ذوارف
 عوارفدن متفرقدر که بوشردن استفاضه منافع ایدلرک صدور

رنی

لطفند منشح اید اندرخی فارح و باعثی خیر دعادن فرایش
 انبیر حضرت شیخ رحمة الله علیه حمد ایتان مایشعرا بالتعظیم و کدو
 اعتبار اوزده حدیث شریف موجب بعد التیمه حمد شروع ایلدی
 منت خدایرا شکر و سپاس و اجر و عوض نعت و یرمک الله ایچوندر خود
 معنی بویله اوله امتنان نعت و تقداد نعت الله ایچوندر یعنی الله تبارک و تعالی
 لایق و مخصوص در انک غیر پسندن قبیح در زیر افع الحقیقه منع اولدر غیر
 سبب در لفظ خدای علم خاص در حق تبارک و تعالی غیره اطلاق جایز و کلام
 بکر بر لفظ اغرایله ترکیب قلند خانه خدای و ده خدای کبی اولوقت صاحب
 مضامنه اولود عزوجل انجلین خدا که غیری و جلیل اولدی یعنی دایما بویاک
 صفت ایلد متصف در حضرت شیخ نور الله مرقد بعد الحمد طاعت لفظ تعریف
 اندی بویات کریمه مقتضایه خلقت انسانیه سبب نه اید و کنی بیان انک
 ایچون **وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ** مَقْرُون لِيَعْبُدُونِ
 کلمه نی ليعرفون ایلد تفسیرا تشریح بونکته بیان ایچون که اولاعبادت
 کیمه اولور انی معلوم انک کوک که اولعبادتک فایده سی اوله که طاعتی
 موجب قربتت که اولالله طاعتی قربتی ایجاب اید جیدر یعنی

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی سیدنا محمد
 و آله الطیبین الطاهرین
 الغفرین

طاعت

طاعت اید یجنک حقه قریب اولسنه سبب در نته کم حق تعالی عطا یوشد
 و اکبد و اقرب طاعت بوند معنوله معانی اولشدر طاعت بند اورا
 تقدیرند در طاعتشده اولان ضمیر غایب حق تعالی عفته را جیدر
 بوند اولان که ما بعد نی ناقبلنه ارتباط انک ایچوندر بونکله مراد طاعت
 در بونک امثلا محل لر سینه اسناد اولن قیلدند بنی الامیر المدينه
 کبی و بشکر اندر شیخ مزید نعت اولالله شکر ایچنده مزید نعت و اید
 یعنی حق تعالی عفته و پردو که نعمته شکر ایلک نعمتک زیاده اولسنه سبب
 در نته کم حق تعالی عفته بیور شددر لاین شکر تم لازیدکم بیت شکر نعت
 بنعت افزون کند کفر نعت از کفت بیرون کند شکر طاعتت
 بر نوع ایکن حضرت شیخ انی اقرار بالذکر ایلک عطف الحاق علی العالم
 طایفی افند تنزل الملائکة والروح کبی حق تعالی نعتک نعمته لایق شکر
 ایلک زیاده مقبول و صعوبت اوزره اید و کنی بیان انک ایچون
 بیت عطایست هر موی از و بر تنم چکونه بهر موی شکر کنم حضرت
 شیخ طاب ثراه نعت بیانه شروع ایلک زیرا اولانعت کند و بی معلوم
 اولوق کونک تاکه اکد کور منعه شکر انک ممکن اوله فرضا کون نفسی
 نجه نعت اید و کنی بیان اولمنه نفسی وانک امثلا نعت اید و کنه

کسک خاطنه کلز ایدی هر نفسی که فرو میزود هر نفس که اشقه کید
مد حیات مباد و نزد جیدر یعنی حیاتك امتدادند سبدر زیر
 حقیقته مد اولان حق تعا حقیدن عن اسمہ بودخی سینه اسناد اولان
 قیلند و چون بر می آید دخی چونکه اول نفس یوقاری کل مفرح ذات
 ذاته یعنی بدنه فرخ و بر جیدر مد حیاتك اسنادیخه ایسه بوند دخی
 پس در هر نفسی هر نفسك اشقه کیم مد حیات یوقاری کل مفرح ذات
 ایدو ظاهر اولدی ایسه ایلیه هر بر نفس ده و دنفوت موجود است ایکی نفوت موجود در
 که بری امتداد حیات بری مرت ذاتدر و بر هر نفوتی شکر واجبست
 و هر نفوت اوزره بر شکر واجبدر ایلیه هر بر نفوته کی شکر واجب اولور حقیقت
 شیخ رحمة الله علیه حق تعالیك نفوته لایق کسه شکرانکه قادر و قلد و غنه
 بوبیت ایلد اشارت ایدر از دست و زبان که براید کیمک الذن
و کیمک دلندن کلور یقکم قادر اولور کن عصبه شکرش بدتن اید
 اول اللهم شکر حققدن طائر کل یعنی انک انعام و احسانه لایق
 شکر اید بوکه خود که قادر و کلدر زیر شکر قدرت باشقه بر نفوتدر
 اول خود حق تعا دندر خوف شیخ رحمة الله علیه کندی پینی اثبات انک
 ایچون شکر خصونه عدم قدرتی بوابت کریمه ایلد استدلال ایلدی اعملوا

الداود

ال داود شکر و قلیل من عبادی الشکور ای داود او غولدی شکر علی
 ایلکوز یعنی سزا اندو کم احساند شکر ایلکوز حال بوکه بند لر مدن زیاده
 شکر اید جی از در اگر سوال و لغو هر که بیتدن مفوم اولان بود که
 مرکز که قادر و ولیه ایت کریمه دن مفوم اولان بود که بغیر که
 قادر اولد ایلیه اکسک بیتی تطبیق نه و مجله اولور که جواب انوار
 کامله قدم حضرت شیخ قدس سرم الغریز یوقطع ایلد اشارت اید که
 چون هیچ که که لایق شکرانکه قادر و کلدر ایلیه طریق عجز سلوک
 ایدوب کندونک قصورینه اعتراف انکدن غیری بر طریق یوقدر
 نیرا العجز عن الشکر کالشکر بند همان بد که ز تقصیر خویش
بند یه همان اول یک که کندو قصورندن بو معنی دخی جایز در
بند همان اول یک که بو تقصیر بجه الفظی مقدار اعتبار اولور عذر
بند خدای آورد خدا نکه در کاهنه عذر کتور یعنی قصورینه
 اعتراف اید ورنه سزاوار خداوندیش یوضه یعنی اگر بند قصورینه
 معترف اولوب در کاهنه عذر کتور میه جک اولوریه انک خداوند
 لکنه والو هیتم لایق شکر کس نتواند که بجای آورد که قادر

قادر و نیز بر ذکوره یعنی بلا قصور ادا ای که باران رحمت بی حساب
 اول اللهم صاحب رحمتی یغوری همد را رسیده دو کلیه ابر شمشیر
 و خوان نعمت بی دریغش و اول اللهم در بغیر نعمتی سزوی همد جا کنیده
 دو کلیر چکامه شد بر پرده ناموس بندگان بند لک عرض و قار
 برده سن بکنده فاش ندرق قبیح کاه سببی ایلد یورمز یعنی حق تبار حضرت
 عز اسم بند لویک شهادت اذکله قبا خلدینی فاش اعلک ایلد خلقت
 عرض و قار لویه خلل کورمز و وظیفه روزی و حق تبار حضرت بند لویک
 رزقی و نی بجای سنگر نبرد نامشروع خطا سببی ایلد کمر بونکرده
 برسی لطیف نعمت قطعه ای که یکی از خانه غیب ای الله سن ایلد
 کریم سن که غیب غینک دن کبود ترها وظیفه خور جاری اشراف
 ایلد سایه کوفه بی وظیفه بی طهر سن یعنی لطف کن انله روز قلیبی و یور
 وظیفه خود وصف ترکیبی در اکثر محل و الف ایلد بیک واقع اولور
 خون خوار و غم خوار و بسیار خوار کی نته کم بستان ده واقع اولمشد
 مکن رحم بر خاک و بیای که بیای خصلد بیای خوار و دیوان
 حافظه بوبیت الف نشرواق اولمشد بیت ناب فریم تودانی و دل

اولی الله رحمت یغوری

خوار

غنی ما بیت همد تا یکی بری اشخوری ظاهر بود که الف ایلد اولسه
 استعمالدر زیر اخوردن دن مشتق در اصلند الف یوقد بعضی که
 ترکیبی ترکیب توصیف ظن ایلد ترکیب توصیف صفت ایلد موصوفدن
 مکتب در حیوان ناطق کنی وصف ترکیبی همان معنای وصفیت بولنا
 ترکیب در که اول ایلد قسم در بر قسمی اولد که کلمه مشتاقانند اولد
 دلبرو دلدلار و دلدلور و دلدلور و دلدلور و دلدلور و دلدلور و دلدلور
 اولد که کلمه ثانیه اند مشتاقانند اولیه بلکه ای کلمه نک
 اجتماعتدن محضاً بر صفت حاصل اولد فرشته خوی و نیک
 خوی و بد طبع و بد کردار و بد یاد دل و کدا طبع و نیک
 روح کی دوستان را کجا کنی فی قوم دوستدار که قند محووم
 ایلد سره تو که با دشمنان نظر جاری سن که دشمنی که نظر طور
 که بنیاده بوقدن انعام و احسان ایلد سن فراش با و صبارا کفتد
 صبا یله فراشده و یلشد بر بوسه دخی جایز در حق تعالی باد صبا
 فراشده ایتشد تا فریش زور می بین بکشتی ناز مردی کلوزنه که مراد
 چند یوریزی اوزرد و شیه و دایه ابر بحار پرا فرموی

وچاره منسوب اولان بلوت دایسته بیولمیشد بو و جملہ دخی جہا
حق تگا حق تعالیٰ عن اسمہ چارہ منسوب اولان بلوت دایہ نہ بیولمیشد
تَابَاتِ نَبَاتٌ رَأَتْهَا أَوْتُ قُلُوبِنِي فَرَحٌ زَمَانٍ بِيَرْوَرٍ جَوْنَكَا
بسیلہ وَدِخْتَانَا بَجَلَعَتِ نَوْرُورِي و اشجارہ نوروزلق خلعت
ایلہ قباي شبر و رَق دَر بَر کوفتہ پشیل پیراق قفانی کیدر
بو و جملہ دخی جایز در حق تگا حق تعالیٰ درختلہ پشیل و رَق
کیدر مشدیر نیکم پادشا ملک عای تیدر کہ اول کوندہ اکا
برو اعیان خلعت احسان ایدر لر حق تگا حق تعالیٰ دخی
لطفند اولوقندہ اشجارہ یا شیل پیراقدن و ارضہ یا شیل
چندن خلعت کیور درختک الف نون ایلہ جمع ستارہ
ط یقی ایلہ کلدیر بکد نشو و غاسی و تخکی اولان کلاماند
بعض کلامہ کز الف نون ایلہ جمع اتشلدیر نیکم کلمتاند
مشت زن حکایتند واقع اولمیشد و بیج کیا با آن برآورندن
کوفت کہ مغربی شمایند و کبان فیما موزی لبجر **بیت**
حالی کہ بران لبان نوشت **دَکَلِیْ جَیْ شَکَر دَوْنِشْت دَ جَہَارَان**

دیو

دیو لو کہ مغربی چارہ منسوب بوستاند واقع اولمیشد بکاران کہ
بار اوقد بید مشک **بِرِوَرِی دِخْتِ کُھَرِ تَرِکِ خُشْکِ دَوْنِ کارِ آن**
دیو لو کہ مغربی روزگار دین کہ دیوان حافظ دہ واقع اولمیشد
بیت حافظ اسرارِ الٰہی کسری داند خوش **اَرِکَ مِی پُرسِی**
غیر روزگار از اچہ شد **و دِشْتَانِ دِیو لو مغربی دِشْتِ دَر**
کہ بوستاند واقع اولمیشد **بیت** بدستان خود بند از دِو بَر کوفت
سَر شَوایِبِ سِدِّ دَر بَر کوفت و اطفال شاخ را و بودق طفل لَر نَک
بَقْلَعِم مَوَسِم رَسْمِ یَا رِزْمَانِی کَلَمِ ایلہ کلامہ شکر و جیک کلامہ
بوس بخوادہ باشی اوزر قونشد بومغہ دخی قابلدر حق تگا حق تعالیٰ
جیک کلامہ فی النک باشی اوزر قونشد و عصاره نابی و برنوع
مشک بیهقدیسی بومغی نایدن واد شکر قمن اولدوغی تقدیر جہ
د بَقْلَعَتِ اَوْ شَرِّدِ فَايِقُ شَدَّ اَوَّلَ اللّٰہِ قَدَرِی ایلہ اعلیٰ و لذیذ
شکر اولمیشد بومغہ دخی جایز در ارینک بو غارنہ منسوب بقیلک
اول اللہ قَدَرِی ایلہ فایق و شیرین شکر اولمیشد و قَحْمِ قَرْمَا
بَشَرِیش و خواجہ کرد کی اول اللہ تَرْبِیہ سی ایلہ نَخْلِ اَسْقِ کَشْت

بلند خرمایا خنده و نوشند یعنی بلند خرمایا غای و نوشند و هو القاد
 على ما يشاء ابو باد و منه و خشيك و فلك و کارند سحاب و باد
 و قمر و شمس و فلك ایشان یعنی بونلک هر بریتی خدمت ایچون خلق
 اولندی ایسه اول خدمت اوزر تا تو نانی بلف آری بونلت
تخوری بونلک بویل اولی شونک ایچونلک که تاس بر نانی اکلایند
 کتوبسن یعنی حاصل ایکن و غفلت ایله عیبه سن یعنی اول نانک
 حصولی بونلری بلایوب بلکه بونلک ایش اوزر قوین صا نعدت
 بلوب انک شکرینی ادا ایکن محمد از بحیر توشکنته و قرآن بر دگار
 جمعی سی سندن اوتوی یعنی سنک تفکدن اوتوی خدمته یلیجی و برقی
 طو تجید فرمان بر دار وصف ترکیبی حر قولا صح اوزر اصبار را
 رند فرمانده علامت اسم فاعل که نون و دال و پاء حذف اولوب
 مفعول تقدیم اولنق ایله فرمان بر دار اولدی معنای بویرق
 طو تجید شرط ایضاف نباشد که تو فرمان نبوی انضای شرطی
 اولیه یعنی انضافک لایق و کلید که سن بویرق التمه سن حال بوکه
 اول خدا سنک رزقک حصوله بو قدر خدا شکر نصب ایتشد

و سنه اصنایه یسینه غرق ایتشد حضرت شیخ بعد اجمد تصلیه شوع
 ایلک در خبرت حدیث شریف و امردد از سر و رکائات
 مخلوقات سرورند و فی موجدات و موجوداتیک ما یفتی
 پسندن و ترجمت عالمیان و عالمک رحمتدن یعنی اود سکن
 بیک عالمک رحمتنه سبب اولندن و ما ارسلاک الا رحمة للعالمین
و صفوت آدمیان و ادملک کرید سندن و نعمة و قدر صان
 و دور زمانک نبوت ایله تمام اولتمشدن بو و جملہ دفعی معنی
 جایز دور زمانی نبوت ایله تمام اید جیدن معنای اوله کور
 نعمة مصدر یعنی مفعولدر معنی ثانیه کور مصدر یعنی فاعله
محمد مصطفی بو اوصاف ایله موصوف و بالقابیل معروف اولان
محمد مصطفی در علیه الصلوات و السلام اللهم صل علی سیدک
اوزرنه اولسون اللهم ادرقنا شفاعته یوم القیام شفیع مطاع
نبی کریم قیامت کو فی خلق شفاعت ایدیکید مطاع اطاعت اولمش
 یعنی خلق اک مطاع اولوب نبوتنی قبول ایتشد نبی پیغامبر یعنی موعظ
 حضرتدن خلقه خبر کتو رجید یا خدی معنی بویل اوله جمیع خلقدن

خلقت رفیع کریم کریم اید جید قیم جسم بسم وسم قیم کور
 یوزلو معانسته در قناتمدن اعتبار اولجی اولولیه خلوق و سینه
 علی قیمت ایدجی معانسته در قسم دن اعتبار اولوسه تنه کم صیب
 اکرم بیو مشد صل الله علیه وسلم انا مکنته العلم و علی باجماعیم بوند
 بوند عظیم القدر معانسته در ذیوانتبادن هیچ بریم جسم یعنی ابر
 کوده لو و بیوک قرنلو دکل ایدی بسم کور یوزلو کور وسم نبوت
 محله نشانمشدر یعنی مبارک ظهرنده کلکک یوسرده سی
 مقداری وار اولر نوری بر مهر واریدی که انک نامی می
 نبوت ایک بیت چه غم دیوار امت را که دارم چون تو پیشان
 نه غم امت دیوارینه که سخلین پشیمان طوته یعنی قیامت کونی
 عذابدن نه غم شوالامته که سخلین پیغمبری چه بک از موج
حجرا ترا که باشد نوح گشتیان نه خوف در یا موجدن اول
 کسیه که نوح پیغمبر علیه السلام انک ملای اول بسم بلغ الغایکما
کشف لدی جماله اولر سول بلند مرتبه لو ایشدی کمالی ایلد کفر
 ظلماتنی یا خود دنیا ظلماتنی اجدی یعنی رفع ایلدی جمالی ایلد

بکال

بکاله ده و بکاله ده اولان یا سب ایچون ده اولوق جایزده هست
جمیع خصاله صلوا علیه و آله کوچک اولدی اولر سولک جمیع
 خویلی اصلا انک برقیح خوی یوق ایدی نه کم حق تعالی
 انک حقنه بیور مشدر انک لعل خلق عظیم صلوات کتوک اولر
 اوزره وانک آلا اوزره خصال جمع خصلت در صلوا او حافر جمع مذکر
 قد صلی یصلی در خبر ست که یوقار و ده کچمشدر انک مقول
 بود یکی از بندگان کنهنگار پزیشان پزیشان روزگار لو یعنی
 عمری معاصیه صرف ایش کنهنگار بند لردن بری پزیشان لفظی
 روزگار لفظنه مفاد اولوق جایز در اول وقت روزگاری
 دیک اولور دست نابت تا جمیع معاصیدن رجوع و توبه
 ایلک المنه بامید ایابت قبول اولوق امتدی ایلد بدنگاه خدا
خدا عجل و عجل و عجل جلیل عالی اولان اللهم سرکاهنه بر راز
 یوقاری طوته یعنی نیاز و تقوی النی قالدره اندکی کناهلرینه
 توبه ایلد ایزد تبارک و تقدس خدای نظر نکند عیال و تقدس
 الله انده نظر ایلد یعنی انک توبه کر قبول تمیه بازش بخواند

روزگار

اولنده کیر و ادویه یعنی دعا ایلیه باز اعراض کنند حق تعالی خطبه کبر و
اعراض ایلیه یعنی قبول اتمیه بازش بفرغ و زاری بخواند کبر و
اولنده تفرغ و زاری بقایله دعا ایلیه باز شده اولان ضمیر غایبدر
چنین اسم متصل اولسه مضاف اولند واقع اولور و لش و مالش
و کوشش کی مفعول واقع اولور چن فعلک اخرنه لاحق اولسه ویش
و شیندنش و گفتنش سبی حو جانده و تکا گوید پاک و عا الله ملائکه
خطاب ایدوب ایده یعنی او چنچینو بنده دعائی قبول ایلیه یا ملا
تکلی قد استجیت من عبدي تحقیق بن عبد مدد ن او تندم
یعنی کرمه لایق کورمدم که بنم درگاه کله انی درگاه مدد محوم
کوندم و کس که رب غیری حال بود اولنده ایچون یعنی اول
بنده مک بندن غیر کارتی یوقدر که انک مرادینی حاصل ایلیه
فقد غفرت له چونکه بویله در تحقیق بن ای یولعدم دعوتشرا
اجابت کریم لطفدین انک دعائی قبول یلدم و حاجتش را
برآوردم و انک حاجتی حاصل یلدم که از بسیاری دعا و تضرع
زیرا اول کنه کار بنده مک و عاسی و زار لغی بوقلو غنندت بی شرم

و ارم شرم طوتم یعنی لایق کورمدم که انک دعائی قبول ایتوب و کا
مدد محوم کوندم کرم بین لطف خدا و نیکار الله تعالی
نک کرم و لطف کورم کنند بنده گردست او شرمسار بنده کناه ایلمده
اول الله شرمسار یعنی بنده نک کناهینی عفو ایدوب کرمندن
مرادینی حاصل ایدر **بیت** سیند ارازیں در که تفرک بنبت که محوم
گردد بر آورده دشت حفت شیخ رحمة الله علیه یوقاروده الله تعالی
لایق شکر انکه کسک قدیمی اولمد و غنه اشارت اتدو کی کی بوند
فخر خاترات ایدر که الله تعالی لایق طاعت و ذاتنک حقیقتنی بیکدم
کرمه قادر و کلدر عاکفان کعبه و جلالش اول الله جلالی
کعبه سنک معتکف لری یعنی بران انک طاعتدن عالی اولینلر مقهور
عبادت معتقد عبادت لریک تصورند اعتراف اید جیلدر
بویله دیوید ما عبدناک حق عبادتک که بزک عبادتک
حق عبادت اتدک یعنی سکا لایق عبادت اتدک و و امیان
حلیه جمالش دخی اول الله جلالی علیه سنک و امیان یعنی
انک جمالی شایسته سنک سندن بر نفس عالی و جدا اولینلر بشیر

مَنْشُوبٌ حِرَّةً مَسْنُوبٌ يَفْنَى مَتَّحٍ اُولُوبٌ بُولِيهِ يُوَقُّهُ رُودُ اَعْرَافِ
اَيْدِلُو كِه مَاعُفْنَاكْ هُوَ مَعْرِفَتِكْ كِه بَرِ هَقِّ مَوْفَتِكْ اُولَانِ مَوْفَتِ
اَيْدِلِي سِي بِيْلِدِكْ يَفْنَى كَمَرَتِكْ اَيْدِلِي سِي بِيْلِدِكْ **قَطْعُ** كِرْ كِسِي وَصِفِ
اَوْزَمَنْ پُورَسِدْ حَفَرْتِ شَيْخِ رَحْمَتِ اللّٰهِ عَلَيْهِ اَيْدِرْ اَكُو بَرَكْسَه اُولِ اللّٰهِ
وَصَفِي بِنْدَنْ سَوَالِ اَيْلِي بِه دِلْ اَزْ بِي نِشَانِ چِرْ كُوْنِدْ بَارِي
دِلْ اُولَانِ كِه نِشَانِ سَرِي نِ كِي وَنَدِي يَفْنَى شَرَابِ عَشَقْلَدِ
مَسْتِ وَبِي عَقْلِ اُولَانِ كِه مَقِّ تَكَا حَفَرْتَنْ نَدِي مَكِه قَايِي
عَاشِقَانِ كُشْتِكَا نِ مَعشُوقَتْدِ عَاشِقْلَدِ مَعشُوقِيكْ دِلْمَتِي
بَرِيَايْدِ زَكُشْتِكَا نِ اَوَانِ دِي پَه لَمَشْدِي دِ اَوَانِ يَوْ قَارِي كَلَرِ
حَفَرْتِ شَيْخِ طَابِ ثَرِ بُونَكْ اَيْدِلِ اَشَارَتِ اَيْدِرْدِرْ اَنَكْ ذَا لَمَشْتِ
هَوَكُو بَرِي وَجْهْلَدِ خَيْرِ مَسِيرِ دَكَلَرِ **يَكِي** زِ صَاحِبِ دِلَانِ اُولِيَا
اللّٰهُ دَنْ بَرِي حَفَرْتِ شَيْخِ كَتْدُو بِي اُولُقْ اَحْتِمَالِدِ شَرْجِي بِي رَاقِبَه
رُو بُوْرَه بُوْدِ بَاشْنِي رَاقِبَه يَفَاسَنَه اَشَغَه اَلْمَشْ اَيْدِي يَفْنَى
رَاقِبَه يَه وَارِشْ اَيْدِي نَتَه كَمِ مَشَايْجَكْ عَادَتِيْلَرِ وَخَرَجِي
مَكَا شَفَه مُسْتَرْقِ شَدَه وَكَا شَفَه بَحْرَه مَسْتَوْقِ اُولُشْ اَيْدِي

رَفْنَى

1
يَفْنَى جَانَانِ اَزْ لَكْ جَمَالِ مَشَاهِدِنَه اِيْرَشْمِشْ اَيْدِي اَسْكَاهِ كِي اَزْ اَنْ
حَالَتِ بَا زَامَنْدِ اُولَوْفَتِ كِه اُولِ صَاحِبِ دِلْ اُولَانِ شَيْخِ اُولِ هَالْتِ
كِي وَكَلْدِي يَفْنَى وَلِ هَالْتِ اَنْدَنْ كَتْدِي يَكِي اَزْ اَصْحَابِ اَنَكْ اَصْحَابِنِ
بَرِي **بِرْ طَرِيقِ اَنْبِيَا طِ كَفْتِ لَطِيفِ طَرِيقِ اَيْدِي** صَاحِبِ دِلْمَتِي
اَزْ بِي بُوْستانِ كِه بُو بُوْدِي بُو بُوْستانِ نَدَنْ سِنِ اُولَدِكْ يَفْنَى
سِي رَا تَدُو كَكْ بُوْستانِ نَدَنْ مَازَا چَه تُخْفَه يَه كَرَامَتِ اَوْرَدِي بَرَه نَه
كَرَامَتِ تُخْفَه يَه كَتُوْرْدِي كَفْتِ صَاحِبِ دِلْ اُولِ كِسِي جَوَابِ وِيْرَبِ
اَيْدِي بَخَا طَرِيقِ اَشْمِ خَا طَرِيقِ طَوْتَمِ يَفْنَى خَا طَرِيقِ اَيْدِي كِرْ چُونِ
بَدِي خُشْتِ كُلْ بَرَسْمِ كِه چُونِ كُلْ اَغَا جَنَه اِيْرَشْمِ يَفْنَى عَالَمِ شَاهِدِي
يَتَشْمِ دَانِي بُوْرَكَمِ اُولُشْ كَلْدَنْ بَرِ دَانِ بُوْرَايْلِمِ يَفْنَى كَلْمَتِي
كُوْرْدُو كَمِ اَسَرْدِي بَرِ مَقْدَارِي عَقْلِي طَوْتَمِ بَرَايِ هَدِيَه يَه اَصْحَابِ
اَصْحَابِه اَرْمَغَانِ اِيْچُونِ كِه كَلُوبِ اَنَلَرِ خَيْرِ وِيْرَمِ چُونِ بَرَسْمِ
چُونِ كُلْ اَغَا جَنَه اِيْرَشْمِ يَفْنَى جَنَابِ قُدْسَه وَصُولِ بُولَمِ بُوِي كَلْمِ
جَنَانِ مَسْتِ كِرْ كَلْمِ رَايْجَه سِي بَنِي اَجَلِيْنِ مَسْتِ اَيْدِي يَفْنَى
عَقْلِي زَايِلِ تَدِي كِه دَانِمِ اَزْ اَسْتِ بُوْرَفْتِ كِه حَيْرَتَنْ دَانِمِ

کندی کندی بیلز اولدم قنده قالدیکه اندن بونک بر خیر کتورم
 حضرت شیخ نور الله مرقد بونک ایلدا اشارت ایلدیه بو حال ذو
 قیدر من لم یدق لم یعرف **ای قریح سحر عشق زیروانه بیانی**
 ای بلبل عشق پروانه دن اوکرن گان سوخته راجات
 شدو آواز نیامد زیرا اول یا منشک جانی کندی و او کجک
 یعنی هلاک اولدی و اندن هرگز بر صدا ظاهرا و لدی حضرت شیخ
 رحمته الله علیه پروانده عاشق صادق تشبه ایدر و **سحری عشق الهی**
 بی بجه اولان مدعی کذاب تشبیه ایدر **بیست** این مدعیان کلیلش
 بی خبر اند بو مدعی اول الله طلبند خبر نر لر قان قالدیکه
 انک عشقه وصول بولش اولر کجاکر خبر شد خبری باز نیامد
 زیرا اول کید که خبر اولدی یعنی واصل حق اولدی اول کندی
 بر خیر کیر و کلمدی قنده قلدی که دعوی ایلد **فحق کل لسان**
 ای برتر از خیال و قیاس و گمان و دهم ای خیال و قیاسدن و گمان
 و و بیدن یوجه رک اولان الله ذات پاک بونلر ایلد معلوم اولمین الله
 و ز هرجه گفته اند شنیدیم و خواند ایم دخی حوشند و نکه ایتملر کیر که

اندر

انک بعضی نیشدک و بعضی نیشدک اوتمش مجلس تمام کشت و با فرسید
 مجلس حمد یا خدی کتاب تمام اولدی و عراخه ایرشدی عار و تدلول
 کتابی اندن دیباچه تمام ایدر و ما یچنان حد اول وصف تو ماند ایم
 بزمنور سنک وصفک اولند قالمش قنده قالدیکه انی نهایتن ایرشدیر
 قالدله و **در محامید پادشاه اسلام خلد الله مملکت ذکر جمیل**
ذکر جمیل سعدی سعدینک کوچک ذکری که در آغوا عوام
اقبال است که عوام اغریزه و و شمشیر یعنی شره بر مرتبه ده که
 خلق عالمک معلومی اولوب انی مدح ایدر و **صیت شمشیر**
سید در بیست دمای دفته دخی اول سعدینک سوزینک
 صدای که یرویند کتمشدر یعنی انک سوزی مشهور آفاق
 اولشدن و **قصیب الحبيب حدیثش** داول سعدینک شکر قشنه
 بکزد لذت و لطیف سوزی که همچون شکر میخورد که خلق
 شکر کبی بر لر یعنی تمام حفظ و سرور ایلدا و قورلر و **دفعه شمشیر**
تش داول سعدینک شمشیر تنک دفعه سنی یعنی انک سوزی یا شمشیر
 کاغد بان سنی که چون کاغذ دخی برند که خلق التون کاغذ

کسی ایلدیر یغی زیاده التغات و اعتبار ایدلد بز کمال فضل و غایت
او محمل نتوان کرئی سعدینک بو حالی انک فضل و بلاعتی بحالی اوزره نسبت
 ایلدک اولمز یغی سعدینک خلق قشده بویله مقبول و مرغوب و سودنک بو
 دجهله مطبوع و مشهور اولمیه فضل و بلاعتی اوتوری دکلدر صو
 تواضع ایدر لیکن ظرافت ایلد کندونک فضل و بلاعتی بو طریق ایلد
 اشعار ایدر بکله خداوندی جهمان بکله جهانک پادشاهی و قطب
جهمان داین زسان دایره سنک قطبی یغی زسانده اولات
خلق سیتک قایم مقام سلیمان سلیمانک مقامنه قایم اولیجی
و نامیر اهل ایمان و ایمان اهلنک نامری شاهنشاه معظم اولو
پادشاه اتابک اعظم اولورک اتابک لغت ترکماندر قرق
اهل دیکدر جملک الملک معناسنه مظفر الدین دینک مظفری
یغی دینی قوی ابوبکر بن سعد بن زنگی بو اوصاف ایلد موصوف
اولان پادشاه ذک اوغل سعد سعد اوغل ابوبکر ظل الله فی ارضه
الله تعالیکن سایه سیدر اول التملک یونده یغی خلقی حفظ ایدجیدر
رعت ارض عنده ای بنم ستم اول پادشاهدن رایحه اول وار فیه وای کندک

رایحه ایلد

رایحه ایلد انعام و امانک ایلد بغین عنایت نظر کرده است اول پادشاه
بو کتابه عین عنایت نظر ایلد بغین عنایت مذکور اولان بکله خداوند
تولنه متعلقدر و تحسین بلیغ فرموده و زیاده تحسین بیور شد
و ارادت صادق نموده و کرجک ارادت و محبت کو ستر شد لاجرم
اولاجلدن شکس کافه انام خلقیک جمیع از خواص و عوام خاصر
و عاملدر و محبت او اول سعدینک تحسین کراییده اند میل تمشدر
که الناس علی دین ملوکیم بو حال عجب دکل زیر خلق پادشاهلرک
دینی اوزره در بابی ذالک کتبی بر من مسکین نظرست اولو قندن
بزیکه سنک بن مسکین اوزره نظرک واردر یغی س بکله نظر و التملک
ایدلدن انارم از آفتاب مشهور ترست بنم اثر لرم یغی مو قفایم انارم
مشهور دکلدر کرخودی همه غیره ابدین بندگی رشت اکو خود یغی
اکرچه بالذات دو کلمه عیله بو بنده واردر لیکن غم دکلدر زیر
هر عیب که سلطان بیستند حضرت هر عیبی که سلطان بکله اول حضرت
فصلی خوش بوئی در تمام دوزی لطیف رایحه لو بر کل حماده بو کو
دسیدار دست محبوبی بدستم حضرت شیخ ایدر بر محبوبک الذدن بنم

اله ایرشدی خلدن مراد بوندن خلدن عورتلانی باشلند سورر لر عجمه کورد
 لوند بله سورر لواتا دوما عیبی مکر بر محبوب کندوی ایچون تمامه کلکوش
 که سورنه اندن بر مقدار حضرت شیخ ویرش بوسور و قوعی اولق و از عانی الی
 ده احتمال بر بونک کینک و قوعی بوقدر غفلت اولمیه بدو کفتم که مشک
 یا غیره حضرت شیخ ایدر بن اول کله خطاب ایدر ایتدم که مشک سین
 یوضه غیره سین که از بوی دلا و بر تو شتم که سنک کوکل تعلق و میل
 ایدر بی بو یکدن متم بگفتا من کل نا چیز بوکم اول کل لسان حال ایل
 بلکه جواب و یروب ایتدی بن بیچ بر سنه یی بر امر لاشی
 بر ایچتی ایدوم و لیکن مدتی باشکل نشتم اما بر زمات
 کل ایلد اتوردم زیرا کل کل ایلد تعبیه ایلد اول سبب
 کلک رایحه سی انده تاثیر ایدوب خوش بوی اولور کمال شمشین
 کس من اثر کرد مصاحبک کمال که مراد کلک رایحه سین
 زمان کچک ایلد بنک اثر ایلدی و کونه من همان حکم کیشتم
 یوضه من یعنی اکر انک رایحه سی بنده تاثیر اتمش اولیکدهاا بیند
 سایه خاکدن فرقم یوق حکم که وارم یعنی سایه خاک ایلد بر ابروم

حضرت شیخ

حضرت شیخ رحمة الله علیه مضمناً لنفسه کند و سینه کله پادشاهک
 نظرینی رایج کله تشبیه اتمشدر کویا شیخ بوقدر حالت پادشاهک
 التقاتلندن اولمشدر اللهم ای الله شیخ المسلمین سلمانلی قایدن
 لندر بطول حیات اول بو بکرم حیات اولونلغ ایلد وضاعف
 ثواب جمیل و حسنات و مضاعف ایلد اول بو بکرم کوچک ثوابی
 و مناسبتی و ارفع درجه او دایم و ولایتی دخی رفیع ایلد اولای شایهک
 دوستلرک و حاکمکنک مرتبه و قدر علی اعدایه و شنات و قهر ایلد
 دشمنلرینی و اکده بعض اید جلیلی بمانی فی القرآن من آیات شونک حقیق
 که قرآن عظیمده او قوندی انک ایتلندن یعنی قرآن عظیمده اولان ایتل
 حقیقون اللهم ای بنم چلم آمین بکده امین و حفظ ایلد اکثرنه ویران
 اولمندن و سایی بلادن و احفظ ولده و انک ولدنی یافز کوزدن
 لقد سعدنا لدنیا بید و ام سعد الله حقیق تحقیق دنیا کوچک و لطیف و لکی
 اول ابو بکرم سببی ایلد یعنی انک عدل و کرم ایلد عالم خلق اسوده و ارام
 اولدیلر انک سعادت دایم اولون سعد بوند سعادت معنا سنه در
 و پادشاهک ولدنک اسمنه ایچام لطیف و ایدر و ایدر الموی بالویته انهم

دخی الله یحفظ حضرت سجاد علی ایلدانی دشمنی اوزره قوی و مقور
 ایسون کذا لک تشالیت ہو عقیقا اول ابوبکر بن نشو و نما بولر برخرما
 اغای بوداغی حال بوکه ابوبکر اول بوداغک اصلیدر و حسن ثبات
 الارض من کریم البذر زیرا ارض ده یمن تباک کوچک کی و لطافه
 تحک ایولکندن من یعنی پادشاه ایوا اولدوغی کی و لدی دخی ایو
 ندانی کید من دنا قالیم غریب حضرت شیخ رحمت الله علیه خطاب عام
 طایقید ایدر بیلیمین که بن غیت اقلیمیند چرادوز کلدی کیدم
 دینک نیچون برزما اکلمک لک ایلدم برون دیم ازنک ترکان کید
 دیدم طاشه کتدم ترکک عارندن زیرا کوردم جهاد کرم افسال
 چون سوی ترک جهان خلق بوی بریند دوشمش و قرش موش اویش
 ایدی زک صاچی کی زیاده غوغا و نهمه آدی نرازه بودند
 لیکن شیراز اوزره کلن ترک عسکری ظاهر فوجیه ادم اوغلی ایدیلر
 لیکن چوگرکان چون خورشید تیز چنگ قان اچی جیلده نیجه لی کنگله
 قورده کوی ایدی یغی زیاده خونریز ایدیلر حضرت شیخ گرکان ایلد ترکان
 عکبر نه اشارت ایدر چوباز ایدم کتوم اسوده دیدم حضرت شیخ ایدر

تشاء
 بوی چکر و اوزار
 لینه
 دال و بوداق معنی
 سوده

چونکه غیب اقلیمدن کید و کلام اقلیم یغی شیرازی اسوده کوردم بختان
 دها کرم و خوی بکن قیلاند قیلنله خوینی ترک ایلش حضرت شیخ
 ایلد شیراز پادشاهنک عسکر اشارت ایدر کس و ن مری چون
 نلک نیک حضرت سراجنده بر طایفه و اریدی ملک کبی ایو و لطیف خویلو
 برون کنگری چون وزیران جنگ طاشه بر عسکر و اریدی جنگ ایدی
 ارسلان کی حضرت شیخ مصرع اول ایلد شهر خلقند مصرع ثانی ایلد پادشاهنک
 عسکر اشارت ایدر چنان بد کسان عجم اول کیدیدم اخلین اولد
 اول اول زمانه کوردم جهان بر زاشوب و تشویش تنگ جهان ملو
 ایدی غوغا و خوفدن و طارلقدن قول و قرار دیمین و وصیت
 و فرمان و حفظ و سیانت و زمانه مفاسده کلور اما بونده معنای
 اخیر مادم چنان شد کس ایام سلطان عادل سلطانک ایا منه
 بویلد اولدی یغی خلق تمام امن و حضرت ده اولد انا بک ابوبکر سعدین
 اول سلطان عادل زک اوغلو سعد سعد اوغلی ابوبکر کس که انا بکدر
 حکایت اولور که سعد اوغلی ابوبکر اوزره مکر طایر طایفه یه غالب
 اولوب مملکتدن سوش حضرت شیخ دخی بالفور کی ترک دیار ایتن

صكه سعد ابوبكر بر عظيم عسكرايد كلوب دشمني قهر ايلش حضرت شيخ دخي خود
ايدوب بوقطعي اول زمان ده انشا الله ايند تها و تقدس عالي و بك
الله خطه بك شيراز را بك شيرازك دايه مني بر تبيت هكلمان عادل
عادل باد شاه ملك عدل و جستي سبي ايله و هيت عالمان عامل و علميله عمل
ايدجي عالمك دعلي و هتي سبي ايله تازمان قيات قيات زمانه نك
كلمان سلاست سلامت امانده نك و ارغ نكاه طوت يعني حفظ ايلي
قطعه اقليم پارس راغ از آسپ دهر نيت پارس اقليم زمانك فتنه سنج
و هرن دن غم بو قدر تا بر سرش بود چو تو اي سايه خدا مادامك اول اقليمك
باشي افند سنجين بر عادل باد شاه اولد اي ظل اله يعني اي پادشاه امروزي
كس نشان ندهند بي طه كان بوكون يريوز نده كه نشان و يرون
مانند استان درخت مامن رضا منك بابك استانه مشايد زها ماني
يعني راضي و امين اولجي يره نتيجه كلام دنيا ده بر پادشاه يوقدر كد خلق
سنگ باب سعادتكده امين و راضي اولدوغي كبي انك استانده ايجلين
امين و راضي اولدو حضرت شيخ طاب ثراه بونك ايله پادشاهني زياده
مدح ايدر بلكه مدحك تمام مبالغه ايدر بوشت پارس خاطر بجا كان

دشك

و شك سنگ اوزدريكده يعني سكا لازم سجا ره لك خاطر ك رعایت
و حفظي و نرم اوزرزه شك لازم بر ما و بر خدای ججهان آفرين جزا و جها
يرادجي خدای اوزره سكا بجا ره لود رعایت اندوكك دن اوتري و بزه شك
اندكردن اوتري جزا و عوض ده يعني لایق اولان بو حد نه كم كم لطفی ايله
و عده ايلشد ان الله لا يضيع اجر المحسنين يا رب زياد فتنه نك و ار
خاك پارس اي نيم رجم پارس مملكتي نگاه طوت فتنه يلندن يعني فتنه دن
حفظ ايله چندانك خاك را بود و باد رها اول زمانه دكن كد خاك باده
بقا اولد يعني قياتك دكن سبب تاليف كتاب كلستان گلستان
مكتبه نك تاليفك سبي بيا نك در يك شب بويكي تامل ايام گذشته
ميگدم بويكده كجش اتاي فكر ايدرم و بر عي تلف كرده و تلف اولمش
عمر اوزره تاسف بخوردم تحتش يرايدم و سنگ سراجة دل را و كوكل
او جو كرنك طاشني بالمايس آب ديد مي شستم كوز باشي الماسي ايلد دل
ايدم يعني اغلق ايله قلعه رقت حاصل اولد ايدم و اين بته راه مناسب
حال خود و بو بيماري كندو حاليم مناسب ميگفتم ايدرايدم بو وجه دخي
يعني قابلدر و بو بيماري كندو حاليم مناسب ايدرايدم بو قدر چه

بستر الفعلي مناسب لفظه مضاف اولن شو مردم از عمر میروند نفی هر
 دم عمده بر نفس کیدر چون نگه میکنی مانند بیه چونکه نظر ایدر
 کور رس که عددن چوق قالمک بو و جملد دخی قابلد مغور اولوب
 عمر که نیجالتفات واعتماد ایدرسن که عمرک چوق قالمدی ای کی بخواه
رفتند خوابی ای که که عمرک الایلی کندی دخی خوابد یعنی غفلت ده
 سن مکرر این پنج روز حد یابی. الا بوش کونک دخی کتیدی ایرشش
 و انگلیس یعنی حال نیج ایدو کنی اکلیوب اکد کوره تدارک ایدرسن
 بو و جملد دخی معنی قابلد مک بوش کونک هنوز کچدی ایرشور واکل
 مین یعنی عمرک اکثری غفلت ایلر کچدی ادراک و تدارک اتمک
 بوش کون مقدار یکد قالمشدرانی قند ادراک و تدارک ایدرسن
 بنجاه کتریدن پنج قلند کنایتند نجل انگس که رفت و کار نیاخت
 شنده اولکه که دنیا دن اخوند کندی وایش دوزمدی یعنی عملر
 اولک کوس رحلت زدنند و بار نساخت. کوچک کوسه جالیدل یوکنه
 دوزمک یعنی غفلت ترک ایدب اخوند تدارکنده اولدی خواب نوشین
 بامداد رخیل کوچ صبا هنک لذت او یقوی بانه داند پیاده را

دیز

و سبیل پیاده بی یولدن کیر و طوس یعنی عمل الله سوار اولین کتد حراط
 مستقیمدن جلدی و شتر هرکد آند عمارتی نوساخت. هرکیم که نیاید
 کلدی بریک عمارت و وزدی یعنی کندوسنه بریکه سرای یا پدی که انک
 ایچنک آسوده اولد دنت و منزل بدیکدی پرداخت عاقبت اول
 کندی و بنا ایلدکی شری و غیری کسب تمام ایلدی یعنی او کدی و اول
 مغری معنی ده غیری کسب ایچون بنا ایلد که همان نرحمتی قالدی
 وان دگر بخت همچنین هوی اولبری دخی بوخلین برهوس بشور
 یعنی اولدخی انجلین بریکه سرای بنا ایلدی عاقبت ترک ایدوب کتد وین
 عمارت بستر نبرد کتد. محصل کلام بو عمارتی برکد با الله یعنی
 ابد بوند قالمک یار ناپایداری دوست ملار. هاسر یاری دوش طوط
 یعنی محبت الله و دوستی را نشاید این عقل بو و فاسر که مراد دنیا در
 دوشلغ لایق دکلدر ینک و بد چون همی بیاید خری ابوکنه ویران
 کتد یعنی مومن و کافر وضاح و طالع چونکه اول کرک یعنی عاقبت
 اولور لر خنک انگس که کوی نیکی پرو بختلوا اولکه که ایلک طوینی
 الله یعنی عمل صالح ایلد کندی و بوند وین معناسدی و مقصدی

بَرَكٌ عَيْنٌ بَكُورٌ خُوشِشِ وَشِتْ . بر حدلك از غنی كندی بَرَكٌ كوند
 یعنی اولاد و اول عمل صالح ایلد کس نیازی ز پیش تو پیش ویشت صکان د
 که کتور من سناو کوند یعنی سنا دنیاد و رحلت اتدگن صکر
 سنک ایچون که خیانت همان سی ایلد اولردن اولانی کندک ایلد صاف
 هرگز کید اعما و ایلد عم برشت و افتاب توتور عم قادی یعنی برف
 زیاده تیزار پیچی اولدوغی کی عمی خی زایل سیع الزوالد و غور قنای
 اندگن مانده خواجده غره هتور عم برفنی بر آز قودی یعنی زیاده
 از قودی خواجده هنوز مغوری حاصل معنی عمرک اقل قالک
 کتس کتس عینه هنوز مغوری ای غنی دشت رفتد خدایان
 ای سیم وزردن ابوش بازار جهانده کتس که ترست بر نیای
 دستار قورقم دسماکلا طلو کتور سینه یعنی ای آخرتد عمل
 کتس که قورقم که اند پیچ نند بولمیه سن هر که نزل روع خود
 بخور و خورید وقت خرمش خوشه بایک چید خرمش و قی
 اول کید بشت دیرمک کرک زیرا پیچ نند قالمک بوسوز تمشیل
 طریق ایلدی یعنی هر کیمک عالم شایک عینی بنوا و هو سه صرف ایلدی

زین
 حیدر و قشقدن حصیر معنانه

که لازمند

که لازمند که پیرایک عالمنده عبادت تمام سی ایلد تاکد اخوند خجل اولد
 مایه عین ادی شکست ادم او غلنک عینک اصیل و حیانتک سی
 شکست یعنی اکل و شرب که تابند مزج می روی چدرست مادانکه
 اول طعام تدبیر ایلد کید که پیچ و ضرعارض اولم موندن ندغم
 وادی کور بیدد چنانکد گشاید اگر بغلند انجلین کد اچلیب یعنی
 اگر قبض اولد که علاج قابل اولمیه کور دل از غنی بر کند شایده اول
 اگر عمرد ن کوکل قوباره یعنی حیادت امید قطع اید لا بقدر و
 گشاید چنانکد نتوان بست اگرچه انجلین اچلد که بغلند ممکن
 اولمیه یعنی زایل لیت عارض اولوب علامده قابل اولمیه کور بونی
 از حیات دنیا دست دی که دنیا حیاتندن آل بو یعنی بوسفر حاصل
 معنی امید ن قطع ایلد دیکدر چار طبع مخالف شرکش باش چکی
 بری برینک مخالف صرت نند که مراد عنایم از بعددش پنج دوزی بدند
 با هم خوش برش کون یعنی براز صی زمان بری بری ایلد خوش و متمتع
 اولد بلو کوریک زین چخار شد غالب اگر بو حیددن بری او بر لوی
 اوزر غالب اولد که ایه یعنی غالب اولد جان شیرین براید از قالب

طالو جان جسمدن یوقاری کلمه یعنی موت مورا اولور لاجرم مری
عارف کامل اول سببدن کامل اولان عارف کشتی شریک بر حیات دنیا
دل دنیا حیات اوزره کوکل قور یعنی میل الین پند سعد بگویش جان
بشنو سعد نیک نصیحتندی جان قولی ایلدا استماع ایلده چنین است
رد باش برو قول بویلد که از اول و پوری یعنی سنی جناب قلده
ایرشدن طریق بوردن همان وصولند سی ایلده بعد از تامل این
معنی بومعنی تک فکریدن صکر یعنی دنیا تک فاسنی ملاحظه اندک دگر
مصلحت آن دیدم معقول انی کوردم که در نینم غزلت نینم که در
کوشنده او تورم یعنی خلق دن غزلت اختیار ایدم و دامن صحت
را خود چیم و صحبت و اختلاط انکلی کند مد یقین دوشم یعنی که ایل
مصاحبت و مخالطت ایم و دفتر از کتبه های پریشان بشویم و دفتر
پریشان و نامعقول سوزلردن بویم یعنی جواب ایدم و من بعد پریشان
نگویم و اندن صکر مرکز پریشان سولیم زبان برید بکلی نشسته
مهم بکم اصل و ایلر کی بر بوجده لسان کلمه یعنی خاموش اویش
که بو و جملد وخی معنی قابلد معطوع لسان یعنی خاموش اولوب

بوجده

بر بوجده مهم بکم او تورم که بو تقدیرجه ادا تشبیه مقدر اعتبار اولن
و مهم بکم ذکر جمع و اراده واحد قیلندن اولور غفلت اولنیه نه از کیم
نباشد اندک حکم یگلدن بومک دنگه انک لسان کندی حکمنده اولمیه یعنی نامعقول
سویله تاکی از دوستان بونیت اوزره بر زمان بکوشده او تورم
ناکد دوستلردن بوی که در گجاوه انیس من بونی که اول دوست
مخفده نیم انیم ایدی و در حجه جلیس من بونی و حجه نیم مصاحبه ایدی
یعنی سفوده و حضوره نیم رفیق ایدی بریم قدیم از در آمد اول دوست
اسک عادت ایلد بوردن اچی و کلدی چند اندک نشاط ملائت کرد اول
قلده ملاعت سردر نه ایلک یعنی اول که حال اوزره انک ایلد اندک مدن مصاحبت
بنی غمکین ظن ایدوب نشاط و سرور و بر مک چون لعب و لطیف ایلدی
و بساط ملاعت کتری و مراغت بساطی دوستی یعنی نه کدوس ایلد
دغبت ایدورمک دیکد جوابش نگفتم حضرت یح ایدم بن اکد جواب ایدم
و سر از زانو تعبد بونکر فتم و عبودیت و فکر دیزیدن باش یوقاری
طو عدم یعنی باشی قالدوب اکد مقید اولدم دجیده نگد کرد و گفت
اول دوست نیم بو حالدن انجمنش اولدوخی حالده یعنی غضب ایلد باکد نظر ایلد

نر باش

مصاحبت

تصلحه

وایتدی کؤنؤت که ایمکان کفتار حصت شدی که سکا سولیک امکا واره
یعنی سولیک قایم سن یئو ای براد بلطف و خوشی سولیدای قداغ لطف
و خوشلق ایلد که قدا جو پیک اهل قدر شد زیرا یارن چونکرا جلی یکی ایش
یعنی موت سوز اولد بکلم ضرورت زبان قدر کیش ضرورت حکم ایلد سکا
چکرس یعنی بالفوری سولیک قایم اولم سن یکی از متعلقان منش
نیم متعلقان بری اولد کچه بر حسب واقع واقعیتک حیه اوزره یعنی
واقع اولان حال اوزره که مراد شیک غالت و صحت اختیار اندوکید مطلع
مکر داند مطلع ایلد که کلام شیک متعلقان بری چونک اولد و سکا
دنجیده و شالم اولدوغنی کوردی شیک احوالیه اکابیان ایلد بوندن
صکر کلن کلمات ایلد که فلان که شیخ سعدی حفته عجم کرده است
قصدا میشد و نیت عجم و قطونیت یعنی بوضوح حکم نیت میشد که بقیه
عجم متکلف میشند که عجم با قبنی متکلف او توره یعنی غمی اولد قجه
خلفدن غالت ایلد و خاموشی گزید و خاموشلق اختیار ایلد اما حق بود که
معقول امتد تو نیز حفت شیک متعلقان اولان که اول دوسته
خطاب ایدوب ایلد سن دخی اگر توانی اگر قادی ایک سر خوشی کؤنؤت

باش

باشک طوت یعنی کند و تارک ایلد و راه بجانب پیش کید و نامشروع است
ایلیک طایفی او کو که طوت یعنی اول طریق سلوک ایلد کفتار اول دوست چونک
اول که دن بو سوز لری اشدی که خطاب ایدوب ایتدی بعزت عظیم
عظیمک عزت حقیقون و صحبت قدیم و مابینده اولان قدیم مصاحبت
و دوستلق حقیقون که دم بر نیارم که نفس یوقاری کتویم یعنی اندک
ایلد مصاحبت اتم و قدم بر ندانم و قدم یوقاری طویم یعنی بومکانند
کتیم مکرانکه که مکر اول وقت مصاحبت ایدم و بعدن کیدم که سخن
گفت شوی که شیخ سعدی حفتی سوز سولیش اولد بر عادت مالوف قدیم
عادت اوزره و طریق معروف و معلوم و مشهور اولان طایق اوزره یعنی
اول کیه که از ردین و دستان زیرا دوستی دنجیده اتمک محبت جابل
لقد حال بود که شیخ سعدی کبی که دن بو جلی فعل ضایع اولق لایق دکلر
و کفارت یمن سهرست و یمین کفارتی اساندر یمین مشهور اولامعنی ارد
غیری قدرت و قوت و بیاد لق و داد و ربه مناسنه کلور و خلاف
راه صوابست و مستقیم و معقول یولک خلا فیدر و عکس رای اولی الالباب
و عکس صاحبزادیک زانیک عکسیدر یعنی معقول دکلر که ذوالفقار علی قریب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

که صفی و تقی علیک ذاللقاری غلافند اولی و ذرا غلافند جعفر خیر غار
ایله غلافند اوله نه حاصل اولی و زبان غدی در کلام و سعد نیک
که طعنه اولی یعنی خاموش اولی و ذرا خاموش اوله بوقدر معارف
منظور و ملوب مستور اولی لازم کلام ایلی **قطر** زبان کس دهان
ای خردمند چیست و مانا چنده لسان ای عاقل نه و بیلور سن
گنبد کس کیج صاحب هنر صاحب هنر خیزد به فیوسک مقتصد
جو در بسته باشد چه داند کس جو نکد قبول نمیشی اوله بر که نه بلور
که جو در خوششت یا پیلور که اول که جوهر صاحب حمید بر بوشه
چو چمپند بین ماد امله بر کس سکوت او زره اوله معلوم اولر که اول
که عالم میدر بوشه جاہل **قطر** اگر چه پیش خرمند خاموشی اوست
اگر چه عاقل قند یعنی عاقل اولان کس سکوت او بدر بوقت مصلحت
آن نه که کس سخن گویش اما مصلحت قند اولیک که سوز جان
شیر یعنی معقول سوز سولیکه می اید سن و و چیز طره عقلت دم
و و بستن ای نه عطف غضبه کویجیدر یعنی معقول دکلر اولای نه
نک برسی نفی اشعه بقلند یعنی خاموش اولمقد سولیک و قند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بشرشت کس گرفتنی موش کدی ارسلاند صیجان طوعند کرب کاف
و عینک صفی ایله و جوهر لیک موششت حد مصافی پلنگ اما کرب
قبلان جنگند قاده کس حفت شیخ رعد الله علیه بویت لری کتود مکلن مرادی
تواضعدر نه کم بو قادی بیان اولمشد حفت شیخ علیه ترجمه غزایدوب
بوسه امانا با اعتماد سعت اخلاق بزرگان ایله اشعار ایله که نیم کتاب
تصفیات که قدم یو قایدی لیکن اولر که اخلاق حقیقه حیده سنا عتقا
بو خصوص شروع اتوک بوسه ریخی صفی کس اما با اعتماد مرادی حوفا بوشه
سعت اخلاق بزرگان اما اولر که اخلاق سعت یعنی اخلاق حیده
اعتماد اتک سبی ایله که چشم از عوایب زیورستان بوشند بابی
که اندک زیورست لک عیب اندک کوند کس فی او نه بوشه
کند و درمن اشعه اولر که عیوبه نظائر و خفاشی جرم
نگوشند و کتور که و مقبول خطاک فاش امله سولر بلکه تر
ایله حکم چند بوقاج کله بر سبیل اختصار اختصار طریقی او زره
از تراجم و اشعار نوا و غایب د و مثل رجب و حکایات
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

سیرت‌نند **مَرَحْمُومُ** **اللَّهُ** **اللَّهُ** تَعَالَى **اللَّهُ** رَحْمَتِ ایلون کَرِیْمِ کِتَابِ

بو کتاب ده کدیج جمع ایلدک و بئنجی از غم کرانایه و اغربالو

یعنی زیادہ قیمتوں و مقبول عمریں بعضے بروخی کر دینا انکا فائدہ

یعنی کلمات کما تنک تصنیفی از د خد ایلدک موجب تَضیف

کتابِ گلستانِ این بود • گلستانِ کتابکِ تصنیفِ سیبی بو

ايدى و بالله التوفيق و توفيق الله تعالى ايدى حضرت

شیخ قدس سرہ الغریز کلثان کما ینک تمام اولیٰ حق تعالیٰ

خفتنک تو فتنی ایله دیو غوری نغندت دهر ایدر بماند

سَالِحًا ابْنُ نَظْمٍ وَرُتَيْبٍ **بُ**وْخُظْمٍ وَبُورُتَيْبٍ نَجِيدٌ يَلْدُ الْقَالِ

بوتظم و نثر ایلد و تب اولن کتاب یوق زمان بوعلی اخذ و

قالوا زما هخته خاک افتاده جایی حال بود نزدیک

ذره خاک بریز و شمش اولور یغی صبره اولور قدی صا

مہر رفتہ سے بڑھ کر **مشو** اکوٹھاگ شندی اور اچھ غم کہ

فَرَزَنْدِ كُنِي خَاكِ بُوَدَسْت مَنَم. بِه ی جَارِ كُنِي تَن خَاكِ دَاو. دُكُور

الذي إلى فال
الفتح الغر الفظ
ظلمة

[illegible]

الملك الناصر الملك الناصر

بادش بعالَم برد. غرض نفستیت کو ما باز ماند. بو کتابک نالیند. ورت ملک سعدی

غرض بر نقش در که بزودن کیو قاله و بنم ذکره سبب اوله که الدین ابو

فَتَرَا نِي بَقَايِي ذِيَا وَارَلُفِكْ اَصْلَابِ بَقَا سَنِي كُوْرَمِ يَعْنِي

بی بقا ایدو کی زیاں روشن کن مگر صاحب دی روزی برخت و جعل اول

مگر صاحب دل پر کون رحمت آید کندش گاریش و پشانه رویا

عروبتك ايشند بودعا ايليدي يعنى باكه بودعا ايليدي تواضع اخفت

شیخ رحمة الله علیه کند بخند و نیز از دست من بکشد قلک الفتوحی

مدیسی ایله عمل ایله **منو** الا ای که بر قات ما بکندی. بحال غنایک. خانہ جینی هست

یَا اَدْرِ • نِکَرَا کَلِیْتَا نِ مَعْنِ شَلَفَتْ • بَرُو مِیچْ نِیْل جِنِی خُوش رَنگِیست اَمِیچْ

نَكَفَتْ عَجَبُ كَرِّ بَيْمَرِ جُنَيْنِ بَلِيلٍ • كَيْهَ بَرَاثَتِ خَوَائِشِ زَوَيْدِ كَلِيلٍ • هُوَ كَرُّ رُوحِي مَهْدِي مَهْدِي

تجارتی اولیٰ کی رحمتی دیلئے غرق الیوسف کہ جو کتابک مصنفین دعا

خیر ایلد یاد اتلکه لطفتدن بو کاتب شارجی اولن شمعین و خدیو فرش

المید بیت وستی مکرر حتی صد بیت • که بزرگده خویش و این نیم حسه ها و نشانی

صفت شیخ طاب ثله کستان کتابک بابت سکریت زیاد والک و اوردی ابی بکر

[illegible]

تفوق جلاله
رد فرود

الحمد لله الذي جعلنا من عباده

二

بانی
ای
نظام
الکونین
الهی
برپا
دارد

دلیری کنم شوخی کرده باشم و بضاعت مزاجت بحضرت عزرا ورده و شبیه
 در تازار جوهر میان جوی نیارد جوهر نیرزد و چراغ بدینش افکند بر توی
 ندارد و منانه بدیند در دامن کوه الوند است نماید هر که کردن بد آوی
 افرازد و شمع از هر بوقدیل کند ایادی و انصاف بود گفتیم بو کتابک تا بفرستد بزم مراد
 طرخ بد و تاز و سعد نصیحت ایادی است که حواله با خدا کردیم و رفتیم نه الله تکفوت
 افتاده است از راه موالد ایلدک یعنی سنی خدایه اصدادق و کتدک تارخ شرح کتاب
 کس نیاید بخند
 افتاده اول اندیشه کلستان چو بت بنوید زن طغوز یغز تیش بدی سینه دبیع
 و انکه کفار و یابی الا و ک یکدیگر کوفند جمعه کونی تمام اولک بعون الله تعالی
 است آمد است **باب اول در سیرت پادشاهان حکایت** پای شاه پادشاهان
 نسی دیوار محل که بکشش اسیری اشارت کرد بر پادشاهی اشتم که بر اسیری
 بندی دانه وی نذر بوسه کلاه هلاک انکه اشادت و او ایلدی بیچاره در آن حالت نو میدی
 میفر و شمع و لو نذر بیچاره اسیر اول اسیر ملک عالنده که هرگز که دن شفاعت و ترسم
~~نکته~~ جاسنی کو مدی بزبانی که داشت شول دلا ایلد طوژ ایلدی یعنی
 تمام حلیم را گفتند بیلدی که دلا ایلد شلاع اب لسان عی ایلد عجم اب لسان عجم ایلد
 حکمتی از که اموجی ملک را دشنام دادند گرفت پادشاهه دشنام ویر که طوژدی یعنی سو لکه
 گفت از نابیناها باشد و سقط گفتن و نامقول سفر سو لکه شروع ایلدی که گفته اند
 تا جای نبیند بای زیرا اینست که هر که دست از جان بشوید هر که که جانندن الیود
 بنهد یعنی میانندن امینی قطع اید هر چه در دل دارد بگوید هر چه سوزد
 قدم الحوج قبل الولوج حصر اع مر دیت بیازمای وانکه زنی کن
 کوه کند

کوه کند مخی و مستور طوژدی پاک انی اشکاره سوزیل بیت **عجیب**
 اذ انیس الانسان طال لسانه فحن انسان نوید اول انک
 لک افرد یعنی دلنه مرنه کله سوزد گسوز مغلوب و یغول علی الکتاب
 مغلوب و زبون اولمش کدی کبی که کلب او زرنه هجوم و حمله اید
بیت وقت ضرورت بفرماند کریز ضرورت و اضطرار وقتی چونکه فخر
 مجال و قدرت قالمیه که دشمن انک اعزده هجوم ایلدی دست بگیرد
 سر شمشیر تیر اول که دشمنک کس کلجی طغوز الی طوژ بو و حمله دخی
 می ممکنند ایلد کس کلجک و جنی طوژار بوا اعتبار ایلد دست لفظ
 بدست تقدیرند اول که ملک پرسید که چه میگوید پادشاه چونکه
 اول اسیرک سوزنی استماع ایلد یعنی سوال ایلدی بوا سیرند و ی
 و نه سوزد یکی زوزراء نیک حضرت ایو خویلو وزیر لوزن بری
 گفت ایتدی ای خداوند ای پادشاه بهی گوید اول اسیر اید
 و الکاظمین الغیظ و العافین عن الناس معنای جنت خشنی بود بجل
 و ناسدن صوج عفو اید بجل ایچون که یعنی اول اسیر زدن ترسم و عفو
 جاپد دیوار و وزیر اسیرک سوزنی بو و حمله تا و ایلد ملک

این بیت را در کتاب
 الفیاض فی شرح
 دیوانه
 این بیت را در کتاب
 الفیاض فی شرح
 دیوانه
 این بیت را در کتاب
 الفیاض فی شرح
 دیوانه

بفرست آمد وزیر دت چونکه بوسندی استماع ایلدی پادشاه اول
اسی افزده ترحم کلدی یعنی ترحم ایلک و از سرخوی او گذشت و او
اسیرک قانی هوسند کچی یعنی انی قتل یلکدن فراغت ایلدی
وزیر ویکر که ضید او بود بر غیری وزیر که اول وزیرک خدک
ایلدی یعنی اولنک محفایدی و بود محفایدی گفت اول وزیر
ایلدی آبناء جنس را بنم آبناء جنس غیری یعنی وزیر لوی نشاند
ختر خفت پادشاهان مایق و کلدی پادشاه حضورند خبر است
کخی کوید راستلقدن غیری ایلد یعنی راست سوزدن غیری یلک
برایر ملک دشنام وای پادشاه دشنام ویردی یعنی سوکدی
و ناسرا گفت و نامقول سوز ایلدی تلک سوزی ازین سخن خرم
کشید پادشاه الچی وزیرک سوزندن یوزغ بریر چکدی یعنی وزیر
بمحور اولوب یوزغ بوتردی و گفت ورا آن خرم و بی دخی پادشاه
ایلدی بکه وزیرک اول یلان سوزی پسندید نر آمد مقبول کلدی
و مقبول کلدی ازین راستی که تو گفتی بوکر چک سوزند که سنا تیک
خطاب اولد محض وزیردی که آنرا زوی کند مصلحتی بود وزیر اول

روح
 بیان
 ۵

اول

اولکه وزیرک روی یعنی توجهی بر مصلحت ایلدی که پیازی قتلدن
 خلاص ایلکد سوز ایلدی و این را بنا بر خشت واکبچی وزیرک توجهی
 خبانت او زده مصلحت ایلدی که اول اول وزیرک پادشاه غنا تیک
 ثانی اول پادشاه سیری هلاک ایتور که قصد ایلدی و حکما گفتند و عاقل
 ایتلدری و مصلحت امین مصلحت حاصل اید فی یلان پد از راستی
 فتنه آنکیز فتنه قوبرچی و غیره هر اهر شکست اولن کر چک سوزدن
 ایو و مقبولد بیت هر که شاه آن کند که او کوید هر که که پادشاه
مقبول اولد که پادشاه آنک دید و کنی ایلید هر کس سوزنی رد اندی حیف
باشد که خنیکو کوید حیف و خیرج اولد که اولکه خیر لردی او تری با
ایو و مقبول سوزدن غیری سوزید بعضی سوزد بوبیت واقع اولد
بیت دروغ که جان و دولت خوش کند بر یلان که سنگ جانکنی
خوش و سوز ایلید پد از راستی کیت مشوش کند یلکد بر طوری
سوزد نکستی مشوش و مفهوم ایلید بر طاق ایوان فیدوت
نوشته بود فیدونیک دیوان خاشاک که او زده بو بیتد
یازمشن ایک جهان ای بر آید نماند بکس ای بر آید جهان کس

قاله یعنی هر کس که دنیا به کله البته اولی در آنند جهان آفرینند و پس
 چون که حال بویید ایلیه کوکلی جهان بر ادیجیه بغله انجی یعنی همان حق تعالی
 حضرت محبتا بلیه مکن تکیه بر ملک دنیا و پشت دنیا که سلطنت و معین اولی
 اوزره تکیه و اعتماد ایله که بسیار کس چون تو پروردگار گشت زیرا بخلی
 جوق کی بسک و تربیت و رعایت ایلیه دخی غایت هلاک ایلیه
 جواهنک رفتی کند جان پاک پاک جان چون که کتمک قصصین ایلیه
 و موت مقتدا و له چه بر تخت و دخی چه بر روی خاک ند فرقی
 پادشاه کی تخت اوزره او ملک نه فرق کدا که بی طریقی یوزی اوزره
 او ملک حکایت یک از ملک خراسان خراسان ملکانند بری سلطان
 حموی سبکتگین را سبکتگین او غی سلطان حموی جواب دید و شنید
 که دی بعد از وفات او بصد سلطان سلطان حموی که وفاتش صکر
 یغریلده که جمله وجودش او که آنک جسمک جمله اجزایه ریخته بود
 و قال شد دو کلس ایلی یعنی تمام وجودش و خاک اولش ایلی ملک
 چشمان او الا اول سلطان حموی که کوزلی جو و رفتی ایلی که خدا
 چشم خانه پی گزید که کوزلی اوزره دغد و حوکت ایدر ایلی و نظر
 میگردد

این سخن از کتب معتبره است
 و در کتب معتبره است
 و در کتب معتبره است

این سخن از کتب معتبره است
 و در کتب معتبره است
 و در کتب معتبره است

میگردد و طرفه نظایر ایلی سائ حکما از تاویل آن فرومانند ساء
 عاقله اول و دوشیک تعمیر نند عاقله قالدیر مکرر و چپ که خدمت بجای آورد
 الا بر حد ویش که اول تعمیر خدمت و حقنی یوزنه کوزلی که آنی تمام اصل ایله
 ایلیه و گفت دخی اول ویش ایلیه هنوز نکر است هنوز سلطان محمود نظر
 اید جیدر که ملکش بای نکر است که سلطان حموی که سلطنت غیر ایلیه
 و نیاد سلطان ایکن سلطنت اولن تحسری و بیلی هنوز باقیدر **قلم** بر نافر
 بر پیر زمین دخی گری اند جوق نامدار و مشهور که بی برالتنه دفن ایلیه
 کز هشتش بوی زبانی بر نشان غانده که اولن مورک و لرغندی بر یوز
 اوزره اصلا نشان و اش قالدی وان پیر لای که سبزدند بر خاک
 دخی اول ضعیف جسمی که طلاق الله طیشری دخی دفن ایلیه خاکش
 چنان بخوری کز اسخوان غانده خاک لایه بخلین یدی که اندن استخواه
 قالدی رنده است نام فرخ نو شیروان بعید نو شیروانک مبارک ایلی و پیر
 عدل ایله گر چه بیسه گذشت که نو شیروان غانده اگر چه جوق زمان کج که
 نو شیروان عادل دنیا و قلدی خیری کن ای فلان و غنیمت شمار عمر بر خیر ایله
 ای کشته و عمر کی غنیمت صدای زان پیشتر که بانک بایک فلان غانده اندن

اولوگ که آواز یوقادی طه که فلان که قالمی یعنی سالی قبل الموت
 بر خوراید پس والا بصورت اصلا امکان یوقد **مکات** **تک** نژاد را بر
 پادشاه او غلبه شنیدم که کوتاه بود و حقیر **اشتم** که قصیر القد و زشت
 روی آید و یکسر برادرانش بلند و خوب روی و اول پادشاه که
 نژاد نک غیر برادر روی بلند و خوب روی آید پادشاه **پدر** **ش**
 بوکره اول حقیر شد زان نک بابا سی سالی برادر نک ناستد بکره **هیت** و **حقار**
د روی نظر کرد **کرا** **هیت** و **حقار** **ایله** اول **سیر** **نظر** **ایله** **پسر** **نراست**
نیافت **پسر** **پادشاه** **کند** **سند** **حقار** **ایله** **نظر** **اند** **و** **کنی** **فراست**
ایله **اکلدی** **و** **گفت** **دخی** **آید** **ای** **پدر** **ای** **بابا** **کوتاه** **خو** **مندی** **صاحب**
عقل **اول** **قصیر** **الق** **پدر** **که** **نادان** **بلند** **بالا** **اولان** **نادان** **که** **دخی** **ایو** **قبول**
د **که** **صو** **بقامت** **مختار** **بقیمت** **پیش** **هر** **سند** **که** **قاستد** **اول** **که** **دقیقت** **و** **بنا**
یک **کلدی** **که** **الشاة** **نظیف** **زیر** **اقوی** **کو** **چکد** **پاک** **و** **لطیف**
والفیل **جیف** **دخی** **فیل** **یو** **که** **جیف** **د** **و** **خرد** **خرد** **شعر** **اقل** **جبال** **الارض**
طو **و** **آن** **یژ** **بوزند** **اول** **طایغر** **کو** **چکی** **طو** **طایغر** **و** **حق**
اول **طو** **طایغر** **یو** **قصیر** **کی** **ایله** **بالا** **اتفاق** **لا** **اعظم** **عند** **الله** **قدر** **و** **نرا**

عظیم

عظیم **که** **مقبور** **که** **الله** **تک** **عفت** **تک** **قند** **قدر** **و** **حمت** **و** **مته** **و** **عزت**
یونند **قطر** **ان** **شنید** **یک** **لا** **غی** **دانا** **آنی** **اشد** **کی** **که** **بر** **لا** **غی** **دانا** **یف**
بوضیف **عالم** **گفت** **روزی** **بابا** **مهر** **پدر** **بو** **کو** **پسر** **تجاهله** **ایندی**
اسب **تازی** **اکو** **ضیف** **بود** **عجل** **اکو** **ضیف** **ولا** **غی** **اول** **همچنان** **ان**
طویل **خ** **پدر** **انجلی** **یعنی** **اول** **ایله** **بر** **طویل** **اشد** **دن** **یک** **و** **مقبول**
پدر **چندید** **شزاد** **نک** **بوسوزند** **پادشاه** **کلدی** **و** **ارکان** **دولت**
پسندیدند **واند** **اول** **اکا** **بر** **ولعیان** **اول** **شزاد** **نک** **بوسوزند** **بکندیل**
و **برادر** **انش** **جیان** **بچیدند** **وانک** **برای** **روی** **بخصوص** **جان** **ایله** **چندید**
یعنی **زیلی** **پیش** **و** **لایل** **ر** **تأمر** **عن** **تلفند** **باشد** **ماد** **که** **کشی** **سوزند**
اول **عیب** **و** **عز** **ش** **تلفند** **باشد** **اول** **که** **فک** **عیب** **و** **مهری** **مخی** **و** **پوشید**
اول **و** **پیش** **کمان** **میر** **که** **خالیت** **میش** **طن** **التم** **که** **خای** **و** **تهید**
شاید **که** **بلند** **تلفند** **باشد** **احمال** **که** **اول** **میش** **و** **قیلان** **ایو** **من** **اول** **بلند** **لغتی** **ختم**
مضاف **اول** **لغتی** **جایز** **بو** **تدیر** **ایو** **من** **قیلان** **اول** **دیک** **اول** **پیت**
خوار **بقدر** **بوضیف** **و** **ایک** **د** **داند** **بر** **خجیدی** **دلا** **و** **کو** **د** **میش** **نرا**
شنیدم **که** **خرد** **تلفند** **اشد** **که** **اول** **ز** **ماند** **د** **شغنی** **صفت** **بر** **قوی** **د** **شما**

لا غی دانا

مهری

فرد

رحمه

عظیم است این صفت را
بر طویل چهار روز یکبار

روی نمود یوز کوسروی یغی ظاهر اولدی چون دوشگر روی بهم
 اورچند چونک الی عکر برینه یوز کور حیل یغی مقابل اولدی اول کی کلب
 دن میدان چھانید اول برکه که میداند آت فالفتد و قصد نمازوت کرد
 و جنگ ائله قصد ایلدی ان پسر بود اول پرایدی و گفت دخی اول پرایدی بقول
 قول بوقد **قطعه** ان دشمن باشم که روز جنگ پنی پشت من بن اول که
 و کلم که جنگ کوئی بنم ارفی کور سر یغی بن جنگدن قحتم و که دخی پاک
 طوعم ان منم کاندن میان خاک و پنی سر **قطعه** بلکه بن اول که یم که خاک
 ایلد خون اچنده برایش کور سر یغی جنگ اچنده کورسک ها چشدر
 دیو خاطر که کورس بلکه طلاق ایلد قان اچنده دوشمن برایش کورسک
 بود دیو خاطر که کورس کاندن جنگ ارد بخوج خویش بازی میکند
 زیرا اول که که جنگ کورس کند و قانی ایلد او یوز ایلد یغی جنگ
 ایلد که نک ضرری اخی کند و نغز در روز میدان ایلد بگرز بخوج
 لشگر میدان و جنگ کوئی اول که که قح بر عسکر قانی ایلد او یوز
 ایلد یغی بر عسکر قانده کورس زیرا اول که قح ایلد عسکر تمام انزرام
 واقع اولور ای بگفت و بر سپاه دشمن **قطعه** اول پسر یوز ای ایلد

و کندنی

و کندنی دشمن عسکر اوردی و تتی چند از مردان کار حیدر پشت
 وایش دیار وایش کورس بجای کورس بر قاج کبی یق و ملا
 ایلد چون پیش پدرا آمد باز چونک اول پسر کورس یلینک قند کلک
 زمین خلعت پوسید و گفت خدمت دین اویک یغی تعظیم خدمتی تمام
 ادا ایلدی ایلد **قطعه** ای که شخوشت حقیر نمود ای که که بنم شخم
 کاخ و حقیق کورس یغی ای پادشاه که سن باکد حقارت ایلد نظر
 ایلدک تافه شتی هنر نینداری صاقت بیو کلکی هر صانعین یغی ببا و لقی
 جامه کورس کلدر ایلد ظن اتمین اسب لاغر میان بکار ایلد دیر امید
 و جولان کورس اینی بللوات ایش دیار روز میدان ند کا و پروای
 بسلو و سز کا و ایش دیار اوردی اند که سپاه دشمن بی قیاس بود حکایت
 امشدر که دشمن عسکر قیاس سز ایدی و اینان اندک جماعتی بود
 و بولار جماعت ایدی اهنک کیمیز کردند قحی قصدن ایلد پسر
 قور و بری اول پسر چونک بوی کورس بر غور اوردی و گفت دخی ایلد
 ای مردان بگوئید ای و دریا لشکر و غیرت اید کورس تا جامه زان
 بنوشید تا عورتا بکین کیمیز زیرا جنگدن قاجم و دره عید رحمت

بن شخص کال

اقليم گيرد پادشاه براقليم ملكنى طور مقام ضبط ايدرانك ايله قناعت ايلز چنان
 قند اقليم دگر اچلين بند برفى اقليم فتح ايلك فكرند و قيدند در
 قناعت كن اى نفس باند كيشكه سلطان و دروينا بنى بى **مكايه**
 طايفه خدوان عرب بريلوك عرب حرايدى بر سر كوي قشند
 بر طاعك باش اوزده او تورش ايدى و منفذ كاروان بسته
 و كاروانك طاقنى بغلش ايدى و رعيت بلدان و شهرلك رعيت
 و خلع از مكايه ايشان مرعوب اندك مكر نندن خائف ايدى
 و لشكر مغلوب سلطان اول اقليم سلطانك عسكى اندك اندك
 مغلوب و زبون ايدى بچكم اندك اول سبب ايله كه ملاي منيع
 بر بچكم و بلند صفنا حق بر انز قلعه كوي بر طاع و پندند بدست
 اوزده بوندند كه تورش ايدى و ملجا و ناواي خود كرد و اول
 طاعك او تنى كند و ملجا و مقام ايشان ايدى و دران مالك ات
 طرف اول طرف اولان ملكند و در لري قند فتح معرفت ايشان
 اول حرايدك ضرر نى دفع اتمك مشورت كردند مشورت ايدى
 بويلد دى كه اگر اين طايفه كه اگر بوج ايدك بلوك برين شوق بواسطه

اوزده

اوزده روز كاري مداومت نمايند بوزمان مداومت كوستند و بوجال
 اوزده اوله رتقاومت با ايشان تمتع كردند اندايله مقابله و جنگ
 اتمك تمتع و مشكل اولور **شوق** درختي كه انون گرفتست باي بر درخت
 شدي اين طومند يعنى محكم اولمشد به نيزوي شخصي بر ايدى زجاي
 ياكوزد بركه نك قوتى ايدى اول شجريدن يوقارى كلور و كوكنند قوبار
 قدش چنان روز كاري ملي اما اولد درختي اچلين بوزمان ترك ايدى
 و حلا اوزده غويين و در ايايد برونده قوى و حكم اولور بركه
 دوشش از پنج بركه **كه** انى كردن ايله كوكنند قوبار بركه
 قانك قالدك سهرات ايله جقه سرچشمه شايد گرفتند به بيل چندينك باشه
 بيل ايله طوق و جويانندن منع ايلك مكنند چو پزند نشايد گذشتن
 به بيل اما چونك طولدي يعنى و از اولد نيل ايله بچكم مكن دكلدر سخن
 برين مقدر شد سوز بونيك اوزده مقدر اولد كه بكي را بچشم ايشان
 بر خاستند كه بركه ي اول حرايدى جاسوس لغد كوند و يلد و زور
 كه گاه ي داشتند و فرصت صيف طوتدال تا وقتي كه شول وقت دكن كند
 بوز سر قوتى مراند بوند اول حرايدى بوقمك باشي اوزده سوز ايدى

باز بچكم

یعنی آنکه غارت آنکه طاعن اینست ایدیل و بقیه خایه ماند و اولدیکری حاج
 و تنها قوش ایدیل تنی چند از ویران واقعید و جنگ از خود را بفر شادند
 این کورمن و جنگ صامش و دردن بر قاج کیسه کوندیدیل تا در شعب
 جبل پنهان شدند تا که اولکه رواب طاع بولند پنهان و متحر اولدیل
 شبگاه خندان باز آمدند اختام وقتی حرایم کرد و کلید سوز کرد
 و غارت آورد و سوار شد و جنگ ایدب غارت و ناراج کتور شد
 سلاح بکشادند کند و دردن سلام چون دیر و رخت و غنیمت
 پنهان شدند و اسباب و غنیمی قورید تختین دشمنی که بر سر ایشان
 تاخت اولد بر دشمن که اندک باشی افزه چایدی یعنی تمام غنیمت
 ایلد کلدی خواب بود خواب ایدی زیوایو غوث طایفه قور
 خواب غلبه ایدیک چند آنکه پاسبان از شب بگذشت بصود اولد
 اولد صبر ایدیک که کج و در بر مقدار کجی که خواب تمام
 شد و او یک بیت و قور خورشید در سیاهی رفت و حرم شمس ظلمات
 اچینه غروب اندکی کبی اند خواب اچینه ایلد کتیدیل بولند اندر حایه
 کاهی رفت شد بولند بقیه السلام بالق اخذ کتیک کبی اند و بقیه ایلد

کتور

کتیدیل یعنی آنکه خوابی حدت زیاده شد اولدی و در آن
 خلاصه بنامدار و در ظاهر از کین بدست شدند بصورت طایفه صبی شدند
 و دست هم را و جلد سگ انی یکان یکان بر دهن بر کتف بستند کتف
 اوزر یعنی هر دهن بغلیدیل با نلن بدستگاه ملک حایر آوردند و القاح
 پادشاهک در کمانه حایر کتوریدیل هم را بکشتن اشارت نمود پادشاه
 جمیع قتل آنکه اشارت بوردی اتفاقا در آن میان جوانی بود اتفاقا
 اولد و حرایمیک او تاسند بر جوان و ارایدی کیمین و غنیمت و شایان
 قورید که آنک یکتیک از لیک میوه یکی این شمش ایدک یعنی هنوز جوان
 اولمش ایدی و شمش کلستان عذارش و اول جوانک عذار کلماتی نک
 سوزی یعنی خطی نور قید تازه شمش ایدک یکی از ویران و در بر بر پی
 پای تحت ملک را بوسه داد پادشاهک تختی اباغند بوسه ویدی یعنی
 اوبدی و روی شفاعت بر زمین نهاد و شفاعت بوزنی بر اوزر
 قوریدی و گفت وخی ایدی این بوسه بوسه پنهان انجلین از باغ بر کتف
 بر خورده است عریک باغندن میوه مید شد و از دعبان جوانی شمع
 نیافت و جوانی حاصلندن شمع و فایده بولند توقع بکم و اخلاق

رباعی یعنی حاضر

خداوندی است خداوند منسوب اولی اخلاق حمیده و مکره بنم
رجام اولد که بخشد خوی او که اول جوانک فاشی بخلق
ایله بریده نیست نه که بندگان او زنده منت قوی ملک مغربی ازین
سخن کلام کشید پادشاه بوسوزی یوزنی بخرید و موافق
رای بلندش نیامد دخی وزیرک سوک اول پادشاهک بلند و لطیف
رأیند موافق کلمدی و گفت دخی ایلدی **ب** پرتو پیکان نگیرد
هر که بنیادش بدست ابولک پرتو و اسلوبی طوعن هر که
انگ بنیاد و خلقی برافردن نیست نا اهلر چون کردگان بر کشت
نا اهد یعنی بد اصل اولد و نیست ایدوب اصلاح ایلمک قبه اوزر چون
طوع غورق کیدر نسل فساد اینان بونلک فساد و نامقول
نسل منقطع کردن اولیرست منقطع و نایاب ایلمک و بر کدر و قول
رکد و پنج تبار ایشان و اول جوانیک قبیلک کونی بر اور دخت
بجسته یوقاری کونیک یعنی جمیع هلاک ایلمک صوب اولی در که آتش
نشاندن و اهلر گذشتی زیرا آتش سویند ریک و کوزی فوق
واقع کشتی و بجه نگاه داشتن و افعی بی هلاک ایلمک و یوزنی

صغیری

لای

صغیری طوق یعنی اولد ریک کار خندان نیست عاقلک این و کلمه
ابو اگر آب زندگی بامد سیاح اگر آب حیات باغده مرکز از شاخ
بید بر نخوردی مرکز سکوت بودا غندن یش بر سن زیر اصلنده
قونامشدر با فرومایه روزگار مبر ایچ اصللوی روزگار الله یعنی
انگ تربیتده و عیض ضایع الله کزنی بورد یا شکر بخوردی زیرا حیرت
شکرین سن وزیر این سخن بنسید شفاعت ایدن وزیر پادشاهک بوسوزنی
استماع ایلدی طوقا و کرها بنسید طوعا و کرها قبول ایلدی و بر حسن
رای ملک پادشاهک حسن رأینی و لطیف فکری اوزره آفرین خواند و گفت کجین
اوقدی و ایلدی ایچ خداوندیم دامه ملک اول سوزی که خداوندانک سلطه
دایم اولسون فرمود یوزدی عین حقیقت است حقیقت عینی و یغی بالان
معقول و مقبوله اگر حقیک صحبت آن بدان اگر بوجوان اولی افر لوک
صحیح سلک منک اولوب تربیت بوکید و خوی اینان گرفت و بونلک خونی
طوتیدی و یکی از ایشان شدی و اندون بری اولیدی یعنی اندکی خون ریز
او یکیک اول وقت پادشاه خونتک سوزی مسوع و مقبول اولور ایدی
اما بنده امیدوارست تا بنده امید لود که بعثت صالحی آن که صالحی که مصطفی

ایلد زینت بدیدر زینت قبول الیه و خوی فرندان کرد تمام صلا
 کلوب عاقلدک خوینی طوطه که هنوز طفلیست زیرا هنوز طفل مروست
 بقی و عیادان گروه و اول طایفه نک یاغلیق و معاندان سیرت کرد
 نهای وی تمکین شد است اول جوانک ذات و طبعند حکم و ثابت
 اولمشدر و حدیث شریف واقع شده است و حدیث شریف ده وارد
 اولمشدر ماین مولود الا و قد یولد علی فطره الاسلام ثم ابواه یهودانه
 و نصرانه و مجانیه که عالمه هیچ بر ولد یوقدر که الا تحقیق اول ولد مقول
 اولقر اسلام خلقی و استعدادی افزوده صکر اول ولدک والد
 والد انی یهودی ایدلر کندولر یهودی ای لرو اول ولدک
 پدر و مادر یفرانی ایدلر کندولر یفرانی ای لرو اول ولدک
 انا ی و اناسی انی مجوسی ایدلر کندولر مجوسی ای لرو باندان یار
 کشت نمیر لوط میر ازله یعنی لوط قوم یار اولیک لوط بنیابر علی السلام
 خاتون خاندان بنویش کم شد اول خاتونیک بنوئی خاندان ضایع اولیک
 یعنی پیغمبر جعفری اولوب جنت کره کرک ایک اول قباحت بیس ایلد
 کفره ایلد جرئه کردی **الاحی زانی الغارین** انگ هفتده در سیک ایلد
 سر

این کتاب در بیان
 احوال و سیرت
 اجداد و اولاد
 و غیره است
 و در هر باب
 از احوال و سیرت
 اجداد و اولاد
 و غیره است

سیک اصحاب کشف رازی چند اصحاب که هفک کلنی بر قاج کون بی سیکان
 گرفت و فرغ شد ایورک یعنی اصحاب که هفک ایورنی طوئدی و انزل تابع
 اولدی بو قدر فسخ ایکن ادم اولدی زیر اقیاست اسم صورتنه تمثیل اولوب
 جنت کره کرک حد این یکفت وزیر یونی ایدی و طایفه از ندای ملک
 و پادشاهک مضا جلدن بر بلوک با او شفاعت یار شدند و اول وزیر
 شفاعت یار اولدیلر تا ملک از سرخون او کز گذشت تا پادشاه اول
 جوانک قاضی و حکمک سودا سندن کیدی و کفت دخی پادشاه
 اینک بخندم اگر چه فصلت ندیدم اول جوانک قاضی سکا بغشلام
 اگر چه معقول کوردم **بای** دانی که چه کفت زال بکرم کرد بیلور
 کندی و زندی بهادر رستمه دیدی دشمن توان حق و پکار و شمری
 دشمنی حق و پکار صایق اولدی یعنی لایق و معقول و کلد ی پدیم بی
 اب ز سر چشمه فرخ جوق کورد که اواق چشمه باشند صو جوق
 بیشتر آفد شر و باز بیری چونکه زیاد رک کلدی یعنی و قلیل ایکن
 ماء کثیر اولیک دوی و بوی الکلی یعنی دوی بوی ایلد کتوردی فی الجمله
 وزیر بزرگانه بر محفل کلام وزیر اول پیری کند و خانه سنا الکلی

نویسم باده مصداق
 جمعی ندیم مظهر
 زما جمعی نیکو روایند
 سر

زال

ویناز و نعت پیر مرد و اول پیری ناز و نعت ایله بسک و اوستاد ادب
 را بر تیش نصب کرد و ادب و علم تعلیم ایدجی اوستاد اول
 پسرک تربیتند نصب و تعین آیدک تا مضی خطاب تاکه لطیف
 و مقبول خطاب و در جواب و جواب مستطاب رد آنک و سایر
 آداب خدمت ملوکش و پادشاه که لایق اولن خدمت ادب رنگ
 جمعی سی اول پیر بیاموختند تعلیم ایلدیلر تا قدر فطر ممکنان اول پیر
 بر مرتبه ده مؤخت اولدیکه و وکل کرک نظرند پندیده آمد و مقبول
 کلدی باری وزیر ارشما یل و اخلاق او بزرگزه اول پسرک خلق کردند
 و خوبلندن در حضرت ملک شمه بی گفت پادشاهک حضورند
 براز حق اینک که تربیت عاقلان که عاقلک تر بسیه خدمت و بی اثر
 گری است اول پیر و انرا ایستند و جمل قدیم از جلیت او بند بر داشت
 و قدیم جملنی اول پسرک جبلتند طایفه او نمشد یعنی از الیه بلند
 ملک را ازین سخن تبسم آمد و گفت پادشاه وزیرک بوسوزند
 تبسم کلدی و ایتدی بی عاقبت کوک نرای کوک خود عاقبت
 قعد اینک قوردا و لوز کرچه با آدی بزرگ شود اگرچه آدی ایله

بویویه

بویویه ساله قد بری بر آمد بو حال او ندره بر یکم میل کلدی یعنی بر مدت
 کجی طایفه او باشن بزرگک فتح لو ندری در و پیوستند اول
 پسر یا نندیلر و عقد موافقت بستند و موافقت و موافقت عقدی
 بغلدیل تا بوقت فرصت تا فرصت و قسد و زبرد با او پسرش وزیر
 آدی پیری ایله بگشت اول بد اصل پسر دپلدی و نعت بی قیاس بر
 داشت و دخی اول وزیرک مالندن قیاس سر مال کتوردی و در معارفه
 خندان و حرامیل معارفه نده بجای پند بنشست باباسنک ینده او دی
 و عاچه نده دخی عاچه اولدی ملک پادشاه خبر کلدی ملک
 دست تجیر پادشاه تجیر و تعجب الی بندان گرفت و گفت دینی ایله
 طو تندی و ایتدی قطره شمسیر ز این بد چون کند که برک بران
 آهندن ایو قلیچ نیچه ایدر بو خود مکی کلدی ناکس بتریت نشود
 ای حکیم کس ای عاقل ناکس و بد اصل تربیت ایله که اولن باران که
 در لطافت طبعش خلاف نیست بمعنی که آنک طبعنک و ذاتنک
 لطافتند خلاف بو قدر حد بلخ لاله روید و خور شود بوم خوش
 شوبله ایکن باغده لاله و کل و یا سم پشتر شود زرد خار و خس پشتر

در جواب

دین شوق شکر برباری جود قریب یو قاری سنبل کونر یعنی اند سنبل
بتم کرد و تخم عمل ضایع نکرد آن شعز پیری تخم علی ضایع الیه تلوی بید
کردن چنانست یزاف لوه احسان و کرم ایلمک انجلیندر که بد کرد
بجای نیک خوانده که ایو که لکه حقه ناسرا و نامعقول ایلمک یعنی مرزاند
رعایت ایلمک ایول امانت ایلمک کبی در که معقول و کمال
حکایت سرفک زاده را بر جانش او غنی بر خیر ساری او غنی دیدم
او غنی سرانیک قیوسی افزده او زده کوردم که عقل و کیاستی و علم
و فراستی زاید الوصف داشت که اول جانش زاید الوصف یعنی
و صفی زاید بر عقل و کیاست و فهم و فراست طور ایک یعنی
و ارایک هم از غنید خردی هم کو چکلک زمانندی آثار بزرگی
اولوق انزلی و سعادت نشاندی در ناصیه او پیدا بود اولیک
جبر سید ظاهر ایدی **بیت** بالای سرش ز هو شندی می تافت
اولیک باشی افزده عقل و غنید می تافت ستاره بکندی بلندک
و سعادت لوق ستاره به یلدر ایدی فی الجمله بقول نظر سلطان آمد حاصل
کلام اول بر سلطانک نظرانک مقبول کلدی که جمال صورت و جمال

می دان

منی داشت زیرا اول بر خوب صورت و مقصود و مقبول اولن جمال و
طوئرایدی یعنی خوب دو جوهر مند ایدی و کما گفته اند و عاقل
ایتملد که توانگری هنرست نه مال که غنی می هنر اید در مال و اسباب اید
کلد و بزرگی بقلست نه بسا و اولوق عقل اید در سال اید و پیرک
اید و کلد ابناء قیس مارا او انک ابناء جبه یعنی سایر جانش زاید
یو حسد بزدند اول پیرا و زرنه صدا یلید و جیانی متهم کردند اول
بری خیانت اید تمقلو ایلید و در کشش او و اول پیرک قلند سبی
بی فایده نمودند فایده سرسی کو سربیل یعنی چوق سبی ایلید تا فایده و بزرگی
شعر دشمن چند نرند جو محیر بان باشد دوست دشمن نه اورد یعنی نب
قادر در چونک دوست شفقند اوله کلک پزید پادشاه بو حاله مطلع
اول قد هرکه اول پس سوال ایلدی بویله یعنی که موجب خصمی ایشان
که اول جانش زان لک خصوصتک سیسی در حق تو چیت شک حقله
نه در گفت اول پیر ایدی در سایه خداوندی خداوند سوب اول و بیغه
بای شاهک دولتی سایه سنده همکینان را راضی گردیم و کمالی راضی ایدم
مگر حسود را الا صودی راضی اند که فاد ایدم که راضی نمی شود زیرا اول

ذیرا اول سود را فی اولی الامر وال نعمت من الانیم نعمتک کنیسی ایلد رافیه
اولور و اقبالو دولت خداوندی باقی باقی واقدید منسوب اولن یغیه
باد شایک دولت و سعادت باقی اولسون **قطره** تو اتم انگه نیاز ارم
اندرونی کی قادم که برکنک خاطی انجتمیم سود را چرکنم کو
رخود برنج دست لیکن سود شجاء ایدم که اول سود کندون
برنج نه بدیغیه خدا عارضی بر نند و کلد که از اله سی قابل ولد غیر نا بر هی ای
سود کین مرخصیت اولن که حدون خلاص بولدن ای سود زیرا
بوسند بر ضدن که از شقیات ان جز نرک نوان دست که هرگز انک شقیات
موتدن غریب ایلد قولتی مکی کلدن **لیس سود را** **قطره** شور چنان
بانه و خوانند بلد بختم تمام آرزو و شوق ایلد یعنی جان و دلدن طلب ایلد
مقبولان راز و ال نعمت و جاه صاحب دولت و سعادت اولنک بالک و مضک
کتمن کرینید بر و شیب جیم اگر کوندن ده شب برونک کونجی کورید چیمه
افتاب را چکناه افتاب چشمه سنگ نه کنایه و ارزیر ابو قباح شمسدن کلدن
یرنک کندو سندندر راست خوابی هزار جیم چنان سودک طوی پنی
سوال ایلد ایک مقرریک بخلین کوز کوز نهی که افتاب سیاه کور اولن کلدن

افتاب سیاه اولمقدن زیر اضر عادت ضرر خاص او یزد **حکایت**
 یکم را از ملوک عجم **عجم** پادشاهمزدن برنی حکایت **کشد** حکایت ایدر که
 که دست تطاول بالاعتی و ساز کرد بود که عتیک المظلم النیر سراز
 ایشرایدی و جو روانیت آغاز **و جو روانی** به شروع ایشرایدی
 خلق آنرا کاید ظلمش خلق اولیا و شاهک ظلمی کید لریدن در جهان
 یوفست **بهرمانه** کتیدل و از کربت جوشت و اولیا و شاهک جوهرک شدت
 و کثرتن راه غیبت گرفتند ترک دیار ایدوب غیبت یولنی طوتیدل
 چون غیبت گم شدند چونکه غیبت اسکندر ابرقاع ولایت نقصان **بهر**
 اول ولایتک حصو نقصان قبول الیک و خربته می ناند و خربته بوش قالدی
 و دشمنان از طرف و دشمنل طرفدن زور آوریدند زور و هجوم
 کتیدل **قطره** هر که فریادی بریز نصیبت خواهد هر یکمکه نصیبت وخت
 کونی فریاد ابرشی و معاونت ایدجی طلب ایدر کور انام سلامت بخواند
 کوشی که سلامت و حضور یامند سخاوت و کریمه سی ایلیون تا که اول
 کوند که دوست اولد لوبند خلق بکوش از نواری بروری **طاهر** کوش
 قولی اکونواخت و رعایت انیس سینه ترک ایدب کیدر یعنی قمار لطف کن لطف

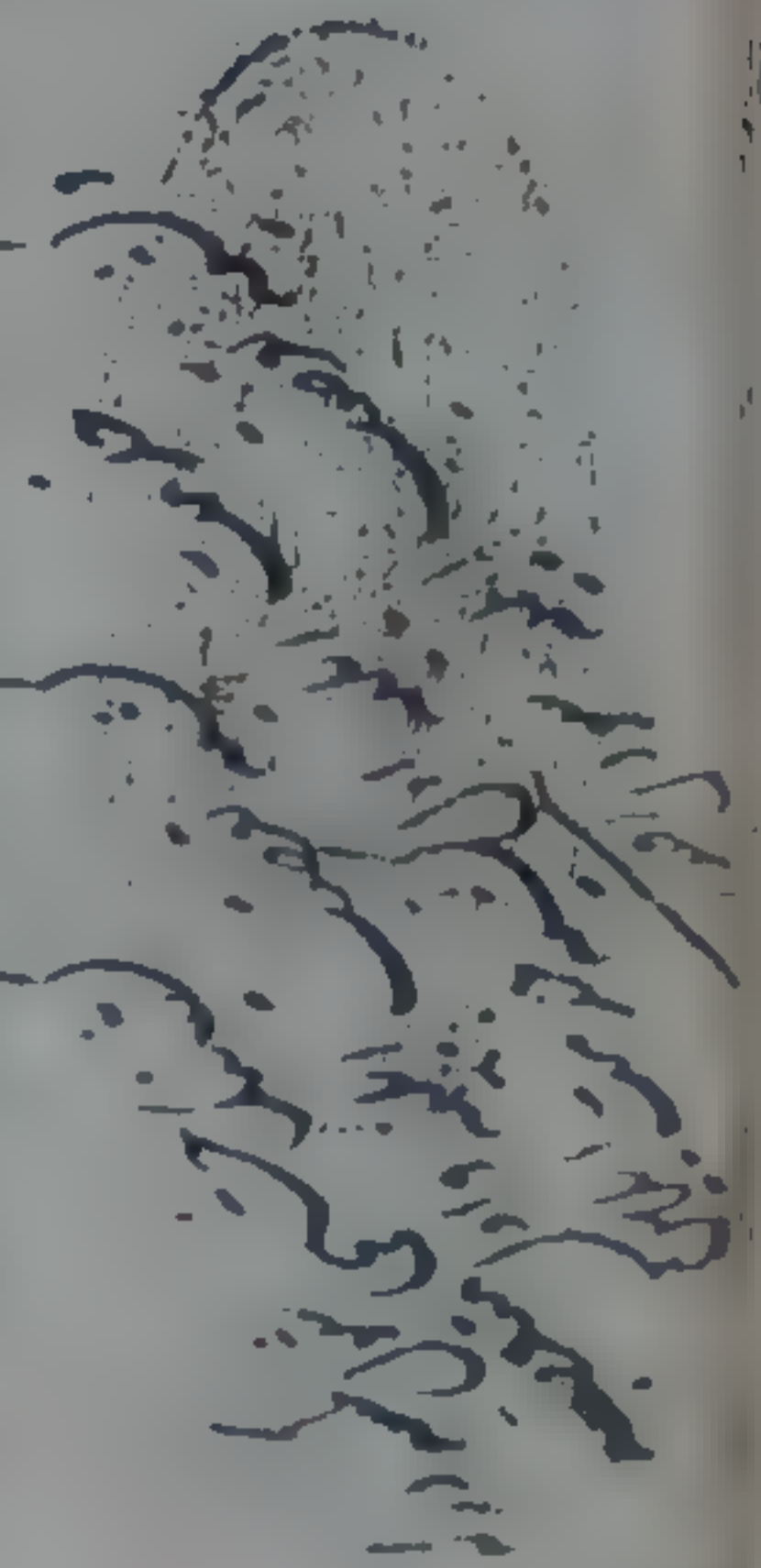
در آن سال که فتحی از سر آمد
از آن روز که کلاه پوشید
نقدیه بر آن نهادند
سند و سحر

تاریخ فتح و کربلا
و کائنات سرمد خاندان
بدرش معصومه

حافظه نوشت و صفی را بعد از قولی خلق کرد و دیگر
معلوم اند که رسوم الجی المزداد در خرد می بیند
قولی خلق کرد و دیگر

که لطف کنی که بچاند شوی مخلوق کنی چون که حال بویله در پس دخی لطف
 ایله لطف ایله که بچاند سنک خلق بگویند **اوله انسان عبید الاصل**
 وزیر مجلس او برکوت اولظاک مجلسند کتاب شده نامه می خوانند
 شده نامه کتابی او قورایدی **فند قال ملکیت ضحاک** ضحاک سلطانک
 زولنده ایدی اول وقتان محل و عهد فریدون و فریدونک پادشاه
 اول ملک یاتده ایدی اول جلد او قنار قصه وزیر ملک داور سید
 وزیر پادشاه جاهل طایفی ایله بویله دیو سوال ایلدی که فریدون کیج
 و ملک و ختم نداشت که فریدون ضحاک ایله جنگ اندرون اول کنج
 صخرینه و ملک و سلطنت و لشکر و ختم طوین ایدی پادشاهی برزخ کوینه
 مقدسده پادشاهان انکافرینه نه و جمل مقتدر اولدی حال بوکه ضحاک
 مرجهت ایله اندن زیاده ایدی گفت پادشاه **اچنانا که شیدی اچلایه**
 شدک خلق برزخ تعقب کردادند و افرات اول فریدون اوزر
 ضحاک نهست ایله جمع اولدیرو تقویت کردند و اکدمعاونت ایلدیلر
 پادشاهی یافت بو و جمل فریدون پادشاهان بولدی وزیر گفت
 وزیر پادشاه ایتدی چون کردی ایدی خلق چون که خلق اجمالی و اتفاق

نوبت

موجب پادشاهیت پادشاهان سید نور خلق را چار پریان میکنی
 سنجون ظلم ایله خلق کندون پویشان و برکنده ایدرسن **مکر پادشاه**
 ندامتی مکر پادشاهان بوسنی طوین سن **بیت** **همان کون به که لشکر جان برور**
 چون که بویله در ایله همان اولیک که لشکر جان ایله همین و تمام رعایت
 ایدرسن که سلطان بکش کند و وزیر سلطان لشکر ایله سرورق و پا
 و شاهان ایلر گفت پادشاه ایتدی موجب کرد ایدی سپاه و رعیت چیست
 عسکر ایله رعیتک جمع اولنده سبب نه فرگفت وزیر ایتدی پادشاه را عدل
 باید پادشاه عدل کرد نابرو کرد ایدن تاکه انکافرینه جمع اوله لر حجت
 و ترخم کرک تا قدر تایی دولتین تاکه اول پادشاهک دولتی سایه سند
 اینم نشینند اینم واسو او قور لر قور اینم هر دو نیست و سنک بو
 بواکی ده بو قدر سنج پادشاهان ایدرسن **شوی** **کنند چون پادشاه**
 ظلم سلطان ایلمر که نیاید ز کونج چو یانی زیر افریدون چو یانلق کلندر
 پادشاهی که طرح ظلم افکند بر پادشاه که ظلم طحنی بر اقدی یعنی ظلم میل
 و جود بنیاد ایلدی پای دیوار نیک خویش **کنند** حقیقت ده اول پادشاه
 کندو سلطه دیوارنک یا غنی قوی یعنی کندو سلطان لغنه فراریر

نوبت
 وزیر پادشاه

کھڑی

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the letter or a separate note, written in a cursive style.

مجلس
تاریخ
۱۳۰۲

فصل فی بیان
تاریخ و احوال
و احوال و احوال
و احوال و احوال
و احوال و احوال

بوسوزی

قطره از آن کز تو شد بر تن ای حکیم اول که در خوف ایله که سندن
خوف ایدرای عاقل و کز باجو و مدبر ای جنگ اگر یوزا خلیل ایله جنگ
یوقاری کلدن یعنی غالب اولسن یعنی که چون کربد عاقل شود کورتر
یک چون که کدی عاقل و مضطرب اولد بر آرند چنگال چشم پلنگ پنجه سی ایله قتل
کوزنی چقدار از آن ماز بر پایی رای زند اول سیدن ایلان چوبانک یا غنی قرار
یک شد سر شرا بگوید بنگ زیر ایلان خوف ایدر که چوبان انکاشنی
طاش ایله دوک یعنی از دیو اول سیدن صوقار حکایت یکی از ملوک
عجب و بخور بود عجب پادشاه ملدن بری و بی ایلی قدر حالت پیری
پیرک حاله و امید از زندگانه قطع کرده بود و حیانتدن ایدنی قطع المیش
ایک ناگاه سواری از حد درگاه ناگاه بر سوار قبودن ایچو کلک و بشارت
آورد و پادشاه مشتاق کتوری که فلان قلعه را که فلان قلعه بی بدوکت
خداوند پادشاهک دولته کشادیم فتح ایلدک و دشمنان اسیر شدند
و اول قلعه داولن دشمن اسیر اولد و سپاه و رعیت آن طرف و اول
طرف سپاه و رعیتی بمملکتی مطیع و مان گشتند جمله سی پادشاهک فرمانده
مطیع و منقاد اولدیر لیک چون این بنشیند پادشاه اول وار دن چونیک

بوسوزی

بوسوزی

بوسوزی

بوسوزی اشتدی نفس سر بر آورد برهوق نفس یوقاری کتوری
یعنی بر کوه حرارت ایله آه ایلدی و گفت این خرقه و انیت دخی پادشاه
ایتدی بوبشارت بکه کلدن بکه دشمنانم راست بکه نیم دشمنم و
یعنی و ارنان مملکت یعنی اول دشمن مملکت و ارنلدن قطره کدی امید برتند
خبر عی غنیر بوا میدد که وادی مع نائینک مضمونید صفا و ریفا
غیر و لطیف غی باشد کتدی یعنی عی اخ ابر شدی که آنچه در دست از دم
فراناید اول سنند که نیم قلبه در قبودن بکه یقین کلدن یعنی اول اهل
اوله ایدم زحمت و مشقت حاصل اولد امید نیست که غم گذشتد باز ایک
امید یوقدد که هرگز کجمنی کیر و کلدن کوس خلعت بگفت دست اجل
رحمت و سفر کوسنی چالیدی اجل الی یعنی اجل ابر شدی ای قوجتم
و دای سر بکنید ای بنم ای کوزم باشی و دای ایلکوز زیر خاک ایچند چو
بری بویکوزدن جدا اولورن ای کیف دست و ساعد و بازو ای
اثر وای ساعد وای بازو همه تو یی یکدیگر بکنید جمله کوز بوی بگفت
و دای ایلکوز بر من افتاد و ک دشمن کام دشمنک مقصودی اولن
موت نیم افندمه عو شدی یعنی موت ابر شدی آخر ای دوستان گذد

دیوب

بکنید

بوسوزی

بوسوزی

(Faint handwritten Persian or Urdu script)

هست بخاک را با ایند که

که کز ان دل و پیا و نفاق یو قدر خاطری پیموده
 و دعا د فراموشی امیلم از امیدیه سن که از دشمنی صعب زیبا صعب و قوی
 ندیشناکم خوف و کفر در رعیت ضعیف و محنت کشته و دشمنان

صدقید که هرگز انرا دریا و نفاق یو قدر خطای میماند ~~که~~ کشید بر خطا با که دریا
ایکوز یعنی دعاد و فراموشی از پیش آید سن که از دشمنی صعب زیرا صعب و قوی
و دشمنان اندیشناکم خوف لویم گفتیم بر عیبت ضعیف رحمت کن حضرت شیخ اید
اول ظالم بلکه ایتم ضعیف و عجز عیبت افزه ترحم اید تا از دشمن قوی رحمت بینی
ناکه در دخی قوی و غالب دشمنان رحمت و اتم که در میان ~~باید~~ بیازوان توانا
وقت ~~در دست~~ زور و قوی باز و اید و الا و جنگ قوتی اید خطاست بخیر
تسلیم ~~نا توان~~ نیست نا توان و ضعیف میکنک پیچنی حق و اگر بعد و ظلم
ایک خطا و مقولدر بر شد اندک بافتا کدان بنحایت خوف ایست اول که که
فوت شد و ضعیف افزه ترحم اید ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ که گزینای در اید
کشش نگیری ~~در دست~~ زیرا اول که می ایقون کله یعنی باشند بر ملا کله که اندک
النی طوتز یعنی ترحم اید و ب معاونت اید ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ که کشش و چشم نیکی
مرا اول که که را و لاق تخنی ایدی و ایک ایتدی طوتدی یعنی خلق ظلم ایک
و ننوید اندک فایند ملاحظه ایک ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ که بخشت و خیال باطل نیست
اول که بی فایند و باغ پشیدی و باطل خیال بعلک یعنی نامعقول فکر ایک و فایند
سوداید سعی بلدی ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ که در خلق بد معقول نیست ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ ~~مرا که~~ که

اولیٰ سید
وزیر اعلیٰ اریطورت
فی سہمی تقریر

22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

مقبول
در شوش
رضا

انند و بعد از عریا
سینه و
سینه

سجاف بتدوین و توفیق
رنگار و انوار و توفیق
تتخلی و توفیق و توفیق
اوله و توفیق و توفیق

فقد اولى حاجب جاننى ال كفت قجاج اولد و نيايتدى از بهر خدايى چه دعاست
نشدن مروان بن

[illegible]

مستحق

کدام
فندق

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a dark, irregular stain along the left edge, possibly from the binding or a liquid spill. A small dark speck is visible near the top right corner.

وکلدر قرار بر گرفت از آن گاه که در مال و درویشک اندک مال قرار طوی که زمان
 قلیل دهانی خرج ایدند و خبر خبری را عایشی نه اب که در غایت نه عاشق قلبند
 صبر نه غایت اب قرار طوی که در حال که ملک را پروای او نبوی اما اول
 قدر ویش بر حال و بروقتی که در یک پادشاه آنک قیوسی یوق ایلدی که یا
 و شاه بدن اول بنیشت کتمش ایلدی قانش بگفتند اول در وینک هانی
 پادشاه ایتدی بلم برآمد منقبض و بپنور اولدی و روی درم کشید
 و یوزی بوز زدی و ازینجا گفتند و بوسیدن ایتشدر اصحاب فطنت
 و خبر فطنت و خبرت صاحبی که آن حدیث و سورت پادشاهان که پادشاه
 نیز کنند و غضندن بر حذر بایک بود حذر افروز اولی کرک که غالب
 حمت ایشان بریر اندک کشر حق و ایشی بنی عظمت امور ملک مملکت
 مظهری و شکلی افروز و معلق باشند و اولور یعنی بوجلیان مصالح ایلدند
 لرده محل از دایم عوام نکند عوامک کثرت و از دایم محل و هر ایلدند
 حرامش بود نعت پادشاه اول کید پادشاهک نفی و احسانی حرام اولور
 که هنگام فرست نذر که نگاه که فرصت و قننی حفظ طوی مجال سخن
 تا بنی بر عیش وادامه سوزک ایتادن محلی کوریدن به پادشاه گفتن
 قدر ویش

و ازینجا که پادشاهان
 و ازینجا که پادشاهان

قدر ویش اولور و سوزیک ایلد کند و قدر کی التی یعنی حرکتی ضایع ایلد
 حضرت شیخ طاب ثل بوابیات ایلد اشارت ایلد که اول درویشی پادشاهه محندن
 عفر ایتدی و الا پادشاه بپنور اولوب انی احسانند و موم آنرا یک کلمه بفرست
 گفت پادشاه ایتدی بر ایند این کدای شوخ چشم منبر و بوسراف ایدجی
 کتبخ کدای بوردن سوز که چندین نعت مال را که بوقدر نعت و مالی
 بانک ملک از حق زمانه بر انداخت تلف ایلدی که خزینه بیت المال که بیت المال
 خزینه لقمه ساکن است مسکنک لقمه سیدر نه طعمه اخوان شیاطین شیاطین
 و داندینک زنی و کلدر ایتدی کانوا اخوان الشیاطین
 ایلدی کور و زدن و شیخ کافوری نهند بر ایلد که اول ایلد روشن
 کوند کافوری شیخ قور یعنی یقوز و بی کیشیتب روز نباشد در خارج
 تیز کورن که کید ایلد جرافند یا بنی یا بنی و زدی از غدا تا صبح
 و معقول وزیر لردن بری گفت پادشاه ایتدی ای خلدوند ای پادشاه
 فصلت ان می بینم معقولانی کور ورم که چنین کسان که بوجلیان که لرد
 و چه کفای و ججهنی یعنی سیم و زدی بفرست جری و معنی دارند
 آرزو آرزوی و معنی طوند لر معنی و بر لردن نقد اشراف نکند تا که دست

[illegible]

فایز علی

دل خورش تقدیری از خورش
 سودگی
 و غل ای و غل و غارت
 سودگی
 غایت آن دعا و دل
 بهی و غل و غل و غل
 سودگی
 غایت رینه غایت
 یاز اندنا و غل و غل و غل
 خطای و غل و غل و غل
 سودگی
 کاغذ کاف و غل و غل
 مفتوحه و غل و غل و غل
 مشهور در غل و غل و غل
 سودگی
 حرف کبر و وصف کبری
 شنبه غل و غل و غل
 طوخی و غل و غل و غل
 ادات جمع در سودگی

کیر

وَرَحْمَتُ وَزَبَانِ حَرْفِ كِرَانِ رَسْتَنَدُ وَ نَقْمَانِ طَوَّحِيدِکِ وَ عِیْبِ کُوچِکِ
الندو و ولند قوتلدیل فلک گفت پادشاه وزیر ایتدی بر آیه البتہ
مارا خردندی کافی باید بر زیرک و صلیت گذار بر عاقل کرک کد بتدبیر
فلک را شاید که مکت تدبیر یعنی وزیر که لایق اولد گفت وزیر پادشاه
ایتدی نشان خردند کافی زیرک عاقلک نشان آشت اولد که چشمن
کارهان در ندهد بوجلهین ایشله تن ویرم یعنی کند و رضای ایلد امور
سلطنت قبول آید بیت بهای بر همه مرغان از آن شرف دارم بماقوشه جمع
قوشل از در اول سبدن شرف طوز که استخوان خورخو جانور نیازانی
زیرا بماقوشه استخوان پرو جانور اجتنم فلک سیاه کوشرا گفتند قولدا ایتدی
مرکز لایزمت صحبت شیر شکار ارسلا نک مضامینک ملازمتی چه وجه افتاد
افتاد نه سبب ایلد اختیار ووشدی گفت سیاه کوش ایتدی تا فضلہ
صیدش بخورم تا آنک صید نک فضلہ سی پیچم و از شرف شناسم و در شملک
شزدن در پناه صولت شل آنک بیستی حفظند و سایه سده زیند کانی بیکنم ویرک
ایلم گفتند سیاه کوش ایتدی لکون که بطل جانشین آفتدی نمیکه آنک
حایتی و حفظی سایه سده کلک و بشکر نعمش و آنک نعمتک نکره اعتراف

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the page.

نمودی اقرار کو سترک جلا زینکتر نیای بخون ارسلا نه یقینر ککلمن سن
تا جلقة خاصانت در آورد تاسنی حاصل خلقه سده و مقبول الزمره رکبوز
و از بندگان خلعت شماره و سنی مخلص و صادق بند لوندن صایه گفت
سیاه کوش سوال ایتدی همچنان اخلین یعنی اقلکی کی از بطش او
ایمن نیستم آنک حکم طومندن ایمن و کلم بیت اگر صد سالک ایش
فرزده اگر بغیر نیل ایش پرست ایشی شعله لند یعنی معبود و معبود
انی زیاده ایدوب و ایما که سجده ایلد اگر یکدم در افتد بسوزد
بوقدر خدمت ایلد ایش پرست اگر بریم اتشک ایچنه دوشد ایش آنک خلعت
و رعایتی ملیوب نمودی یقینی پادشاه لرخی ارسلا و اتش کیدر افتد که
ندیم حضرت سلطان نزد بیاید کاهی واقع او بود که سلطان حفریک مصاحی
التون بولور یعنی پادشاه انعام ایلد و باید که سر بروی و کاهی اولد
باشی کیدر یعنی پادشاهک غصنه مظهر رؤس و حکما گفته اند و عاقل ایتدی
از تلون طبع پادشاهان باد ساهلک طبعنک تلوتندن بر خند باید بود
خند وزده اولق کرک که بسکای بر چند زبیر کاهی همان بر سلام ایلد
اجنبول و کاهی بد شنامی خلعت دهد و کاهی مضارب و شنام ایلد

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the page.

تتميز بـ
الجمال
والعظمة
والقوة
والجبروت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بیت نانی بیت اوله
بقلم تخلصیه واقع
نذنی

الرجاء شمس
جاه قدر و منصب
و قدرت سواد

[illegible]

عل باب شاه باو شاه متعلق اولی عل دو طرف دارن کی طرف طوتر امید نان
و بیم جان بری نان امید یعنی غنا و منصب رجاسی بری و خی جان خونی
یعنی سیاست و هلاک اضطراب و خلاف ترا خردی مذا است و عاقل که
ز اینک خلافت بر بدین امید بوا مید ایلد یعنی دولت و ریاست امید ایلد
دران بیم افتادن اول خوفه یعنی جان خوفند و شک قطره کس نیاید
جانه درویشی درویشک خانه سنده که کلمه که خراج زمین و باغ بده که برک
و باغک خراجی یعنی برک قاطعه سنی و باغک عشق و بر جو تقاضا ایلد
یعنی و بنا و حضور درویش لکن قدر غنی لکن و کلید زیر که اکالم و اضطراب
و درین یا بشویش و غصه را می شود یا تشویش و غصه به یعنی فقر و احتیاجه را می
و فاع اول یا جگر بند پیش تراغ بند یا بو گر که قوه غن او کند قو یعنی کند که بتول
بیل گفت رفیق چون که بندن بوسه زگر اشتد ایتمی این سخن موافق مال
من تلفتی بوسه زگر بنم حاله موافق ایتدک و جواب سوال من نیاید و
و بنم سوالک جوابی کتور مدک نشید که گفته اند شمشیر من که اینند
هم که خیانت و در هر یک که خیانت جانشور و شش از حساب بگذر اول کسک
لا حسابک و تور و خیانتی ظاهر و لودیت راستی می جیب رضای جد است

طریق

بعضی خیانت و ستم ظاهر را
 در حق منم که از عظمه طوار
 سوار

طریق و امین لک حق تو خفتک از استم نه سبب کس ندیدم که
کم شد از در راست و بنا و کس بی کوردم که طوی یولدن کم و ضایع اولد
و کما گفته اند و عاقل را تشویر چهار کس درت که از چهار کس درت
که درن بجان برچند جان ایلد بخفدر یعنی زیاده خوف ایلد و حرامی از
سلطان اول دردن بری حرامید که سلطان خوف ایلد و خرد از
پاسبان بری و خی دردی که با سباندن خوف ایلد و فاسق از غمار بری و
فاسق که غماره ن خوف ایلد و رویی از حسد بری و خی و رویی در
که سو بشید خوف ایلد و از کد حساب پاکست و اما اول کسک که
حسابی پاکد که عملند خیانتی یوقدر از محاسبه چه پاکست اول کسک
محاسبه و تفتیش دژ ندیکه و نه خوفی و ارد قطره مکن فراخ شروی الا خوا
عملد کسک یغیر بی ک یعنی خیانت ایلد اگر ایترا یک که وقت رفع
تو باشد مجال دشمن تنک که سنک غل و تفتیشک و قتل و شمشک مجای
ظا اولد ن پاک باشد و در ای برادر از کس پاک سن عملد پاک و امین
اول و خی ای برادر که در خوف طوقد زرنند جامه ناپاک کازران برنگ
کود و مس ققار لرن ناپاک جامه بی پاک و لوسن دیو طاش اوزن افرورن

در عمل

پاک ناپاک
 حرف حساب
 سوار

کازران کافه بخند
 و در حضور من بر من جایی
 در لک و نه طلق
 السباب و با نام ادر
 جامع منور لک کازر و بجه
 کازر و بجه

اسم بر سر کلمه است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است

گفتم رفیق من چونکه بوسه می شدیم نصیحت طایفی ایله ادا میدادیم حکایت آن
 خوابه اول و دوم که حکایتی مناسب حال است سنک حال که فاسد بر که دیدن
 که اول و دوم که دیدن که بر آن چار و اقامت و خدی و شکر و خیران
 و خدی فالق کس که گفتش بر که اول و دوم که دیدن که چنانست بودند
 آفت و نذر بلا در که موجب چندین گرفتار است که بوقدر خوف و
 اضطراب سبب دتا گفت دگر اول که دیدن که شنیدم که شتر
 استدم که وی بی گشتری می گشتند و شتر عمل طوطی که گفتند و دگر
 ایتدیلای سفیدای سفید شتر را با قوه مناسب است شتر سنک ایله
 نه مناسبی وارد و شتر با او چه مشابهت است و سنک که نه مشابهت
 وارد گفت خاموش و کوانده ایتدی خاموش او کوز اگر خود را
 بغرض گویند اگر سود در غرض ایله اید که این شتر است که بود کوفتن
 اند و کردند و در و شتر را بزم و گرفتار کلم یعنی بی شتر حیو طوطی
 بلا اجرة عمل طوطی که کراغم خلیص من باشد اول وقت بی اول قیدی
 خلاص آنکه کیم غمی اول و تا نقیض حال من کنند صفت حال معلوم
 اولسون چون نا بنم حالی نقیض ایله لری تا نریاق از عراق آوردن باشند

و در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است

و تا عراق نمکشدن تر باق کوفه لری یعنی کوفه خیه دکت مار گرید مرید باشد
 ایلان صومش که اول و دوم که دیدن که سنک خدی بو خلیص و فلسه
 و دیانت فضل و دیانت دارد اما خود را در زمین اند اما خود را در
 کوزنک چون بصری و در و قلعیان کوزنک است و مدد عیدک کوزنک
 آنچه سیرت است اول و دوم که دیدن که سنک حس سیرت و اما تنک در خلاف آن
 تقی گفتند و شتر که نک عکس تقی اید و در غرض پادشاه آبی اول وقت
 پادشاهک سوزی برینه کلورن و در غرض عتاب و پادشاهک عتاب غرضی
 برینه کلورن گدا حالت اول و دوم که دیدن که سنک نک عکس
 کیمک سوزی بزم که جالی اول و دوم که دیدن که سنک نک عکس
 بزم معقول و فایده لوانی کوزم که ملک قناعت را حراست کنی که عین
 ملکی حفظ اید سن و ترک ریاست گویند و ریاست و منصب ترک
 دیدن یعنی ترک اید سن که عاقلان گفتند اند زیرا عاقلان ایتدیل
 بیت بدید یافند منافع بیشتر است قریاه منفعتی بی عتد و کوز
 خواهی سلامت در کنار است لیکن اگر سلامت و صحت استرا یک
 کنار بود رفیق این سخن بشنید رفیق بوسه می بندد اشک بزم بر

منقبض اولدی و دؤی دئم گئید و یغنی بوشدی و ستمه ایشی آسید
و دنج قلد شیدی یعنی خاطر بخید ایدی سوزلو گشت کرفت سوزو یلک طوتد
یعنی سوزیلک شروع ایلدی بویله دیوکه این چه عقل و کفایت است و فهم
و درایت که بوند عقل و ادراک و فهم و علمد و قول حکما درشت آند و عاقلد که
سغری درست و صحیح کلدی که گفتند آنگ که عاقلد ایتشدر دؤستان در
زندان بکار آیند دؤست لوز زندانده ایش کلدور یعنی دوستی ندانده
ایکین آنک خلاصه سی و اقدام ایلید اولکه صادق دوست دد که بفرزه
نیاسده اوزد همه دشمنان دؤکل و دشمند دؤست نمایند دؤست کور نور
قله دؤست شمار آنکه در دؤست زند دوست صایه اولکه بی گنمت
و حفصده و نیاز و سرورده اوند لافی یادی و برادر خواندنی یارلق و قور
دانش او قوروق لاق لافنی و هر دم محبت اظهار اید دؤست آن دائم که گید
دست دؤست بلکه صادق اینی دؤست اینی بیلور که دوستک انی طوطه
و معاونت اید در پریشان حال و قدر مانده بر دیشاه حال و مشوش البکل
لقه و تجویج یارلق و دیدم که تغیر شود صفت بیخ رحمت علیده
کودم که رفیق تغیر و بیخود اولور و نصیحت من بفرمود بی شود و نیم نصیحتی

غفر ایلدا استماع نزدیک صاحب دیوان رفتم و ذریاعظمت فتنه کیتیم بساقه
معرفتی قدیم معرفت و اشنالقی سببی ایلده که در میان ما بود که
بزم اوتارمه ایدی صحبت حالتی بگفتم اولدنیقک صورت حالنی وزیر اعظم
ایتیم و املیت و استحقاقش و انک املیت و استحقاقی بیان کردم میان ایلدم تا بجا
ری فخرش تا که بنم شفاعتم ایلدانی بر خنق ایش یعنی بر حقیر خدمت نصیب گردند نصیب
و تعیین ایلدیلر چند روز برین برافه و حال افنده پنجه کون کلدی یعنی بر زمان
کجلی لطف طبعش را بیدند اولدنیقک لطف طبعی کوریلر و فائتک
تمام قابلیت اکلدیلر و حسن تدبیرش را بپسندیدند و انک حسن تدبیرنی بکلدیلر
کارش ازان در گذشت انک ایشی اولمرتبه دن کجلی و بمرتبه بمرتس ازان
واند بلندک بر مرتبه یه ممکن گشت ممکن اولدی یعنی ارسک بچنین
بویجه یعنی بو ترتیب افنده پنجم سعادتش انک سعادتنی یلندنی در ترقی بو
ترقیده و رفقه ایدی یعنی یو فیو دولت و سعادت تزایده ایدی تا باوج
ارادت رسید تا که کند و ارادتک او چند و مرادینک نماینده ابرشک و قرب
حضر سلطان شد و سلطان حضرتک قربی و مقبول اولدی و مشاور ایلدیلر
وانگشت نمای جهان اولدی و مقصد علیه عند الاعیان و اعیان و صاحب

محترم برصغیر کے قریب ترین ملک

این کتاب از کتب معتبره است
 و در بیان احوال و عیال
 و در بیان احوال و عیال
 و در بیان احوال و عیال

و صاحب دولت نشد معتمد علی که اولی بوسلالت حالتش آنک حالک
 سلاتی و بوعزت و رفعتی اوزر شادمانی گزیدم شادمانی ایدم و گفتم
 دخی ایدم **بیت** ز کار بسته بندین و فی لیکته مدام بغامش اینی دن یغ
 مرادک حاصل اولدوغندن غلبی اولد و قلبکی تنگس و مضطرب طوقه که آب چمنه
 حیوان دمن تارکیت زیرا آب میات چمنه سی ذره کولی ایچنده در **بیت** شاد
 برانگله دل غنیت کامدن غم سبب غنیت الا لا تخن اخوان البلیت ای
 بلا قدراشی یعنی ای محبت و بلاید ایرغش که البته مخزون و غلبی اولد آگاه خیر
 دار اول شو حاله و بخصه فللرحمن الطاق حقیقه که الله تعالی خفته ایچون دخی
 و مستور لظروار در **بیت** ششین توش از گردین آیام که صبر آیامک
 دودن توش سرفی و بخصه او قدر حق بود که بوعز و صبر عوف اولان آبی
 اود اولق اولد و در شندل تخت و لیکن بر شیرین دازد زیرا صبر اگر چه آجید
 اما شیرین میش طوثر یعنی فائده سی وار در **کل من دواء** خردان مدت اول
 زمانه مرا با طایفه یاران بر بلوک دوستدار به اتفاق سیز که افتاد که نزدیک
 اتفاق دوشدی یعنی کعبه به کنک واقع اولدی چون از زیارت که باز اقم
 چون که که زیارتدن کردیم **دخ منیم** استقبال کرد اولد فیق اکی منزل

دل تدریجاً در
 شکسته صفت و یک
 حیوان باغشگر شود
 ضرورتی دزدن اگر کند
 سودگر

زرش نامزد و رانک
 خنده ریده آتش ریکه
 رانک شکسته شیرین طفل
 لغت - سوغور

ترشش اسم مصدر
 دوشتر معنی معصوم اولد
 اسم مصدر ششگر معنی
 مکرر اولد جمع زمانه
 سودگر

کانی نامی ساکن اولد
 زینا نامی که در هر حال
 زینا نامی که در هر حال
 زینا نامی که در هر حال

جمع معنای استقامت
 جمع معنای استقامت
 جمع معنای استقامت

نیشی که پیش خداوند جاه ستایش الی است بر نهند
 کور زمین که منصب صاحب اولدنه کتابش ایرید
 و یا ستایش ایدرکن الی کور
 اوزر خورلر
 نسخ

نجابت با حق صله
 هم معنای میسر
 معنی سودگر

استقامت
 استقامت
 استقامت

حاکم از کتب معتبره
 حاکم از کتب معتبره
 حاکم از کتب معتبره

افتاد و اولد و اولد
 افتاد و اولد و اولد
 افتاد و اولد و اولد

بکه استقبال ایلدی ظاهر حالتی بریشان دیدم آنک ظاهر حالینی بریشان کور
 تم و کت میات کت و پشان و درو مثل نکلده کور دم گفتم حال چیت
 اول رفیع ایدم حالک نه در گفتم رفیق ایددی چنانکه تو گفتمی ایددی که سن
 نصحت طریقی اید بکه ایتک اما با قبول ایدم طایفه مسد بر دند بنم بو رفعت
 بر طایفه حد ایدیلر و چنانتم مشوق گردند و بنی خیانته منسوب ایدیلر یعنی
 بکه خیانت اسناد ایدیلر بک فدا کشف حقیقت آن و پادشاه اول خضوع
 حقیقتک کشف استغفار نمود تفتیش یقوددی تا که بنم خیانت و امانتم پا
 دشامه معلوم اولد و یاران قدیم و قدیم یار لور و دوستان رفیع و محتلو و کتل
 از کلمه حق خاموش شدند حق سوزدن خاموش اولدیلر و صحبت دیرینه فراموش
 کردند و اکی معاصبتی فراموش ایدیلر **قطعه** بضع خدا چون کسی اوقات حق نگاه
 هفتک صنعی و حکمتی اید چونکه بر که منصب دُن دو شدی همه عالمش پای بر
 سر دند مانند دو کجی عالم آنک باشی اوزر ایاق قدری یعنی اصلا که اعتبار
 اتم لو بکه امانت ایدلر چون پیشند که اقبال دشتش گرفت اما چون کعبه لور که
 دولت و سعادت آنک الینی طوثری یعنی اولد که عیال منصفه ایشدی و رفیع
 القدر ایدک ستایش کنان دشت برین نهاده اولد که بیدح ایدرک جمله عالم

در روزگارش در آرزو بار همه عالمش با بر سر نهند
 اگر خداوند جاهی اوزر کار آید که بر سر همه جمیع عالم باشد
 این قرینه پایداری ایدرک سودگر

محمّد

و گفتند که

ازین سخن
در بیان
نعمت خداوند
که بندگان را
در دنیا و آخرت
مستور است

که بنده در نظر خویش خوار میدارد که بنده سنی کند و نظرند حقیر طوثر
خدا یز است مسلم بزرگواری و لطف حق تعالی خفته مسلم و لا یقدر
اولوق و لطف که جسم بیند و نان برقرار میدارد زیرا بنده از تک
جسم و خطایی کور و اوکی کبی نانی قرار افروز طوثر حکیم را این سخن
عظیم پسندیده اند که بوسه عظیم و زیاده مقبول و معقول کلدی
و اسباب معاش یاران و یارانک معیشت اسبابی فرموده میوردی
تا بر قاعده ماضی که کجاست عادت و ترتیب و زرد بی قصه مرتب دارند
ما فرط و در و مؤنث آیات تعظیم و فاکتند و معطل قالمش کونکر محوشتی
و غایب لر شکر نعمت بگفتم نعمت شکر کنی ایتم زیرا من کم شکر الله
کم شکر الله و زمین خدمت بوسیدم و خدمت بر منی اویدم و غلبه
جسارت بخوانستم و بوضوح حدیج کافور ایلمک عذری دیدم
و در حالت بیرون آمدن و اول صاحب دولتخانه سندن طشره
کلمک حالند این بگفتم بونی ایتم و کعبه قبله حاجت شد از دایره
چونکه کعبه شریف حاجت قبله اولی یعنی خاجله حاصل و لقی بر اولی اول
اول سبدن در که اوراق دیار دن یوقدر شفت ایلد موند خلق بدیدن

ازین سخن

ازین سخن
در بیان
نعمت خداوند
که بندگان را
در دنیا و آخرت
مستور است

ازین سخن فرستاد خلق انی کونکد و زیارت انکه کیند و ترا
امثال ماباید کرد سکا بر چلین که لوتج و صبر ایلمک و بوجلین بی او باند و بی
معنر طوثری رک که هیچ کس نرند بر خدمت بی بر سنگ زیرا هیچ که میوسن
خدمت افروز نه طاش اوردن یعنی طاش اتم حکایت ملک نراده بر پادشاه
اونی کج فراوان و افکنج از بند میراث یافت پندندن میراث بولیک یعنی پندیک
برین پادشاه اولوب آنک جمله کج و مالی ضبط ایلمک دست کرم بر کشاد
شهرزاد سخاو کرم النی اجدی و داد سخاوت بدان و سخاوت داندینی و برکی
یعنی تمام جوانز ملک ایلمک و نعمت و مال بی نیکی و اول قیاس ز نعمت و مال
بجید بیج و بیج سر بر سپاه و رعیت بری و رعیت افروز و ولدی یعنی بذل
ایلمک قطع نیاساید مشام از طبله عود و دماغ عودک طبله سندن و کلن
یعنی رایحه سندن محفوظ اولن بر آتش نند که چون عیش بر بوید لیکن عود
آتش افروزه قو که عیش کبی قود و دماغ آنک رایحه سندن معطر اوله بزرگی
بایدت بخشند که کون سکا اولوق و پادشاهلی که که بغشلا یجیلک
ایله یعنی انعام و احسان ایلمه که دانه ثانی نشانی نر وید زیرا مادامکه دانه
بی خاکه صاچه پس بتمز یعنی متدا و لوق استر ایلمک سن دخی سیم و زردی

پس دو لیلیک شایسته
فراغت حجابش روا کرده
کرم خیر که لطف و التماس
الله بزرگوار و جبار
سوداگر

بیت
سایه فعل
موزغاب اسایش
و راحت اوله و یکدر
اساییده ندر مشغول
سوداگر

مشام کلزده قو الله
یر و یکدر سوداگر

عیش بر بوید
نیز نر و زردی
سوداگر

این کتاب
 در بیان
 احوال
 و
 سیر
 است

خلق او زده صاحب یکی از جلاهای تدبیر و ادراک از حقایق
 بوی نصیحتش آغاز کرد اول شهادت بد نصیحتش شروع ایلیک
 بویله دیو که ملوک بیتین که سندن اول کلن پادشاهلار بیتین
 بونعت و مال بستی اندوختند اندسی و شقت ایلد قرضلر و جمع
 اتملر و برای مصلحت وانی مصلحت و مرامت ایچون نمداراند
 قوشلر دست ازین حرکت گونا گون بوجو کندن اکه قصه ایلد
 سیم وزدی بویله پویشان ایلد که واقعهای پیش است زیرا
 واقع و حادثه لرا و کده در و دشمنان در پیش و دشمنان آرده
 حاضر در بایکد که کمر که یعنی اولیکه بوقت حاجت حاجت
 وقتند و زمانی عاجز قاله سن قطعه اگر کنجی کنی بر میان بخش
 اگر عوام او زده بر کنج بخش و امان ایلد سن رسد هر کس را ای پوینچی
 هر بر او صاحبند یعنی هر بر سن بر برخ یعنی بر برخ مقداری ابرو شور
 چو انسانی از هر یک جوی بیم پیچون هر برندن برار به مقداری بیم
 اگر سن که کرد آید ترا هر روز کنجی تا که هر کون سکا بر خیزد جمع اولد
 ملک شهادت ازین سخن دوی خدمت کشید اول بد بختک بولمقول

موتند

سوزندن یوزنی بوتریدی که موافق طبعش نیامد زیرا اول شهادت نک
 طبعه موافق کلید و فرار از جزو بود اول بد بختک بد بختک بد بختک
 و گفت و خی اییدی خدای عز و جل عزیز و جلیل الله و ایاک این مملکت
 گردانیده است بنی بومملکت پادشاه ایلیشدن تا بخورم و ششتم
 تاکه بیم و خلقه بخشیش ایلیم نه پاسبائیم که نیکه دارم پاسبان و کلمه
 اولی نیکه طوتم یعنی حفظ ایلیم بیت قارون هلاک شد که چهره فانه
 کنج داشت قارون هلاک اولیکه حال بود و خانه کنج و خزینه طوتم
 یعنی مالک اولیکه لیکن ملا که فایده دیدیدی عاقبت انی بر یونک فحشفا
 یه و بدار لار فی نو شیروان نمرد که نام نلو گذاشت نو شیروان اولیکه
 زیرا چنیده عدک سیمی ایلد ایوانام قودی حکایت اقد که نو شیروان
 عادل را تواریخ که نو شیروان عادل را حد شکار کا بهی بر عکارینک
 صیدی کباب کردند بر صیدی کباب ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد
 طون حاضر دکلاید غلامی بر قضا و ستادند بر غلامی کویه کوندردیر تا ننگ
 آورد تا که کوبیدن طون کتور نو شیروان گفت نو شیروان رواف
 اول غلامه اییدی ننگ بر بقیمت بیتان طوتمی قیمت ایلد آل ضاقن

مَفْتِ الْمَتَارِ سَمِي كَرْدَن تَا كَد بُود خِي كُوي خَلْقِ اَوْنَدَه بَر عَادَت وَقَانِ
 اَوْلِي وَ دِه خَرَابِ شَوَد و بَوَنَك اِيلَه كُوي خَرَابِ اَوْلِيه كَفْتَنْد اَنَدَه هَا
 اَوْنَدَل اَيْتِيْل اَزِي قَلْدَر بُو قَدَر قَلِيل نَهَنَد دَن جِه خَلْقِ نَرَايَنَد نَه خَلْقِ طَوْغِ
 وَ نَه نَاقَص اَوْر كَفْتَن نو بِيَرَوَان اَيْتِي بَنِيَادِ ظَلَمِ بَنِيَادِي خَرَابِ جِهَانِ
 جِهَانْد اَوَّل اَنَك بُود اَسْت اَقْد اَز اَوْلَشْد و هَر كِه اَقْد بَر عَوِي فَرِيد كَرْد
 و هَر كِه كِه جِهَانْد كَلْدِي اَنَك اَوْنَدَه زِيَادَه اِيلَكِي تَا بَدِيْن غَايْت رَسِيد
 تَا بُو وَ تَبِيَه اِي رَشْدِي قَطْعَه اَكْر زِيَاغ رَحْمِيْت كَلَك خُود رَسِيْدِي اَكْر عَقْلَك
 بَاغْدَن پَادِشَاه ظَلَم اِيلَه بَر اَلْمَا يِه بَر اَعْدَد غَلَامَانِ اَو دِي خُت اَز بِيْنِخ
 پَادِشَاهَك غَلَامِي اَعَا جِي كُو كَنْدَن جِقَار دَلُو بَر بِيْنِخ بِيْفَنْد كِه سَلْطَان
 سَتْم و اَرَا رَه بَشَن بِيْفِيَه كِه پَادِشَاه ظَلَم رَوَا طَوْنَه زَنْدَن لَشْكِرِ يَانَشَن
 هَزَار وَغِ بِيْنِخ پَادِشَاهَك لَشْكِرِي بِيَك مَغِي مَعُوْن اَوْر دَلُو بِيْنِخ ظَلَم
 اِيلَه اَلْوَب كِبَاب اِيلَدِيْن نَمَانْدَن سَتْم كَار بَد رَوْنَه كَار دِي اَز مَالُو وَ نَا مَعْقُول
 زَمَانُو ظَالِم قَا مَعْقَبْت دَن يَادَن كِيدَن بَمَانْدَن بَر وَ اَعْنِيْت پَا يَدَار لِيَكِن اَنَك
 اَوْنَدَه اَبَد اَعْنِيْت قَالُوْر **حَكَايَت** عَالِمِي رَا شِيْنِيْدَم بَر عَالِمِ اَشْتَم كِه قَانَه
 رَحْمِيْت خَرَابِ كَرْدِي كِه رَحْمِيْت قَانَه سَنِي خَرَابِ اِيلَدِي يَغْنِي رَحْمِيْت زِيَادَه ظَلَم

ايلدي

اِيلَدِي تَا فَرِيْنَه سَلْطَان اَبَادَان كَنْدَن تَا كَد سَلْطَانَك خَرِيْبَنِي مَعُوْن بُو
 اِيلِيَه بِي خِيْبَن اَز قَوْلِ حَكَمِ كِه كَفْتَنْد اَنَدَه اَمَا قَلْدَك سَعْدَن اَبَر سَر كِه اَبَتَمَلَر
 هَر كِه خُدَايِ تَبَارَكْ وَ تَعَالَى اَرَدَن هَر كِه كِه اَللّٰهُ اِيْنَك يَغْنِي بِنْدَه لَرْنَه ظَلَم اِيلِيَه
 اَن اَللّٰهُ لَا يَحِبُّ الظَّالِمِيْنَ تَا دِلِ خَلْقِي بَدِئْت اَرَدِي تَا بَر مَخْلُوقَك كُو كَلْبِي
 اَلَكْتُوْر يَغْنِي پَادِشَاهَك كُو كَلْبَه تَلِيَه و يَرْمَك اِيْچُون هُو تَا خَرَابَتَك
 اَمْرَه مَخَالِفْت اِيْدَب ظَلَم اَر كِتَاب اِيلِيَه خُدَايِ تَبَارَكْ وَ تَعَالَى اَللّٰهُ هَمَانِ خَلْقِ رَا
 هَمَانِ خَلْقِ بَرُوْ كَمَارَه اَوْل ظَالِم اَوْنَدَه هُو اَلْمَا اِيلَدِي تَا دِي مَار اَز دِيْنِ كَارِش
 بَر اَر كَمَا خَلْف اَنَك زَمَانْدَن دَمَار يَوْ قَارِي كَتُوْر يَغْنِي هَلَاك اِيلَه
بِيْت اَنَشْ سُوْرَان نَكْنَدَن بَا سِيْنْدَن بَا فِجِي اَتَش يُو زَر كَل اِيْمَا اِيْچَه كَنْدَن مَعْدِدِل
 اَوْلَنْدَه كِه دُو دِل مَسْتَمَل اِيلَه **كُو يَنَد** اِيلَدَار سَر جَمْلَه حَيَوَانَاتِ جَمْلَه
 حَيَوَانَك سَرُوْر شِيْرَت اَر سَلَانْدَن قَلْبُوْرِيْن جَانُوْر اَن خُشْت دَجَا
 فَعْلَك دِيْنِي رِيَكِي خُود وَ بَاتِنَا قِي خُود مَنْدَان وَ عَا قَلْدَك اِتْفَا قِي اِيلَه خَرَابِ بَرُو
 يُوَك اِيلَدِي جِي حَمَار پَه اَز شِيْر مَرْدَم كِنْدَه اَدَم بَر تَجِي اَر سَلَانْدَن اِيلَكِي **شَوِي**
 شَكِيْن خَرَابِ كَرْدِي سَكِيْن خَرَابِ كَرْدِي بِي اَدَر اَلْبَد جُوْن بَار
 هَمِي كَشْدِي بَر شَت لِيَكِن جِهَانَك يُوَك جِهَانِيْز وَ مَقْبُولَدَن كَا وَ اَن وَ خَرَابِ

خرف تقييل و اوقاف شنيده
 خريفه عجم سينده و به اوليه
 و خي ا اوجيه تيره شنه كدر اصل
 اكوک انتقام سينده سور

مست ميرد خي
 ر سينك مقلوبه ايل
 شير كدر ركي سيند
 و عفته و ي وقت سيند
 و مند اوست سيند
 در ر ميند در ر اوست
 سين سيند عذر و عذر
 و خريف ايل

در ر ميند در ر اوست
 سين سيند عذر و عذر
 و خريف ايل

باد بود که یوکتو تریجی صغیر و واشک لویه از ای بیان فرم از آدم
 انجی اید ملد یکد راطر از قایم اخلاق ای پادشاه اول
 ظالمک منع و نامقول خویلدن بعضی خوی یعنی ظلم ایتدی کی بقراین معلوم
 شد قنیدر و علائله معلوم اولدی در شکلی کشیدش اول عامی شکلی
 بکدی و با انواع عقوبت بکشت و انواع عقوبت و عذاب ایلدی یعنی
 دیک **قطعه** حاصل نشود رضای سلطان سلطانک رضاسی حاصل اولد
 تا فاطمه بندگان بخوید مادام که سلطانک بنده لرنک خاطنی اسمیه یعنی
 انک راضی اسمیه خوی که خدای برحق بخشد استر ایک که الله تعالی
 حقیر سنک فرید که رحم ایلید با خلق خدای کن یلوی حق نیک خفتنک عن
 اسم خلق و نایک ایلد آفریده اند که پیری از رسم دیده کان تو اریخا کتور شد که
 اول علمللا ظلم کور شد و بری بر سراق هلاک اولدندن صله انک بشی
 اوزر بکشت کجی یعنی اول عالمک سیاستی یونده اوغرای و در حالت
 نامل کرد و گفت ای انک حالت تامل و نظر ایلدی و **قطعه** نه هر که قوت بازو
 و منجی و اید بویله دکلر هر که بازو و بر منصب قوتنی طوته یعنی بازو
 سند قوتی اوله و بر منصب صاهی اوله بکشت بخوری مال مردمان بکرا
 قوت و سلطنت

این کتاب در بیان عقوبت و عذاب است
 و در بیان این که هر که ظلم کند
 خداوند او را عذاب خواهد کرد
 و در بیان این که هر که
 بر صاحب حق تسلط کند
 خداوند او را عذاب خواهد کرد
 و در بیان این که هر که
 بر خلق ظلم کند
 خداوند او را عذاب خواهد کرد
 و در بیان این که هر که
 بر خداوند عیب بخشد
 خداوند او را عذاب خواهد کرد

قوت و سلطنت
 قوت و سلطنت

قوت و سلطنت ایلد خلقک مالی کران ایلد بی بی پیروده ظلم ایلد
 بی و بواتدی که کاله خالدر زیر توان جلق قوتی بزدن استخی آن درشت
 ابری کو که بوغاز دن اشغه التک نمکنند و ی شکم بیدر جوقون بکری اندک
 و لیکن شکم بر تارچون که کو بکده طوطی **حکایت** فرم از ارباب
 کتد حکایت ایلد که شکلی که بر قاطر بر صاحبی زده بر صاحبی بکشد
 در وین را جمال یتقام بنویسد و بیشک اول وقتله انتقام انکه خایع
 ایک سنک را با خود بکشد و داشت اول قاطر وین کند و ایلد مقلی طوطی
 تا قوتی که شول و قندی کن که یک بران لشکری پادشاه اول لشکری اوزر
 کریت خشم طوطی یعنی غضب ایلدی و در جایش کریت وانی زنداند و
 ایلدی هر که در قند در آمد و در وین اول ظالمک حبس اولدغی یوه کلید
 و آن را اول طاش بر سرش انداختنک باشی اوزر اندی یعنی باشی
 اوردی گفت ظالم اول در ویش ایتدی تو کیسی کیمین و این سنک
 و بوی قاطر بر سرش چارزی بنم باشی بنیچون اوردی گفت در وین اول
 ظالم ایتدی من فلان کیم و این سنک همان سنکت و بوی
 همان اول لاشکری که فلان تارچ که فلان زمانه بر سرش زدیم باشی

حفظ ایدر
 حقیقت
 حقیقت

اورد که گفت اول که ایلتی چندین وقت کجا بودی بوقدر زمان قتل
 ایک که بن سنی کوردم گفت همایش اول بدخند ایلتی از جایت اندیشه
 می گزینم منک مضلکد خوف ایله ایدم آنون که کس جایت یافتن می
 سه سنی چاه و زلزله بولدم فرصت را غنیمت دانستم فرستی غنیمت بلیم
 عافیت گفتند که عاقلان تیشلر **مشی** ناسرا بی را جوینی خجیا و خبر نامقوی
 چونکه اختیار و دو لتمد کور سن انک کی ملک عاقلان تسلیم کردند اختیار
 عاقلان اول ناسرا به اختیار لرینی تسلیم ایلدیلر و امره منقاد اولدیلر سن دخی
 اگر عاقل ایک اختیاری تسلیم ایلسون ندری ناخن درنده تیر چوکه
 تین کسی طرانا طوئن من یعنی مقابله قاصد و کس بابت انا نه که کم گیری
 سینه اولیک که بار من نامقوللر تینه عنادی از طوئه سن یعنی خصومت
 اتمیه سن هر که با بولادی بازو پنجه کریم هر کیمکه بولاد بازو پنجه ایله پنجه ایله یعنی
 زیاده قوتلو که ایله پنجه طوئنلر ساعدین خود را رجه کریم کدو نک
 سیم کی بیاض و نازک ساعدینی دجیده ایلدی یعنی اغندی و الم
 ویری باش تاد ستنش بپندد روزگار و صبر ایله تاکه زمانه انک اینی بغلیه
 و منجی الذند الوج خلو و حقیر ایله بن حکام و دستان مقننه برادر

اندک مک

مرا در نیم سوار

اندک دوستک وادی ایله انک بنین جفا یعنی هلاک یلد
حکایت یکی را از ملوک پادشاهلر برینک مافی حایل بود خوف و ترس
 و از ایک که اعادت دروان کردن که اولدیهک ذکره اعاده ایلمک توجه
 نیست معقول و کلب طایفه حکماء یونان بر بلوک یونان حکیم لری بوجله
 دخی معنی قایلدر یونان حکیمارینک بر بلوک متفق شدند اتفاق ایله جی اولدیلر
 که هرین رنج را که بوجله دخی نیست بر دوا و علاج بوقدر هر ذفره
 ادره ملکا دینک اودی که چندین صفت توصیف بود که اولادی بوقدر
 صفت ایله منقله ش اوله یعنی هر کسک اودینک فایده سی بوقدر کلک بفرمود
 پادشاه بیوردی تا طلب کردند تا انی طلب ایلدیلر و هفتان پسر ییافتند بر کوی
 انجی سنک او غنی بولید بدان صفت اول صفت ایله که حکما گفته بودند که حکما
 اینشرا ایلدیلر پند و مادرش را بخواند پادشاه اول پسرک بلایی و ناسنی او بود
 و بیعت بی کران خشنود کرد ایند و انک قیاس و بی کران مال و نعمت ایله راضی
 قاضی فتوی داد قاضی فتوی ویری بولید و بویکی از رعیت رنجان رعیت
 دن برینک قاضی دد حکم یعنی هلاک ایلمک برای سلامتی نفس پادشاه پادشاه
 ذاتک سلامت لکی ایچون روا باشد روا و جابزی جلای قضا بر کرد جلای اول

بیان حکایت فراموش
 حکایت ازین
 حکایت ازین

ذی

زیرا استدله غیر شحایت الیما ممکن دکل سلطان را ازین سخن بهم برآورد
 سلطانک کو کلا برک بوسوزندن بیغور و منقبض اولدی و آب قدر دیده بگردانید
 و کوزنده یاش دیوندردی یعنی چشمی یاش ایلد طولید و گفت دخی ایتدی
 هلاک من اولتیر است **بم هلاکم اولیر کدر از خون چنین بی گنا میریخت**
 بوخلین برکنه سرک قاشنی و و لگدن سر و چشمش را پیوسته بویله دید و کنگار
 اول برک بشتی و کوزنه او پدی تسلیم و یوم کردن او تری و در کنار
 گرفت و اول بری قوجا غنده طو تدی یعنی ترجمه را غوش ایلد و وقت
 گران تجید و آزاد کرد و اول پسر نهایتسر مال و نعمت امان ایلد
 و هلاک اتکدن ازاد ایلد گویند که هم در آن هفت شفا یافت ایدر که
 پادشاه حق بجا خفتنک لطفی ایلد هم اول هفته ده اول هفتدن شفا بولدی
الْأَحْمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ أَرْحَمُوهُ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمُكُمُ مِّنْ فِي السَّمَاءِ قَطْم
 همچنین که در قرآن بیتم که گفت اخجلین اول بیتک معنی سی حضور خاوند
 کتمندر که اول بیستی ایتدی پیل بای برک دیرای پیل بر فیلیجیل و کزینک
 کلمند و بر بایت گردانی حال مؤد اول فیلیجی برکیه کومش که اباغی
 ایلد و خه لوی بصوب اخدر که خطاب ایدب ایدر اکو یاغک التده

نیل ابراهیمه دریا ابراهیمه
 انکیزد که دریا بر آب انکیزد
 صد بیدار و الا حقیقتش دریا
 ابراهیمه دریا ابراهیمه
 او ابراهیمه دریا ابراهیمه

اولن قیجندک حالنی بیلن ایک واندن قیجندک حالنی بیلن ایک
پیل اول قیجندک حالنی بیلن ایک واندن قیجندک حالنی بیلن ایک
ایاغی التده نیج ایک قیجندک حالنی بیلن ایک واندن قیجندک حالنی بیلن ایک
التده چیمه **کما یکی زبندگان عمر و لیث لیثا و غیری و ک بند لردن بوی**
کریجندک بود قیجندک حالنی بیلن ایک واندن قیجندک حالنی بیلن ایک
که بر اول بندنک ار دجه کتید و باز آوردند وانی طوق کیر و کتودیلو
قزیر و ابای غیری بود اتفاقا وزیرک اول بندنک بر غرضی و ارایدی
اشارت بکشتی او کرد و اول بندنک ی قتل آنکه اشادت ایلدی تادیله بندگان
تا که غیری بندنک چینی حرکت نکند **بو بخلین نامعقول حرکت ایلید لو**
بند پیش عمر و سر بر زمین نهاد و گفت بند چونکه وزیرک بو حالنی کورک
عمر و او کند بکشتی بر افزرد قودی و ایتدی بیت هر چه مرود بر سرم
چون تو پند **مرواست** مرنه که بنم باشم افزرد کیدر یعنی هر زیبا
و مرنه بلا و جفا بنم باشم افزرد کلور چونکه سن انی بکنور و معقول
کودک سن مروا و سزاد بند **چه دعوی کند حکم خداوند راست بند**
نه دعوی ایدر که حکم افندیکدر مادی نه ای انی ایدر تا بمو جب **آنکه اما**

اول

71
اول سبب ایلکه بر فریده و نعت این خاندانم **بو خاندانک بختک بختیم**
یعنی بو حاله کلنج پادشاهک نعام و احساننی کورشم عوامیم که رفر قیامت
استمزم که قیامت کونند **چون من گرفتار آیم بنم فام سیمی ایل عذاب کرفتار**
کله سن یعنی گرفتار او کسن اگر بیگمان **اگر شکست این بند را بخوابی کشت**
بو بند **قتل آنک استرایک بمری بنای ویل شرعی کشت بمری سرع صورت**
ایلدی پله تا مرقیامت تا که قیامتد موافق نباشی **کرفتار او کسن کشت**
پادشاه بندنک یه ایتدی تا ویل چگون **کشت** ویل نیج ایدیم گفت اول
بند پادشاه ایتدی اجازت فرمای اجازت بیور تا من قزیر ایتیم
تا که اول بن وزیرک د پلیم **آنکه اندن صکر بقصاصی و آنک قصاصی ایلد**
مرا به بفرمای کشتی منی قتل ایلک بیور تا جی کشت باشی تا که حق ایلد
قتل ایتیل و کسن **تک بچندید** پادشاه چونکه بندنک د بوظافتی کورک
کولدی و قزیر **را گفت** و غیری وزیر ایتدی **چه مصلحت بیی پیچ او**
معقول کورک سن گفت وزیر پادشاه ایتدی **ای خداوند ای پادشا**
بصدق و کور پدخت باباک تبرک صدق سن یغ باباک جان ایچون
این حرم را بر بوجام زای پی از آنی کتن قتل و انان ایلد تا مرقیامت **بنا بی نیکنند**

مجلس شورای اسلامی

مالی کی

مستور اسرار خدای
تجلی بی غیبی
ناخبرین طبعی
درست و باریک

آخر مؤلفات افغانه حقا سوز
يعني آفت سوز سوز سوز
بد مهن ده که با از خواننده
ننه که سوز خشن ايلين

ایله طئوایله **مَرَّ عَذَابِ لَّسَانٍ كَثْرَ اخْوَانِهِ** آنچه مضمون خطاب ملک بود
 اول آنکه پادشاهک سوزنک مضمون ایدی یعنی آنکه مصاحبه و امر
 ابتدائی ایک از عزمده بعضی سبک حقتدن **پروان آتد طاشو کلدی**
 یعنی ویردی و بقیته آن در زندان بماند و آنک باقی قلان نند بسی
 ایله زندانده قالدیکه از ملوک نواحی اطراف ملک لرندن بری در حقیقه
بیغاش و ستاد کیزون اول خواجه خبر کوندی یعنی بر مکتوب
 کوندی یکانه بود جمله یازش ایدی که ملوک آن طرف که اول طرف
 ملک لری قدر چنان بزرگوار ایدین بر اولونک قدری نداشتند بایله
 و بی عتبه کردند و عزت شریف ایلدیلر یعنی که عتبت محبوب خوار و حقیر
 ایلدیلر اگر خاطر فلان عتبه بر اگر فلان عزیزک یعنی خواجه نک خاطری
احسن الله علامه حق تعالی صفیه لطفی ایله آنک زندانندان حلا اینی احسان
 ایلدی که اگر بجانب التناقی کنند که اگر بنم جانب بر التناقی ایلد که بنم قشیر
 کلک جابر اوله در عایت خاطر آنک رعایتند هر چه تمام هر سه که تمام
 زکدر سخی کرد شوخی ایلد اوله یعنی رعایتد پیچ فوریم و اعیان این
 املکت و بوملکتک کابر و اعیان بدیدلر او مفتی ند آنک دیدلری ایلد فخر

اینکه پادشاهک سوزنک مضمون ایدی یعنی آنکه مصاحبه و امر
 ابتدائی ایک از عزمده بعضی سبک حقتدن پروان آتد طاشو کلدی
 یعنی ویردی و بقیته آن در زندان بماند و آنک باقی قلان نند بسی
 ایله زندانده قالدیکه از ملوک نواحی اطراف ملک لرندن بری در حقیقه
 بیغاش و ستاد کیزون اول خواجه خبر کوندی یعنی بر مکتوب
 کوندی یکانه بود جمله یازش ایدی که ملوک آن طرف که اول طرف
 ملک لری قدر چنان بزرگوار ایدین بر اولونک قدری نداشتند بایله
 و بی عتبه کردند و عزت شریف ایلدیلر یعنی که عتبت محبوب خوار و حقیر
 ایلدیلر اگر خاطر فلان عتبه بر اگر فلان عزیزک یعنی خواجه نک خاطری
 احسن الله علامه حق تعالی صفیه لطفی ایله آنک زندانندان حلا اینی احسان
 ایلدی که اگر بجانب التناقی کنند که اگر بنم جانب بر التناقی ایلد که بنم قشیر
 کلک جابر اوله در عایت خاطر آنک رعایتند هر چه تمام هر سه که تمام
 زکدر سخی کرد شوخی ایلد اوله یعنی رعایتد پیچ فوریم و اعیان این
 املکت و بوملکتک کابر و اعیان بدیدلر او مفتی ند آنک دیدلری ایلد فخر

ایده دارد

ایده جی لر و جواب این حرف را منتظر بود و چون که رساله اولان مکتوبک
 جواب منتظر لر و جواب برین وقوف یافت خواجه بوقال افند و وقوف
 بولدی و مکتوبدن مراد نایدو کنی بیلد از خطر اندیشه خط و ضرر و خوف
 ایلد جوابی مختصر بر مختصر جواب چنانکه مصلحت دیدن بخلین که معقول کوردی
 بر تقای ورق اول رساله اولان مکتوبک آردند نوشت یازدی و روان
 کرد و ارسال ایلدی یک از متعلقان ملک پادشاه متعلق اولند و
 یعنی مصاحبه بدن بری برین واقعه و خصوص اوزره اطلاع یافت
 اطلاع بولدی و ملک را اعلام کرد و بوجوهی پادشاه اعلام ایلد
 و گفتی چنان ایدی فلان را که حبس فرمود فلان خواجه بی که حبس
 بیرون من باملوک نواحی و اسلست در اطراف ملک لری ایلد و اسلست طور
 یعنی مکتوب بشور ملک بهم بر آمد پادشاه چونکه بوسوزی اشدی مقبض
 اولوب غضب ایلدی و کشتن خبر فرمود و بوضرک کشتن پیور دی
 تا کورد که واقع میدر قاصد ایلد اول مکتوبی کورد که بی طویدلر
 و رساله را بخواند و مکتوب او قودید نوشته بود و مکتوبه یازش ایدی
 که مکتوبی بر آن که اولو که حسن ظنی پیش از قبلیت این بنده است بونده

اینکه پادشاهک سوزنک مضمون ایدی یعنی آنکه مصاحبه و امر
 ابتدائی ایک از عزمده بعضی سبک حقتدن پروان آتد طاشو کلدی
 یعنی ویردی و بقیته آن در زندان بماند و آنک باقی قلان نند بسی
 ایله زندانده قالدیکه از ملوک نواحی اطراف ملک لرندن بری در حقیقه
 بیغاش و ستاد کیزون اول خواجه خبر کوندی یعنی بر مکتوب
 کوندی یکانه بود جمله یازش ایدی که ملوک آن طرف که اول طرف
 ملک لری قدر چنان بزرگوار ایدین بر اولونک قدری نداشتند بایله
 و بی عتبه کردند و عزت شریف ایلدیلر یعنی که عتبت محبوب خوار و حقیر
 ایلدیلر اگر خاطر فلان عتبه بر اگر فلان عزیزک یعنی خواجه نک خاطری
 احسن الله علامه حق تعالی صفیه لطفی ایله آنک زندانندان حلا اینی احسان
 ایلدی که اگر بجانب التناقی کنند که اگر بنم جانب بر التناقی ایلد که بنم قشیر
 کلک جابر اوله در عایت خاطر آنک رعایتند هر چه تمام هر سه که تمام
 زکدر سخی کرد شوخی ایلد اوله یعنی رعایتد پیچ فوریم و اعیان این
 املکت و بوملکتک کابر و اعیان بدیدلر او مفتی ند آنک دیدلری ایلد فخر

در این کتاب
از تفسیر سوره بقره

فضیلت و علمندن زیاده در معنی آنکه ظن ایتدو که بی و کلم و شریف قبولی که
فرموده اند و بواسطه آنکه یارب اول استانی قبول الیک تشریفی
که بپوشد در بند را امکان اجابت آن نیست بندید آنی قبول آنکه
امکان بوقدر حکم آنکه اول سبب الیک که بر فرموده نعمت این فائدا هم
بوفاندا که نعمتک بمانند ام و مدد بیرون انعام و احسان
کو در شرم و آنکه مایه تغییر ظاهر و خاطر که از حق مقدار بی حضور
سببی الیه با و بی نعمت خود که کند و بی نعمت بی وفا بی توان
کرد و وفای تو ای یک ممکن و لایق و کلام که گفتند اندر عاقلان ایتدو
بیت آنرا که بجای است هر دم گری اول کند که هر دم شک صقله در کوی واد
یعنی سکا زیاده کرم اندر عذر شریک از کلام بی سببی آنکه عذر بی قبول
ایله اگر سکا بر عذر بر ظلم الیه یعنی بر نیچه زمانه بر کوی سببی بی حضور
ظاهر الیه یک را حق شناسی او پادشاهه آنکه حق شناسی بی بند و
قبول ملک خلعت و نعمت بخشید که خلعت و نعمت بقتل و عذر
خواست و اندو که حقارتک عذر بی دیکد بویل و بی که خطا کردیم که ترا
بی گناه بیاد دهم که خطا بلدم که بی گناه و بخدمت گفت خواهی پادشاهه بیکد

این فائدا هم
بوفاندا که نعمتک
بمانند ام و مدد
بیرون انعام و احسان
کو در شرم و آنکه
مایه تغییر ظاهر و
خاطر که از حق
مقدار بی حضور
سببی الیه با و بی
نعمت خود که کند
و بی نعمت بی وفا
بی توان کرد و وفای
تو ای یک ممکن و
لایق و کلام که
گفتند اندر عاقلان
ایتدو

بیت آنرا که بجای
است هر دم گری
اول کند که هر
دم شک صقله در
کوی واد

یعنی سکا زیاده
کرم اندر عذر
شریک از کلام
بی سببی آنکه
عذر بی قبول
ایله اگر سکا
بر عذر بر ظلم
الیه یعنی بر
نیچه زمانه بر
کوی سببی بی
حضور ظاهر
الیه یک را حق
شناسی او پادشاهه
آنکه حق شناسی
بی بند و قبول
ملک خلعت و نعمت
بخشید که خلعت
و نعمت بقتل و
عذر خواست و
اندو که حقارتک
عذر بی دیکد
بویل و بی که
خطا کردیم که
ترا بی گناه
بیاد دهم که
خطا بلدم که
بی گناه و
بخدمت گفت
خواهی پادشاهه
بیکد

اینها اند

ای خداوندای فندی بند در حالت در شمار کنایه بی بی سبب
بر کنایه کنایه کور هم یعنی بوضوح صریح سزدن بیکم بلکه تقدیر خدای تعالی
بلکه عایه اللهک تقدیر چنین بود و بوجله این ایدی که در بی بند و افرو
بوسکه که بوبنده بر حقارت ایرش بر بس بدست تو او لیتست الیه سبب
اکت ایله بر شک و بی کرد که سوابق نعمت که نعمت سابقه بر بی بند
دارم بوبنده افزوده طوتر سن و آید بی منت و منت نعمت لرزه طوتر سن
یعنی حددن زیاده انعام امتن سن اول انعام سببی الیه با که منت یو کلامتک
لایقدر و حکما گفتند اند و عاقلان ایتدو در شرفی که گزیدند شرف خلق
ظاهر اگر خلق و ن سکا فرد و الم ایرش انجمن که در راحت شد ز خلق نه مرغ
زیرا حقیقتند خلق و ن راحت و حضور نه مرغ و الم ایرش و بلکه جمله بی خوشی
خفتند ایرش و از خدا دان فلا فی دشمن و دوست الله تعا خفتند
بیل دشمنک و دوستک خلافتی که دل هر دو در ترقی او است زیاده
اکینک در خنی کو کلی اول اللهک حکمند و راستدو که بی اید که چه تیر
از کمان بی گذر که اگر چه ظاهر اوق الملقه یایدن کنایه از کمان دار
کوی ایل خرد لیکن عاقل یای طوحیدن یعنی آتجیدن کورد و آند اکل حکایت

این فائدا هم
بوفاندا که نعمتک
بمانند ام و مدد
بیرون انعام و احسان
کو در شرم و آنکه
مایه تغییر ظاهر و
خاطر که از حق
مقدار بی حضور
سببی الیه با و بی
نعمت خود که کند
و بی نعمت بی وفا
بی توان کرد و وفای
تو ای یک ممکن و
لایق و کلام که
گفتند اندر عاقلان
ایتدو

بیت آنرا که بجای
است هر دم گری
اول کند که هر
دم شک صقله در
کوی واد

یکی از ملک و عجب پادشاهان بری متعلقان دیوان متعلقان یعنی
 ارکان دولت و موی پودری که فرسوم فلان ترک که فلان کسک و ظیفه سی
 چند آنکه هست اول قدر که وارفتن مضاعف کنی مضاعف الی کون یعنی بر
 اول قدری خی زیاد الی کون که ملازم درگاه است زیرا اول کسک درگاه یک
 ملازم مید و شریف فرمان و فرمان کوز دیکر سایر خدنگاران باقی
 خدنگار و بلهت و اعی شغولند لایهت و بعد مشغول در و در ادای
 خدمت متهافت و خدمت ارسله است لایه صاحب دلی بنشیند
 و گفت بر صاحب دل بوی صوی اشتدی و ایتدی علق در جات
 بندگان بنده لک در جاتک علق یعنی بلند و تیر لری بدگاه حق جل
 و علاء و جلیل الیک در کاینده همین مثال دارد همین بومثال طویر
 یعنی بوی که مشایخ در مقام دوازده گزاید که خدمت شاه کی صاحب بر
 کس که پادشاه یک خدمت کلد و جان و دلدن خدمتی او الیید سووم
 ممر این خدمتی کند بلطف نگاه و جوی صباغ البه پادشاه اول کسک لطف الی نظر الی
 امید است بر شنگان خلص اخلاص الی عبادت الی کیده امید و جواد
 سربا آید که در آستان الی که حق تبار خدنگ آستاندن و هم و علق لری

اینکه در این کتاب
 از این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

مستور

مهری در قبول فرماست اولی فرما قبول انکه و بند لک شرطی
 یونکه کده در ترک فرمان دیکر فرماست فرمان توک ایلمک و عیونیت
 حقن ادا انکه محو ملغ دلیل و سعادتمند نشانند هر که سیمای آستان
 و از هر که که راستدک و سعاد تو لک علامتی طویر و انکه طیفه سلوک
 ایدر خدمت بر آستان دارد خدمت باشی آستان افزو طویر یعنی خدمت
 ایدر خدمت خدنگار کایت ظالمی حکایت کنند بر طایه حکایت ایدر
 که بنیم درویشان که در ویشک همین جوی عیونیت بحیف ظلم ایدر صاتون
 الی ایدر و توان گران و ادای بطرح و غنبد فایده و فرخ ایدر ویر روی
 یعنی صاتروی صاحب دلی بر صاحب دل برو بگذشت انکه قدر نه او و ادای
 یعنی اول ظالم اولدی بیه کلدی و گفت اول ظالم ایتدی بیت ماری توک
 هر که بر پی بر پی بر ایلمان کن که هر کس که کوز کن صوق می یعنی
 بر ظالم کن که هر کس که قادی اولد کن ظلم ایدر یا بونم که هر کس که شینی بیتی بافود
 با یقوش کن که هر کس که او تو کوز کن فرزند یعنی ویران ایدر کن قطعه زورفت
 از پیش میروید بر لک کوز کن قوتک بزه زیاده کس یعنی اگر چه در ویشک
 وضعیفه زیالی ظلم و جور انکه قادی او کوز کن باخل و ندر غیب دان توک

حاصل این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

اینکه در این کتاب
 از این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

Handwritten text in Arabic script, likely a list or index, with some words underlined. The text is written in a cursive style and is oriented vertically.

دوبیکا

و بعد گفت صاحب دلایتدی از خود دل در و پستان در و پشنگاه و بد
و عاقلند **قطعه** هنر کن ز خود دروغهای ریش مجروح کو کلک راه و بد دعا
هنر ایلد که ریش دروغ عاقبت سر کنند زیرا اندک کو یک باره به عاقبت
باش ایلر یعنی دعای مقبول اولوب ظاهر اندن اثر و ضرر ابرو شود بهم
بر کن تا توانی در **ل** ماد مکه قاصد سن بر کو کلی بحضور و منقبض ایلد که آبی
جهان به بهم بر کنند زیرا بر آه بتون جها فی شوش و پویشان ایلر
یعنی بر بد دعا ایلد تمام جهان خلقه زیان ابرو شود **چند سالها** بر تاج کچرخ
نویشته بود کچرخ و ک تاجی اوزره بو قطعه یازنش **قطعه** **چند سالها**
فراوان و غم های در اند و افریلر و نه اوزره و عمر که خلق بر سر
تا بر زمین بخوابد رفت که خلق بر اوزره بزم با سمن اوزره کتر کرک
و قبر مز اوزره یور و سر کرک **بیت** چنانکه دست بدست ملت ملت
اخلیلین که سلطنت بنو الدن اله کلمه شد یعنی تیر پا دشا هلدن بنو انتقال
اعتمد بدستهای و کو **چندین** بخوابد رفت بوخلیلین یعنی بو اسلوب
اوزره بوزد صده غیری پا دشا هلدک الله کتر کرک **چند** یکی در صفت
گفته **چند** بر کنه کو شمشیک صفتند بسرا انده بود با ش کلش و فایز

کلیه و سبب و سبب
و سبب و سبب و سبب
توضیح و سبب و سبب
مطرح و سبب و سبب

مقصود بوضوح و بحدی
عالمات زمانه نبیند و عدم
ملاحظه اندیش چو در عالم
و دنیا نگار و نمکینه عالم
اول -

و فایده الاقران اولش ایدک سپرد و شفت بند فایده او چو نرالتش
 لطیف و مقبول بند یعنی او یون در بی علم بو علمه دانستی پلور ایدی
 و هر دوز و عو کو و بنوعی کشتی گرفتنی بر نوع ایلد کوش طو ایدی
 یعنی زیاده کامل و استاد ایدی مگر کوشه خاطرش مکر اول و استادک
 خاطر نک کوشه با جمال یکی از شاگردان قیل و است شاگرد کردن بنظر
 هر جمیلنه بر میل طو ترا ایدی یعنی بر مقدار که محبت ایش ایدی ننه کم استاد
 لک و معلم لک عادتیدر سپردن و نر بندش در آموختن و محبت
 سبی ایلد اول شاگرد اوچ یوز الی طغوز فنی تعلیم ایلد مگر یک بند
 الا بر بند تعلیم ایدی که در تعلیم آن دفع انداختی که اول بر بندک
 تعلیمند دفع آترا ایدی یعنی صفا و شرا ایدی پسر در صنعت و قوت اول
 اول بر صنعت و قوتد پسر آمد باشد کلدی و استاد اولدی و کسی را
با او مجال مقارنت بنویس و بر کنک انک ایلد برابر بشمک و کوشه که مجال
 و قدرتی یوق ایدی تا بجای که پیش سلطان گفت تا بر مرتبه ده که سلطان
 قتلد ایتک او شمار فضیلتی که بر منست و ستاوک فضیلتی و زیاده لکی که
 بنم از رده در از روی بزرگی و حق منست است اولوق یونزدن و تربیت

اینکه در این کتاب
 از فضیلت و کمالات
 اهل بیت علیهم السلام
 در بیان شده است

خندند

حقند ندر یغی و استادلق و تربیت حقیدر و مگر بقوت از و کوشه نرالتش
 و الا قوتد اندن اینه و کوشه کلمه و صنعت با او بوارم و صنعت انک ایلد بر ارم
 پنج و جملد اندن قالمز یکسرا این ترک ادب پادشاه بر ادب ترک
 یغی بوار بزرگ از روی اول پسر در پندیدن نیاید مقبول و بکنش کلدی
بقومده یوزدی تا مقصارت کنند تا کوشه بر مقامی شمع بر و اشعه
 مقام معنی کردند تعیین ایلد از کوان دولت و اعیان حضرت
 و نرا و اکابر حاضر شدند اول مقام و حاضر اولدیل تا کوشه لک و استاد ایلد
 شاگردک حایه نیار شوق پسر چون پیل مست کند و سده اعتمادی اولد غنچ
 برست نیکویی در آمد کلدی بصفتی اقا بر صدمت و هیبت ایلد که اگر
کوه آهینی بودی که اگر اول میداند آهستد طاغ اولیدی از جای
پر کنند یونزدن قویار ایدی استاد و است که جوان بقوت
از و بر ترست ستای بلدیک جوان قوتد اندن بر تو و اعاده بدایت
 اول عجب بند ایلد از روی دانش بوعه که اول پسر در نهان و دین طو تش
 ایدی باوی در و حجت اول پسر انک ایلد اصکید یعنی پسر ایلد انک ایلد
 کوشه جوان دفع آن توانست جوان اولیدی دفع انک قادر اولد

استاد بکف دست استاد کی الی ایلد از زمین برداشت و بجای یزد
یوقار قالدی و بوالای سر بر و باشی از دنیا لک و بزرگین دخی
یز از ره یعنی پره او ری غریو از خلق برخواست خلق غریو و غوغا
ملک و موم پادشاه یوزدی تا استاد را خلعت و تخت داد که پتان
خلعت و تخت و پر دیو و پسر از جو ملافت گردند و پسر ز جو ملافت
ایلدی بولدی و بولدی باورده و خویش که کند و عوی مقابله کوی
بر ایشک دعوی س ایلدک و پسر بزرگی و باشد التمدک پسر کف پسر
چونکه پادشاه بدن بو عتای اشتد ی ایدی ای خداوند ای پادشاه بزرور
وقت و وقت و وقت ایلد بزم دست نیافت نیم اوزمه ال بولدی
یعنی غالب و ملک بلکه در علم کت بلکه کورش علمند و قیقه مانده بود
بود قیقه قالدی که از من ی ریغ بهی داشت که انی بندد ریغ
طو تایدی او و تید بکلان قیقه بکون اولد قیقه ایلد بزم دست نیافت
نیم اوزمه ال بولدی استاد گفت استاد پسردن چونکه بوسندی اشتد ی ایدی
از بهار چنین روز نگاه می داشتیم اولد قیقه عی بوجکین کوندن او و
شاه طو تید ایدیم یعنی حفظ ایدایم که حکما گفته اند که عاقلان ایشد بزم دست

کاهندان

کاهندان وقت ملافت و سنا اول قدر قوت و پرده که او دشمنی کند بولدی که کاه
بقدر زمان دشمنک ایلد فاد اولد شید که چه گفت دشمنی من که نه و یک
آنکه از بزرگده و خویش اولد که کند و بسلمه سندن جفا دید و با وفا
خود بود که عالم یا بود که وفا کند و سی عالم که اولدی یا خود موجود است
و معدوم الجسم برزند و یا ملک کس درین زمانه نکند یا بود که بوزمانه ده
که کسید و فای ایلدی و هرگز که ساندن نشان و پرمدی کس یا موخت
علم تیر از من و نیاده که اوق علمنی بدن او کوغدی که و عاقبت نشان نکند
که بنی عاقبت تیر نشانده نه ایلدی یعنی هر کس که تیر علمنی تعلیم ایلد علم ثابت
بنی تیر ایلد او و مقصد ایلدی بنده مناسبت مجو عصا منقار طبع و دم که کل
هرگز دشمنان حینده و قاز صعدت بی معنی خلق و جو از صعدت ملائک می
بفرمال ملک بوقی اینها قضا جز ملک غدا ری نه بیزد بهر از او که تیریشی
خواهی بکینه هر زمان بدتر سینه جو اشک از که سازی جای در چشم او و
د قهد خونست بریزد شکایت که ویشی بجزی بر حرجی درویش بکوش
صحا ای بر صحا کو سندن بستند بوم او تو مش ایدی پادشاهی برو
بلد شت بر پادشاه آنک از ره و صرا ایلدی که ویش از آنکه ملک منافات است

استاد بکف دست استاد کی الی ایلد از زمین برداشت و بجای یزد
یوقار قالدی و بوالای سر بر و باشی از دنیا لک و بزرگین دخی
یز از ره یعنی پره او ری غریو از خلق برخواست خلق غریو و غوغا
ملک و موم پادشاه یوزدی تا استاد را خلعت و تخت داد که پتان
خلعت و تخت و پر دیو و پسر از جو ملافت گردند و پسر ز جو ملافت
ایلدی بولدی و بولدی باورده و خویش که کند و عوی مقابله کوی
بر ایشک دعوی س ایلدک و پسر بزرگی و باشد التمدک پسر کف پسر
چونکه پادشاه بدن بو عتای اشتد ی ایدی ای خداوند ای پادشاه بزرور
وقت و وقت و وقت ایلد بزم دست نیافت نیم اوزمه ال بولدی
یعنی غالب و ملک بلکه در علم کت بلکه کورش علمند و قیقه مانده بود
بود قیقه قالدی که از من ی ریغ بهی داشت که انی بندد ریغ
طو تایدی او و تید بکلان قیقه بکون اولد قیقه ایلد بزم دست نیافت
نیم اوزمه ال بولدی استاد گفت استاد پسردن چونکه بوسندی اشتد ی ایدی
از بهار چنین روز نگاه می داشتیم اولد قیقه عی بوجکین کوندن او و
شاه طو تید ایدیم یعنی حفظ ایدایم که حکما گفته اند که عاقلان ایشد بزم دست

درویش اول سبدن که قناعت ملکنک فراخی کرد که کسب احتیاجی یوقدر
سر بر نیامد باشی یوقاری قالدی مدی پادشاه از آنجا که سلطنت
 پادشاه اول سبدنکه سلطنت قوتیدر یعنی بر پادشاه اولم بود و درویش بکه
 حوت امتدی دیویم برآمده پیغور و مقبض اولدی و گفت دخی پادشاه
ایتدی این طایفه خرقه پوشان بو خرقه پوش طایفه سی یعنی صوفیون
 نذر پی بر مثال حیوانند حیوان کبی در که اهلیت و ادمیت ندارند
 که اهلیت و ادمیت طوغلر که صاحب دولتله رعایت و التفات املر
فرمود گفت وزیر پادشاه بدن چونکه بوسخری اشتدی کلوب درویش
 ایتدی ای درویش پادشاه روی زمین ای درویش پرور نک
 پادشاهی بوق کدر کره سنگ اند که کدر ایلدی چرخدست نگرین چون
 پادشاه خدمت و تعظیم ایلدک و شرط ادب بجای نیامد وادی
 شرطی بر نه کفر مدک درویش گفت درویش وزیر ایتدی بگو ملک را
 پادشاه دی توقع خدمت از کسی دارد خدمت امیدنی شول که دن طی
 که توقع خدمت از تو دارد که اول که سندن نعمت میدنی طو تا و دی بگرید
 درویش وزیر ایتدی برو بگو از بر پادشاه رعیت اند پادشاه رعیتی غایت

درویش پادشاه را
 درویش پادشاه را
 درویش پادشاه را

و عیلت

فرستادن
 درویش پادشاه را

و حمایت انگدن او بر پادشاه رعیت از بر طاعت ملک رعیت پادشاه مدک
 طاعتندن و خدمتندن او تری دکلر قطعه پادشاه پاسبان درویش
 پادشاه درویشک حافظی و پاسبانی در کمانک سپه سده آسوده اولور کرچه
نعمت بفر دولت و است که چه نعمت آنک دولتک قوتی ایلدر که صاحب
 نعمت در گوشتند از برای چوپان نیست قویون چوپانندن او تری دکلر
بلکه چوپان برای خدمت و است بلکه چوپان آنک خدمتی و حفظی اچوندر
قطعه که از تو کاران بینی بو کون دنیا به بر نه مراد سوسرچی و عیش و نوش
 ایدجی کورس و دیگر راول از جاهد رعیت بر غیر پندک کوکلی مجاهد و ضل بدن
 مجموع و پریشان کورس روزی چند باش تا جور بر قاج کوچکر صبر ایلد
 قال مغیر میر خیال اندیش تا خاک خیال فکر ایدجی باشک بینی سنی بیه یعنی چوید
 و فی شاهی و بندگی بر قاست شاملی و بندک لک فوق قالدی یعنی کندی که هرگز
 اکسینک یابیندن وق قالدی چون فضای نوشته اند پیش چونکه یازیش قضا او کله کلک
 یعنی اجله ابر شوب اولدی کر کسی خاک در باز کله اگر بر که در نک قبری کبر و قوه
 نشاند تو آنرا از در قاست اولک تو آنکری درویشدن بیلر یعنی اکنی بر بوند
 وفا ایدر ملک القنار درویش استوار آمد پادشاه درویشک سفیدی

خرقه پوش درویش
 درویش پادشاه را

درویش پادشاه را
 درویش پادشاه را

درویش پادشاه را
 درویش پادشاه را
 درویش پادشاه را

سوزي کلم و استوار و مؤثر کلدی گفت در وین ایتدی از سن چینی جواهر
بندن بر نهند است گفت در وین ایتدی آن یحیو هم آبی استرم که دیگر کلمه
ترجمت من ندی که کیر و بگر رحمت و یو میسن گفت مرا ایتدی بدله در وین
ایتدی با که بر نصیحت ویر گفت در وین ایتدی بیت کز یاب کتون که
بیمت بشت بدست اکل شندی که نعمت و مال سنک الکل و تفرقه در
کند و جانک لیچون آن حق یولند بذل الکلین نعمت و مال میرود دست بدست
زیر ابر نعمت و ملک که شندی سنک الکل در عاقبت الدن اله کد بیت
پریشان کن از روز لایحه چشت که فردا کلیدش نه در دست شست حکایت
یکی از وزیران وزیر لودن بری پیش ذوالنون مصری رفت ذوالنون مصری خنجر
قدس سره الغریز قنده کندی و هفت خواست و هفت و دعا طلب ایلیک بولید
که روز شب بخدایت سلطان مشغولم که روز شب پادشاهک خدمت من
مشغولم و بخیرش امیدوارم و آنک خیر و فایده سنما میدویم و از عقوبت
ترسان و آنک عقوبت شدن خوف اید جیم ذوالنون قدس سره ذوالنون هفت
قدس سره چونکه وزیردن بوسوزی اشندی بگریست و گفت اغلک
و ایتدی اگر من از خدا ی تبارک اگر به عالی الله دن چینی تر سید

و یکلین

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the page.

بوی کلین خوف ایدیدیم که تو از سلطان که سن سلطانک خوف ایدرسن
از جمله صدیقان بوی صدیق بولکندن او لور ایدیم قطع کر نبودی اید
راحت رنج اگر دنیاده راحت و رنج و الم و حضور ایدی اولییدی پای
در وین برفک بودی در وینک ایانغی فلک افروز او لور ایدی و جناب
قدس ابر شعری که وزیر از خدا بشریدی اگر وزیر الله کج حفرتدن
قوییدی بچنان کز نیک ملک بودی بچنان که پای شاهن قدر و قدر
فرشتاد لوری حکایت پادشاهی بکشتن بی گناهی و پادشاه
بر کنا هری قتل آنکه فرمان و یردی یعنی بودی گفت اول بیار ما را
ایتدی ای ملک ای پادشاه بوی حبش شوی شول افشیم سبی ای که ترا بر
نست که سنک نیم افزد مدد یعنی با که غضب تنک اید از آرخوی
کجی کند و فرک استم گفت پادشاه ایتدی کند و فرم استم
نجه او لور گفت اول بیار ایتدی ای عقوبت بوسن بیگ نفس بشر
اید بوعقوبت نیم افزد مدد بر نفس ده باشد کلمه که آنک المذن خلاص او لور
و بزه آن لیکن آنک کماهی بتر و جاوید بماند سنک افزد کد باق قلور
دعای بقا جو باد صحرای بگذشت و نیا بقا سنک و حیاتک زمانه حق

بر نف مقصود
یعنی بچین رنج و کلمه

موجب مقصود
مقصود
موجب مقصود

کتاب الفوائد
در بیان احوال
و سیرت ائمه
عجل الله فرجه

کسیوان یافت بر شیان کیسول نه اور دی که من علوی ام که بن شریف
دیو و با قافلہ حجاز و حجاز قافلہ سیلده یعنی ما جیل ایلد کبیر د آرد
شهره کلدی که از حج می آیم که جلد کلوم دیو و قصیده پیش ملک
بود و اول شهر پادشاهنگ قتلد بر قصیده المدی که من گفتام که بو
قصیده بن د عیشم دیو کی زنده ملک پادشاهک مصاحبان
بوی دران سال از سفر در یا آمد بود اتفا اول یلده دنا سفرند کلن
ایدی گفت اول ندیم ایتدی من اورا د عید انجی بن آنی قربان اینده
د بصره دیدم بعضی شهرند کوریم حاجی چو نه باشند اول شتاد نیج
ماهی اولور حال بود اول کون کعبه شریفه اولی کرک که حاجی اول
دیگری گفت انده مافرا ولندین بوی دخی ایتدی پدرش غسانی بود
انک پدری دفرا نه ایدی در ملاطیبه ملاطیبه شهرند اولور ایدی علوی
چلو نه باشند نیج علوی اولور و شورش را که دیوان انوری یا قند
وانک شعری یعنی کتور دی قصیده و انوریک دیوانده بولیده ملک فرود
پادشاه بیوردی تا برنندش و نفی کنند تا که انی اولور و شوره سوله
که چندین دروغ چو انجی که بوقد بیچون ایندک دیو زیر انج

یلان

یلان سولیدی گفت اول شتاد ایتدی ای خداوند روی دمی ای بیو
ذک پادشاهی سخن دیگر بگویم بر سوزی دخی سولیم اگر راست نباشد
اکو اول سوز کر چک اولیده بر عقوبت که فرمای هر عقوبت که بیورد سن
سزا و از لایق و متخفم گفت پادشاه ایتدی آن چیست اول سوزند
گفت شتاد ایتدی قطره غریبی گرفت راست پیش آورد غیب اگر سنگ
قتلده یوغت کتور دیو پیمانده است و یک جمعی دروغ کتور دیو یو تک
ای او کچ صوف بن حجه سی ایران در یعنی صحیح یوغت و کلدر ایلده کذب
انشا اولور سبب نه که که بیضه اولور سن با که بیضه اولور کرا ز بند
لغوی شنیدی مرغ اگر بنددن بولغو و کذب اشتدک اید انجند زیر اجنهان
دیدن بسیار گوید دروغ جهان دیدن اولور که یلک جوق سوله ملک بخندید
و گفت پادشاه شتادون چونکه بوسون اشتدک کلدی و ایتدی
ازین راست تر سخن دخی خود گفتند کند و عمک ده بوندن کو هرک
سوز سولمن سن بوقد پادشاه بیوردی تا انجند تا اولور است
تا اولور سن که اول شتادک تا اولور و اولی دیدن مرها دارند مرها
و حاضر طوطه لر تا بیل خوش برو و تا که دل خوشلق ایلد کید

جمعه ز کبیره جمعی
براجدر استقامت

آوردند **انکه** حکایت کرده کتور و کتور که یکی از فرزندان کتور و کتور بود
 بر روی دستان رحمت آوردی ز پری ستاره و ضعیف از دزدان و مخم
 کتور را بدی و صلاح نمکنان جستی و دو کلی رک صلاح و فایده سی
 طلب پیدا بدی / اتفاقا بحطاب ملک گرفتار آمد اتفاق اول وزیر پادشاه
 خطاب و عتابه گرفتار کلدی یعنی پادشاه که غضب ایلک نمکنان دزدان
 اخلاص او دو کلیک استخلاصک سبند سخی کردی سخی ایلدیل و
 کلان در معاقبتش و انک از دزدان موکل و حواله او نداد که خطاب
 انکه ملاطفت کردی ملاطفت ایلدیل و ایلدیل و وزیر کان
 و غیره اولو سیرت یکا و انک ایو سیرت بیاد شاه گفتند
 پادشاه ایلدیل تا ملک از سر خطای او در گذشت تا پادشاه
 انک خطایه بودند کجری صاحب دیار برین حال اطلاع
 یافت بر صاحب دل بو حال او از اطلاع بولدی و گفت دخی
 ایلدی **قطعه** تا دل دوستان بدست آری تا که دوستک کو کلانی
 کتور پس یعنی که کتور و کتور او تری بوستان پدر و فرزند باباک
 بوستانه هاتلمش یکدیگر یعنی انکه خاطرن بوستانک هاتلمه ایلدیل

انکه

روایت از کتور و کتور
 کتور و کتور که یکی از فرزندان کتور و کتور بود
 بر روی دستان رحمت آوردی ز پری ستاره و ضعیف از دزدان و مخم
 کتور را بدی و صلاح نمکنان جستی و دو کلی رک صلاح و فایده سی
 طلب پیدا بدی / اتفاقا بحطاب ملک گرفتار آمد اتفاق اول وزیر پادشاه
 خطاب و عتابه گرفتار کلدی یعنی پادشاه که غضب ایلک نمکنان دزدان
 اخلاص او دو کلیک استخلاصک سبند سخی کردی سخی ایلدیل و
 کلان در معاقبتش و انک از دزدان موکل و حواله او نداد که خطاب
 انکه ملاطفت کردی ملاطفت ایلدیل و ایلدیل و وزیر کان
 و غیره اولو سیرت یکا و انک ایو سیرت بیاد شاه گفتند
 پادشاه ایلدیل تا ملک از سر خطای او در گذشت تا پادشاه
 انک خطایه بودند کجری صاحب دیار برین حال اطلاع
 یافت بر صاحب دل بو حال او از اطلاع بولدی و گفت دخی
 ایلدی **قطعه** تا دل دوستان بدست آری تا که دوستک کو کلانی
 کتور پس یعنی که کتور و کتور او تری بوستان پدر و فرزند باباک
 بوستانه هاتلمش یکدیگر یعنی انکه خاطرن بوستانک هاتلمه ایلدیل

انکه ممکن اید هاتلمش یکدیگر بوستان و بوستان لازم و او را
 بختی دیک نیک خواهانز انیک خواهد کرد و دوستک جو ملک یعنی طعای
 بشک اچون هر چه رخست سر است سوختند به هر که سرای اسباب دیدانش
 یکدیگر بو ساری و هاتلمه که اید اما یار صلاق که اید با اید هاتلمش هم
 بداندیشه و دشمنی ایلک و احسان ایلدیل و هاتلمش سوختند به
 زیر اکلیک اغری بولقد ایلدیل یکدیگر بداندیشه و دشمنی ایلدیل
 که سکنانش دزدان جوانان تو خوردی **کلیت** یکی از پسران هارونی الرشید
 هارون الرشیدک پسر بودند بوی پیشی پدر او باباسنک قتل کلک
 خستناک غفلت که فلان سر هتک زای پدر نه شکایت یدوب ایلدیل که فلان
 جان من اغیار و ای شام مادر دزدان با که مادر دشمنی و بوی یعنی قبیح
 لفظ ایلدیلانی سوکدی یارون الرشید ارکان دولت را هارون
 ارکان دولت گفت ایلدیل جانی کس چه باشد بوجایل کسک
 جرایه ندی یکی شارت بکشتی کرد ارکان دولت بوی اول کس
 قتل انکه اشاعت ایلدیل و دیگری بویان بویان بوی دخی دخی قطع
 انکه اشاعت ایلدیل و دیگری بویان بویان بوی دخی دخی قطع

روایت از کتور و کتور
 کتور و کتور که یکی از فرزندان کتور و کتور بود
 بر روی دستان رحمت آوردی ز پری ستاره و ضعیف از دزدان و مخم
 کتور را بدی و صلاح نمکنان جستی و دو کلی رک صلاح و فایده سی
 طلب پیدا بدی / اتفاقا بحطاب ملک گرفتار آمد اتفاق اول وزیر پادشاه
 خطاب و عتابه گرفتار کلدی یعنی پادشاه که غضب ایلک نمکنان دزدان
 اخلاص او دو کلیک استخلاصک سبند سخی کردی سخی ایلدیل و
 کلان در معاقبتش و انک از دزدان موکل و حواله او نداد که خطاب
 انکه ملاطفت کردی ملاطفت ایلدیل و ایلدیل و وزیر کان
 و غیره اولو سیرت یکا و انک ایو سیرت بیاد شاه گفتند
 پادشاه ایلدیل تا ملک از سر خطای او در گذشت تا پادشاه
 انک خطایه بودند کجری صاحب دیار برین حال اطلاع
 یافت بر صاحب دل بو حال او از اطلاع بولدی و گفت دخی
 ایلدی **قطعه** تا دل دوستان بدست آری تا که دوستک کو کلانی
 کتور پس یعنی که کتور و کتور او تری بوستان پدر و فرزند باباک
 بوستانه هاتلمش یکدیگر یعنی انکه خاطرن بوستانک هاتلمه ایلدیل

شهادت سود که اشارت میکند ما زود گفت نهادن الرشید ایتکه ای پسر
 کرم آشت که عفو کنی ای پسر کرم اولد که بوندن بوکناهی عفو اید کس دگر
 نتوانی و کز عفو انکه قادر او کنی تو نیز دشنام مادرش ده من و خیا که
 آناد شناسی و پیر چند اندک انتقام از حد گذره اما اول قدری شام و پیر
 انتقام حدی که آشگاه ظلم از طرف تو باشد اول وقت ظلم سنگ
 طر فکدن اولور و دعوی از قبل ختم و دعوی خصم جانبدن او خد
قطعه ندر فریشت آن بنزدیک خورند عاقل قستد وی دکلدر اول که
 که با پیل دی مان بیکار جوید که کو کوشن قبل ایلد جنک استیند بلی و کس
 است از روی تحقیق بلی تحقیق یغزندن وی اول که در که چون خشم
 آیدش باطل گوید که چون اول که غصب کله باطل و نامعقول سوا یکسید
شعری یکی از شریعت خوبی کارد دشنام بر شتی الخلق بر کسید دشنام
 و پردی کمل گرد و گفت ای خوب فرجام اول که اول دشنام تحمل ایلد
 و که ایتدای خوب عاقبتو شترانم که خواهی گفتی آبی به اندن بر افرو
 و نامعقول کرم که س با که او س دیک انشیر سر که دلم عیب من چون
 من ندانی زیرا بیلورم نم عیبی بجلین بیکس کلیات با طایفه بوزرگان

شرف و عفو
 اولد که عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی

شرف و عفو
 اولد که عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی

اولد که عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی

بروکر

بروکر و لولر ایلد که کشته بودم خفت شیخ ایدر کید ایدم زور و خشمی ما
 بزم اردغده بوزورق یعنی کوچک کی غرق اولد کف بوازد بکدرایه و افناد
 اتفاقا اولد ورق خلقتن آبی برادر کرداید و شنیدل کی از بوزرگان
ملاح گفت اولد کشته اولان اولور دن بوی ملاص ایتد بیکر این مردن
 بوازد ملاص ایتد بیکر این مردن بوی ملاص ایتد بیکر این مردن
 یغز دینار و بزم ملاح تا یکی ملاص کرم ملاح تا که برنی خلاص ایلد یعنی
 خلاص ایلد آن دیکر هلاک شد او بری سی هلاک اولد کف خفت شیخ
 ایدر بن ایدم بقیت عمرش مانده بود انکه عمر نک بقیه فامش ایک ازان
سبب اول سبب دن که گرفتاری او تا صیرافناه آبی طوقده تأخیر و سبب
 ملاص بخندید و گفت ملاص چونک بندن بوسوزی اشندی کلدی و ایتد
 آنچه تو گفتی راست است اینک س ایتد کراست و هیچ در لیکن میل خاطر من
 لیکن نم خاطر یک میل بر هانیدن این بیشتر بود بوی خلاص انکه زیاده
 ایک سبب انکه اول سبب ایلد که وقتی در بیابانی مانده بودم بروقت بریا
 بانک یورلش فامش ایدم اینرا جو که بنی بنی بر اشترستانه دوا فرم
 بندر دئی و از دست آن دیکر و اول غرق اولد لاندن تا زیانه خورده بودم

شرف و عفو
 اولد که عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی

شرف و عفو
 اولد که عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی

شرف و عفو
 اولد که عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی

اولد که عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی
 عفو کنی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

بِشْرَ اَيْدِيهِمْ ثُمَّ طَعَوْا لِيَتَمَّ زَمَانُهُمْ كَقَوْمٍ شَتَّى كَفَّ اَيْتَمَ صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ عَظِيمُ اللهِ
صَادِقًا اَوَّلًا كَمَا كَلَامٌ قَدِيمٌ يُوَسِّدُ مِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ فَلْيَنْفِرْ وَمَنْ
وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهِ مَا يَرْكَبُ عَمَلٍ صَالِحٍ اَتَا وَكَانَتْ نَفْسُهُ اِيْجُوْدًا وَبِهَا
عَمَلٍ قَبِيْحٍ اَتَا وَكَانَتْ نَفْسُهُ اَفْرَدَةً قَطْعًا تَاثُوَانِي كَرُوْنِ كَسْرٍ خَرَّاشٍ
مَادَاكَ قَادِرٌ مَسْكُ خَاطِرِي طَرَفًا يَعْنِي بِرِيْثَانٍ وَبِحُضُوْرٍ اَتَا كَانَتْ
رَاهُ فَارَهَا بَاشَكَ زِيَا بُوِيْدَانِ خَادِرٍ وَارَدٍ مَرْنَادٍ اَيْدِيْكَ اَنِيْ بُوِيْدَانِ
كَارِخَةً وَبِشْرَ مَشْمُوْدٍ بَرَا مَظْلُوْمٍ وَبِجَانِبِ رِيْثَانِيْ يُوْقَارِي كَوْنِيْ
وَادِنِيْ حَاصِلُ اَيْلَةٍ كَرُوْنِ اَشْرَافِ كَارَهَا بَاشَكَ زِيَا سَكَادِيْ اَيْتَلُوْا لَوْرِيْ
اَنْجَه نَسَبًا لَازِمًا اَوَّلُوْا غَيْرِيْ كَمَا لَرُوْخِيْ مَقْصُوْدِيْ حَاصِلُ اَيْلَةٍ
حَكَايَتِ نَفْسُ بَرَاكْدِيْ بُوِيْدَانِ اَكِيْ بَرَادِيْ وَارَا اَيْدِيْ يَكِيْ خِدْمَتِ سُلْطَانِ
كَرْدِيْ بَرِيْ سُلْطَانِ خِدْمَتِ اَيْدِيْ وَدِيْ كَرْدِيْ سَعِيْ بَارُوَانِ نَانَ خَوْدِيْ
بَرِيْ دَخِيْ بَارُوَسَعِيْ اَيْلِ نَانَ يَرَا اَيْدِيْ يَعْنِي كَسْبُ اَيْلَةٍ كِفَايَتِ حَاصِلُ اَيْلَةٍ
بَارِيْ بُوِيْدَانِ اَلْ تَوَاكُلُ دَرُوِيْشَرِ كَفْتُ اَوَّلُ غَنِيْ بَرَا اَيْدِيْ بَرَا اَيْدِيْ
اَيْتَلِيْ جَرِ خِدْمَتِ سُلْطَانِ يَكِيْ بِمِثْلِ سُلْطَانِ خِدْمَتِ اَتَمْنَسْ
تَا اَزْ مَشَقَّتِ كَارِ كَرْدِيْ تَا نَخِ بُوِيْدَانِ مَشَقَّتِ بُوِيْدَانِ خَلَامِ بُوِيْدَانِ كَفْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

كَفْتُ وَبِشْرَ اَوَّلُ غَنِيْ بَرَا اَيْدِيْ تَوَجُّ اَكَا اَرْكَبِيْ سِيْ بَنُوْنِ كَسْبُ
اَتَمْنَسْ تَا اَزْ مَشَقَّتِ خِدْمَتِ خِدْمَتِ تَا كَنْدُ كِيْ بِرُوْخُوْكَ غَدَتِيْ مَلَّتْ
وَمَشَقَّتِ خَلَاصِ يَابِيْ خَلَامِ بُوِيْدَانِ كَسْبُ كَسْبُ كَسْبُ كَسْبُ كَسْبُ
نَانَ خَوْدِيْ كَرْدِيْ كَرْدِيْ كَشِيْ كَشِيْ نَانِيْ يَكِيْ وَتَوَقُّقِ يَعْنِي قَاتِلُ
نَانَ يُوْبِ حَضَرِ اَيْلِ اَوَّلُ غَنِيْ بَرَا اَيْدِيْ كَرْدِيْ كَرْدِيْ كَرْدِيْ كَرْدِيْ
اَيْتَلُوْا نَكَ التَّوْنِ قَوْشَانِ وَقَلْبِ قَوْشَانِ وَخِدْمَتِ اَيْلِ اِيْخِ اَوَّلُ
طَرَفِ مَقْدِنِ بَيْتِ بَدَسْتِ اَيْلِ نَفَقَتِ كَرْدِيْ خَمِيْرِ اَلَا اَيْلِ قَرْمَنِ اِيْجُوْدِيْ
خَرَا اَيْلِ بَرَا اَيْدِيْ بَرَا اَيْدِيْ اَمِيْرٍ اَوَّلُ غَنِيْ بَرَا اَيْدِيْ سِيْنِ اَوَّلُ غَنِيْ
طَرَفِ مَقْدِنِ يَكِيْ قَطْعًا عَمَلٍ كَرْمَانِيْ كَرْمَانِيْ كَرْمَانِيْ كَرْمَانِيْ
مَشَقَّتِ وَخَرَجِ اَوَّلِ اَيْلِ تَا اَيْدِيْ خَوْدِيْ صَيْفِ وَجَرِ بُوِيْدَانِ شَتَّى اَيْلِ
نَنِ بِيْمِ وَبِيْمِ نَنِ كَمِ يَعْنِي بُوِيْدَانِ عَمَلِ اَوَّلُ غَنِيْ اَيْلِ شَكْمِ خَمِيْرِ بَنَانِيْ
بَشَارِ اِيْجُوْدِيْ وَطَرَفِ قَرْمَنِ قَرْمَنِ سَنَرِ بَرَا اَيْلِ قَنَاعَتِ اَيْلِ تَا اَيْلِ
بَحَقَّتِ دَوْنِ اَمَّا كَسْبُ اَيْلِ اَرَقْدِيْ اَكِيْ قَاتِ اَيْلِيْ يَعْنِي بِلَا وَبَحَقَّتِ
يَكْمِيْدِ سِ الْقَنَاعَةِ كَرْمَانِيْ لَا اَيْفَنِيْ حَكَايَتِ كَسِيْ بِيْمِ نَوِيْشَرِ اَوَّلُ
بُوِيْدَانِ نَوِيْشَرِ اَوَّلُ اَدَلِكِ قَتَّةِ قَرْمَنِ اَوَّلُ بَشَارَتِ كَرْمَانِيْ بُوِيْدَانِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

که خدای عز و جل که عزیز و جلیل الله فلان دشمن تو اسنک فلان دشمنی بر
 داشت و نیاید کنوری گفت نو شیر و ان عادلا اول کسیه ابتدای هیچ شنبه
 که و افرو گذاشت هیچ اشده کی که بنی اشده قوی یعنی دنیاده بنی ابک
 قوی اشده حقیقتد بشارت بود بیت اگر بجز عدو جای شادمانی
 نیست اگر دشمن اولدی ای شادمانلق و سرور اولدی قی و کلدی و قی
 ولایت و کلدی که نیکو کانی و مانینه جاودانی نیست زیرا بوم میانزدخی
 باقی و کلدی بیت مکن شادمانی بزرگ کسی که دعوت نمایند پس از وی
 بسی حکایت کو و هی حکایت بر لوک عاقلان در کارگاه کسری نو شیر و انک
 دیوان فایزنده و حکایتی سخن میگفتند بر مصلحتد سفر و بیلدیل یعنی
 بوم و تدبیر ایلدیل بزرگ جهر خاموش بود بزرگ جهر انده خاموش اولدی
 گفتند انک اولن عاقلان ایتدی چار کسری بخت نیچنی بوجت ده با ما سخن
 نگویند بزم ایلدیل سفر و بیلدیل گفت بزرگ جهر انده ایتدی و نذر ایتال
 اطباء اند و ز بر لر طیب لر کیدند و طیب و کدی ندیده و حال بوکد طیب
 دار و یوف یعنی علاج ایلمن جز سقیم را خسته دن غیریه پس چون بنیم که
 برای شما ایلدیل چون کورم که سزک را یک بزرگ صوابست صواب طریق افند

در

در مرا حذر سخن گفتی ببا که اول محله سفر سو یک حکمت نباشد حکمت اولن
 بیت چو کله بی نفوس من بر آید چون که برایش نیم فصول الغرر حاصل اولدی
 و دی سخن گفتی شاید اول وقت ببا که اول ایشد سفر سو یک لایق
 کلدی و کسریم که نابینا و چاهست اما اگر کور کور و قیود اگر خاموش
 بنشینم گناهست اول محله اگر خاموش او تورم کناهدر زیرا تلف نفس
 لازم کلدی حکایت یارون الرشید را چون ملک مصر یارون الرشید و چون
 مصر ملک مسلم شد مسلم اولدی یعنی ضبط ایلدی گفت یارون الرشید
 ایتدی بخلافی آن طاعی اول طاعتیک کور کند که مراد فرعون علیه السلام
 که بوقر ملک مصر که مصر سلطنت غوری سبی ایلد دعوی خدای کره
 الوهیت دعوی سنی ایلدی بچشم این ملک را ابو مکتبی بقتلیم مکر بقتلیم
 بنده کان مکر بقتلیم بنده کان مکر بنده لریک ایلدی فی سنده بقتلیم کویند ایلدی
 سیاهی داشت کورن بر سیاه کورن بنده سی واریک نام او خضیب انک
 نامی خضیب ایدی ملک مصر ابوی ارزانی داشت یارون الرشید مصر ملک
 اول سیاه لایق طو تدی کویند ایلدی عقل و کیا سیت اول سیاه یک عفا و زبر که
 ناکجندی بود بر مرتبه ایدی که طایفه حراثت مصر که مصر انجیلک بر لوک و کسری

فصول الغرر
 ایروین ایشد
 زنده و طالع
 رایت

کورن کاف و بکر و الکر
 قی لری لغت عربیه
 سمراتنه و سمر
 تشبیه و استعاره
 الحق تشبیه کورن و سمر
 سمر

آوردند شکایت کند و بد بویید و بویید پخته گاشته بودیم که پندارش ایدک
 بگویند و پندار منی کنارند باران بی وقت آمد و کف شد و قشقرق
 کلای یعنی یاغدی و اول پنبه تلف و کید بوندک وادی مقاطعی و عشی
 عنواتک ایدی آنک اچوف شکایت ایتدی گفت سیاه چونک اندون
 بونی اشتدی مراد لونی اکلیوب بپشم بایستی گاشته یوگ الگ کرک
 ایدی تاتباه شدی تاتباه و تلف اولییدی بیچاره احمق یوگ کلور
 صافیش صاحب دلی این کلام بشنید و گفت بر صاحب دل بوی
 کلای اشتدی و ایتدی **بیمک** اگر روزی بدانش روزی اگر
 رزق و مال علم و فضل اید اولیدی ز نادان تنگ روزی بودی عالمه
 نادان فقیرک که اولن ایدی لیکن بویید و کلدن بنایان جنات
 روزی **رسول الله** اما الله یحضره عن اسم نادان اهلین و از رزق ایرشدر
 و بی و تبه و غنا و پرور که دانا **رسول الله** حیلان بماند که عاقل انده حیران
 و تحقیر قالو که آنک غنی اولمنه سبب و حکمت نه ایدو که روشن و ظاهر
منوی بخت و دولت بکار دانی نیست بخت و دولت کار دانی و عاقل
 اید و کلدن جز بتائید آسمانی نیست بلکه اسمانه منسوب اولنک یعنی حق

بکار

تعالیک عود و توفیقندن غیری اید و کلدن اوقایست در همان بسیار
 همانند چوق واقع اولشدر **بیمک** از چند و عاقل خواور اید کسریا بل تمام قدر تو
 و و متلو و عاقل خواور و بی عتاب **بیمک** اگر بغضه و درخ کیمیا یعنی کیمیا
 طلب اید بی غصه و درخ اید اولش که بوقدر بلای مشقت چکالند نه کیرف
 ابلد اندر خرابه یافت کج ابلد نه حشر و پراندی کج بولش و حضور و سرور
 و اولش **بیمک** جام می و خونی دلمه یک کسی داند در کوه و فست
 اوشاع چنین باشد **حکایت** یکی را از ملوک پادشاهان بویید
 کنیز که چینی بر چسبند و جاریه جگ آورده بودند کتورش ایدل خوا
 پادشاه دیلدی که در حالت مشی باوی جمع آید که مستک حالتک
 اول دضت اید جمع کلد یعنی جماع ایلید و دضت نمائفت کرد و دضت منع
 ایلد **ملک** در هشتم شد پادشاه دضتک بوفعلندن خشمه کندی یعنی
 غضب ایلد و فرود اول دضت **بیمک** بیایه بیاید مستک حالتک بر سیه
 بفشلدی که لب ز برینشی که اول سیاهک است طوداخی از پوزه
 بینی گذشته بود بونینک قنایندن بکش ایدی و درین واک
 طوداخی بکریان و وقتند اشغ یقاسند صورتش ایدی **بیمک** بویید اول سیاه

غصه اصل در
 سحر رنگه دروغ
 طوره لقمه دروغ
 ابله
 احمق

نه اولمایدی گفت وزیر ایتدی ای خداوندی پادشاه نشیند که گفت اندک
اشتمش پس که عاقلد ایتشد **قطعه** نشند سوخته در چشمه حیوان جویند
یاغش مو سز یعنی زیاده حار تلو که چون که آب حیات چشمه سز ابر شدی
تو میند که از پیل و مان اندیشد من طن ایلم که اولد مد کو کر مش
فیلدن خوف و حذر اید ملوک نشند در خانه و خالی پوخوان نعمت اید
طلو خالی و تنها خانه ایچ ملوک عقل باور نکند که رمضان اندیشد
عقل اعتماد و اعتقاد ایلم که اول ملوک رمضانند فدا ایلید و طعام یس
یعنی البه طعام البه طعام **بکسر الی** لطیفه خوش آمد پادشاه
بولطیفه خوش کلدی و گفت دخی ایتدی سیاه را بنویختیدم سیاه
سکا بنشندم اما کینک را چکتم اما کینکی نیلیم گفت وزیر ایتدی کینک
هم بیاه بخش کینک هم سیاه بنشد که نیم خورده او هم افرایشاید
زیرا انک رتقی نیند که لایقدر **قطعه** هرگز ایزا بدوستی مپسند هرگز
آنی دوستی قبول ایلید که رود جای ناپسندید که اولک نام قبول
و استمد و حکم یو کیده نشند را دل نخواهد آب **زلاله** مو سز کوکلا
شیرینی ولاید مو ستر نیم خورده و همان کشید مال بوکه اولد قوشاگر

ارتقی

ارتقی اوله یعنی ارتقی قوربر که اندن صواچش اوله **قطعه** دست سلطان
دگر گنجابیند سلطانک النی کیر و قند کور چون بشنید در افتاد ترنج
چون که ترنج حیوان بخند و نشدی یعنی سلطان هرگز او ترنجی هرگز اندان
زیرا سلطانک دی سائر لک و لند بکند و کلند نشند دل کی بخواهد
آب زلال نشند ک کوکلی قچی لذیذ و شیرینی آب طلب اید یعنی اتم کوز
بکشد بر دهان **سلج** حال بوکه اول کوز طوداغی یلمه نک اغزی اوز
کچش اوله یعنی اندن صواچش اوله **حکایت** اسکندر روی را پسندید
اسکندر و بعد سوال ایلید بویلد و یو که دیر مشرق و مغرب بچه گرفتند که
مشرق و مغرب و یارنی ند و هر سه طودک و جمله عالمی بستر ایلد که ملک
را خرائین و عمر و کشر که سندن او کلان پادشاهلر خریدی و عمر و کشر کیش
آرین بوی بوندن یعنی سندن زیاده ایدی و ایشانلار را و اندر چنین قچی
سیر نشند بوجایلر بر فتح بیت اولد گفت اسکندر سوال ایدند ایتدی
بعون خدای تعالی الک هم عون و عنایتی اید هر مملکت را گرفتیم هر مملکتی
طوتم یعنی سخی ایلیم رفیتد انیاز قوم رعیتنی انجتمدم و نام پادشاهان
و پادشاهلرک نامی جن بنکوی بی بر دیم ایلدن غیر ایلد التمدد **بزرگ**

خواهد اهل خود

اهل عقل اول کسی بزرگ و سعاد تو او قوزلو و مقبول طوئز لو که نام بزرگان
 بوشنی بریند و که اولو لیک نانی قباحت ایلد ایلد یعنی نام مقبول ایلد ایلد
قطعه این همه پیچست چون بی بکدر بود و کلیسی هیچ و لاشی در چونکه
 کج و فانی اولد رای همه دین و ادب معراج ثانید غفلت و خطا اولمیشخت
 و بخت و آوونهای و گیر و دامن بخت و بخت و آوونهای و گیر و دامن بخت و بخت
 دار یعنی طمطراق و طنطنه و صا و ایلد بخت بونک استیجا بود غفلت اولمیشخت
نام نیک نیکان ضایع مکن که تشدک یعنی اولشک ایوانی ضایع ایلد
 بلکه اندک نانی ایک یاد ایلد تا بماند نام نیکت پایدار تاکه سنک ایوانک
 دنیاه پایدار و باقی قلده که غیر لر دخی سنک نامی ایک ایلد یاد ایلد **باب**
نعم دل خلاق د و پشان یکی از بزرگان پارسایی را گفت اولو
 لردن بوی بر صالی ایتدی که چه کوی در حق فلان عابد که فلان عابدک
 حقند نه در سبک دیگران در حق او که غیر ایلد انک حقند بطعنه طعنند
 ایلد سخن ما گفت اند سوزلانی شد در گفت اول پارسا ایتدی بر ظاهرش
 عیب نمی بینم انک ظاهری افزه عیب کورم و در باطن غیب نمی دانم
 و انک باطنش غیب بینم **قطعه** هرگز اجامه پارسایی هر کسی که پارسا جانی

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

ایلد کورس یعنی ظاهر صالح اولد پارسایان و نیکوکاران فی صالح ایلد و ابی
 مکتظ ایلد نام مقبول اعتقاد ایلد و نیکوکاری که در دنیا و آخرت ایلد
 که انک طبعند نه وار و در خستیدار دین خانه چه کاره عتسک او اچند نه
 ایشی وارد حکایت **قصه** ایشی را دیدم بود و ایشی کورم که سر بر آستان
 کعبه نهاده بود که باشی کعبه شریفک ستانی افزه قوش ایدی و روی
 در زبانی می بالید و می نریزه سوز و ایکل ایدی و میگفت دخی ایلد یک
 یا غفور یا رحیم ای عاصیده مغفرت ایدی وای پیا و لر زخم ایدی الله تو
 دانی که از طلوع و هر هول چه آید من بیکورم که طلوع دد و هر هول
 نه عمل کور که ترا شاید که سکالای اولد **اندکان** **طلوع ما هر هول** **قطعه**
 عذر تقصیر خدمت آوردم در کاهیک خدمت قصورک عذری کتویم
 که ندارم بطاعت استظهارا زیر اطاعت استظهار طوعتم بلکه سنک
 لطفک اعتماد طوتم عاصیان از گناه توبه کنند عاصیلر نباید توبه
 ایلد عارفان از عبادت استغفار تا عارفان عبادت استغفار
 ایلد گو یا هرگز عبادت استغفار عابدان جزای طاعت خواهند عابدان
 انک لای طاعتک جلالی استر و باز رکان بنای بصافت و باز رکان

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

این سخن را که از بزرگان پارسایی
 نقل کرده اند در این کتاب
 در باب اول از صفات بزرگان
 در این باب اول از صفات بزرگان

معاذک بمانی استر و من بنده امینا و دره ام نه طاعت امید که تو شوم طاعت
کوتاه منم و بدتر یوزنه افده ام نه تجارت و دره که بهکد سؤاله کلمشم شمع عمل اید تجارت
کلمشم اصنع لنا ما انت اهله بنم حقمره شول بنده ی که سن که لایق سن
اول حقمره و رحمت و دره عاصی بنده رک سندن آنی رجا ایدر و لا تفعل
بنا ما کنی اهله و اشک بنم حقمره شول بنده ی که بز که لایق اولن خطا و
عصیانزدن او تری عذاب و عقاب که اتاس لطفکدن عفو ایدوب
بزی جهنمدن از آید بیت گو کتبی و درجیم نخچه رومی و سر بر آستانم
اگر بنی هلاک یکن اگر جرمی بغش کیس یعدم و باشم استانک افزوده یعنی
هرگز سندن یعد جویرم بنده را فرمان نباشد هر چه فراموشی بر آتم بند نک
فرمانی اولن و شنیده فایده کلد هر نه که بعد سن انک افزوده ام یعنی جمع
او که طبع و نقایم **قطعه** بر در کعبه سائلی دیکم حقمره شول بنده ی که
شریفک قیوسی افزوده بر سائلی کوردم که همی گفت حقمره شول بنده ی که
خوش که اول سائل جان و دلدن جناب حقمره شول بنده ی که
و حرارت اید خوش خوش اغلا ایدی مقول قول بوبیت عز من نکویم که
طاعتم بید پی ای نیم رتم بن و نیم که نیم طاعتی قبول اید و اندن او تری با کاج و

ثواب و یز قلم غفور بزرگنا هم گشت بلکه دیرم لطفک ایله عفو قلنی کناسم اوزر چک
 یعنی کناهی عفو ایله نتیجه کلام طاعت اتم دیزم زیرا اصلا طاعت یوقد بلکه
 جمیع افعال خطا و گناه بدو افسوس کر مک ایله عفو ایله **حکایت** عبد القادر کلبایه
 راویتم که کلبا نو عبد القادر کوبیل قدس الله سره العین که در حرم کعبه دوی
 بر حصا غاده می گفت که کعبه شریف حرمه خوده طاش افروز قوشن ایدر یک
 ای خداوند بخشای ای افندی بو عاصی بند که ترقم ایله و کر مستوجب عفو نیم
 اما اگر عذاب مستحق ایسم که بکه البت عفو بت ایدر ایسک **در قیامت** نامینا بر اینک
 باری قیامتک بنی کونر سرقو پار تا در دوی ینکان شرسار نشوم تا که سنگ
 مقبولک یونزه خجل و شرسار اولیم **قطعه** دوی بر خاک بخن پی گویم یونزه
 بخن و پی اولک خاک افروزه قویوب ایدرم هر تحر که کید با پی آید هر سحر و قتی که
 یل کلود یعنی اسر ای کید هرگز فرامشت نکندم ای خدا که هرگز سنی بر نفس فراموش
 ایلزم پیچت از بند یادی آید عجب بیج سکا بند کدن یاد کلود یعنی یادی
 ایدر مین **حکایت** دندی خانه و باز سابی در آقد براو غری برصالحک
 خانه سنده کلدی که اندک بر نسنه او غلیه چند آنکه طلب کرمی اول قد که خانه
 الامی سنده طلب ایلک چیز ی نیافت اصلا بر نسنه بولدی زیرا اول بار ساراده

[illegible]

فقیر اید و دلشک شده اول فرزند دلشک و بی ضرر اولدی یا خود منی بویله اوله
 ادرای دلشک کنده بو تقدیر چه شد رفت معانسه در پار سارا خبر شد
 پارسایه خبر اولدی کلیمی که بران غنچه بود بر کلیم که انکا فرزند یاتمش ایدی
 که رهگذرش انداخت اول کلیمی خردک کچک بولنه آندی یعنی براقدی
 تلخون تا قحطی ناکرد که اول کلیمی اله و اندن حرم و غنچه **قطعه** شنیدم که
 مردان راه خدا می باشند که خدا یونکرار لوی یغنه الله یگا خردنگ و سترنگ
 یلد شمنان را نکرده تنگ و شمننگ کو کلیم طار ایملک لری یعنی بر پستان
 خاطر تدبیر ترا می شود این مقام بوقام و بومرتبه سکا قیام میسر
 اولدی که باد و شانت خلافت و جنگ زیر اسنک دوست لرایله
 خلاف و جنگ واری که متصل اندک ایله خصومت ایله سر مودت اهل وفا
 چه در روی و چه در وفا اهل صفاک قنشی یعنی اولیاء الکملک و ستمانی
 نه یغزده نه طار آرد و نه غنچه کی سید علی السویه و نه چنانکه از پست عیب گیرده
 الجلیین و کل که سنا کردن عیب طوطه لروسی ذم اید لرو پشیت پیش
 میرند و سنا و کله زیاده اول لری یعنی غلق و تواضع اید **لری بیت** در برابر
 جو گو سفید سلیم مقابلده اند سلیم و کلیم کو سفند کبیر یعنی زیاده تواضع
معنی تیرن
 ایدر

ایدر اولد قفا **محو** کر که قحطی خوار اما قفاده ادم بی و لری قوی کبیر یعنی
 ذم ایدر بلکه ملامت قصد ایدر اما اهل الله بویله و کلیم اندر و قفا
 برابر **بیت** هر که عیب و گران پیش آرد و شمرده هر یکمک غیر یک عیبی
 سنا قنکه کتوری و صایلی یعنی تقریر آندی بی گمان عیب تو پیش در گران
 خواهد بود **بیت** شنبه نیز سنا عیبکی و فی یلر قننه الت کرک **حکایت** تنی چند
 از رونکان سیاحت اید چی صوفیلر دن بر قاج که **تتقی سیاحت**
 بودند سیاحت متفق اولدی و شریک **بیت** و راحت و ریخ و راحت آرتق اولدی
 یعنی هر هاتدی که جمیع خصوصه بری برینه ظریر و معین اولد لرو خواستم که
 و افقت **بیت** حضرت یسح ایدر بلدم که انرو یولدا شلو ایلد یعنی انلر ایله سیا
 حه کیلم موافقت نکردند اما با که موافقت ایلد بلر یعنی یار لغه قبول ایلدی
 گفتیم ایدم از گرم و اخلاق بزرگان **بیت** اولور که کر مند و اخلاق
 حمید سندن بدیع و بعید که روی از مصاحبت مسکینان بر تافت
 که مسکینلک مصاحبتدن یوز جویرمک و فایده و ریخ داشتن و فایده
 دماغ طوقی که من در نفس خویش زیر این کنده و زانده این قدر قوت و عفت
 بی شایسته بوقدر قوت و جاکل کلام که در خدمت و خان که در دیوار

نسخ اضافت
 در کتابخانه
 قاجاریه

سنا که در مصدر در غایت
 بر یوز نه بر یوز نه لکمه ایدر

بر یوز نه
 اما بر نه بعید چه معنی

خد متدک یار شایر باشم بهادر خدمت گذار یار اولم نه یار خاطر خاطر
 یو که اولیم **شعری** ان لم اکن را کبکواشی اکون و کب له بخو اولیم یعنی ترک
 ایلده هم عنان اولوب مصاحبتکده لیاقتیم اولمیه استی لکم حامل الغواشی سخی
 ایدم ترک غاشیه رو کندی کو ترکد یعنی خد مکنو ایدم یکی از ان سیان
 گفت چو کند بوقدر ابرام ایدم اولاد تاد ن بوی ایدی یعنی قبول التکانه
 عندها ن ایدی بویله دیوان سنخی که سنیدی بوسوزدن که اشتدک
 دشتک مدله کو کلکی تک و بیضی طوقه که کسین روزه هلدن بوی کونلده یعنی
 بویقند کندی بصورت صالحان کس آله صالحه سوزنده برزد و بزه کلکی
 وفود اشد سلک صحبت مستقیم کره و کندی نزم مصاحبتن سلکده منتظم
 و مختلط ایلیکیت چه دانتد و دتم که خد جامه کسیت اولدنه بیلور که جا
 مه دکنیدر صالح میدن یو خسه فاسق میدن نویسنده دانلکه در نامه چیست
 کاتب بیلور که نامه نه وارده اناجا که سلکات حال کس و پشاست
 اول سبب ده که در ویشلک حالک سلاستیدر که تمام خلوق قبله و ضعیف
 خاطر مالک لردن کمان فضولش نبرند اولدنه قبیح و ناسعقولان التمدیر
 یعنی بود ویش و کلدن بلکه بر فضول که در عیدیل و بیاری قبولش کردند
 وانی

کس کس کس کس کس
 کس کس کس کس کس

وانی صالح دیو یار لغد قبول **جیت** ظاهر حال عارفان دلفست عارفان کظاهر حال
 دلق یعنی عادت ظاهر خد کیمکدر این قدر که روی خلق خلقت انلر بوی
 قدرش یعنی خد ایلد عارفان و لدقادی کافیدر زیر انلر یوزی خلقده در فی
 باطنی معبر اولوق لازم دکلدر زیر عارفان کلدن بوییت بطریق الا
 ستر آد غفلت اولمید **سایه** کس عمل کو شرو عوچه خواصی بوش عمل صالحی
 سوایلد و ملو ساندن هر نه استر ایکی **تاج** برزنده علم بر خوس پادشاه
 و صاحب دولت کبی باشک افزوده تاج و اعز که اوزره علم لوققتان کیمکدر
 عادتیدر علمی افزوده و شودد بوی سوزا که کورد علم بوزده سجااق معانسه و کلدن
 تمغاسننه که جامه لوبهر لوبه زایدی کس پلاس پوشی نیست زاهدک
 پلاس کیمیکلدن دکلدر زاهد پاک باش و اطلر پوش عمل صالح ایلد پاک و میانس
 زاهد اول و اطلر کس یعنی باطنک معبر اولسون ظاهر کیمجه اولوسه ضرامن
 بوزده مبالغه یوق دکلدر **سایه** ترک دنیا و شهوت و هووسن پارسالت و زاهد
 کد دنیا و شهوت و ارزویی و هووا و هو سی توک ایلمکدر باز سایی نه ترک
 جامه و **سایه** انجی لطیف و حیر جامه کیمی ترک ایلمک دکلدر کس کس غنمدر باید بوی

دور بوند ظاهر معانی
 س

شکر غنم زده معانی

اولمیه بیلیم فخر معانی

زنده باد که اولی کوک بر تخت سلاح جنگ چه شود مخت یمنی قوت
 افزه جنگ سلاخی نه فایده زیرا آنک ایلد بید قی بوسه تمیل طریق ایلدی بجای
 فصل کلام رفعتی تاشب رفعت بونیم بر کون قام افشامه دکن کتمش ایک
و خبالت و افشام و قتی بر حصارک دیند غنچه استراحت ایچون یا تملیک
عزیز بی تو قی سعاد ترا و غی ابرق رفیق بر داشت بر رفیق
 ابرقنی کو قوری که بطهارت میرقم که طهارت کیدرم دیو او خوب
 بغارت میرفت مال بو که او خود یغایه کید ایدی بیت پارسا این که خود
 دگر بر گریه پارسایی کور که افزنده خود ایک یغی صالح لری خود کید
 جامه کعبه را جل جگر کعبه او دتنی کویا اشک جی ایک یغی اصل اول
 لونه صالح لری با سی پر اشته دی منتکم کعبه شریف او دتنی خوه میر اشته
چند آنکه از نظر و پشان غایب شد اول قدر اوراق کدی که جد و نکر
 نظندن غایب و ابید و یک بر جی بر تخت برج افزه چندی و خدی بیت
 و اول حصار د جولهر فی قیمت نه ایلد طوبی و غلدی تار و دوش
شد دوش و دوش او بخیر دکن آن تازیک اول قه کوکل و خدی بیت راه رفعت
 بود بر و ایل کتمش ایک و رفیقان بی تاهو کناه سر رفیق غنچه ایلد

بیا حصار

این کلام
 در وصف
 حصار است
 و در بیان
 قوت و
 ضعف

این کلام
 در وصف
 حصار است
 و در بیان
 قوت و
 ضعف

این کلام
 در وصف
 حصار است
 و در بیان
 قوت و
 ضعف

بامدادان

بامدادان علی الفیاح بیت بقلعه بری نه و کله سنی قلعه الید و نوزدان
 کردند و زندان ایلد یغی زندان قوی دیر عاقبت خلاص بولد از آن تارنج
 ترک صحبت کفیم اول زماندن بری صحبت ترکی ایتدک یغی که ایلد مطاحت
 اتمی ترک تدرک و طریق غلث کفیم و غلث طریق طندق که السلامه فی الوحد
 زیر سلامت و حضور و حدت در قلم جواز قوی بکپی و ایتدک بیت چونک بر قو
 ملک بری جا بلی یغی ای نیش ایلدی بیت کیند مرا منزلت مانند نه در ملک
 ایمن کنند اول قوکل اولوسه و نه کچی سده حوت و غلث قالور آنک قبله
 جمله سده ابر شوره ندیدستی که کاوی در علف زاکور و دی که بوکا و علفزای
 بیالاید محمد کاوان ده مرا کو یک و یک و یک و یک فی بولاشدر یغی آنک سبی ایلد
 و کله سده ضرر ابر شوره علفزارک صاحبی کوروب دو کوب قوار قباقتی
 بری ایلد تا جلدی شرم اولور کفتم سپاسی منت خدایره بیت حفت شیخ ایلد انرون
 بو حکایتی سماع اندکن صکر ایتدک عزیز و جلیل الله شکر و منت که از قواید
 کد و پشان محوتم غاندیم که در وینکرک فایده لوندن محوم فالدم بیت اوجا صحبت
 ایشان و حید شدم اگر چه انکر صحبتدن و حید و لدم یغی انرا ایلد خلط
 و مصاحت میرا ولدی اما بدین حکایت که کفتم اما بی حکایت ایلد که ایتدک

ده اصدان
 حسی که از این
 حسی که از این
 حسی که از این

که نیمی نیمی اولوسه

غلث زار
 طوار اولور حوت
 زار اولور حوت
 و فرستنه ایاوه ایلد
 کلزار و لاله زار کت
 کلک و لاله لک و لک
 سوزن

وحید یالکز و عیله
 سفید فانه لخی

مستفید گشت مستفید و فایده مند و لایزال و ابدی و کینه در عدم و این کیفیت
 بکار آید و حکم عرو و بیضیت ایش کلور یعنی ایش برار مثنوی بیگانه تر اشد
 در تجلیه برای دین سببی ایل بر فکس و بر خجک و لیل و هویتند آن بیست و چهار
 کوکله انجور و پریشان اولور اگر بزرگ بزرگند از کلاب اگر بر حوضی کلابند
 یعنی کلاب ایلد بر ایلد لرشی که روی افتد کند شجلا ب بر کلبه اولور و در کلبه
 انی ناپاک ایدن یا خود معنی بویل اوله اول کلاب ناپاک اولور و تقدیر چه کند
 شود مناسنا و اورد محاکات زاهدی همان پای شاهی بود برز اید بر
 پای شاه بر همان اولد چون بر سفره بنشستند چونکه سفره افروز او قدر دیر
 و طعام شروع ایلدیر گش از آن خود تراشد طعام اندن از رک یک که اراک
 او بود که انکار ادنی ایک یعنی چار زاهد ریا بلا سندن قریه طویخ عیدی
 و چون بنماز برخاستند و چونکه غازه قالدیل بیشتر از آن کرد اندن زیاد رک
 ایلد یعنی قلک که عادت او بود که انک عادت ایدی تا فلی صلا حیت در
 حق او زیادت کنند اولو ای بوجله ریای اندن او تری ایلدی که تا صلا
 طلعتی نک حقتند زیاد ایلدیر ریت در ستم نرسه بکعبه ای اغای قودم کعبه
 ابرشمن ای اغای کین رزه که تو فری بش گشتانت زیرا بویول که س کیدن

این کلام را در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره

این کلام را در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره

یا محقق
 شد و کلام

در کتب معتبره

این کلام را در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره

ترکستان حد یعنی بود یا بود سنی حق تها حضرت ایشدرن بلکه دخی زیاد بعید
 حد یعنی بعد سبب اولد چون بمقام خویش باز آمد چونکه اولز آمد کبر
 کند و مقام کلدی سفر خواست تا تا اول کند سفر طلب ایلد تا که طعامند
 پسری داشت صاحب فراست و لزا آمد صاحب فراست بر سر طو تر ایدی
 یعنی و ایدی گفت اولسر بایسن ایدی ای پند ای بابا در حق سلطان
 چیزی نخوردی پادشاهک دعوتند بر نرسند میدکی گفت زاهد ایدی
 در نظر ایشان انکر نظرد چیزی نخوردیم که بکار آید بوندیدم که ایش
 بر اید یعنی فرای چه عیدم گفت پسرا ایدی غار را هم قضا کن قلد و غک غازی
 دخی قضا ایلد که چیزی نگردی که بکار آید زیر ابر نرسند ایلد که ایش
 بر اید یعنی حق تها حضرت لایق بر غار قلدک قطعه ای هژا نهای تو کف دست
 ای هنر لرینی الی آیس افروز قوش و اشکار ایلد شک عیشها کدر خند زور
 بغل عیب لرینی قولتی آتشد طوفش و ستر ایلد که تاجه خواهی خریدن
 ای مقفود عجب نه صاقون المی استرین ای مغفور یعنی نه صاقون الک
 که کلدی موعود روز داند که بسم غل عاجزان و پیار و لق کونی قلب و کج
 سیم و دم ایلد یعنی ریا ایلد اولر عمل ایلد اخراج تو اب و درجات امید طو تم

این کلام را در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره

کتابت یاد دارم

حکایت یار دارم که در عهد طفولیت هفت شیخ ایدر یاد طوتم یعنی خاطرند
 که که طفولیت زمانه متعبد بودم عبادت ایدمی ایدم و شب خیزی کبر الیه
 ایدم و منوع ز خلایق بر خیزند و زهد و پرهیز حریص ایدم شی که خدمت پدر
 نشست بودم بر یکجایام حضورند او نوشت ایدم و همه شب بیدار بودم
 نگه و دو کپی کج کوز می بری بری اوزره بغلت ایدم یعنی
 اول کجه صباح دکن او بودم و مصحف عزیز در کنار
 گرفته و عزیز مصحفی فوجانده طوتم ایدم یعنی تلاوت
 ایدر ایدم و طایفه کرد ما خفته و بر طایفه بزم طرا فرود
 او نوشت ایدم بر پدر کفتم بایامه اول حاله ایدم
 از اینها یکی سر بر نمی آرد بوندن بری باشی تو قاری
 خالدر مزکه دو خانه بگذار که یکی رکعت غازی که خواب غفلت
 چنان خفته اند غفلت خوانده اجلین او بودم که کو پی و ده اند که سی
 بوندن اولش را گفت پدرم چونکه بوندن بوسوی اشتیاضی نصیحت طریق
 ایدم بلکه ایدی جان پند ای بابانک جان تو نیز اگر محضی زدی
 بوندن کی اگر او بودی که بدی که استی خلق آفتی یکیدی که خلق غیبت

دولت

بسم الله الرحمن الرحيم

ذوق سن او بوق یک ایک خلقی غیبت املک **قطر** بنهند مدعی جز خوشی
 را مدعی و خود بین کند و غیبتی کور که کار برده و بنده در پیش
 زیرا او کند ظن و عجب برده سنی طوثر یعنی خود پرستک انک دیده و در قتل
 برده که غیری کور که مانع قوید اگر چشم خدا بینی یخشت که مدعی خدا کور
 کور بغشلیه لرختندک فاعله الله تعالی حضرت تیسر تعظیفا سیف جمع ایله کنوری
 نه کم دوش و ظاهر در بنی بیچکس عاجز تر از خویشی اول وقت هیچ که عاقر
 و مقید که کور سن بوزنه صنعت التفات وارده من الغیبة الی الخطاب
حکایت بزرگوار که می شود در بر اوین بر مجلس مدح ایدیلر و قد
 اوصاف جمیلت و انک جمیل و لطیف و صغیر و بالغه می خوردن بالغه کور ستر
 سوز آرد و گفت اول که باشینی یوقاری قالدری و ایتدی من اتم که من
 و اتم بن اول کیم که من بیلورم یعنی بن بنی سوزن یک بیلورم **تقریر** گفت
 ازنی یا من تعذخا سینی سن کفایت اولندک ازی یونندک ای شولکه که سن بنم
 ایو خویله می طیار سن یعنی سنک که بوقدر جناک یت که خلق او تاسند بنی مدح ایله
 زیرا اول مدح دن با که غور و کبر و عجب حاصل اولور که اول مدح معنی بنم بلکه
 و حق و ذوق و قلندر سبب و لور قال النبی صلی الله علیه و سلم ائتوا التراب فی وجوه

پیشہ
افکار و مسائل

حفظ اسم مكانه
جمع معنانه
حفظ ارزش معنانه
ساز

المَدَامِي

کتاب الفوائد
در بیان فضائل
و مناقب ائمه
عجل الله فرجه

در بیان فضائل
و مناقب ائمه
عجل الله فرجه

و قال رسول الله صلى الله عليه وسلم وَيْكُفُّ عَنْكَ صَاحِبُكَ صَدَقَ حَبِيبُ اللَّهِ فِي رَجْعِ الْمَالِ
عَلَانِيَتِي سزاوارتم نظر باطنی بوسه کور و کرم بنم ظاهر و مدد دخی من بنم باطنی
و قلبه متعلق اولان عالمی بیلد کلا و سبیدن با که من اعتقاد انشمن قطعه شخصم
بچشم عالمیان خوب منتظر است بنم شخصم عالمی که خندان خوب منتظر یعنی هر کس با که
صالح دیو اعتقاد ایدر من ظن ایدوب بنی مدح ایدر من خست باطنم سر حجت
فتان پیش لیکن باطنمک ضیا شدند خجالت باشی او کوه دو شمشیر طای من
را بنفش و نگاری که هست خلق طای را اول نقش و نگاری سببی ایکه که اند و
حسین کنند و او خجل از پای ز رشت خویش خلق حسین ایدر اما او کند و نک
دشت ایامند خجلد حکایت یکی ز صلی الله علیه و آله و سلم لبان طافند کن
اولان صلی الله علیه و آله بوی که مقامات او خرد و غیب مذکور بود که اولها که مقاماتی
عب دیارند مذکور ایدی و گرامات او مشهور و اولها که گرامات او مشهور
ایدی بجامع دمشق در آمد و اولها که جامع بامع کلیدیکه جامع بنی اهر قیدیکه
ایله مشهورند و بر کنار بر که و کلاس و کلاس نگه دارند بوی که و کلاس اول جامع
بر باب یانده واقع او من بر حریفیک اسیدر طراوت ای کر و طراوت ایدر ایدی
بایش بلندی نگاه قضا ایلد اولها که ایانغی طیرندی و بخوش در افتاد اولها که
دو مری

بنم بنم
بنم بنم
بنم بنم

بنم بنم
بنم بنم
بنم بنم

بنم بنم
بنم بنم
بنم بنم

بنم بنم
بنم بنم
بنم بنم

بنم بنم
بنم بنم
بنم بنم

بنم بنم
بنم بنم
بنم بنم

در بیان فضائل
و مناقب ائمه
عجل الله فرجه

دو شندی و بشقت بیات و جوق زحمت ایلد از آنجا خلاص یافت او را در خلاص
بولدی چون نماز را بپایان رساند چونکه غازی تمام ایلد یکی را اصحاب گفت ای
دشمن یعنی برید لرزیدن بری شیخ ایتدی و راستی است بنم بر مشکلم و ایدر گفت
شیخ ایتدی آن چیست اول منحل ندر گفت اول وید ایتدی یادی ارم که تو در دوزخ
دیدی مغرب می ریزی یاد طوتم یعنی الآن بنم ظاهر و مدد دخی من بنم باطنی
یعنی او در کدک و قدت تو شندی و قدک یاش اولدی ایدی و کدک غرق
اولدیک امره بوی که وید ایتدی که درین یک قامت آب که بنم بر آدم بوی
صوت از ملاکت چیزی مانند بود سنگ هلاکدن برونه قاتش ایدی درین چه
حکمت بودند نه حکمت و ایدر شیخ سر حجت تفکر و غور بود شیخ چونکه اولدیکه در بون
اشندی باشی تفکر بیدار شده اشغال و بین از ناظر بیدار و جوق ناظران هر که سر
بر آورد و گفت باشی یوقاری قالیدی و اولدیکه جواب و پروب ایتدی
نشیند و سید عالم انتمش بین که عالمک سید محمد تقی علیه السلام
گفت ایتدی لی تع الله وقت بنم ایچون یعنی با که مخصوص الله یگ ایلد بروقت و ایدر
لا یسعی فیب ملک مقرب ولا ینتی قرین ایلد وقت که با که وسعت و بر فراز و ایدر
مقرب ملک و قرین بنی یعنی اول وقت با که مخصوص ملک که بن اول وقت و ایدر

بعضی شیخ و قامت
برین قله واقع
بر بون استی در
ایکون الله و طبع
و نه صدق قلند
نمایند من

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

هفتاد و نه توبه حاصل آید که اول توبه نه توبه ملک و نه رسول نبی ابرو شود و گفت
على التوابع و حبيب اكرم عيليا فضل الصلوات و اكمل التحيات لي مع الله على الدوام
 و قتی چنین که و توبه بروقت بوجهای که یوردی بجز اول و یکمایل نبی را قتی اول و
جبریل و میکائیل و صابیت و عقارنتا تری و دیگر وقت با حفسه و زینب کدر
کافی و بروقت حفسه و زینب اید مصاحبت و عقارنتا اید ایدی رفیقا و عترتا
مناجعت الابرار بین التی و الاستار ایولک یعنی قبول درگاه اولادک شایان
 و کرامت اظهار اندی اشکار اید نهان بینند دیدی غایتی و زینب برکم
 کو ستر در و برهم قایلر یعنی ستر اید دیدی غایتی و زینب برکم دیدار کی
 کو ستر در و پورین ستر اید بازار خویش و آتش این میکی کند بازار کی و نرم
 اشتری تیر و زیاده اید یعنی عشق و کمالی متضاعف اید بیت
اشاهد من اموی بغیر و سید شاید ایدم شود که به آبی سودم و سید و سید
 یعنی محبوبی اشکارا کدوم که باک و سید و لیس فی الحقیقی شان افضل طریق اول
 شاید کسی اید باک بر حال لاحق اولد که اول کسی اید طایقی بلکه کند می کنم
 قنای ایدم یونج نارائتم بطی بر شرف خراقد عشق آتشند یا و صکر وصال
 صونک شربند سی اید اول آتش سویند لذاک تراپی حرقا و غریقا شول اجد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

سوی کور در کاهی عشق آتش اید با آتش اولد و غم حاله و کاهی وصال اید غریق
 اولد و غم حاله بو معنی حریق و غریق اولد و غم کور در آتی اما در رویت قلب
 واد اولد اولد اولد وقت تراک مفعولانی سی اولد حکایت منظوم بیت
 یکی پرسید از آن کم کرده فرزند اول فرزند کم و ضایع ایلمشند که واد یعقوب
 علیه السلام بر یک سوال ایلک بویله دیو که ای روشن کس خدایت که ای
 روشن و لطیف اصلتو عاقل پیر ز منمیش بوی پیر این سفیدی حکمت نه کما که یوسف
 علیه السلام پیر اینی نکر ای سنی مردن اشتدک حال بو که مهر اید کنگان ما
 بیند چوق مسافه وار در چرای چاه کنگاش ندیدی آنی کنگان چاهند پنچ
 کور دیک حال بو که چاه مهر نسبت زیاده قریب که بیکد غام بر منزل یوقدر
 بگفت احوال برق جفاست عقرب یعقوب علیه السلام اول کسب ایتدی بزم اولد
 و بخی اظهار اند که همان قالق بوق کید یا خود معنی بویله اولد جهانک بوق کید
 دی پیدای دیگر غم غمانست که اول برقم برقم پیدا و برقم نهاند انبیا و اولیا
 نک لایه و بی بویله که هر بر طایم اعیانیتیم بروقت اعلی و بلند طایم افزه او تو
 درم طاریدن واد بوند فلک که مجازا یعنی کاهی فلک افزه بلکه اندی بلند
 مکان افزه جلوس ایدم که هر پریشانی خود نیم بروقت کند یا غم ارقه سنگ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اعلم ان من كان له
الحق في الدنيا

مجلس

از طوالت
عربی بن محمد
فرزند
سواد

2:4

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or title, written diagonally across the page.

خلاصہ

غالب
مقارن
علاقه
تغلب
غالب

خلاص بولدک و کر خفتی مری اگر بونده او بودک اولدک بیت خوشست زیر
 فعیلان براه بادیه خفت کوچ کیسی سحر اولنده فعیلان التله او یوق خوش
 و لطیفه شب رخیل و یازک جان بیاید کفت اما فان ترنی یعنی کند و فانی
 ایلد جانندن اسید قطع انک کر کسایت پارسایی رادیدم هفت شیخ ایدر بر یاز
 کوردم بونکاردن و یالکنارنده که نرخم پلنگ داشت که قیلان زحمنی طوئرای
 یعنی قیلان آنی حوچ اتش ایدی و بهیج کارو بدی شد و بهیج علاج ایلد او اولان
 ایدی و قدیمه از خور و و پنجه زماند اول جاحته و نین ایدی و مبدم دایما
 شکر خدای تعالی میگفت اول حاله عالی الله شکر ایدر ایدی می کفت دخی ایدر
 ایدی الحمد لله که بمیستی گرفتارم الحمد لله که بومصیبت و بلاید گرفتارم نه بمیستی
 بومصیبت و فقه گرفتار و کلمه کورمازار بکتی دهنلان بار غنی و کورن ضعیفی
 قتل انکد ویر یعنی یوز اول غنی یا و تا نکویی که در آن دم غم جانم باشد صاف
 دیمه س که با که اول دمه جانم غمی و اورد یعنی صلا جاننک او تری غم نهم و الم جکرم
 گویم از بند و سیکین چه کند صاخر شد بلکه اول وقت ایدم سکی و پیاوند
 دن عجب نه کند صاخر اولدی کورلا آرزو شد از من فیم آنم باشد که اول غنی یار
 بندن دل ازده و پریشان خاطر اولدی با که امانک غمی و اورد کسایت و دوشی

بادیه صحرائی بنده بریده مراد
سن

و آرد و در او غلاب معصومه است
 رخ الم بخت الم دار دیگر
 کعبه خزینه کعبه خزینه دار
 درون کعبه کعبه است
 در کعبه کعبه در کعبه است
 زار است زایل و حقیر معصومه
 زار است زایل و حقیر معصومه
 زار است زایل و حقیر معصومه
 زار است زایل و حقیر معصومه
 زار است زایل و حقیر معصومه

اف اندر ده وصف برده
اف مندر نوکل انجمنه
دیکه سر

صاحب کلیم
برویشک و کند
بر ضرورت کلیم کلیم
ز خانه یاری بند

ضرورت پیش آید برویشک و کند بر ضرورت کلیم کلیم ز خانه یاری بند
دیکه بالفور برویشک فاند سند بروکلیم او غورلدی حکیم فرمود که دستش
را ببرند قاضی بوردی که آنک انی که لو صاحب کلیم کلیم صاحبی شفاعت
کرده شفاعت ایکه بویله دیو که من افرانجل کریم که بن کلیم که ملال ایدم گفت
قاضی یتدی بشفاعت تو سنک شفاعتک ایلده شرعاً فرمود که این شرع
شریف حدنی آشفه قوم یعنی الله تعالی که حکمی ترک اتمم گفت صاحب کلیم
ایتکه مراست فرمودی که چک بوردی که ایتا هر که از مال وقف چیزی بندد
اما هر یک که وقف مالند بر نند او غورلدی قطع یعنی لازم نیاید که قطع لازم کلیم
که الفقر لا یتک شیان بر فقیر کند و سی بر شیده مالک و کلند و لا یتک و مسید
ملوک و کلند هر چه در ویشان راست وقف نمائند بجااست هر نند که برویشک که
معنونه اولند نمائند و وفیقید که که دن در بیخ اتم از حکیم دست از
بداشت قاضی چونکه بوسوزی اشتدی ال جلدی یعنی انی قطع اتمد و اتمد
و گفت دخی طعن ایلدا اول سارق ایتدی جهان بر تو تنگ اند بود جهان سنک
افند که طار و کلایدی که دزدی نگذری الا از خانه چینی یاری که ساقی
ایلدک الا بوجلهین برویشک فاند سند ایلدک گفت سارق ایتدی ای صلی

اینکه بویله دیو که من افرانجل کریم که بن کلیم که ملال ایدم گفت
قاضی یتدی بشفاعت تو سنک شفاعتک ایلده شرعاً فرمود که این شرع
شریف حدنی آشفه قوم یعنی الله تعالی که حکمی ترک اتمم گفت صاحب کلیم

ملوک و کلند هر چه در ویشان راست وقف نمائند بجااست هر نند که برویشک که
معنونه اولند نمائند و وفیقید که که دن در بیخ اتم از حکیم دست از

نشد

نشد و که گفته اند ای افندی اشمش پسین که ایتکلند خانه و دستان برو
دوست که خانه سنی سوپور و کردی شمنان و کلیم و دشمنان که پوسنی قلم بیت
چون و قومان بختی تی بجن اندر و چونکه سخته قلعه و فقیر قلعه عابر قاله
و مضطرا و پس تنکی عجز و یرد یعنی بی دست و بی پالو کی عجز ایلدا و نور
دشمنان را پوست برکن و دستان را پوستی بلکه دشمنان پوستنی صو یعنی
ملال ایلد و دست که پوستنی صو یعنی کور کنی ال ابو و تب سنی و اقدام ایلد
مکات یکی از پادشاهان پادشاهان بوی پارسایی را دید و گفت
بر صالکی کوردی و اکدا یتدی چوت از مایا می آید هیچ سکا بوزن اتمی کلیم یعنی بنی
یا و ایدم سن گفت یله پارسا ایتدی یله ایدم یعنی یلا اتم دیکند که که خلیف از فراموش
میکنم هر که که الله تبارک فراموش ایلیم بوسوز تعلیق فی الحال در زیر خدای فل
بوش ایلیم اتم یوق ایلیم فی داخی یا ایلیم یوق بیت هر سوز و انگش زدن
خویش بر اند و جابنه یلد که آنی حق یی خفیه عن اسمہ کند و پوسند سوز
هی یعنی ری ایلیم و آنرا که بخواند بکشد ند و اند اما اول کسی که کند قند و قند
یعنی مقبول ایدم سنک قوسنه یلد فر بلکه هر نرا انی مسید محتاج اتم بیت حافظ
آب رنج خود بر کردی هر نند و ماکت آن بد که بر قاضی حاجات بریم حکایت

دیکه
اینکه بویله دیو که من افرانجل کریم که بن کلیم که ملال ایدم گفت
قاضی یتدی بشفاعت تو سنک شفاعتک ایلده شرعاً فرمود که این شرع
شریف حدنی آشفه قوم یعنی الله تعالی که حکمی ترک اتمم گفت صاحب کلیم

اینک سوز استماع آمدی و قدم در میان نهادی برفت و کاروان ایله بیابان
 قدم قودی و کندی چون بخله محو رسیدیم چون که خله نمودید کله
 منزله ایرشدک توانگر اولاشتر سوار اولن توانکر اجل فرار سید اجل
 ایرشیک درویش بیالینش و از آن درویش اولانکر بالیند یعنی بیای
 یقین کلدی و گفت و خیاییدی مابینتی هر کیم بر ستمت ایله اولد که و
 بر بختی بمریدی و امان بزرگ دوه اوزره اولد که بیت شخصی همه شب بوس
 یعنی آنکه خسته را اولد که بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 که آنی اولد و ظن ایله چون رفتند و بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 اولدی نگاه اولانلار کس اولدی و خسته حق تعالی لطف ایلدی پرک
 قطع ای باب است بتر رو که باند ای بوق تیزو سرت ایلد یوز بخت
 که یوله قالدی منزله ایرشدی که خرننگ جان تنزل بوز که اقسو
 و ضعیف خجاستی منزله آنک و هلاک اولدن خلاص بولدی بش که خاک
 تنگ در ستانرا چوق تنگ دست لری که خاکه دفن کردند و زخم خوردن
 دفن ایلدی و زخم بشک اولدی یعنی چوق که زخم عیدین و خسته اولدین اجل
 ایرشوب اولدی و پنج زخم پیش و دقت مدید و فیض اولدی اولدی حکایت عاید

در این میان
 در این میان
 در این میان

بیای بخت
 بیای بخت
 بیای بخت

بیای بخت
 بیای بخت
 بیای بخت

را پای شاهي طلب کرد بر عاید بر پادشاه طلب ایله عاید اندیشه کرد عاید فکر
 ایله که داروینی خوردیم تا ضعیف شویم که بوداریم و بر شربت ایچیم تا که ضعیف
 اولم تا انتقاد در حق من زیادت کنند تا پادشاه ریاضت ایدمی و صوم خورد
 دیو بنم حقه اعتقاد محبتی زیاده ایله آوره اند حکایات و کتور شد
 که دارو قایل بود و بخت که عایدیدو کی دارو قایل ایدی پیدی و اولدی قطع
 آنکه چون بخت دیدن بخت و اولدی بخت و اولدی بخت و اولدی بخت و اولدی بخت
 صالح و مقبول حق ایلد که جان و دلدن که محبت و معتقد اولد که بخت بخت
 بود همچو پیاز خبرک یوق که پیاز کی پوست پوست افندو ایدی یغه سیرت
 نیک دن و اخلاصدن اصلا بهر سی یوق ایدی پیاز که اصلا ای یوقدر همان
 پوست پوست افندو در پارسایان روی در خلوق یوزی فلو قن اولن
 پارسا لو پشت بر قبند می کنند غار معنی و اره لرینی قبله و یرب
 غار قلو لر یعنی کافر اولور شوی کسی گریتا بد ز غراب روی بکوش گواهی
 دهند اهل کوی گرفت با خدا نیست روی نیاز توهم پشت بر قبند در غار
 بیت چون بند خدای خویش خوانند چون که بند کندو خدا سنی او قوی یعنی چون که
 ذاکر حق اولوب آنک طلبند اولد بایک که بخیر خدا نند که که خدا در غیری بیلیه
 بخت بخت بخت

در این میان
 در این میان
 در این میان

بیای بخت
 بیای بخت
 بیای بخت

حکایت کاروانی در زمین یونان میزدند قرامان ملکند حرامید بر کاروانی
 آوردند بازار کاروانان گریه و زاری کردند بازار کاروانان گریه و زاری کرد
 و خداوند رسول را شفیع آوردند و الله شکا حضرتی و رسول حضرتی شفیع گشت
 دید سوری ندان اما بر فایده و پرویدی **بیت** جو پیر و زنده خدای پیران
 چونکه جانیه قر حای کاروان او زده و غلب اولدی چه غم دلزد از گریه
 کاروانان کاروانان اغلند سندن نه غم طورت و نه ترحم ایدر لقان حکیم قران میان
 بود لقان حکیم مکرر اولور تاده ایدی یکی از کاروانیان اول کاروانه اولور دن
 بری گفت لقان حکیم ایدی کلمه چند از حکمت و موعظت با اینان بگوئی
 حکمت و وعظدن بونله بوقلج کلمه سولید باشد که طری فی از مال مادی ست **داند**
 اولکه که بمقدار بزم مالزدن ال طوته لر یعنی جمله شی المیه کیم بی باشد که
 چندین نعمت ضایع گردد صیف اولکه بوقدر نعمت و مال ضایع اولد لقان گفت
 لقان حکیم ایدی ضایع کلمه حکمت باشد صیف حکمت کلمه سنده اولد که با این
 گفتن که اندر دیمک زیر اصلا تاثیر بوقدر **بیت** آهنی را که مؤربانه بخود بر اینی
 پاسیدی یعنی پاسلندی توان برد ازو بقیل نرنک صیقل ایلد اول آهنگ
 پاسی کیدرک ممکن دکلده باشد بل چه سود گفتن و عطا قران اولوید و عطا دیک

این حکایت در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها

کاروانان اصل کاروانان
 کاروانان اصل کاروانان
 کاروانان اصل کاروانان

در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها

در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها

و نصیحت ایلد مرقی میخ آهنی در سنج اصدان دقتش میخ
 طاشد با تم یعنی سیدی له نصیحت ایلد طاشد میخ آهنی با تم بکند
قطعه برونگار سلامت شکستگان در باب سلامت و حفظن زمانه
 نصیحت ایلد ایش وادی لرینی حاصل و خاطر لرینی مستی ایلد که خیر خاطر شکستگان
 بلا بگرداند زیوراسینک شکست خاطر فی صریق یعنی مسرور ایلد بلای بوقدر
 یعنی دفع ایدر جو سایل از تو بفرای طلب کند چندی چونکه سایل زاریلق ایلد
 سندن بوسند طلب ایلد بده و گردن بوقدر بستاند و بیرونه ظالم ظلم و قوت
 ایلد آنی سندن العرو ایلد بازار کاروانان ظلم و زور ایلد الدن کیم **حکایت**
 چند اندک مرا شیخ اجل اولدند که باکد شیخ اجل شمس الدین ابوالفرج الجوزی
 فرج بابسی جعفر منسوب اولن شمس الدین ترک سماع فرمودی سماع
 تو کئی بوی رایدی و جلوت و غزلت اشارت کردی و خلوت و غزلت اشارت
 ایلد ایدی غنغوان شبایم غالب آمدی یکتا اویا باکد غالب کلور ایدی
 یعنی جوانلق مانع اولور ایدی و هوا و هوس طالب و هوا و هوس طالب
 کلور ایدی که باکد بیزن اولور ایدی ناچار بخلافی رای و بی بالفردی
 شیخک رانید مخالف بر خج بر خجی بر خج قدم کیدر ایدم و از سماع و خالطت

جبه صنوق نشسته
 سیمکند

شتمک

ابو الفرج من جود
 سوادینک اختیار ایلد
 شیخ بود

در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها
 در بعضی نسخه ها

در بعضی نسخه ها

ایلک نئی داند که چند از شب گذشت است امّا باینکه که یکدیگر را غمّ داند
 بچند از شب از مرگان من بوش اول یکدیگر از غمّی بنم کر
 بکار من صور که یکدم خواب در چشمم نکشت زیرا اول یکدیگر بر دم
 ایق بنم کوزیده طو لمشد یعنی بر نفس او بومدم باشند آن که حکم
تبرک علی الصباغ که بخشش حکمی ایلدی ستاری از سر و نیاری انکه بکنان
 باشند بر دوا بند جویم و کرمدن بوالتون چقدیم و پیش مغنی نجام
 اول بدوا از مغنیك او کند قودم و در کنارش گرفتیم و جوق شکریدیم
 دانی قوجاغده طودم و اکدام محبت اظهار ایلدیم و بی شکر کوفتم
 و جوق شکریدیم یاران ارادت من در حق آن مجلس ده اولان یاران
 اول بدوا از مغنیك حقده بنم محبتی و رعایتی بر خلاف عادت دیدند
 عان تک خلا فی اوزو یعنی عادت مخالف کوردیل زیرا اول مغنیك
 اصلا خطا و لغدی که بوقدر التفات و رعایت لایق اوله بر حقیقت عقل
 من بواشتی بنم عقلک حقیق اوزو محل گردید نسبت ایلدیل و نهفته
 بخندیدند و خفیه بنم بواکه کولدی یکی از ایشان اندون بوی
 زبان نعرفن دناز گردی طغی و بینی اوزراندی و ملامت کردن آغاز کردی

نفس است
 معنی است
 سن

و ملامت

و ملامت انکه شروع ایلدی بویلدی و یو که این حرکت را مناسب زای خود ندان
 نگذدی که بوی کتی عاقلک را ایند مناسب ایلدک که خرقه و مشایخ که شکر
 خرقه سنی که و از بوند احسان اندو کی ستار در چینی مطبوعه و لای چای
 بوقیع مطایبه و یو یک در عهد عمرش در کف نبود است که دی و کلی عذر
 انک او چند بر دم او لمشد یعنی کس که بر دم و بر مشد و قرائت
 قد دق و دقند بر قرائت او لمشد مشغولی مطبوعه بی دق از بی خجسته سرائی
 بو بر مطایبه که بو خجسته و مبارک سرایدن ابراه او لود کسوف بارش
 ندین در یک جای که اول مطایبه بوی که اگر در دعوت او لمشد و راست
 چون بکانش از دین بر خاست طوغی یعنی بر او غرض چون که انک او آنی
 اغندن چقدی و دغم انکه بعلک خلق مل سویی بر بدک بر خاست انک اول
 خلقک سویی اول صوتک بولندن بدنی اوزو قال الله و غ ایاوان بر طو اول و بر بدک
 ایاوانک مرغی اول صوتک هیبت و هولندن او چدی یعنی او رکی مغنی
 بری و خلق خود بدید اول فیج و ناسان مطاب او آنی ایلد بنم بینی ایلدی
 و کنه بو غمان فی پرتدی بوسه لر شیخ سعدی خفته طعن ایدن که جلبد
 که که خفته شیخ انک اغندن بیان ایلد معلوم او که بو حکایت بسیخ نیک

مصلحت است
 نفس است
 معنی است
 سن

قاضی القضاة
 قاضی الزمر
 سن

کندی سنه واقع اولمشد کفتم حضرت شیخ ایدر چون کدا و کسنگ بو طغنی کوردم که
 جواب و دیوب ایتدم مضحک آنست که زبان تو حق کو تاه کنی معقول اولدی که
 طعن و تعویذ یعنی قصاید سی جگلم آن که اول سبب ایلدی که مرا کرامت
 این شخص ظاهر شد با که بو شخصک کرامتی ظاهر اولدی یعنی بو مطرب بنم فایده
 سبب اولدی فراژ ترک سماع کفتم اول طعن ایدر که حضرت شیخ ایتدی
 مرا این بر کیفیت این مطلع گردان بنی و خی بونک ننه لکنه و حقیق اوزده
 مطلع ایلدی تا هکلمان تقرب غایبیم تا و کلمه تقرب کو ستر لم یعنی بو خصوص
 سی تصدیق ایدر لم و بظایر که رفت استغفار کفتم و شول بر لطیف
 اوزده که کندی یعنی واقع اولدی استغفار ایدر لم کفتم حضرت شیخ ایدر
 اندک ایتدم مرا شیخ اجلیم با که اولورک شیخ باز هاترک سماع فرموده بود
 که بیلد سماع ترک کنی بویوش ایدی و موعظهای بلیغ و خی و افرو عطا و کفتم
 ایتدی و خلوت و عزلت ایشارت کردن بود و فلول و غلظت ایشارت
 ایلدی که در شیخ قبول من نیامده اما بنم قبول قولا غم کلمش ایدر یعنی شیخ
 نصیحتی قبول اتمش ایدم امتنب لیکن بو یکدی و طالع میمون با که مبارک
 طالع و بخت هائی و خی قتل و سار تلویخت بدین بقعه بو موضع

بازار صدیقی بازار اصف

مجلس شورای ملی

سیرت اویغنی
قید اویغنی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم
بروز بود و معنی ما قلوب
ظرت علیه و دیار ده مقام
و نفقه معاشه اعتبار المیزان
سک

فقر نادر فخریه
ایده
ایستاد معاشه
امامان
الکلیه
سازمان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بر حلقه بر حرف و غیر کران پندی نگری صاحب خوش که اول حرف در
عقل صاحبی بر نصحت طوئید و کر صد باب حکمت پیشی نادان اما اگر نادان
او کند یعز حکمت بابی او قیاس و وقایق و حقایق سوسلید بخوانی
آیدش بامچر در کوش اول نادانیک تو لغنا اول جمله حکمت بانی و لعب
کلام اصلا اندک نزد حاصل الیمنیت نکند گفتن پیشی کم فرمان حکمت
بی همان گوهری چند از جواهر ریختن پیشی خست حکایت عابدی
را حکایت کنند بر عابدی حکایت ایدار که شیء من طعام غور
دی بر کجی او و بختن طعام بر دی و تاسخی ختمی در غار کردی و صبا
مذکر غازی بو ختم ایدری صاحب دی بشنید و گفت بر صاحب
دل اشندی و آیدری اگر نیم نانی بخوردی و بختی اگر او را عابد همان
بر ناک مضغی بسیدی و او بسیدی بسیار از آن فاضلش بودی
جوق و تید اندن تو بلورک او را ایدری اندرون از طعام خلا کرد
ایکی طعامدن فال طوی تاد و تاد و تاد تاد تاد یعنی جوق به معرفت
نقدی کورس و ذوق حاصل ایدر تادی از حکمتی بعلمت آن حکمت
و علمدن بوشدن اول سبب ایدر که بری از طعام تابیننی زیر اطعامدن بود که

دکن

حکمتی بایع ضمیر خاکی
و تید سواد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

فرا اوست صد در اوست
و تید سواد
خبرش شرم الهی
اولی خست که حکمت
ازم لطف اوست
طوفان منهدم
یعنی خفا اولش
باله توفیق اولش
صفتش بفرمانت
ایوب طوفان مستقیم
معاصیبت توفیق
ایضا

دکن ملوسن ایلد حکمت اندک پنجر قرار طوطی حکایت بخشایش الهی حق تعالی
خفتنک مرتجی و اصالی کم شکر و مراد مناهی مناهی و معاصی و کم وضایع اولش
بر کید چراغ توفیق و راه داشت توفیق و هدایت چراغی یولند یقین طوئید
یعنی لطفی ایلد که انصاف و یردی جمله قبا یجدن توبه و استغفار ایلد باجمله
ایمل دل و ایل تحقیق در آمدن تاکه اولکب اهل دل و اهل تحقیق حلقه
کلهی یعنی صوفیون زو سوز قرشدی که کلوب شیخ کامله خرید اولدی
بین صحبت درویشان در ویشلک مصاحبتک مبارکلی ایلد و صدق
معامله و نفس ایشان و انلک معاملتیک و نفسک صدق ایلد نر ما یم
اخلاقش انک قبیح و مذموم خوئی با اخلاق حمید مبتلا کشت او خوش
مبتلا اولدی و دست از تواف و هو و هو و هو سدن النی کوتاه کرد قصد
ایلد یعنی فراغت اندی و زبان طاعنان در حق او زبان که چه اولک
صدق و اخلاص ایلد طاعت شروع ایلد لیکن طعن اید جیلک دی انک
خفتندی راز ایدی بویله دیو که صحنه آن بر قاعدت اولست که اولک
انجلین اقل اولن قاعدت افزود و زهد و صلاحش بی معول و انک
زهد و صلاحی اعتماد سزدیت بغیر توبه توان رشتن از عذاب خدا

ایضا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

فرقه درگاه تاگاه برده اوردی و ترا بیان گرفت و بیابان بولنی طوندی و بکفت
 آرام نیافت و بر نفس جوش و غوغا شدند ادا م بولدی و خاموش اولدی
 چون رفتند چونکه بهاج اولدی گفتی اول شویدا به ایتیم این چها
 بودند حالتی که بوی ایلدک گفت اول شویدا ایتدی بلبلان را ایتیم که
 که نالشی آمدن بودند از کجرت بلبلدی کوریم که اغافل نالشی و فغان
 کلشی ایدیل و لسان حال ایلد خدایک شبنم شوق ایتدی ایدیلو کجان
 از کوه کلوی کوریم که نالشی و فغان کلشی ایدیلو کجان از آب و
 از پیشه و قورغه لوی ابدن و حیواناتی میند دین کوریم که نالشی و فغان
 حال ایلدی که و شبنم کلشی ایدیل اندیش کوریم فکر ایلدیم که وقت نیاشت
 که وقت او کیه آمدن در شبنم شوق بود و کلا شبنم کوریم و من بغفلت غفلت
 و من غفلت ایلد او بوش اولم حال بو که بوجلدن مکرم اولوب طاعت محبت
 اچون مخلوق اولم **قطعه** دوش و شبنم ی نالیدی و ن کج برورغ صبا
 خدکن ایلدی عقلی شبنم بزرگ طاقت و نهوش عقل و صبر و طاقت
 و هو شی الندی یکی از دوش نینان خلص و خلص و صادق و ستردی
 برینک مک او از من رسید بکوش مکیم و انم انک قوغنا برشدی گفت

باور نداشت

بناش آمدن بودند از کجرت بلبلدی کوریم که اغافل نالشی و فغان کلشی ایدیل و لسان حال ایلد خدایک شبنم شوق ایتدی ایدیلو کجان

از پیشه و قورغه لوی ابدن و حیواناتی میند دین کوریم که نالشی و فغان حال ایلدی که و شبنم کلشی ایدیل اندیش کوریم فکر ایلدیم که وقت نیاشت که وقت او کیه آمدن در شبنم شوق بود و کلا شبنم کوریم و من بغفلت غفلت و من غفلت ایلد او بوش اولم حال بو که بوجلدن مکرم اولوب طاعت محبت اچون مخلوق اولم قطعه دوش و شبنم ی نالیدی و ن کج برورغ صبا خدکن ایلدی عقلی شبنم بزرگ طاقت و نهوش عقل و صبر و طاقت و هو شی الندی یکی از دوش نینان خلص و خلص و صادق و ستردی برینک مک او از من رسید بکوش مکیم و انم انک قوغنا برشدی گفت

بناش آمدن بودند از کجرت بلبلدی کوریم که اغافل نالشی و فغان کلشی ایدیل و لسان حال ایلد خدایک شبنم شوق ایتدی ایدیلو کجان

بناش آمدن بودند از کجرت بلبلدی کوریم که اغافل نالشی و فغان کلشی ایدیل و لسان حال ایلد خدایک شبنم شوق ایتدی ایدیلو کجان

باور نداشتیم که تو اصفی شیخ اید اول دوست چونکه نیم بوجالی کوردی
 ایتدی اعتقاد طوند ایدیم یعنی انان ایدیم نی بوجعل ایلد بایک غری چنین
 کند مدهوش بوقوش اولدی بویلد مد بوش و حیران ایلد کفتم این
 شرط ایتیت نیت حضرت شیخ اید اول دوست جواب و بوجوب ایتیم بوج
 فعل ایدی که لایق و کلمه رخ شبنم خوان من خاموش رخ بوجال ایلد شبنم
 اوقوبی اولد و من خاموش اولم حال بو که ایدی اولم بوقطه حضرت شبنم
 حسب حال اید **حکایت** وقتی که سفر حجاز بروقت کعبه شریف سفر
 بطایفه جوانان صاحب ذی بریکول صاحب دل جواند کفتم مو مقدم
 من بودند با که کفتم مقدم اولدی و شبنم شوق کوریم که گاه گاه اول
 جواند برسد او برتر تم ایدل ایدی و بیستی چند حقیقتان بکشتند و حقیقتان
 و تو حید متعلق بر قاج بیت ایدل ایدی و عایدی د سبیل شکر حال
 و دیشان بودند اولیولک بوعاید و ایدی که د ویشدک حاله منکر
 ایدی نابوسیدیم کجی بی هلال تاکه بی هلال قبیله سده ابرشدک کوریم
 سیاه از حقی عجب بد آمد بروق او غلجی اولعجب قبیله سده طلشه
 کلدی و او از بی بوا و د و او از بوقاری کوریم که رخ از هوا آمد

باور نداشتیم که تو اصفی شیخ اید اول دوست چونکه نیم بوجالی کوردی

بناش آمدن بودند از کجرت بلبلدی کوریم که اغافل نالشی و فغان کلشی ایدیل و لسان حال ایلد خدایک شبنم شوق ایتدی ایدیلو کجان

از پیشه و قورغه لوی ابدن و حیواناتی میند دین کوریم که نالشی و فغان حال ایلدی که و شبنم کلشی ایدیل اندیش کوریم فکر ایلدیم که وقت نیاشت که وقت او کیه آمدن در شبنم شوق بود و کلا شبنم کوریم و من بغفلت غفلت و من غفلت ایلد او بوش اولم حال بو که بوجلدن مکرم اولوب طاعت محبت اچون مخلوق اولم قطعه دوش و شبنم ی نالیدی و ن کج برورغ صبا خدکن ایلدی عقلی شبنم بزرگ طاقت و نهوش عقل و صبر و طاقت و هو شی الندی یکی از دوش نینان خلص و خلص و صادق و ستردی برینک مک او از من رسید بکوش مکیم و انم انک قوغنا برشدی گفت

بناش آمدن بودند از کجرت بلبلدی کوریم که اغافل نالشی و فغان کلشی ایدیل و لسان حال ایلد خدایک شبنم شوق ایتدی ایدیلو کجان

از پیشه و قورغه لوی ابدن و حیواناتی میند دین کوریم که نالشی و فغان حال ایلدی که و شبنم کلشی ایدیل اندیش کوریم فکر ایلدیم که وقت نیاشت که وقت او کیه آمدن در شبنم شوق بود و کلا شبنم کوریم و من بغفلت غفلت و من غفلت ایلد او بوش اولم حال بو که بوجلدن مکرم اولوب طاعت محبت اچون مخلوق اولم قطعه دوش و شبنم ی نالیدی و ن کج برورغ صبا خدکن ایلدی عقلی شبنم بزرگ طاقت و نهوش عقل و صبر و طاقت و هو شی الندی یکی از دوش نینان خلص و خلص و صادق و ستردی برینک مک او از من رسید بکوش مکیم و انم انک قوغنا برشدی گفت

بناش آمدن بودند از کجرت بلبلدی کوریم که اغافل نالشی و فغان کلشی ایدیل و لسان حال ایلد خدایک شبنم شوق ایتدی ایدیلو کجان

وسلطتك بلند پايه سزاوارتي ان مع العسر يسرا حق تعالى حضرت پيغمبر
 تحقيق هم غمنا ايلد يمش و هم غم ايلد سرور وار در بيت شكوفه گاه شكفت
 و گاه خوشيده شكوفه گاه اچلش و گاه بوشش و چن غدا اولمش در غمت
وقت برهنه است وقت پوشيده در غمت كاهي اوراق و اغاردا برهنه
 و عاريد و كاهي اوراق و اغار لباسي ايلد پوشيده و عزتيد غير ذوي القو لك
 ملا بويلا اولدغي كي ذوي القو لك هالي دخي بويلا دكاه غني و فقير
 شاه غني و فقير اولد بر حال اوزد بر حال ككلك كفت پادشاه اولن
 درويش ايتدي اي بركده نيم كره اي براد نيم تغريم ايلد يعني فاقم نره
 لوكي و مصائب و المام ايرشني لره عز او بر كاهي كي سنجي بكبا ايلد عز او بر
 كه جاي تهيت نيت نيت ذير اتر نيت يري دكلد انكه كه تو يدي
 نيم ناي اشتم ذير اول وقت كه سن كوردك يعني درويش لك عالنده
 بر نان غي طو ند و افقز تشويش جهاي و بكون بر جها نك يعني جها ن
 خلقك غني طو ند شوي اگر تيا نباشد كدي نديم اكر دنيا اوليه فقير
 و احتياج جهشتد درمند و پايان عوز و كو باشد نموشن پاي بنديم اكر دنيا
 اوله انك محبت ايلد پاي بنديز كه حق تبارك و تعالي حضرت نك محبت و طاعتدن انك سبي

تغريم مصيبت رفتنه
 ركسه تيه صبر بر ريكه درك
 نهان سه فراكلده صبر رفتنه
 تهيت مبارك بار هفتك
 سوز

دنيا و دن خزان و امان و امان
 در محمل امان و حال طر يقيله سز

ايلد

ايلد دكاه اولمش بلكايي نرين جهان
 ايلد دكاه اولمش بلكايي نرين جهان

كه رخ خاطر است اوست در حيت

ايلد دكاه اولمش بلكايي نرين جهان ايلد دكاه اولمش بلكايي نرين جهان
 مغ والمند غلامه ميتد ككلكه اكر دنيا وارده اكر بوقدر قطره مطلبك تو اكر كي
 خواهي اكر غنيك استر يك جز قناعت كوتشت هي قناعتدن غيري نند
 طلب ايلد ذير قناعت ابدي دولت القناعت كفت لا يفتي كرفني ذير بلامن
 افتاند فرها اكر غني انك ايلد التون صاچه يعني حق يواند بندي ايلد تا ثواب
 نظاره او نكي آگاه اول ساقون انك نوانده نظار تيمس و نيم دخي غنام
 اوليدي به دخي احسان ايلد ايدم ديمس نم بوزگان بشنيد ام بنيان
 ذير اولور دن چوقه اشتمم كه ديري صبر كويش بد كه بندي غني ديك
 صبري يك كه غنيك بندي يعني انك صبري بونك بولندن يلكد بيت اكر بوزگان
 كند بهرام نوي اكر بهرام كويش بربان اشكني بربان ايلد بهرام كويش
 پاي شامد نيك بريد كويش صيدن بيل و دلاوتي اولد و غندن بهرام كويش
 ديدلوند چنر پاي ملخ باشد دموي بر قورچيدن بوجك كه ايا غني قدر كي
 اولم ذير امور نسبت پاي ملخ پاي عظيم در بهرام كويش نسبت كويش
 حقير حكايه يكي راق سني بود كه عمل ديوان كويش بركد نك
 بر دوستي و ارايدي كه ديوان علمي ايلدي يعني ديوانه متعلق بر عمل افرو ايلدي

هني منضم معناه
 سوز

تا نظر در توار ايلدني ص

منصفه

مندی اتفاق دیدنش نیفتای اتفاق بود زمان بودی است دیوان عملند
منسوب اولی دوستی که هر یک اتفاق دوستی کسی گفت بر یک بود و شد
ایتدی فلان را دیدند که ندیدی فلانی یعنی دیوان عملی ایدن دوستی
چونانسان اولدیکه کورمک گفت من او را نمی خواهم که بنیم بود دوست
ایتدی بن استم که انی کورم فضا را از کسان او را می خواهم اتفاق اول
دوستی ای ملندن برسی حاضر ایدی گفت اولد که اولد و ستایتیک
چه خطا کردی است که از دیدن او ملوید اول دوست نه خطا ایلمشد که
انی کورمک ملول سن یعنی کورمک استم من گفت خطای نیست بودی
اول دوستی دی سنا ایدی اصلا بر خطا یوقد یعنی اندک خطا صا در
اولمشد اما دوست دیوانی را اما دیوان منسوب اولی دوستی وقتی
توان دید که مغول باشد شغل وقت کورمک ممکنه که مغول اول
وقل راحت خویشی در ریج او نمی یاید و انک ریخته بالک کند و احتم
کرکز یعنی اولد که کثرت اشتغال متصل ریج و المله در اول وقت که
فلانی اولی با که راحت و ذوقی که ملاقاتن حاصل اولد اما که
ریج در اشتغال در قطعه در بزرگ و دامن و کیر و عمل اولوقده یعنی

منصفه

منصفه

طوبه

منصفه و عمل از آشنایان و اغنی دارند اشتغال در فارغ لوقطرت کثرت
اشتغال اولد قلندن دولت فانی مغول اولد و غیره مانند که
و مغول لیکن عاجل و مغول لوق کونده در دل پیش و دستان آرند
کوکله دینی دوستی کتور برین معقول اولد بود که بونک کی
که لر ایلد دوستی حکایت ابوهریزه رفی الله عنه ابوهریزه حقی
الله تعالی اندک ماضی اولسون ابوهریزه کنشی در اسم شریفی عبدالوحدید
هر روز بخیمت مصطفی صلی الله علیه و سلم ایتدی هر کون حبیب اگر مک
حضور رفیند کور ایدی گفت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم ایتدی
یا اباهریزه در پی غیبانی کور اشرفی زیارت ایلد تزدی حبابن زیاد
اولد که محبت یوننده یعنی هر روز میا تا محبت زیادت کرد یعنی هر کون
کلمه تا محبت زیاد اولد مصافح دی لی بر صاحب دلد گفتند ایتدی برین
خوبی که افتابست و خوبلی ایلد که افتابدر شیند ایم شتمش که کسی
اورد و است کثرت است که بر که انی دوست طوتمشدر یعنی طوتمشدر
و عشق آورد عشق کتور مشدر یعنی بر که که عاشق اولمشد گفت اول صاحب
دل ایتدی از برای آنکه اول سبید که هر روز می توان دید هر کون افتاب کی کور

منصفه

ممکنه

در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است

مگر در **زینستان** مگر قیاس و مکی و کلدی که **محبوبت** و **محبوب** که مستاند
افتاب مستعد را اما اول کون اول وقت مرغوب و مقبول **قطعه** بدیدار
و در شک عیب نیست ظلمک دیدارینی زیاده که عیب و کلدی و لیلی
نه چند آنکه گویند پس اما اول قدر و کلدی و دیدار آنکه خوشی و رامت
کنی اگر کند و که ملامت اید و کثرت مشاهد و مضامین اید ملامت نیاید
شاید ز کس ایلید که در ملامت اشتک گویند زیرا حقیقتی در
سینه ملامت اید که **بیت** خوشا کسی که مدام از بی نظر و روی بهر کس
که نخواهد بی **خبر و روی حکایت** یکی از بزرگان اول و در برسی باقی
که شکم پیچید گرفت مخالف یل که قریب طوطی یعنی زیاد **هجوم**
ایدوب جعفر قصد ایلدی و طاقت ضبط آن نداشت و بی اول و اول
باوی ضبط آنکه طاقت طوطی یعنی ضبطه قادر ایلدی بی اختیار از وی
صاف رخ اختیار سر اول و در ریج صاف و ایلدی گفت اول و اول
اند اولند ایلدی ای **عستان** ای دوست و اول که **کریم** اختیار بی
آنکه ایللم نیم اند اختیارم بوقه ایلدی و بزه و بر من می پند و اند او که
نیم اند مد بر کنه یاز فرمود راحتی بمن رسید و اند با که بر راحت ایشیک

در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است

در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است

حالی که

حال بود که کسی اندازد بر شادی شما نیز بگرم معتقد که **سختی** کرم
ایله معتقد طوطی که بوضوح و بی اختیار واقع او باشند **بیت** شکم و ندان با
ای **خود من** ای عاقل شکم باد که ندانید ندانید هیچ عاقل با که **بیت**
هیچ عاقل با دی بند طوطی بلکه رها و خلاص ایلدی چو بای اند شکم پیچید
فوق هر چو شکم یل صاف و سکا زیاده اضطراب و بر اشغاد قوی و بر
کشتی که باد اند شکم باریت بری و زیر ایل کو کل و زه بر یو که یعنی
زیاد و مولد ایلید المان خلاص اولی و **بیت** حریف خوش روی ناز
کاز موافق اولین اینه یعنی حریف چو خواهد شد و دشت پیشش مد چو
کتم استر آنکه **طوطی حکایت** از صحبت یاران و شکم شامه اولان
و قسطنطینک مصاحبتند با که ملاقی بدید آمد بود بر ملائت ظاهر
کلمش ایلدی یعنی اندر با که بی ضرر واقع اولش ایلدی **سختی** بیابان و
نماد اول سبید قدس شریف بیابانند باش قوم یعنی شام شریفی ترک ایلدی
اول همه کتدم و با حیوانات آن **کریم** و انشا که ترک ایدوب انرا ایلدی
طوطی تا وقتی تا شول و قسند که **اسیر** قید و رنگ شکم و رنگ قیدند
اسیر اولدم یعنی رنگ بنی اسیر ایلدی و در خندق طوطی و طوطی خندق

در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است
که در این کتاب از کتب معتبره است

بآیه و کائنات بکار خدایند **همود** را ایلد بنی بالجمله یعنی بالحق اینند طوئیل
 یعنی ارغای لغه فوشدیلر تا ایلی از رُق ساء طلب اولدو نماند و کن اند کافر الله
 اسیار و لوب بالحق طاشدم که طلب رئیس لوندن بوی که سابقه معرفتی
 میان ما بود که انک ایلد بزم او تا فرقه قدیددن بواسطه طوایدی گذر کرد
 بن اولدو غم ده او غدا یی و قرآن شناخت و بنی اند کور و ب آملدی و گفت
 ای فلان و اول که با که ایتدی ای فدان یعنی ای سعدی ایی چه حای
 لست بونه هالته یوند ییلسن و چکوند می گذار می و نیجه کچورسن گفتیم
 جواب و یرو ب ایتدم **قطعه** همی کریختیم از مردمان بکوه بدشت فرایند
 ایلد طاع و محراب که از خدای بنویم بدیکری برداشت زیرا حق تعالی
 حضرتدا غیری ایلد با که مقارنت و حظ اولدو غی ایلدن ایملی ترک
 کوه و شته قچا یدم بعضی که بومرأک معنائی که خدادن غیری
 بومد ایلد با که مقارنت اولمید ییو تعیین و تصریح انشد بو تفرجه
 صیفه نفی لکنه قیاس کنی که چه حالت بوؤ در بنی ساعت قیاس ایلد که
 بوساعتد بو قدر رحمت و حال نبی اولدو وند قدرالم ابرشود که در
 طویلده نافرین تم بیاید ساخت که با که نافرین یعنی کافر طویلده کنجک

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

کوک یعنی اندایلد مصاحبت واختلاط ایلمک لازم که ایلید شمدی بنم هالیمچ
 ایدو کو بلد کی حضرت شیخ بوسغولوی اول شیخ دیویش پای دند زنجیر
 پیشی دستان دوشتر قسند آیق تخمیر اولی بیکه بابیکانکا کاندربو
 شان یک که یادلر ایلد بو شانده اولقدن واند ذوق و شوق اعلد ن
 برهالت من رحمت آورده اول شیخ چونکه بنی اول بلدان کوردی بنم
 هالده رحم کتوردی یعنی فرحم ایلوب و بدی یینار و اوز دیندار ایلد اذ
 قید فرنگم خلاص کرک فرنگک قیدند بنی خلاص ایلدی و باقوی بک
 برقی و بنی کندوسی ایلد حلب شراره الدی دختری داشت اول رئیس
 بروختر طوثریدی یعنی برقری و اریدی بعقد نکاح من داورده
 اول دختری بنم بکا حم عقده کتوردی یعنی بکا نکاح بکابین
 صدی یینار بیوز دینار کابین ایلد چوون مدتی برآمد جو نکه بو حال اوزده
 بوزیران کلدی یعنی کیدی دختربدخوی و سیتیه دوی بود اول دخترا
 نامعقول خولر و عناد ایدجی ایدی زبان درازی کرکن گرفت زبان
 درازلق ایلمک طوثریدی و عیشی و استغف و داشتن اغازید و بنم عیشی منفق
 ایلدی و مکتد طوثرید اغاز ایلدی چنانکه کفته اند انجلیین که ایتمشدر

[illegible]

نوندک سینه زانک کسریه
 بوندک غنچه ایاچه مشنر کدر
 صلا کدر سحر دوع و تحنیر و ایاچه
 سترای ویدی نیکو میا فرعونیت ایوارک سرانیده هم کبری عالمیت

وخرج اوهم ب عالمه انك عفر خي زينهار از من يك زينهار زنهارين
 يولاشند زينهار و قنار بنا عذاب النار اي بنم رتجز بزي حفظايله نار عذا
 بنده كوياقين بدكديرا عودتدر زياد الم ويد باري زبان نعت دراز
 كرمه يحيي گفت بركم نعت دلي دراز ايش اولموفي حاله ابدرايد توان
 نيتي كد بدين سن اول دكلمين كه بنم بابام نزل از قيد خنك ببار خديجا سني
 و نك قيد نندن كير صاوتن المدي يعني خلاص ايكيد كتم بلي حفظ شيخ ايد
 اول رخترو جواب و يرو ب ايتدم بلي بدي و نيارم از قيد و نك خديج اوت
 دنيار و نك الند صاوتن المدي و بدي و نيار و يوز ب يار ايلد غراي نص
 من جلده بدست نقي كرفزار كرمه سنك الكد كرفزار ايكيد سنك الكد خلاص
 اولق اندن المصبلد ^{شوي} شنيدم كو شنيدني را زينهار استدم كه بر اول
 رهانيد از دهاين و دست كو كو بر قودك اغنند و النند قودوي نيكه كچه سيم
 كاري بر خلقش بباليد قودي اعشام و قتي انك بوغازي او زو نجا او
 بو غلدي روان كو شنند از قوي بناليد كو شنندك جان اندن ايكه
 ولسان مال ايله ديدني كه از چنگال كرمه كد ر بويدي كدني قود دك بچي مند

عالمی لفظہ
روان جان معنی
زینہ روانہ روح
مستقیمہ و جلال
جودانہ سحر

در کم خند و بوی که بینی قوسه دل پیچند
 قایدک

قصه در حصه لوده
قصه در حصه خواجه
قصه در حصه خواجه
قصه در حصه خواجه

جودیدم عاقبت گزگم توجویدی چونکه نظر ایلم کوردم عاقبت قوردم سن
 اولدک **حکایت** یکی از پادشاهان پادشاهان بری عابدی را پرسید
 بر عابد سوال اتدی بویده کما و قات غریب چون می گذشت که سنگ غریب
 وقتک بی کج و نید صرف ایدر گفت عابد پادشاه ایتمی بمشرب در منما
 جات کوکلی کیم حق تعالی حضرتنا جاتده و تحریک عابدات و سحر و قتی حاجت
 دعاسند یعنی حصول حاجات ایچون دعالر اتمکده و بعد دوز در بند اخراجات
 و دوکلی کون لوازم قیدنده که نفسم و عیالم ایچون کرکدر تمکدر مضمون اشارت
 عابد معلوم گشت پادشاه عابدک شارتک مضمونی و اول سعیدن مقصود
 نه ایدو که معلوم و ظاهرا ولدی فرمودی پادشاه بیوردی تا وجه کفایت او
 که آنک وجه کفایتی یعنی آنک لوازمی کفایت اید جک قدر خجالتی معین را
 خنیه دن معینی لودر یعنی ویر و تا بار عیال از دیکل بر خنیه نا اهل پیشک
 بو که یعنی مرهاتی و لوازمی قیدی آنک کو کلند قالده کیده تاکه جمیع اوقات
 طاعت صرف اید **ای کرمقار پایی بند عیال** ای عیال پایی بندیند
 کرمقار اولش که **ی کن آزای** که **بند عیال** کسیر ازادک خیالنی بغله یعنی
 شمد نیکر و خضوع و سرفردن ایلم غم فرزند نال و جاده و قوت زیر افرند

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

[Faint handwritten notes]

[illegible]

بیت که غرض از عالم ملکوت است
یعنی عالم قدس است

و نان و جامه و قوت غنی از آن است از آنکه در ملکوت عالم ملکوت اولی سیر
و شاهد و نیکو و طوطی و کتور یعنی مناب قدس و هوای شکامان و او
همه در اتفاق بسیارم حضرت شیخ ایدر و کای کون اتفاق دوزیم یعنی
جهد و اقدام ایدوب خاطر منقاد ایدم که بشب با خدای برانم که کجی
حق تعالی حضرت ایلد محالطت ایدم یعنی مناجات و طاعت ایدم و خلقت
مجتبی بلیدن انزاله ایلیم شب جو عقد غازی بینم اما کجی چونکه عقد فی
بعلیم یعنی تکبیر ایدوب نماز شروع ایلیم چه خودی با مدافرت ندیم اول طه
گاد و نه کلود که عجب صباح فرزندم نه بر یعنی قوت نه و جهل حاصل ایدم
حکایت یکی از متعبدان شام شام شریف عابدان در بی خبر پیشه بر میشد
شاه عبادت کردی بنی یل عبادت ایلد و در یک دختان خوری
و طعام دیند اغاج و پراغنی یدی پادشاه آن طرف اول طرفک پادشاهی
بحکم زیارت بنوی یک عودت زیارت کلی ایلد اول عابدک قند کندی
و گفت پادشاه عابد ایددی اگر مصلحت بینی اگر معقول کور ایدیک
که شرا از برای مقامی سازیم شری سندن او قوری بو مقام دوزیم
که فراغ عبادت ازین بد میشد که عبادتک حضور بوذن یک میشد

خداوند عالم ملکوت است
یعنی عالم قدس است
و نان و جامه و قوت غنی از آن است
از آنکه در ملکوت عالم ملکوت اولی سیر

عبد
پادشاه
عابد
ایددی

اولد

نفس جمیع
از کارها

و یدیکان هم و غیره کسری خیر بركات انفس شما مستفید شوند سیرک نفس کف
بو کندی ایلد یعنی ببارک نفس یکوز ایلد مستفید اولد و با اعمال صالح شما افتد
کنند و سیرک صالح و مقبول عمل یکوز اقتدا ایلد و نا خدای سخن قبول
نکند و اهد بوسوی قبول ایلدی ارکان دولت گفتند ارکان دولت
و اهد ایددی پارس خاطر ملک را پادشاهک خاطر فی رعایت ایدک ایچ
مصلحت است که چند روزی بشهر کرای معقول اولد که برفاج کون
شهر کلدس اگر صفای وقت غریب آن اگر غریب که صفای وقت است
اغیار کدو عی بزیر اغیار که صحبتدن بر کدو عی قبول ایلد یعنی اضطراب
و کم ایرشا اختیار باقیست اغیار باقیست و اید غرض کوزیند اولد
مقام کوز کید سر آوردی اند حکایتک کوز شلار که عابد بشهر کد آمد
که عابد شهر کلدی بستان ساری فامین ملک را پادشاهک خاص
بستان سارینی از برای و بشیر اختد اول عابد ن او قری حاضر و نصی
ایددی مقام و لکشاف اول بستان ساری کو کل ایچی و مرتب
بو مقام ایدی و روان اسای و جان کلدن جی و حیات ایدر
مکان عالی ایدی مشهور کل شش جو عارضه و بان اول بستان ساری

نفس جمیع
از کارها
نفس جمیع
از کارها
نفس جمیع
از کارها

اول بستان سراك قوفي كلو برك عارفي كي رنگين و لطيف ايدى سنبش
 چي نرف خويان انك سنبلي لطافت ورايد و خوبلك نرفي كي ايدى
 چنان از خبيب بدي عجز خليس بدي عجزك خوفند شير خوردي
 طفل دايه صغور دايه قوجانده اولن سوت اتمش طفل كي ايدى يعني
 صغور انك كل و سنبلي بدي عجزك خوف شدتدن تمام اچلمش ايدى ايتا
 اچلس حضرت شيخ و صفاتدو كي كي اولويدي بوكد اعتبار مال دير لر
شعوبه و افانين عليها جلتا بودا قلا فنده انار شكوفه غلقت
 بانج ااحفر تاكو يا شيل اغاجد آتش اصلي كد همان اكد بزر ايدى
 ملك در حال پادشاه زاهد كلدو كي كي خويش كيتي خويش روي پيش
 و شاد بر خويش و جاريد بكد اول زاهدك قيتن كوندري راي
 ادين مند پائ عابد فردي بو عابد الداعي مند پاردن ملايك صورت
 و طاقس زيبي ملايك صورتلو و طاقس همان زينتو بركيز ايدى
 يعني زياره خوب ايدى و معنا لباس كيش ايدى كد بعد از ديدنش صورت
 نبشند كد اني كوري كد هر كد صورت بخلن يعني ممكن و متصور كلد
 و خوي يار سايمان ايتكي صالحك و جودند صبر ايلك يعني صالحك

انك در آتش
 سحر و جادو
 ايتا
 دكله
 سحر

و در آتش
 سحر و جادو
 ايتا
 دكله
 سحر

چي

يا ز تير

چشمي اول كنيز كد سري انك ايله مافات طلب ايدلوي صبر و آلدي قالن
 ايدى چنان در عيش اخلين يعني جاريد كوندري كي كي عقي غلام
 بديع جمال و لطيف الاعيدال جالي بديع و عجيب و قاتلي لطيف و قاتل
 بر غلام فرستاد پادشاه انك رعایتند هر كن قصور قلمسون اچون انك قند
 كوندري عنه هلاک الناس هولا عطش ناس هلاك اوليد و هلاک اوليد
 اطافند عطش يونند يعني انك عطش اند شدند مامل اولان آشور جا رتدن
 خلق هلاك اوليد و هو ساق يري و لا ايسه مال بوكد اول غلام بر ساقيد كد
 صونه آني كوسترد اما صوار مزيد از ديدنش نكتي ستر كند آني كوكلا
 سيلوله و قناعت كلز ايدى اول محبوب غلام بو عتبه خوب ايدى
 چنان كن فرات مستقيم استقامت مبتلا اولش كد فرات ايرفتن
 قاندغي كي عابد لقمه لذت خورن كرفت عابد لذت لقمه و نفيس
 طعام يكد شروع ايلك و كسوت لطيف پوشيدن كرفت و لطيف و فاخر
 جامه كيمك شروع ايلك و از فواكه مشغوم خلافت و تمتع يافت و تازه ميو
 لردن و خوش بويدن خلافت و تمتع بولند باشلدی يعني تازه ميو لو
 يكد و لطيف ايجر لو قولند شروع ايلك و در جمال كيتي نظر كردن كرفت

فهم دوم

جائز از حلاوت و تمتع
 فواكه مشغوم و تمتع
 طيبه معروف اول اجازت
 ايتي پله هر روزه

۳۳

اِيتَانِ

ایک شیبہ دیر کی طرف

انک باشی افندره طویش بزرگ سلامت حالش شادمانی کردی پادشاه اولیابدک
 سلامت هاله افندره شایمانی آیدک وزیر هر دمی سخن گفتند هر بایدن سوا
 سولید الکلام بحی الکلام طیبی ایلد پادشاه عابد ایلد اول جلد سوز سولید
 نامک باجم سخن گفت تا که پادشاه سوز اخذ ایتدی من این دفعه طایفه
 کج حسان دعوت میدارم بن بولیک طایفه دعوت نمودم علما و زهاد کمال
 ایکه طایفه تک بی عالم و دینی زاهد و دیر می فیلسوفی جهان دید
 بر جهان دیده عاقل و دیر می خافری و اول جلد حاضر ایدی گفت پادشاه
 ایتدی ای ملک ای پادشاه شرطی دینی را نشاید آنست که با هر دمی طایفه
 کنی و دستلغک شرطی و ایقی اولند که هر ایکه طایفه به ایکه ایکه علما را در
 بد عالمه التون و دیر تاییگان سخن تا که غیر ایلد اول عایتی کوه و
 اوقید و علم و فضل تحصیل اید و در هر دمی را چیری مدیه تا زاهدانند
 و زاهدان بودند و دیرمد تا زاهد قاله لربیت نه زاهدانیتم بایند
 دینا زاهدانند و دیرمد و دینار کردی بپند زاهدی بکند بدست
 چونکه اول زاهد دیرمد و دینار الی بر غیر زاهد الی کتدانی ترک ایلد
 زیرا اول زاهد کلد قطره اثر که سیرت خوش و سیرت با خدای

اول کنگ که فوش و لطیف سرتی و سیرت و ازل الله ایلد بی نا تا وقف لقمه
 کت یغره زاهدست و قفا تمکن و دکنکن لقمه سزا و لزا هدر بوند
 احتیاجی یوقده انگشت خوب دی بنا کوشی و لغزین خوب و ویک بیخی
 و محبوبک قوافی تو بی کوشا و خاتم فیروزه شاه دست کوشا و سزا
 و فیروزه خاتم محبوبدی کوشا و ایلد و فیروزه قاشلو خاتم ایلد
 سایر نریت ایلد اول محبوبی تر پی ایلک لانم و حاجت دکلر **قطعه**
 کت ویش نیک سیرت و غرضه رای و ایو سیرت و مبارک و معقول ایلو
 و ویش تان ریاط لقمه کت یغره کوشا و رباط ایلد و دکنک لقمه سی
 اولسون زیر اکده احتیاج یوقده و من یقوت کل علی الله فحسبنا
 توین خوب صورت و پاکیزه رخ و خوب صورت و پاکیزه یغره خاقان
 نقش و نگار و خاتم فیروزه کوشا و نقش و نگار و خاتم فیروزه نریت
 و نک و بوی دی اولسون که اصلا احتیاج یوقده **تکوا هیت**
 و یکم بایک ساد امکد بنم قوت لایوت متدای نندیه قدرم وارده
 و اند غیری بکا کر کن کرک اولد یعنی اولن نند ایلد قناعت ائیم
 کوشا نند شاهدم شاید بو حال ایلد اگر بکه زاهد و قید لر یعنی زاهد

اول مکملہ نیک کہ حق شناس و الحقیق
میں حق و اولیاء الہیہ و مہربانی و اولیاء

عنه ايده حقيقى اولنه قولا
توسعه ييك لازم اولور
برسه افاخر ايلمه سلا

بیرضاها معتمد سوزنده

خانہ

اوله اوله
دوس دوس
اوله اوله
دوس دوس

امروز نهی صبیغه را به
شاید بر سر کوزه
در پیچ خطی به تمام

و اما محاسبه م اینست ای که میگوید

و این است که در هر یک از اینها

من یقیناً

سکه
چند
نقد
و از
کرم
و از
نقد
و از
نقد

زاهد کلدی دید لایق قدر زیاده قناعت بود **مطابق این سخن بود سوره**
موافق به حکایت بود ذکر او بخت حکایت پادشاهی را می بیند آمد به پادشاه
او کسر بر تمام کلدی گفت اول پادشاه ایتدی اگر این حالت انجام اگر بویاک
عاقبتی بر آید من باشد نیم را هم اندوه اولم چندین دهم زاهدان را
بدنم زاهدان بود در هم و یوم چون نذر ایتدی چون حاجتش بر آمد چونک
پادشاه ک حاجتی حاصل اولدی و قای نذر و وجب شرط لازم آمد پادشاه
نذر فی وفا ایلمک شرط بسی ایلم لازم کلدی لاجم اول سبیدن یکی از
بنکای خاص را خاص بند کردند برید کشته دهم که بر یکس آنچه ویردی
تا زاهدان تفقه کنند تا که بقیه و اولی زاهدان تفقه ایلم یعنی اولاند
گویند ایلم ان غلام عاقل و هو شیخ بود اول غلام عاقل و خند ایلم
همیشه و از آنجا که می شنیدند باز آمد و افشام وقتی
کیر پادشاه کلدی و در چهار بنو داد و پادشاه تفقه اولم
بود و پیری و پیش ملک بنی های گفت دخی پادشاه یک او کس و کوی
و ایتدی چند ایلم زاهدان را طلب کردم نیافتم اول قدر که زاهدان را
طلب ایلم بولدم گفت پادشاه ایتدی این چه حکایت است سوره
بونه حکایت هم انجام من

انچه من داتم شهر اولاند انی که بن بیلورم دین شهر بود چهره
صد زاهدان بود و یوز زاهد سبب نه در کس از دلی کور می سن
گفت اول غلام ایتدی ای خلوند چهره ای جبرانک پادشاهی آنکه
زاهدست دتم نمی ستاند او که زاهد دتم اند و آنکه می ستاند زاهد
نیت و او که العز زاهد کلدی ز خود زاهدان تعیین اند کوه کلدی
پادشاه کلدی و نذرمان را گفت و مصاحبه دین ایتدی چند آنکه اول آنکه
و از حق این طایفه خدا بوستان بنم بودا پرستل یعنی هابدل و زاهدان
طایفه سکه حقه ادا دت هست و از محبت و اولدم و از این شوخ
دید را عدا وشت و انکار بوگتا خا آنکه حقه عدالت و انکاری
و از دلیکن حق بجانب اوست لیکن حق اول غلام جا نیند دیت
زاهدک دتم گرفت و دینار زاهد که دیم و دینار طویدی یعنی آنکه
زاهد ترازی یکی بدست از اندن زاهدک بر زاهدان که بود حکایت
یکی از علماء را شیخ علم و روح بولن عالم دد بریند پوسیدن و آل
ایلم بولید دیو که چه کوی دینان و وقف که وقف انکه حقه ند دین سن
ملا مید ریو خسر حایتد گفت اول عالم ایتدی اگر از چه حقیقت خاطر

是

هیچ شکله که یعنی واعظ که در عالم که بود و کلام و تعلیق اید جی لطیف سوز
 بودند درین اثری که بنده انرا ایمن بقله اندک اول سبب اید که ایشان را
 غیبتیم کردی موافق گفتار اندک بر علمانی سوزانند موافق که در هم قول
 تعالی اَنَامُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنُوءُنَ اَنْفُسُکُمْ اِیْ حُبِّ نَاسٍ اِلَیْکُمْ اَیْدِیْ
 و کنند و فسد که یعنی و موش اید **ز مشهور** ترک دنیا بزم آموزند دنیا
 ز کنی خلقه او کرد که لرغنی سیم و در جمع انگوز دیو خلقه او کرد که لرغنی
 سیم و در ری جمع انگوز دیو خلقه و غیبت اید لرغنی خویش سیم و غیبت
 اندوزند اما کنند و سیم و در و محصول و ترافد و اسباب و اسلک جمع اید لرغنی
 حق تعالی حضرتند عز اسمه خوف انزل عالمی را که گفت باشند و بی بو عا
 که انجو سوزی اولد علی اولید هر چه گوید نگه ای اندک کس اولد عالم همه سوز که
 سوزید و هر نه نصیحت که ایلید کسب نایش ایلد **بیت** عالم آنست و کجاست بداند
 بلکه حقیقت عالم اولد که در که نامشروع و فوق الیم نه گوید بخلق و خود کنند
 عالم دخل اولد که خلقه دی یعنی نصیحت اید لیکن کند و سی انی اثر **بیت**
 عالم که کارایی و حق پروری کند عالم که و آئی سوز چیک و تن بلی چیک
 اید یعنی نفسه تابع اولوب ناز و تنوع می اید او خویش است که هر چه

[illegible]

سیم و ذری جمع اتکون هو خلقه و عظم نصیحت ایدلر خویشش سیم غلبه جبهه سینه سینه شش
 اندوزند اما کنده لوسیم و ذری و حصول قراقر و اسباب واسلک جمع ایدلر
 هو تعالی حضرتند عز اسمیه خوف اثر عالمی را یک گفت باشد و بی و عا
 که انجو سوزی اولد عی اولیب هر چه گوید نگیرد آنکس اول عالم هدیه سوز که
 سویلید و حق نصیحت که ایلید کسیه تا شین این بیت عالم آنکس گوید بداند
 بلکه حقیقتک عالم اول که در که نامشروع و فتی ایلر نه گوید تجلی و غوی کنند
 عالم کل اول که که خلفه یر یعنی نصیحت ایدر لیکن کنده سی انی این بیت
 عالم که کاوانی و تن بر و ری کند عالم که و آئی سوز یک و تن بلیی جلیک
 ایل یعنی نفسنه تابع اولوب ناز و تنوع سوز ایدر او خویشش گشت کمر هری

اول گفتی ضالدمید صبر که ای پند گفت با اسی نصیحت طریقی ایلد اگر ایستد
ای پستای اوغل تجوی این خیال باطل محض ابو باطل و ناسقول خیال ایلد نشاید
لایق دکلدر دوی از نیت ناصحان بر تافتی ناصحی که تبتیدن یوز جور
مک و علما را بضالت مشوب گردن و عالمی ضال الله نبت ایلک
واندک مقصد ناشایسته کلمات اتمک و در طلب عالم معصوم و صالح عالم
طلبند از فواید علم مخفی مانندن علم فایده لرندن محرم قلمی **مثل**
همچو نابینایی که شبی شود کور کبی بکجه در و حل افتاده بود و میگفت
باتقد و دشمن ایدی و ایدر ایدی ای مسلمانان ای مسلمانان چراغ فراره
من و اینهم یولده یقین بر چراغ طو کور دی فاجر بشنید و گفت
بر فاجر عود اول کور ک سوزنی اشتدی و ایتدی تو کد چراغ نبینی
سنگد چراغ کور من بچراغ چه بینی چراغ ایلد ند کور من **همچو**
همچو بنی بویچ فلیس و غط چون کلبه بزار است و غط حلبی چون بزار
لرو بزار کاندی کانه کسیدر آنجا تا بقیدی ندی بضاعتی نبتانی اند یعنی بزار
و کاندی مای مکد بر نقد و میرسد بر قاش آن **و اینچا تا ارادی نیاری**
سعادتی نبی و بوند یعنی علما جلنده مای مکد بر اراعت و محبت کوهی

بر سعادت التمس **قطره** گفت عالم بگویش چنان بشود عالمک سوزنی جان
 قولی ایلدا استماع ایلد ورنه نماند بگفتنش کردار اگر اول عالمک سوزنی بکنز
 یعنی کندونیک علیوق ایرو **باطلست** آنچه مدعی گوید باطل و ناسقوله
 اول سوزنیک دشمن و مدعی دی اول سوزن هراع تانیدر خفته را خفت
 سنی کند بیدار ایشی اویش چنان بیدار ایدر می باید بد بشیر اندکوش
 لیکن وی وقابل وجود کر کرد که قولغند طوشت یعنی نصحت پذیر اولوب
 تمام ارادت کتور ورنه نیست بُد بر دیوار اگر چه نصحت دیوار افور
 یانیش ایدر **حکایت منظوم** صاحب دلی عذره آمند خانقاه بر صاحب
 خانقاهلن یعنی خانقاه کالیوب مدرسه کللی بشکست عرشد صحت اهل
 طریق اول صاحب دلی اهل طریق صحتی عرمدنی صیدی یعنی صوفی و تک
 ایدوب علامه سنی اختیار ایلدی کفتم میان عالم و عابد چه فرق بود خفت
 شیخ ایدر بن اول صاحب دلی ایتیم عالم ایلد عابد کاه تاشک نه فوق و ایدر
 تا اختیار کردی آزان این فیتی که اول اولو کدن و لغت ایدوب بویکوی اختیار
 ایلدک گفت ان کلیم خویش بر دنی بی بر دنی موج اول صاحب دلی ایلدی اول
 صوفی اچ کندو کلمنی موجدن طشت ایلد یعنی طاش ایلد و این جمله

ایمان
مندی بزرگوار
عالم چندی
نیکو عالمی
و جانی بزرگوار
حکیم ستی برادر اوله
و کورن فاعلی مقور
مهر آفرین اوله
حکیم ستی غمزه نامه
قصیده سنده رنیت
زیراد ایلمش که خجرت
شیخ اکر ایلمد که صحرای
ناخسید سست
عالمت خفته است
و لو خفته به خفته
که کند مدار به علم
شیخه تر آرد و اوته

فیه جند بی کند که بکشد غریق را اما بوی معنی عالم چهره و سواد که معاصی
 در پاسته غرق اولی طوطی و اندن خلاصی ایلید یعنی مست هوا و هوای اولی
 اهل فطالتی راه مستقیم و اصل ایلید **حکایت** یکی بر سر راهی مست خفته بود
 بود بر یول باشی بوزر مست یا نشی ایدی **قید** تمام اخیار از دست دانی
 و اختیار بولاری الدن و پرش ایدی یعنی مست و پرش اولوب و شش ایدی
 عایدی بر سر راهی گذر کرد بر عابد اول مست کنک باشی اوزر کنای ایدی
 یعنی اولین اوزر و در حالت مستقیم او نظر کرد و آنک قبیح حالند نظر ایلید
 جوان **شعر** بگوید گفت اول مست جوان باشی یوقاری قلدری و غایب ایلید
 و از غرق بال غرق کردی حق تعالی حضرتک قولدی و از هر که قی ان اهل غرق
 و کنه حکایت و قریب لر اندر و دل ایلر اهل لغو کریم لر یعنی حلیم لر و پر
 هنر کار لر اولدغی حاله و لوراند ادب ایلد اعراض ایدی اولدغی مالکده
 که اصل اول کنه حکایت مقاربت ایلد نظر ایلد و طعن ایلر بلکه زنجیر
 فاطمه و لوسون یو ادب و حرمت ایلد که بر ای عابد سن نیچون بکه مقاربت
 ایلد نظر ایلر **نظم** افرات ایت آنما کن سائر او حلیمه قی ان بر کنه حکایت
 کوریک که فسق ایلد آنک عیب و خطائی ستر ایدی اول و آنک خطا کند

بخصوص

روز یکشنبه ۲۲
 روز یکشنبه ۲۲

بیخود اولوب غصه ایلد حلیم اول یا من تقبیح لغوی کم لایم کریم ای شوکر که
 نیم لغوم و خطام شکایت و نامعقول کور غریب نیم کریم اولدغی حاله نیم او
 فرید و در لغت **قطب** کتاب ای بر سر راهی از کنه حکایت ای صالح کنه حکایت
 یوزر جود بر شش ایلد که در غی نظر کن بلکه اول کنه حکایت قرحم و لطف ایلد نظر
 ایلد آنی تقبیح ایلد اگر من ناخوار نیم بگریم اگر بر عمل ایلد ناخوار و نامعقول
 ایسم یعنی عمل صالحی اشد یوب فسق و فجور ایدیم تو بوش چون جوانی ان
 گذر کن سن نیم نامعقول لغو نظر ایلد بلکه نیم اوزرید جوانی لر و کریم که
 کنای ایلد **حکایت** طایفه زندان بر یولک اوندلر با حکایت درویشی بذر آمدند
 بود ویشد انکار ایلد طایفه کلید یعنی ظاهر اولدغی سخنان ناسزا
 گفتند و اولد ویشد ناسقول سوزلر سوزیلدی بر کجاندیک و اولر
 درویشی اجتنایلر شکایت پیش بر طریقت بر درویش اولد لردن
 طریقت بزرگ قشد شکایت ایلدی یعنی شخند شکایت ایلد بویلد و بویلد برون
 چنین حالتی رفت که نیم اوزرید و بخیلین بر حالت کندی یعنی واقعه اولدی
 اولر حاله بیانه ایلد گفت شیخ نصیحت طریقی ایلد که ایلدی ای فرزند ای
 اوغل خرقه درویشان درویشلرک خرقه جامه ریاضت رضا قنایند

درویشی اجتنایلر شکایت پیش بر طریقت بر درویش اولد لردن
 طریقت بزرگ قشد شکایت ایلدی یعنی شخند شکایت ایلد بویلد و بویلد برون
 چنین حالتی رفت که نیم اوزرید و بخیلین بر حالت کندی یعنی واقعه اولدی
 اولر حاله بیانه ایلد گفت شیخ نصیحت طریقی ایلد که ایلدی ای فرزند ای
 اوغل خرقه درویشان درویشلرک خرقه جامه ریاضت رضا قنایند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

یعنی یکمکه بوجاهه کید جلد بلای صرائک کر که هر که درین کسوف تحمل بی مرادی
نگذد هر که که بوسوفت واد سزایه تحمل المید مدعیت اولمکه گذارد
دویش دکلر و خرقه بر روی حرامست و فرقه انگلوزدند حرامست
کد یای فراوان شغرتیه بکنی فراوان و بی پایان و یا طاشایله تیره اولن یعنی
بولان عارف که بر جند تک است صغیر عارف که فلک طعن و جفا سندن
اجند صغیر و عارف یقین صغیر و خی کد ایاه لشد قطره کرگزندت رسد
تحمل کن اگر خلقدن سکا ضرر و الم اربش تحمل و بهر لید که بقف از کناه بال شوی
دیر خلقدن ایر خن خطای عنوانک اید کناهدن بال و کورن ای برادر
جو عاقبت خاکست ای برادر نشیج و جودانسان چونکه عاقبت خاک
اولمکه خاک شوی این از ایند خاک شوی خاک اول اندن اولمکه خاک اولمکه
سوف قبل از توفیق **حکایت منقول** این حکایت بشود که کد بقدرت بوحکایتی
ایش که بقدرت رایت و برادر اخلاق افتاد **سخنی** اید قیو برد سز خا لغت
وغوغا و شدی یعنی واقع اولمکه رایت از کد راه و رنج و کاب **سخنی** بول
توزند و کاب زحمتمندن که سوز چکشد گفت بآید از طریق عتاب برید
عتاب بولندن ایندی من بقدرت خواجده تاشانیم بوی س ایکمکه بیل بر افکد

شکر
ضرر
مفاسد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

تک بند لویعز بومرغ ثانی ممرع اولی سبتی و مفسر بند و بارگاه سلطان
بارگاهنک بند سیوز یعنی بارگاه بد خدمت اید و ز من خدمت دی نیسا
سوزم بی خدمتدن بر دم دکلر کاه و بیگاه کد سغیرم و قتل و قش
سوز اولمکه توند رنج و مشقت نه حصار سوا اید نه حصار جنگی کورن سوز
دایم سوز نه بیابان و کد عیار نه بیابان و ند قیر غده و غبار مناشدن
یعنی بولدی کورن سوز قدیم من بسعی پیشرفت پس بچون سنگ رنگ بند
زیاد کد توفیر بندکان نه دوی سخی برید ایدی سوز آید لوی بند
لوی محبوب قشند سوز با کنیز آید یا سمن بوی یا سمن رایج لوی جادید لرایکدن
من فیکر بدست شاکر کد انما بن خدمت کار الله خوار و حقیرم و شمش اصلا
رعایت و غنم بوقدرت بسفر بای بند و سرگردان سوز آت افزد و یا غنم بقلو
وسرگردان گفت من سر بر آستان دارم برن سنجقدن چونکه بوسوز ری
اشندی کد جواب و دیوب ایدی بنم بوقدرت و حضور مد سبیل و کد
بن باشمی آستان افزد طوعم و خاک کی تواضع ایدم نه جوق سر بر آستانم
دارم سخلین کبر اید باشمی آستان افزد طوعم من تواضع رفعت الله و من
تکبر و رفعت الله هر که گردن سیرودن آواز هر یکمکه بی فایده عبت یز

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بوی بوجله یعنی کبر ایله خویشی را بگردن اندازد اولکس کندوسی بونی
 اوزده اثار یعنی کندوسی هلاک ایلر **حکایت** یکی از صاحب دلال صاحب
 دلالد بوی نفر از نمایراید بوزورد باز و کوردی یعنی بوزور
 بازی کوردی که بهم بلانده بحضور و منقبض اولمش و کز چشم رفت و
 کتمش یعنی غضب کاش و کف جرحان آوردن و اغرا اوزره کف کفرش یعنی
 ذیله اضطرار بندن اغری کوپولمش گفت اول صاحب دلالده اولنلردن
 بومینا بیدی این راجه مالکست بوزور باز نه حالت اولمش که بویل
 التمشد کیسه گفت بوک اول صاحب دله ایله فلان اولدی شنام و او
 است فلان که اول زور باز و دشنام ویرمشد گفت اول صاحب دلال
 این فرمایند بوالجی اصلو هزار من شک بر می دارم بیک بتمن اغری طای
 قالود و طاقت بار سخنی نمی آرد و بر خیزد طاقت کتور فرمی
 نه جب حال اولور **قطعه** لاف سزجگی و دعوی وری چه زنی ای الجی
 فکس عاجزی نه ار نه عورت یعنی وری کک و زکک مابینده
 اصلاوق یوقدر گرت از دست بآید و هنی شیرین کن او سنگ
 الکن کلدسه براغری طلو ایلد و بکسنگ رای فی حاصل ایله وری

این کلام را در بعضی نسخ
 از این کتاب درج کرده اند
 و بعضی آن را حذف کرده اند

این کلام را در بعضی نسخ
 از این کتاب درج کرده اند
 و بعضی آن را حذف کرده اند

این کلام را در بعضی نسخ
 از این کتاب درج کرده اند
 و بعضی آن را حذف کرده اند

سر نخه بکدامت و مراد از این
 از الجوه لغز عاجز از کفک از لکرایله
 زلفک بینه زن یوده سر

ان نیست

ان نیست که نشی برنی بوی و کک و وقت اولد کلد که برون
 اوزده برشت اوزده **قطعه** اگر خودی بر دگر پیشانی پیل اگر خودی وقت
 ایلد فیکل الشی رید و خور طومنی قود و پنجکله فیل زبون ایلد
 نه و دست آنکه دروی و دمی نیست عامر فل قشک و دی کلد اولک که
 اندای می کک و وقت یوقدر بوی آدم سیرشت از خاک کی بوی آدم
 خلقتی خاکلد طوت یعنی تاریدن خلوقدر اگر خاکی کباشد آدی نیست
 اگر خاکد منسوب اولمید یعنی خاک کبی ملیم و تحمل اولمید فی الحقیقه
 اولکسادی کلد اگر چه صوفا ایدی مشایید ایسه **حکایت**
 بوزر که راپسیدند از سیرت اخوان صفا براو لوی اخوان صفانک سیردن
 سوال اتیلر یعنی اولیا الله نیجه که لرردی دیدل گفت اول اولو اتیلدی
 کیشد آنک اخوان صفانک ای نی سی اولکس دی که وای خاطر یاران
 کند و دستلنیک خاطر نک وادی بوی صفا لای خوی مقدم دی که کند
 مصاحبتی اوزده مقدم طوت و حکما گفتند و عاتلا ایتمشد برباید
 که کت بند خویشی است بای که کند مصالحتی قیدند و نه برباید
 خویشی است اولک حقیقتنه بای و نه خفیم در زیر کمر لرایلد

سینه که در
 و بعضی نسخ
 در این کتاب درج
 کرده اند

اخوان احک
 جموعه
 فردا شکر
 و کلد

بسم الله الرحمن الرحيم

ایله انک فرقی یوقدر بیت امره اگر شتاب کند مهر تو نیست یولداش اگر
یولدا او سکا موافقت ایلمی سیک یولداشک وکلر ذیل کیه مسند
و لبسته تو نیست شولک سید کوکل بغله و محبت اند که اول سکا کوکل بغله
و تعلق آتش وکلر چون بنوکه فویش را یانت و تقوی چون که فضاک
و یانت و تقوای اولی قطع رحم بر اثر از مودت قریمی اجلین خصیم ایله
مودت قوی دن قرابتی قطع ایلمک یکر کند یاد دایم حضرت شیخ ایلر یان
طوتم یعنی خاطر مدد که مدعی که بر مدعی درین بیت بر تن اعظم
گردد بویشته نیم افرمه اعتراض ایلدی یعنی قبول ایلمی و گفت دخی ایلمی
حق جل و علا جلیل و عیا الله ذکر کتاب مجید قران عظیمه از قطع رحم نهی
گذا است قرابتی قطع ایلمکدن نهی ایلمشد و مودت دخی القوی فرمود
و قرینک محبتند و صول بویشد و ایچدی کفتی مناقضی است و اینکه
سه ایتمک انک مناقضی در کفیم حضرت شیخ ایلر اول اعتراض ایلمدن ایتم
غلط کردی موافق قرانست که نیم بیتک فرمودی قران عظیم الشانک
مفسانه موافق و ان جا هداک علی ان شریک بی لیس لک بعلم
فلا تقطرها نظر ماکو والیدینک جرمات لرسنی بکاشرک قلمشول

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

لنزدک

لنزدک سنکاکا علمک یوقدر سن والیدینک اطاعت ایلمدن زیر ابونک
کبی خصوصه مخلوق اطاعت ایلمک حق تعالی حضرت عن اسمیه به عاصی
اولقدر هنر ایلمد بیت هزار خویش که بیکانه از خدا باشد بیک خصیم که حق
تعالی حضرتند بیکانه یعنی مقبول حق و آشنای این مطلق اولی فدای
یک تن بیکانه کاشا بکشد اول بیک خصیم بر بیکان سید فدا اولسون
که اول بیکانه حق تعالی حضرتنک آشنای اولد حکایت پیر مردی لطیف در
بغداد لطیف و فوش طبع بر سر کس بغدادی و حضرتش را بقتل و غدر
گذا و جفندی بر آشتی به و دردی و دگر سنک فدا چنان بگریه طاش و کلاله
ار جکر اجلین حکم امری لب و حضرت کلامی از وی چکید اول حضرتک لبی که
اندک قان طلای بامدان پذیر چنان دیدش علی الصباح ترک باسی قوی
اجلین کوردی پیش داماد رفت و پس بدش کو کوک قلمه کندی واک
سوال ایلمک بویلد دیو کای فرمایند این چه دنداشت که ای الحی
اصلو بوندیشدر که دختر مک لبی بویلد حکم امر من سن چند خانی
لبش نه انباشت انک لبی نی بر چنیز سن طوفی وکلر یعنی خشیان
و مشن وکلر بمزقت نکتم این گفتار بویلدی بن سکا لطیف ایلمدیم

اگر نماند محتاج اولی در پیشتر در آن حالت که خوانند این و آن مرده اولی حالتند
بو و او اولی که در کوه خوانند از چهره آن پیش از کفن بر چهره اند کفنه
زیاده التمسیر لرزه است و اگر بچگونه و گریه و زاری و خواهی بدر بردن آلا
کفنه چو خشت از مملکت بر سبت خواهی چون که دنیا مملکتی رخت
اسبابی بغلیسه کدایی خوشتر است از یاد شاهی اولی کدالت
پادشاهانند خوشتر که ظاهر در پیش در ویشک ظاهری جانیست
اسکرامه که و موی ستره و صباچی یونمش یعنی طراش اولی زینت
و لباسدن مجری معرثا حقیر و بی قدر و بی اعتبار در و حقیقت آن و اما
انگ یعنی در ویشک حقیقتی که زنده و نفس و قلبی ذکر حق ایلد
و نفسی ریاضت و مجاهدت ایلد و لشکر دل زنده و نفس و دین مضاف
اولی و جانی در اول وقت معنی بویلد اولی در ویشک حقیقتی در
و نفسی آرزوی هوا و هوسدن اولی مشابه سنک در قطعه نه انگ
بر در دعوی نشیند از خلقی در ویش و کلا اولی که دعوی قیوم افزه
اولی که در خلاف کنندش چنگر بر خیزد که خلقدن بر خیزد که اگر کدالت
ایلد و تحمل ایتوب جنک و خصومت قالد و گریه و زاری و غلط است

اگر طاعتند

اگر طاعتند اشغ بری کرم طایفه یوالمند نغارفت که از راه سنگ
بر خیزد عارف و کلبه اولی که حق تعالی بد توکل ایتوب طاعتی و بلند
قالق بلکه عارف اولی که در حق بماند و تعالینک جمیع فضلند رضا
و در عجب خاطرند غم کفر می طریقی در ویشک طریقی ذکر است و شکر
حق تعالی حفظ تنی قلبی و لسان ایلد ذکر ایلد و ویرد و غم نغارفت شکر
ایلمند و خدمت و طاعت و قدرتی اولی در حق تعالی حفظ
یولند مالیه بدل ایلد و حق تعالی حفظ و ویرد و غم نغارفت ایلد
و حق تعالی و توکل و حق تعالی حفظ و ویرد ایلد اولی توکل و کرم
محسب الافعال که محسب الصفات که محسب الذات اولی و
و جمیع خصوصه حق تعالی حضرت توکل و اعتماد ایلد و ویرد و کمال
رجایی قطع ایلد و تسلیم و تحمل و کند و نی جمیع خصوصه حق تعالی حضرت
تسلیم ایلد و ویرد بلا که اید این خود حضور اولی و تحمل ایلد هر که بدین
صفت را توکل و نیست هر که بود که اولی صفات ایلد صفاتند حقیقت
که ویش است حقیقت در ویش اگر کدالت اگر چه اولی صفاتند
در معنی حلال و لان تبارک و لطیف و با کبر اید و اما هر که گوی

اما هرزه گوی و بی غار و خواب است و خواب از آنست که ناسقول
سویلی و بی غار و خواب است و خواب از آنست که ناسقول
درین شهر است که کونای کجی به کتور شهرت قیدند و شهاب روز کند
در خواب غفلت و کجی لری کوندوز ایل غفلت او یخ سدا یعنی صبا
هه و کن یا غدا و یور و خور و هر چه در میان آید و هر چند که او تار
کلمه می بیند که حلالید یا حاسید و بگویند هر چه در زبان آید و ناسقول
سفر کردن و لذت هرزه کلمه سویل زینت است اگر چه در عیاست اول که
نوند اگر عیان در قطع ای در هشت بر هشت از تقوای ای شول که
سنگ باطنک تقوی و صلاح و عاری و چاک و کز برون جامه ریای ری
که طاش و ن ریای جامه سنی طوق من چرت هفت رنگ در سگزار
صاحب دو لنگری قیو که یلی رنگی چرت قور یعنی آفتاب تو که در خانه
بغیر یا که ی سنگ آفتاب یعنی طوق من یعنی خضر و شمشیر من قائم
قلب افکار فاسد ایل طوطی بطلود حکایت دیدم کل تازه چند شده
بر قاج دست تازه کج کورم ب کشتن از کیه بسته او شدن بر یغن افرو
بغارش یعنی بر مقدار کل بر مقدار کیه افروزه بغارش کورم کفتم چرت

مانده

کیاه

کیاه ناچیز هفت شیخ ایدر چون که بوی کورم ایدم شاولی یعنی ناله
بیدار و ناعستاری و ایدر که لاشی و حقیر وقت نادر صف کل نشیند
افروز که اول کیه دخی کل صفته او قدر بیکریت کیاه و گفت خاموش
کیاه چون که بدن بوسوزی اشتدی اغلای و لسان حال ایلد ایلدی
خاموشی اول بوسوزی سویل اول سبید که محبت کند کرم خاموش
ایلکم سابقه اولان مصاحبتی و دستلغی خاموش ایلر که نیست
جمال و رنگ بویم اگر کل کی بنم جمال و رنگ بویم بوقایه آخره کیاه
بانغ اویم آخر آنک باغنگ اویم و کلیم حضرت شیخ رحمته الله علیه حضور وقت
بیانده شوع ایلدی من بنده هفت کیم بن جمیع عالم کیم ایدجاست
حضرتک بنده سیام بر قدره و نعت قدیم اول لنگر قدیم نعمتک بشنشی
ک بی حسرت و کز حسرتند اگر حسرتیم و کز حسرتیم یعنی اگر طاعت
و علم و ارکیر و لطفت ایدم از خداوند شویلد ایلد بنم اسیدم
الله تعالی حضرتک لطف و احسانند با آنکه بضاعتی ندلم شونک بر که کاضلا
بضاعت طوعتم یعنی علم علم بوقدر شرایه طاعتی ندلم بر طاعت سرایه
طوعتم یعنی طاعت و علم بوقدر بومرغ ثانی مراع او یامیت در او جاره

مانده

حکایت خواصده معنی بر مغرب و لاهی سی در صف خزان طلب
طلب باز کارندینک صفتده میگفت ایدر ایدی ای خداوندان نعمت
ای نعمت صابلهی یعنی ای غنی اگر شما را انصافی بودی و مایل
تقاعدت اگر سرک انصاف کوز و جزم قاعتمز اولیکد رسم سؤال از جها
بفاسنی سؤال عادیهی جهانندن و رفع اولو ایدی **قطعه** ای قناعت
توانم گردان ای قناعت بنی غنی ایله که درای تو هیچ نعمت نیست
زیرا سندن اوراق عالمه هیچ نعمت و حضور یوقدر کنج صبر اختیار
لقامت صبر و جانی لقانک اختیاریده هرگز صبر نیست حکمت نیست
ذیرا هر کیمک که صبری یوقدر حکمتی یوقدر القناعت کنز لا یفنی
حکایت دو شیرزاد بودند که مقرر میکرد یکی بکارد و اراید یکی علم
آموزت برسی علم او کردی و دیگری مال اندوخت و برسی مال کسب
اینگه آن علامه عفر شد و او علم سعی یدن عاقبت زمانه نک علامه
سے اولیکد قانی غنی میفرگشت و بومال جمع ایلدن و خیرات ایلده مقرر
غنی ای اولیکد پس این توانک پس بوقانکر یعنی غنی برای گشیم حقارت
که فقیر کرد و کفایت حقارت کوزی ایله فقیر برادرین نظر ایدک و ایدک

من

من بسلطنت رسیدم بن سلطنت ایدشدم و تو طمان در مسکن
بماندی و من اولکی کبی مسکن و فقره قالک گفت عالم برای غنی
برادرین ایدک ای زارای فردا شکر نعمت باری تعالی علی التراب
نعمتک شکر بر من افزون دست بنم اوزر منک زیاده رکده سندن که من
میراث پیغمبران یا قوم زیر این پیغمبرک میراثی بولدم یعنی که اهل علم اولدم
که خبره و وارده العلماء و ورثه الانبیاء که علماء عظام انبیای عظامک
و ایدک میراث فرعون و هامان رسید و اما سکا فرعون ایله یا
مانک میراثی ایدک یعنی ملک مفر سلطنتی در **منوی** من آن معزم که
در پائیم بماند بن اولو معزم که بنی ایغ الشک چیزلر ندر و معزم که در پائیم
بماند زبورد و کلم که بنم نیشدن ایکلیه لوی این شکر نعمت گذارم بر خود
بوفعتک شکر قنک ای ایدم یعنی بوهالت بر نعمتک که بن شکر بنی عام ادا ایدک
قادر و کلم اولو نعمت مطاع نایند که ذوق و معزم از آری نذریم که و نیای
و دم از ازل و ظالمات زود فی طوعیم که کسک خاطر بنی پریشان ایدم
حکایت درویشی را شنیدم که در آتش فاقه پیوسته بر درویشی
اشندم که فقراتند یا ز ایدی یعنی زیا و متالم و پریشان خاطر ایدی

فرق خود بر خرقه و وقت و زیاد فقرند خرقه اوزن نیمه در ایدی و تسبیح
خاطر خود بدین بیت می کرد و بعد بیت ایله کند و خاطری تسبیح و تسکین ایلد ایدی
بیت بنان خشک قناعت کنیم و جانته دلوق قوری اتمک ایلد یعنی قنوت سزنان
ایلد و اسیر جامد ایلد قناعت ایلد کم که بار خجنت خود به که بار ست خلق
ذیرا کشی کند و یک خجنتی یو کئی چکمک یلدر خلقک متی یو کئی چکمکد کپی
گفتش بر کس اولد و پیش ایدی چه نشینی نه اوتور سزنا که فلان خرقه
شهر که فلان کس بو شهر و طبع کریم دلدار کریم طبع طوره و کریم عیلم و عام
کریم طوره بیان بخد مت از اکیان **بیت** آرد لر و دیش لر و خد مت بل بفلند
و بر قدر لر با نشسته و کولار قیوسی اوزد اوتور مشدر یعنی کولار که کولار
خالد که اگر بر صورت حال تو مطلع کرد که اگر اول کس سنک صورت حالک
اوزد مطلع اولد بایس خاطر غریفت منت کرد سنک غریغ خاطر کک
رعایتی منت طورت گفت اول فقیر ایدی خاموش ایشیم اول که در شوق
کردن که یوقلوق اولمک به که حاجت پیش کسی بر دین یک که بر کس قنوت
حاجت التمس که گفت اند که ایتمشدر **قطعه** هم رفوع و خوشتر بدو الزام
کنج صبر هم رفوع یلک و هر یو جاننده بو یون اوردی یعنی قبول ایدوب

باز

صفتان

مقتدر کلمک یلدر که بجز جامه رفوع بر خو بکان نوشت که جامه دین
اوردی کاغد یا زوب اندر ایشی ایلکدن حقا که با عقوبت و نوح بر
برست الله حقین که جرم عذاب ایلد بر اوردی رفتن بیای و ری همسایه
در بهشت همسایه نک شفاعتی و متی ایلد جنته کتمک یعنی جنته کرم
پای و شفیع مناسبه در **مکاتبت** یکی از ملوک عجم پادشاهلردن
برای طیبی هازق را بر هازق و مام طیبی بخد مت مصطفی صلی الله علیه
و سلم حضرت رسولک حضور شریفند و خدمتند صلوات الله و سلامه علیه
فرستاد کوندر دی سالی چند در دیار عرب بود اول طیب برنجی نیل
عرب دیارند اولدی کسی بخرید پیش او نیامد اصحاب رسول اللهم
بر کس بر خیره ایلد انک قنوت کلدی و معالجتی از روی درخواست
واندن بر معالجه طلب ایلدی رفوعی پیشی رسول علیه السلام آمد اول
طیب بر کون حضرت رسولک قنوت کلدی علیه السلام و کلد کرد و بکا
یت ایلد بویله میو که فرا جرای معالجت اصحاب که بنی اصحابه علاج ایچن
فرستان اند کوندر شلدر هیچ کس درین مدت لیکن هیچ کس بو مدت
بمنه التماسی کرد بکه بر التفات ایلدی تا خد متی که برین بند مقین است

بجای آرد تا بر خدمت که بودند اندر تین اولمشدینه کتور و شول علی
 السلام که در سوی سلام اند از رین او سون فرمود که این طایفه
 را طایفه است پیوری که بو طایفه نک بر طایفه یعنی بی عاریت و ار که
 تا اشتراک غالب نشود که سادامه که اشتراک غالب اولمید چیزی نخورد
 بر نندین و هنوز اشتراک باقی باشد که دست از طعام باز دارند
 و هنوز اشتراک باقی اولمید یعنی باقی این طعام سدن الکی و طو تر لر
 یعنی فراغت ایدر حکیم گفت حکیم ایتدی موجب تنگدستی است
 صحت سب بود پس زمین خدمت پیوسید و از سلطان انبیا
 اجازت خواست و برفت پس حکیم خدمت میری اویدی و سلطان
 انبیا حاضر شدند اجازت استدی یعنی حاضر شریفند باشی قویج
 تعظیم اندی و کندی **سوی** سخن آنکه کند حکیم آغاز عاقل اولوقت
 سخن سولیکه شروع اید که سرانگشت سوی لقمه دراز یا فوی برنگ
 او جوی لقمه جانین اولوقت دراز اید یعنی طعام یکله شروع اید که زنا گفتنش خلل
 که زنا خوردنش بجای آید یا فوی طعام یکمکن اول عاقل جانده کله یعنی زیان
 ضعف واضطراب کله لاجرم حکمتش بود گفتار اول سیدن اند سخن
 حکم

زاید

حکمت و معقولا اولمید خوردنش تنگدستی آرد باز آنکه بی صحت یعنی کتور
 یعنی صحت حاصل اولمید **حکایت** یکی قوی بسیار کردی بر کس چوق قوی ایلو
 ایدی و باز شکست و کیر قوی هر دی تا یکی از شاخ بدو گفت تا که شجر
 بری که ایتدی چنین شناسم که بسیار خوردن عادت داری بویل که کم
 چوق طعام یکی عادت طو تر و قید نفس از موی بار یکتر و نفس کیدی
 قلند انجدر کرد یعنی قوی نفس کید بنیدر و نفس چنین که تو پوری
 و نفس بویل که سر بسکون زنجیری کسلاند زنجیر و در روزی اید که
 تر ایدری و بر کون کله یعنی اولمید که در تر هلاک اید **حکایت** یکی بچه کرک
 می پروردید بر کس بر قوی یورنی بسکون چو پروردی شد خواجده را
 بر کردی چونکه بسانش اولدی یعنی پیوری صاحبی میردی هلاک
 اید **حکایت** در سیرت اری شیر با بکان اری شیر با بکان سیرتده آمد
 است کلمه شد که حکیم عجب از شنید اری شیر با بکان بعجب حکیم سوال اید
 که روزی چه مایه طعام باید خوردن که بر کون یعنی هر کون نه مقدار
 طعام یک کرک تنه قوت و صحت حاصل اولمید گفت حکیم ایتدی صد ختم
 سنگ کفایت می کند یعنی دم اغراض طعام کفایت ایدر گفت اری شیر اید

این حکایت از کتاب حاصل اولمید و این حکایت از کتاب حاصل اولمید

این قدر چه وقت دهند بوقدر طعام جسمند و قدرت ویرد حکیم گفت حکیم
 ایندی هذا المقدار يحملك وما زاد على ذلك فانت حامل يعني این قدر
 برای همی دارد یعنی بوقدر طعام سنی ایاغ اوزر و طوری و مستحکم سب
 اولور و هر چه برین زیادت کنی و هر چه نه که بونک اوزر زنیان
 ایلیک تو حال نی اول وقت سن آنک حاملی سن که بکنی چک سن
بیت خوردن برای زیستن و ذکر گزینست یک دیر مک و ذکر طاعت
 آنک ایچوند تو معتقد نیستی از غیر خود گزینست اما سن اعتقاد
 ایدی سن که دیر یکا نمیکن او تو دیر حکایت دوی درین
 خراسانی ایک خراسان و دینی که منازیم صحبت یکدیگر که برهینک
 صحبت ملازم سیاحت کردند سیاحت ایل و ایدی یکی ضعیف بود
 اولیک درویشدن بری ضعیف ایدی که بهر دوشب افطار کردی
 که هر یک یکجور بر افطار اید ایدی و آن دیگر قوی بود و اول بری
 قوی که روزی سه بار خوردی که هر کون او جگر را ایدی اتفاق
 برید تو اتفاق بر شکر قیوم اوزر بهر است جاسوس کر فتنه
 جاسوس تهمت ایلد کرتار اولدیلد هر قدر بخانه کردند یکسینده برخانید

ایلدیلد

ایلدیلد یعنی حسن ایلدیلد و کثرش را بجل بر آفریند و اول خانه نک قبولی سنی
 بالجه ایلد یا بدیلد بعلا نر و حفته معلوم شد بی گناهند ایکی هفته دن
 صکه معلوم اولدیکه اولیک درویش کن حسرت کردی بکشایند قبولی
 ایدیلد قوی را دیند قوی کور دیا و لشی و ضعیف جان سلامت
برده و ضعیف جانی سلامت ایلد التمش یعنی او ملکن خلاص بولش
 درین عجب نندند بوجاله واقف اولد بوضوح عجب قلید حکیم
 گفت بوعاقل ایندی خلاف این عجب بودی بونک عجب ایدی
 که آن یکی بیچاره خواهر بود زیر اول بری جوق سیجی ایدی طاقت بی تو
 نداشت اچلفه طاقت طومدی هلاک شد هلاک و لک و آن دیگر خوش
 دار بود اول بری کند و سنی حفظ ایدی ایدی یعنی از طعام یکد مقدار
 اولش ایدی بر عادت خود صبر کردی و سلامت بهماند کند و عادت
 اوزر صبر ایلد و سلامت ایلد قلدی قطعه چو کم خوردن طبیعت شد
 کسی را چونکه از یک بر کسید عادت و خوی اولد چو ختی پیش آید
 سهل کیند چونکه آنک او کنه سختی کلد وضا برنج کون طعام بولم
 الم چکمیوب آسان طوم و کثرش بر تو نیست اندر فراخی اما اگر وسعت

و قدرت ت بیلی اولد و چوق بیلی ای **بیت** چو تنگی پند از سختی بپیرد اولد که
چونکه طارلق کور سخلوق دن اولور یعنی بکچ کون طعام بولید با و شقت
ایلد هلاک اولور ایله عاقل اولند لازمدر که کند و چوق یکی عادت و هوا
اعتد **مکات** یکی از حکما پسر شرانوی کرد از خوردن بسیار حکما د
بری پسر چوق یکدن منع ایلدی بویلدیو که سیری نخور را بخور
داری که طوقل کشتی رنج طوق یعنی ریضا یندر گفت پسر ایتدی
ای پند ای بابا کشتی و در را بکشند ایلوق آدی و پیر نشیند که ظریفان
گفته اند ای پدر اشمش میسن که ظرفا ایتشدن بسیری و در پند کبر سنی
زیستن طوقل ایلد اولک یک که ایلوق ایلد ویری اولقدن گفت اول
حکیم پسر نه ایتدی انداز نگذارد مقدر حفظ ایلد یعنی بن سکا هیچ
یم و همدن زیاد چوق یم د نیم بلکه اعتدال افزد که نه هلاک
وند و ریضا و کورسن که قال الله تبارک و تعالی که حق تعالی خفیه و ان عظیم
ی بندرینه او ایدوب ایتدی کلوا و شربوا ولا تسرفوا یکنه ایچکون
دخی اسراف ایلمک **بیت** نه چندان بخوردی هانت برآید اولقد چوق
یم که انخلدن یوقاری کلد یعنی مدکز یاد چوق یم نه چندان که اند
ضعف

ضعف جانت برآید اولقد از یم که ضعف دن جانک یوقاری کلد
بیت با آنکه کدر و چوق طعامست حفظ نفس شونک برکد طعام مک
و چوندی در تنک خطی و صیای رنج آوردی طعام که پیش از قلدر
بود و فی کور طعام که مقدر دن زیای یارسیک و فی اولور
ک کلشک خوری تکلف زیان کند و رضا اگر تکلف ایلد کلشک
ییسن ضرر ایدر اشدن عام نفعی وارین و زیان خشک دیر خوری
کلشک بود اما اگر تکلف یعنی اشترا ایلد ییسن کلشک اولور تکلفدن
وای بوند طوقل و دیر دن وای ایلوق کدی که لازم واری ملزوم
طریق ایلدی **مکات** رنجور یوا گفتند دشت چه می خوانند و مرید
ایتدی کو کلک استر گفت اولور یعنی ایتدی آنکه یم چیزی نخواهد
استر که کو کلک بریند طلب امتی **بیت** بعد چوق گفت و شکم دزد
خاست چونکه نمود و شکم طعام ایلد طوقل دزدی و فی قلقدی سوز
نداری همه اسباب راست و کوی راست سبب اشدن فایده طوقل یعنی
علاج پذیر اول **مکات** بقالی را حرم چند بر سو فیان کرد آمد بود
بر قالیک سو فیان افزد و رنج اچی سی جمع اولش ایتدی اندک بقیه

المائدة و هو غير مطالب كذا و يقال صوفيدون هر كود اول الفقه
طلب ايد ايد و سخن ما با مشونت كفتي و اول صوفيدون مشونت ايد
و غصب ايد سوزلو سوزلو اصحاب از تعنت او غصب خاطر
بودند اصحاب يعني صوفيدون اول بقا لك تعنتدن يعني اول صوفيدون
تحقيق و تدليل و مدلل نسبت اندو كند خست خاطر و پيشاه
ولا ايد و جاز از تحمل جاز نبود و تحملدن غير جاز بود
ايد صاحب دي از ان ميان كفت اول او را دن بر صاحب دي ايد
نفس را و عد و ادك بظعام نفس طعام ايد و عد و عد و اسان
درست اسان ركرد كه يقال را بديرم كه بقاله درم ايد و عد و عد
مكدن زير صكه نفسك النى چكز سن اما بقا لك جفا سنى چكز سن
مك افسان خواجه اولتر صاحب دو لك اصانى ترك ايلك اولكرد
كاحتمال جفاي بوابان كه بوايلك جفا سنى چكز سن بتمناي كوشت
و رفتن بهات امرو سى ايلك اولك يكد كه تقاضاي زشت قصابان
كه رشت قصابك تقاضا سنى چكز سن چكز سن جواز دي را كند
چنگ تانا تر جواز دي كافر چنگند جراحتي بولرند بر جوف جراحت

ايرندي

ايرندي كسي كفتي بر كس اول جواز دي ايد فلان بازار كان نوش
كروند فلان بازار كان نوش كروند اگر بخواند اگر استيه سن
شايد قدر ي بد بد شايد كه بر مقلد ويز و كويند و في ديرلو
ان بازار كان بچل موقوف بود اول بازار كان بچل ايد مشهور و معروف
ايد بيت كز بجاي نانش الله شوق بودي آفتاب كرو اول بازار كانك
سفر سنده اتمك ميرد آفتاب اوليك تا قيامت رعد ووشن كن نديكي
در جحان قياست و كن جبرانه كه دوشن كوفتن ايد زير اسف
سي هر كن ايرندي جواز دي كفت اول مجموع جواز دي ايد اگر نوش
درو خواهم ديد ياند بدت كرو اول بچل بازار كان دن نوش واري
طلب ايدم احتمالدر ويز يا ويزيه و اگر دقت منفعت كند يا نكند
و اگر ويز احتمالدر كه فايده ايليك يا ايليميه بهر حال حال خواست
هر حاله اندن نوش واري استمكن موقا تلت زهر قاتلدر بيت موقا تلت
دو نان بمت خواست الجقدرن صر نبي كه مت ايلك طلب ايلك
در ش افرو دي واز جان كاستي اگر چه انك ايلك تنده زيار ايلك
كه جسد اندن وقت حاصل اولدي اما جاندن استدك كه اندك نند

استدک ایلید عرضکه خل و نقصان ایرشدی و حکمان گفتند و عاقلو
 ایتشله اگر آب حیات را اگر آب حیات را اگر آب حیات را فی المثل باب روی روی
 فرضا یوز صوبند صاتم لوی اناخذ عاقل اولان کسه عرضی و دیوب
 آب حیات صاوتون المیز که مردن بعزت به از نریدگانی بمذلت
 زیر عزت ایدل اولک یکدر مذلت و حقارت ایلد ویر ملکدن
بیت اگر غنفل خودی از دست خوشی خوشی اگر ابو جمل و یوزی پیه
 لطیف خویش و کور یوزل نکالندن به از شیرینی از دست ترش روی
 اکشی یوزل نکالند شیرین و لذیذند یکدن بیت اگر زهر پسته
خوشند یازالندن گزگز سگدی اغیار الندن حکایت یکی از علما
خوردند بسیار داشت علمان بری فوق خوردند طورت ایدی
و کفای اندک و از جو کفای طورت ایدی بایکی از بزرگان اولو
لردن برینه که حسن ظن بلیغ در حق او داشت که اول عالمک حقند
زبان حسن ظن طورت ایدی احوال خودی بگفت و عالم که کند و حال
ایتدی روی از توقع او در هم کشید اول اولو عالمک عرض حاجت
 اندستند یوز به یوز روی و ترفیع سوال ز اهل ادب و ادب اهلند

یعنی

یعنی عالمک عرض حاجت ایتک و احتیاج کو ستره که در نظرش قبیح آمد
 اول اولو که نظاره قبیح کلدی قطره یوز به یوز روی ترش کردن پیش
 یاز غیور بختکدن یوز به ترش ایلش اولد و غلک حاله یاز غیورک
 قتنه کیمه وقد کید عیشی بوزین تلخ کرد یوز برای یکی اندا فرزند اجید
 دو نود و سن یعنی آجی ایدرس حاصل معنی انی یخی عیشدن یوز آری
 زیاد به حضور ایدرس ی یکدر حاجتی که روی تازه روی خندان روی
 بر حاجت که کیدرس تازه و خندان کت وقد نبند کار کشای
پیشانی انی آملش اولو مسکن اینچه اشغ بغلند یعنی خند روی
 اولنک مقصودی حاصل اولو بوقطوع دن معلوم اولو که اول
 عالم احتیاج عرض اتکه اول اولو که قتنه ترش روی و بحضور کیمش
 آوردند اندک کایدن کتور بشله که اندک در وظیفه او زیادت کمری
 آنک وظیفه سنده بر از جو زیای آید و بسیاری از ارادت کم و محبت
 ولادندن جو قلو ناقص ایدک عالم بش از چند روز عالم بر قاج کوندک
 چون محبت معروف بر قرار ندید چون که قدیم و معروف محبتی او کله
 قرار اوند کور مدی گفت ایتدی نوعی بی بی المطاعم مین الذل

ایده

تکسیرا

شد قبیح اوله شول طعام که خورده وقتند سه اول طعامی کسب
 اید من القدر منتصب والقدر مخفوف زیر ایهولک طعام اید پراول
 شاج ایق اوزده نصب اولمشدر لیکن قدر و حقی استغفار امشدر بیت
 نام افرودن آب روم گاست اولدولونانی زیاده اید و یوزم صوبی
 استدی بود جلدی معنی قابلد نام زیاده اولدی و آب و یوزم
 اکسیدی بو تقدیر چه اول ایکی فعل لازم اولور اما اولکی معناید
 کور معدی در بی نغای بداند مذکرت خواست بی نوالی یعنی فقیر
 و لنگ خور لنگدن یکدر حکایت در ویشی راضی و در پیش آمدی
 در ویشک اولکد بر ضرورت کلای کسی گفتی بر که اولد ویش
 ایتدی فلان نعت بی قیاس در فلان که قیاس سز نعت طویر او
 اگر بر حاجت توافق کردند اگر سنک حاجتک افره واقف اوله همانا
 قفای آن توقف و اندازند شویله معلوم اولد که اول حاجتک
 قفاسند توقفی روا و معقول طویر گفت در ویش ایتدی من او
 راندانم بن اولکه بلزم گفت اول که ایتدی منتظر خبری گتم
 بن سکار خبر که ایلم یشتی گرفت اولکه در ویشک الی طویر

وینزل

و بمنزل انگور آورده اولک سنک منزله کوردی در ویش یکی اید
 در ویش بر که ی کوردی لب فروی فشتد طوطای استغفار ویش
 وقتند فشتند و تند و بیض و اولد ویش سخن گفت در ویش
 اول کید اصلا سفر سولیدی و باز گشت و کیر و دوندی
 کیه گفتی بر که اولد ویش ایتدی چه کردی پنجه اندک گفت
 در ویش ایتدی عطای او بقیای او بخشیدم انک احساننی انک
 صورتند بفشلدم قطعه سبز حاجت بنزد یک مرش روی ایش
 یوز لنگ قند حاجت التمه و اندن نند طلبند که از خوی بد
 فرود کردی درل انک قبیح و نامعقول خویندن فرود و بی ضرر
 اولک سن او کو بی غم دل با کسی کوی اگر دیر ایک کوکل غنی شول کید
 دی که از رویش بنقل سون کردی که انک یوزندن اول حاله آ سون
 و سعوری وندن یا فوی اسوه و سرور اولک سن دیک اولک سن
 خشک سالی در اسکندر تید پیدا شد اسکندر تید بر قحطیل ظاهر
 اولک جهانک عنان طاقت خلق اجلین که خلق طاقتی عنانی از دست
 رفت بود الدن کتمش ایدی و در های آسمان بر زمین بشد و آسمانک

قبولی زمین اوزره بغلشن ایدی و فریاد اهل زمین و بی خلقک فریاد
 باستان پیوسته آسمانه اولاشن ایدی **قطعه** نمائند جانور از وحش
 و طیر و ماهی و مور قلمی جانور جنسی وحش و طیردن و ماهی
 و مور دن که بر فلک نشند ز بی توانی افغانش که قدر بشرقدن
 یعنی اهلقدن آنک فغانی فلک اوزره کمدی عجب که دوری دل
 جمع می نشوند عجب که خلقک کوکلی توفی یعنی آبی جمع اولید
 که این کرد و سیلاب دیده بارانش که اولدود دل سیلاب اولد
 و خلقک کوفینک سیلابی اول سیلاب بارانی اولد یعنی بویله اولد غنچه
 تعجب ایدرم زیرا جردن زیاده آه و کید ایندیلر **چنین** سالی بخیلین
 بریلر **مختشی** دوزخ سنان بر مختش که دوستلر ابرار اوسون
 که سخنر و صفای ترک آفت که آنک وصفند سخنر و یکله ادب
 ترک ایلکد خاشاک در حضرت بزرگان خصوصها اولور حضورند
 و بطریق اهل و احوال طریق ایلد از سیران در گذشتن هم نشاند
 آنک حقند سخنر و یکله و وصفی بیان ایلک سودا سندن یکله هم
 لایق دکلر که طایفه زیرا بر طایفه برین کوبنده حمل کنند احوال آنک

سویچیک

سویچیک عجب اوزره نسبت ایدرم **برین** دوییت اختصار کنیم
 باری و صفی بویچیت اوزره اختصار ایدرم که اندک د لیل بسیار است
 زیرا بر آرزو نند بر آرزو نند و لیل اولور مثلاً جردن بر مقدار
 آلوب طلق ایلد بیک تمام کیفیت حال معلوم اولور و شتی نمود
خوار و بروج بر یوک اوزر نیکی اولور مثلاً بویوک بر بخدن
 بروج بیخ الشر قلمانی پیایدی که ظاهر اولور **قطعه** که شتر
 بکشد آن مختش اگر کاف اول مختشی و پلید شری را بدان نباید گشت
 اول تری آنک سببی ایلد و یکله که زیر واجب القتل ایدی چند باشند
جواب بغدادی ش اول مختش نیچ بر بغدادی کوچه سی کی اولد آب در
 زیر وادی بر پشت آب الشد وادی ارقه و اوزره چنین شخصی که
 کل از نعت او شنیدی بویچلی بر شخص که بر مقدار آنک نعتدن
 اشک دران سال و صف اولنا ن تابون مختش اول ایلد نعت بر گوان
 داشت بی توان نعت طوق ایدی تنگ و ستانرا فقیر **سیم** و زردی
 سیم و زرد و زرد ایدی و مسافر سفر غصای و مسافر سفر نور
 ایدی گرفته در و پشان بر یوک در و میشد از جوع فاقه فقر جودند

بجان آمد بودند جان کاشی و زیاده مضطرب اولش ایدیل انک کشت
 او کردند انک دعوتند قصد ایدیل و مشورت بمن آوردند و شو
 باکد کتوری در سران موافقت ایشان بانزد کم انک موافقت
 باشی کیری او درم یعنی تابع او کردم و کفتم و خی ایدم **قطعه**
 خودی شهر نیم خردی **سک** در سلان کلکبار و غنی عزیز گنجی بزرگ اند
 غایب کو مفارده ستم کردن و اچلقدن و اچلو اید اوله تن بیچاره
 و کس ستمانی یعنی کند و کجاده سرفه و اچلقدن و کینه و دست پیش سفلد
 مداد و الا سفلد او کند طوطی یعنی اندک نند طلب ایدم کفر و بدعت
 شود بیعت و مال اگر به هفت و مال اید و بدعت اوله بی هفت و اید
 کس مشمار هنر نری هیچ که عدایم و آیم دیو اکد التفات و اعتبار
 ایدم بر نیا و نیچ بر نایب یبای نقش و اطلس و کنا و بول و شباه
 اولن قیملی جامه نا اهل و جاهل و زده لاجوردی و طلایی بر دیوار
 کو یا دیوار و زده نقش اولتن لاجوردی و التود صوبیدر که اصلا در شمن
بیت قلندران مقیقت بد نیم جو خردند قبا ی اطلس نکش که از هنر
 غار نیت **کجایت** حاتم طای بی را طای قبیل سنده منسوب اولن

حاتم

حاتم که سخاو کرم اید مشهور در کشتن ایدیل از خودی بزرگ کشت
 همت کند کند اوله متلور کدر چکان و بد یاشینک و جهمانده کوشن
 یا اشمش مین کشت حاتم ایدیل و خری چهل شتر قربان کرد بودم
 بر کون قوق و قربان ایدم و با امر عرب و عرب بکلی ایدم **سده قوی**
 بیرون رفیق سیر ایچون بر صحرای کوه سنده طاشره کتد خار کنی را
 دیدم بر دکن قوی ایچو کوردم که پشته و خار فراخ آورد که بر
 از قد یوکی دکن برید کتوروش یعنی جمع ایدم کفتم بخماری حاتم چرا
 زوی حاتم ایدر بن اول فاد کند ایدم حاتمک ضیا فتند پیچ کتوروش
 که خلقی بر ساطا و کرد اند که بر و از خلق انک ساطی او زده
 جمع اولش در کشت اوله کار کن حاتم ایدیل **بیت** هر که نان از عمل
 خویش خورد هر کیم که نانی کندی علمندن میر یعنی کسب ایدو که ایدم
 ایدر مینت حاتم طای برید اولک حاتم طای بی منت التمز و احتیاج
 عرض التمز حاتم طای پینک نشنی التمز من افر ابرامیت و جوان و دی
 حاتم ایدر بن آبی همت و سخاو تک بر نیا خود دیدم کند مدد بلند تر
 و بهتر کوردم **کجایت** موسی علیه السلام کدر و پشیری اید موسی علیه

السلام

بر روی کوری از برهنگی بزرگ اندر همان شده و با لغدن قم
ایچند همان اولی گفت اول درویش اییدی یا موسی دعا بی کن
ای موسی بدعا ایله که تا خدا ای تمام کفافی و خدا تا که الله شاکه ب
کفافی یعنی مقدار قدرت ویر که از بی طاقتی جان آدم که طاقتش
لقد بان کلام موسی علیه السلام دعا کرد و رفت موسی علیه
السلام انلیچون دعا ایلدی و کندی تا حق تعالی او را شکار
دای تا که حق تعالی حضرت اول درویش بر قدرت ویری بعد
از چند روزی برنج کوندند که از مباحات باز آمد حضرت موسی علیه
السلام مباحاتند کیر و کلدی و پیش گرفتار شده اول درویشی
گرفتار او نش کوری و خلقی بنوع و بر و غرضی بر و کوری امله انک
او زیند جمع او بشار موسی علیه السلام گفت موسی علیه السلام
خلق اییدی این را چه حالتست بوفیر ذخال او بشار گفتند
ایندی خر خوری است شراب اجشد و غریبه کرد و غوا ایلم شد
و یکی را کشتند و بر که بی قتل اشد کنون قصاص میکشد شدی
بوکه قصاص ایدر یعنی اندک او زنی بونی و خنی هلاک ایدر بیت

کبریا

گرفتار شکین اگر بد داشتی سکین کدی اگر قنادر طویدی تخم گنجشک
از جحان برداشتی سر چه نک تخم جحاندن یوقاری طویش اییدی
یعنی کو کن کسرایدی بیت عاجز باشد که دست قدرت یا بد عاجز
و ضعیف و لود که قدرت الی بولس یعنی قوت و اولور بر خیزی
و دست عاجزان بر تابد قالق و عاجز کوک الی چور یعنی ندر ظلم
ایدر موسی علیه السلام حکمت جحان آفرین او را کرد موسی علیه السلام
جهان یار بچینک حکمت او را ایله و از تحاسر خویش استغفار و کند
نک تحاسرند استغفار ایله یعنی جات ایلیوب جناب غرک حکمت خالف
معنای طالب و لد و غنای قوت دعا علی اللهک قوت و لو بسط الله
الوزن ایلیان کبونی الارض ارمق تعالی حضرت عبادی ایچون رنج
زیان ایلییدی البته دری عاصی او لور اییدی بیت ما فی الاضک
یا مغرور فی الخطای مغرور ندند سنی خوف و نامشروع ایش
شروع ایقوری حتی هکلت فلیت التمل لم یمل تا که هلاک اولدک تا که
قبح او چیدی زیرا او چو انک هلاکند سبب درند او لیک سندی
قوت و قدرت او لیسیدی بابی سفله چون فاه آند و سیم و زدن

سفلی چونکه منصب و سیم و زندگانی سینه خواهد تحقیقت شش
 محقق ایلد یعنی محقق آنک باشد استر تا که مفرد و متکبر
 اولیه این مثل آخره حکمی نیست بومثلی آخره اقل و در مش
 میدر اول مثل بودی مقرر همان بد که نباشد بر شش و نخبه بهمان اول
 یک که قناری اولیه **سراع** و نخبه تک قنای پندرز و **کهایت** پندرز
 عمل نیست است بدک علی چو قدر و کپکی بستر که در شست اما پیری
 حاد تلود که عسلک که ضرری و ادری پدری اول سبیدن عسل اندن
 منع ایدر بوی سوزن طبعی ایلد و رای نه ایدو کنی مابعدنک اول بیت
 اشعار ایدن **ت** انگس که تواند گشت نمی گرداند اول الله که سنی ایلر او
 مصلحت تو از تو بهتر داند اول الله سنگ مصلحتی و کالایق و اول
 اولی سندن یکرک بیلور **کهایت** اعراب و ای پیم هفت پنج ایدر نب
 اعرابی کوریم در خلق جوهریان بصره جوهر و شریک صفده
کهایت می گرد **کهایت** ایدر ایدی بویله دیو که وقتی در بیابان راه گم
 گردی بویم که بروقت صحرای بویله ضایع ایلن ایدم و از زاید معنی یمن
 چنبری نمائند بویم و واد اولنا از قدن نیم ایلد بر کند قالمش ایدی

دل بر هلاک

دل بر هلاک هلاک هلاک و دل قورم یعنی هلاک اولی مقرر بلدم
 ناکاه کیش یافتم بر از قورم ایدر ناکاه بر کید بولدم و وایدون
 بر مکرر آن ذوق و شادی فراموش نکند هرگز اول ذوق و اول سر
 فراموش ایلنم آن تلخی و ناامیدی و اول تلخی که معلوم کردیم که مقرر
 و ایدن است که معلوم ایلیم که کید نکا چینه که قورم پندرز **قطعه**
 در بیابان خشک و زیکر و آن قوری یعنی اوتی و صوبی یو و صحرای
 واقعی قده یعنی زیان قملقه تشنه ران در صقان چه در چه صدق صو
 سرک اغرنده در نه صدف نه بر ایدر کیه و خی عطف دفع اتم مرید یو
 کو قنای از پای از قفسر کشی که او ایلدن ووشدی یعنی که اچلندن
 که عاجز و ضعیف اولدی در ک بیدار و چه در چه خنق انک کینندن
 التون نه صقسی باز سی نه هیچ فرق یوقدر **کهایت** یکی از عجب بدن
 بر کد در بیانی بر صحرای از غایت تشنگی زیان صومر لغندن سیکف ایدر
 یالیت قبل منشی یوما افروز منشی ناولدی موعدن اول بر کون و آری
 ظلم بولیم نمر تلاطم مرکبی فاطل املاء قریبی بر ایدر مو که نیم دیر
 و کیدی وین قریبی اول ایرتی صوبی ایلد طولد و بولیم **کهایت**

نیداشتم که کلام زیانت
 کلام ایلیم
 بعد ایدر ص

ایدی

مَنْجُنَبِي بُولِيه دَر قَاع بَسِيط بَر وَاَسَح صَوِي اَو سَاوِي كَم شَد بُوِي بَر سَاوِي
كَم اَوَلش اِيدي يَمَنِي بُولِيه بَرش اِيدي وَفُوت وَفُوتش نَانْدَه بُوِي
وَ اَنكَ اَرغِي وَ جَسْمَنكَ قَوِي قَالَمَش اِيدي وَ دَر مِي چُنْد بَر قِي اَقِي
مَيَان دَاشْت بَلَنْد طَوْت اِيدي يَمَنِي بَر قَاج اَقِي سِي وَ لَر اِيدي بِي يَارِي
بِر كَرِيْد بُولِيه طَوَلَندي مَرَاه بَجَايِي بَرِي بُوِي مَرِيه اَلَدِي وَ بَسْجِي هَلَاك شَد
وَاَوَل بِيَار سَخْتَلُو اِيْدَه هَلَاك اَوَلِي طَايِفَه بَر سِيْدَنْدَه بَر بُولَك طَايِفَه
اَوَل بِيَار نِيك هَلَاك اَوَل دَوْنِي مَحَل اِيْر شَدِيْلَر بَر خَاك نَوِشْتَه دِيْدَنْدَه
وَ خَاك اَوَز دَو بَو قَطْعَه يِي يَارَش كُوِي دِيْلَر **قَطْعَه** كَر هَمْدَه دَر جَعْفَرِي
دَازَد اَكْر دَو كَلِي جَعْفَرِي التَوْن طَوْت يَمَنِي يَانَنْدَه صَاغِي جَعْفَرِي
التَوْن اَوَل دَوِي بِي تَوَش بَر كَرِيْد كَام اَز قَسْر كِه آيِيْم بُو قَادِي طَوْت
دَر بِيَا بَان فَقِيْر مَوْفَق رَا بِيَا بَانْدَه اَفْتَابَه يَانَشِي آج وَ هُو سَر فَقِيْر يَمَنِي
حَوَكْت دِي مَانِه اَوَل مَاز فَقِيْر شَلْعِم چُنْد بِيْدَه نَوَه خَلْم بَشْمَشِي شَلْعِم خَام
كَشْدَن يَكْدَه **هَكَايَت** هَر كَرِي اَز دَوْر دَمَان نَنَالِيْدَه بُوِيْم حَضَرْت بِيخ
اِيْدَه هَر كَر دَمَانَك دَوْر دَن نَالَه اَتَمَش اِيْدِم وَ دَوِي اَز كَرِيْش آسْمَان
دَر طَم نَك شِيْدَه وَ آسْمَانَك دَوْر نَسْنَدَن بُوِي بُوِي بُوِي بُوِي بُوِي بُوِي
وَقِي

وَقِي كِه بَايِيْم بَر هَمْدَه نَانْدَه بُوِيْم مَكْرِي وَ قَت كِه اِيَاغَم چِيْدَا قَالَمَش اِيْدِي
وَ اَسْطِطَاعَت بَايِي بُوِي نَدَاشْتَم وَ بَر اِيَاق قَايِي اَلْفَه قَدَرْت طَوْتَم
بَجَايِي كُوِي دَر اَسْتَم كُوِي دَر نَك جَامَعَه كَلِمَم دَاشْتَم بِيخُوِي بِيخُوِي
كِه بَايِي نَدَاشْت اِنْدَه بَر مَكْرِي كُوِي دَر كِه اِيَاق طَوْتَم اِيْدِي يَمَنِي يَانِي
بُوِي اِيْدِي سَبَاس نَعِيْت هُو تَعَالِيْك نَعْمَتَك شَكْرِي بَجَايِي اَوَر كَرِيْم
كُوِي دَر يَمَنِي شَكْر اِيْلَم **قَطْعَه** مَرغ بَر يَان بِيخْتَم وَ حَم سِيْر بَشْمَشِي تَوَش
طَوْت كَشْدَن كُوِي دَر كَشْر اَز بَر كَشْتَه بَر خَوَافَت طَهَام اِيْدَه بَر اَوَلش
سَوَه اَوَز دَو اَوَل دَو بِيْر اَغْنَدَن كَشْر وَ حَقِيْر دَر دَر وَ اَنكَ رَايِي شَكْر
وَقَدَرْت نِيْت وَ اَمَّا اَوَل كَسِيْدَه اَنكَ سِيْم وَ دَرِي وَ دَسْتَاغِي وَ دَر
بَر تِي بُوِي دَر شَلْعِم چُنْد مَرغ بَر يَانَشْت بَشْمَشِي شَلْعِم بَشْمَشِي قَوَشْدَن **هَكَايَت**
يَكِي اَز مَلُوك پَادِشَاهِي دَر بِي بَاتِي چُنْد دَر خَا صَان خَا صِلَر دَر
بَر قِي كِه اِيْلَه دَر سَكَا رَا كَاهِي بَر اَوَرِيْنْدَه دَر دَر فَسْتَان قِيْشَرَه اَز
عِمَارَت دَوْر اَفْتَابَه عَامَرْتَن اِيَاق دَو شَدِي يَمَنِي شَهْر دَر اِيْر اَغْ
شَب دَر اَمْدَه كِي كَلَدِي فَاَنْدَه دَر هَقَانِي دِيْدَنْدَه اَوَر اِيْر دَر هَقَانِي
فَاَن سِي كُوِي دَر دَر نَك كَفْت پَادِشَاه اِيْدِي شَب اَتَجَار مِيْم كِي اِنْدَه

کیده لم تا ز حیت سرمان باشد تا که صوفی ز حیتی اولیة یکی از قدر
 و زیردست بر پستی گفت ای ایدی قدر بلند پادشاهان نباشد پادشا
 یما قدر لایق اولی الجا جانده و حقانی ز کیک بر زمین بر ضعیف
 و حقیر و حقانی نک فاند سنه الجا امک یعنی اگر صغیر و هم اینجا
 خیمه ز نیم هم بوران چای و قورن لم و آتش از فریم و آتش شعده
 لند لم یعنی آتش پیدا اید لم و حقانرا خبر شد پادشاهک اند
 قالمسند و حقان خبر اولدی که وزیر مانع او کدیو خد پادشاه
 سک خانه که قوس کرک ایدی ماضی از طعام ترتیب کرد و طعام
 حاضر اولی ترتیب و محتای ایلدی و پیتی سلطان بری و پادشاهک
 قند ایلدی و زمین خدمت بنویسد و گفت و خدمت یرینی
 او پدی یعنی تعظیم شرطی یرین کتوری و ایدی قدر بلند
 سلطان سلطانک بلند قدری بدین قدر نازل نشدی بوقدر ایل نازل
 و ناقص اولی ایدی و دیکن نحو استند اما استمدید که قدر و حقان
 بلند شود که و حقانک قدری بلند اولد فلک را سخن گفتی او مطبوع
 آمد پادشاه پادشاهک سفر و ای مطبوع و مقبول

شاه

شاکاه افشام وقتی بمنزل او نقل کردند و لدی هفانک منزله نقل ایلدی
 بامداد آن علی الصباح فلیت و نعمت بخشید پادشاه اولی هفانده فلیت
 و نعمت بخشیدی شنیدم که در کاب ملک استند که پادشاهک
 کابنده قدری بلند بر حج قدم رفت و میگفت کندی و ایدی **قطعه**
 ز قدر شوکت سلطان نکشت چیزی کم سلطانک قدر شوکتند
 بر شد نایل اولدی از التفات بحان ساری و حقانی بری هفانک
 سرایند التفات ایلکدن کلاه کوشد و حقان بافتاب رسید اما و حقانک
 کلاه و جی آفتاب ایشدی و رفیع القدر اولدی که سایه بر سرش
 انداخت چون شو سلطانی بر این جلیں بر سلطان عظیم الشان آنک
 بایه افزد سایه اندی و اکد التفات و اعتبار ایلدی **بیت** نظر کردن
 بدین و ایشان سنا فی برز که نیست سلیمان با فنان مشیت نظرها
 بود باموثر **مکات** کدای بولدر بر خوف و بدها کدای
 مکات کنند مکات ایدر که نعمت و افر داشت که و افر نعمت
 طوت ایدی یعنی و افرسیم و ز جمع انشیدی یکی از ملوک افر گفت

کلاه و جی آفتاب ایشدی و رفیع القدر اولدی که سایه بر سرش
 انداخت چون شو سلطانی بر این جلیں بر سلطان عظیم الشان آنک
 بایه افزد سایه اندی و اکد التفات و اعتبار ایلدی **بیت** نظر کردن
 بدین و ایشان سنا فی برز که نیست سلیمان با فنان مشیت نظرها
 بود باموثر **مکات** کدای بولدر بر خوف و بدها کدای
 مکات کنند مکات ایدر که نعمت و افر داشت که و افر نعمت
 طوت ایدی یعنی و افرسیم و ز جمع انشیدی یکی از ملوک افر گفت

پادشاهان بری اول کدایه ابتدای می نمایند که مال بی کران و دایه کورینور
یعنی اکلنور که نهایت سر مال طوئرس و قمار محتمل هست و بزم بی ممان
و در کدایه خانی از آن دستگیری کنی اول مال الله بر مقلد ایلدیز و ستگیر
لک و معاونت ایکس بگیم عاریت و قرض گیر و دی ایلوب قرض حکمی
ایله یعنی مفت استم از قرض ارتفاع و لایست شد چونکه و لایتک
طامع ایرش و وفا کرد شوی و فایلمش اوله یعنی ادا ایتشوله و
گفت کدایه شاهه ابتدای لایق قدر بلند خلدند جهان نباشد
جهان پادشاهک بلند قدرند لایق اولیه که دست بخت بمالهی
من کدایه که بخت النی بخلی بر کدایه ایله الود کردن آلوده
ایلمک یعنی بندن مال الله که جوو فرام آرد ام زیر بن اوله مالی
جوو یعنی آزار آزار جمع ایلتم گفت پادشاه ابتدای غم نیست
غم و کلد که بکاران می دهم زیر کافله و مردم الحبشاته لخبین
خیشل خیشل بچوند بیت قالوا عجبت انکم ایسی بطاهر الجوخیری
یعنی خمیر کی یوغوش الجوطا هر کدایه قلنا شدید شقوق البرد
بر انداز ایتدک بن الجویله خلا یا رقلنی سدایدرز یعنی صواذیر بیت

کدایه

کدایه جاده غفرانیه پاکست کدایه انیک قویسی هو بی پاک کدایه جوی
قوی می شویم چه پاکست اولاب ایلدیز هو اولسی یورم ند پاک و ندغم
و در کدایه یابی پاک و غم یوقدر شنید مکید سر از خزان ملک بانز و شدک
اولکدا بادشاهک فرمائندن باشنی کیر و اودی یعنی بادشاهک سوزنی
بول اتمدی و حجت آردن گرفت و دلیل و حجت کتور که شروع ایلدی
و شروع جیشی و غیره کدایه کوز لوک ایلمک باشلدی ملک فرمودی
پادشاه بیوردی تا مضروب خطاب تا سفر نک مفعول نی یعنی مراندن
برج و تو بیج اول کدایه ز جوف تو بیج ایلدیش خلص کردند خلاص
ایلدیل یعنی الدیل شوی بلطافت جوو بنیاید کار ملا طفت و رفق
ایله چونکه ایش یوقار و کلیه یعنی مصلحت حاصل اولیه سبب بی جوی
گشت ناچار هو که حرمش کدایه جکر یعنی عاقبت علف و قریله اول
مصلحت حاصل اولد معنی همان حرمش لکمی قالور فرکد بر خوشی
بنخشاید هر کم که کند و افند و رحم امید که کند و اولو ایلد عباد
لشوب ارنطاعت امید که بنخشاید و کس شاید اگر بر کدایه افند و رحم
امید لایقدر کدایه باز کانی را دیدم هفت سیخ ایلد بر باز کانی

می

کوردم که صد و پنجاه شتر را داشت که یغز آتی در یو که واریدی
 و بخت بد و غدر ستار و قند ستار قوی واریدی شبی در غز
 کشی بر کیش خیره سده و آنچه و خویشی بزی اول بازار کان
 کند و حو سده ایلدی و همه شب نیار امید و کلی کی و کلمدی
 و ایویدی از شترهای بریشان گفتی بریشان و نامقول سوزار
 سو یکمکن بویل و یو که فلان بضاعت بحد فستانت که فلان
 تمام هندوستانه در و این کاغذ قبالة فلان زمین است فلان
 بر که قبالة سیدر یعنی ولید بنم اید و کند قاضیدان حجت چتر شملر
 و فلان چیز فلان کس ضعیف است و فلان ضعیف فلان که ضامن
 گاه گفتی که خاطر اسکندریه درم گاه ایدر ایدیکه اسکندریه خاطر فی
 طوتم یعنی اسکندریه یک کتک در و سنی طوتم که هوای فوشت
 نیرالطیف هوای وارید باز گفتی نه کیر و ایدر ایدی که اسکندریه
 کتک هوای طوتم که در و یای مغرب در و مغرب که پاسی مشقت
 مشقت و خوفد گفت سعد یا اندر که اول بازار کان با که ایتدی
 ای سعدی سنی دیگر در پیش است او کد یعنی نیتد بر سوزی

این سخن از کتب قدسیه
 و کتب معتبره است

نیتد

نیتد و ایدر که اگر آن کرد شود که اگر اول سفر ایلد اول بقید عمر
 کند و عریک باقینی بکوشد بنشینم بر کوشد و ایدر و ترک تجارت
 کنم و تجارتی ترک ایلیم کفتم حضرت شیخ ایدر اول بازار کان ایتدم آن کدام
 سفر است و لغتی سفری گفت بازار کان ایتدی کوکوری پادشاهی
 خط هم در آن اول بازار سک کوکوری پنی چپی شروند ایلتمک استرم نیتدم
 که آنجا قیمت عظیم در استدم که کوکوری اندر برای قیمت طوتم
 و آنجا کاسه چینی برقم ایدم و ایدر چینی کاسی که مراد
 مفعولیدر و مه کتدم و دیبای دومی بحدیدم و در و مک دیبانی
 هند ایلدم و پولای صندی جلب و هندک فولادی نی حلب ایلدم و آنکه
 حلبی یمن و حلبک مرچ سنی یمن ایلدم و بری یمنه بیارین و یمنک در
 باره ایلدم و آنان پس ترک تجارت کنم و اندر که تجارتی ترک ایلیم
 و بدگاه بنشینم و بری کاند و ایدر چند آن اذنی مال خویا اول
 قدر الحولیا و نامقولن بگفت ایتدی که پیش طاقت گفتن
 نماد که اول بازار کان ارتق سو یکمک طاقتی قالمدی گفت ای سید
 ایتدی ای سعدی تو نیز سخنی بگوئی آن رخ بر سوزید از آنکه

۱۹۱

دیند یا شنیدند اندونیک کوروش سن و یا اشتش سن گفتیم که ایتلم
 رایی ان شنیدستی که در صحرای غور آنی اشتد کی که غور صحرای
 پارسا لاری بیفتاد از ستور کچند بر اولو بازار کان سیتور دن دو شدی
 یافوی پار برینه باروقند بای عی ایلد معناسی یوکا اولوسی اولور
 و یوک صاجی و یک اولور قافلہ سالار قافلہ باشی خوان سالار جا تنکیر
 باشی ساری بوند قیاس اولند اندھکه سالار ایلد ترکیب اولن لفظک
 آخری الله ساکن اولور یعنی ساکن او قنما کر کرد گفت چشم تنک
 دنیا در اول ستور دن دو سنر که ایدی دنیا طوچینک یعنی
 مالک دنیا اولوب قناعتی اولمیان آج کور لیک کورنی یا قناعت
 بزکند یا فاک کورنی یا قناعت یا قنر طویراخی طولور و بوا یکیدن
 غیر ایلد و کلدر **هکایت** مالدار پرا شنیدیم برالداری اشتدیم
 که بخل اندر جهان چنان معروف بود بخل ایلد جهانده اخلین معروفی
 و مشهور ایدی که حاتم طای بسنی که حاتم طای سخا ایلد مشهور
 ایدی یعنی حاتم طای سخا و کرم ایلد مشهور اولدوغی کبی اول بازار
 شان دخی بخل و ساکاید مشهور و معروف ایدی ظاهر حالش انک

ظاهر حالش

ظاهر حالش بنیعت دنیا آراسته بود دنیا یعنی ایلد آراسته ایدی یعنی غنی
 ایدی و خست نفس جیبی و خلقی نفسک متنی در غنایش اچنان
 تمکن انک طبعده اچلین ثابت و محکم ایدی که نای بجائی ازیست
 ندادی بر نای بر جان ویدر ایدی یعنی انک قنند بران بر جاندن
 مقبول ایدی و کرب ابو هریر و ابلق نخواستی و ابو هریر نک هریر
 بلق ایلد و خستری یعنی رضا اگر ابو هریر نک هریر اولو نمانده بود
 اولیدی رعایت که برلق ویدر ایدی و سگ اصحاب کفر استخوان
 نینداختی و اصحاب کفر نک کلبه بر استخوان انرا ایدی بود خی که قیاس اولند
 فی الجمله محصل کلام خانه اقد کس ندیدی که کشال که انک خانه
 سنک قبوخی کشال کورنی ایدی و سوه اقد کشال و انک نر سنک
 باشنی چلمش که کورنی ایدی انک بخل بو طبقه و ایدی بیت درویش
 بخی بوی طعاش شنیدی درویش انک طعاش نکرا ایدر سندن غیرین
 و غ از پیران خورده افریزه خچیدی قوش انک امک یدو کنند
 صکه خدی دیم ایدی شنیدم که بدنیای مغرب اشتد که مغرب
 دیارند راه مصر برگرفتند بود مصریونی طویش ایدی و خیالی فرغ

مغرب

در سر و فرعون خبالت باشند طومش ایدی قوله تکیا حتی اذا انکرک
 الفرق علی اللهک قولی حتی اکه هلاک و زیاده شدت ایزندی که نگاه
 باد مخالف کرد کشتی بر آمد نگاه کشتیک اطرافند مخالف یکدی
 یعنی اسدی چنانکه گفته اند ابلین ایتشدریت باطبع ملو
 چه کند که بسازد نیج استون کوکل که سنگ بلول طبعک ایلدوز
 یعنی موافقت ایدوب انک ایلد صلح و اتحاد اوزده اولد حاصل معنی دل طبع
 ایلد هر زمان بر حال اوزده اولد زیر کاه شادان کاه نالان اولد شرط
 همه وقتی بنوی لایق کشتی موافق بل هر وقت کشتی لایق اولد معنی
 هر وقت بل کشتی موافق است بلکه مخالف سرست دعا بر آورد
 اول بخیل چونکه بوهلا کوردی دعا الی یوقاری کتوری یعنی دعای
 اولد کوردی و غریبی فایده کردن گرفت و فایده سرفیاد انک با سلیک
 قوله تکیا فایز اکرکوا فی القلک دعوا لله تخلفین لک الدین بوهلا اللهک
 قولین فایز انک کشتی کیر الله تعالی به دعا ایلدو اخلاص ایلد هیچ
 اولد قلدی خالد بیت دست تفع چه سوز بنداء محتاج تفع الی نه
 فایده ویدر محتاج قوله یعنی تفرعیک نه فایده سی اولد اولد مسیکه
 وند

وقت دعا بر خدا وقت کرم در بغل دعا وقتی الی خدا اوزده
 اولد کرم وقتی الی قولتوغند اولد قطعه از سرفیم راحتی برسان
 ندوسیم دن مسکینه بر راحت ایشدر معنی ویر خویشش هم متغی بر کیر
 کندک هم بر تفع طوت یعنی سوزخی به انکدای فانه اذ تفعوا هدد
 مانند اول وقت که بوفان سندن قالس کر کدر معنی اولدوس
 فشتی اذ سیم و خفتی اذ ز کیر اولد خانک بر کیر کیر کوشدن
 و بر کیر کیر التوندن ایشد فضا ایلد سکانه فایده اوزده انک کایند
 کتور مشدر که در مصر قارب درویش داشت که اولد غرق
 اولد بخیل مصری درویش خصل طوت ایدی یعنی فقیر کمال اقربا
 ولاییدی و جامعهای کهن واسک بقیه مال و توانا کشدن انک مالک
 باقیه ایلد غنی اولد و جامعهای کهن و کهنه بامه لری برک اف
 بدیدند انک اولسی ایلد بر تدر و خد میا طری بریدند و کندو له قفتان
 ایچون حید میا طری قاش کسیدل اتفاق دران هفت یکی ایدیم
 اذ ایشان اتفاق اولد هفت ده اندون بر خ کوریم بر باد پای پی مرغان
 سرعت ایلد یوتی بر ایت اوزده سوز اولش کدی اکی و کلا پی پی

و بری صورتی غلام کش پی او و دان انکار دند یلمی ایدی باغور کفتم
 کند و ایتدم **قطعه** و ه که گر و د با نگریدی و ه که اگر اول
 اولش باز ارگان کین و دیندی **بیمیان** قیلد و پیوند قیلد ایلد افر
 او تر اسند مرد میراث سخت تر بودی میراث تر ایلک مشکک
 اولو ایدی و ایلان راز مر که خوشاوند و ایلد خصلت اولسند
 بسابقه معرفتی که میان مابود شول کچش اشناق سبی ایلد انک جنم
 افر تا و د واقع اولش ایدی استیش کشیدم انک یکنی چکدم و کفتم
 دخی ایتدم **نیت** بخورای نیک سیرت و سیرت و د ای اوی سیرت و مقبول
 و ایوک کان نکون بخت گردد و خودی زیر اول نکون بخت و دیر طالع
 بوقدر مال و مال جمع ایلد ویدی **کمالیت** صیادی ضعیف مایه
 قوی در دلم آفتاب بود بر ضعیف صیاد که غلبه کلدی و دلم
 از دستش در بود و طو زخی انک الدن قایدی و جوفت دخی کتد
قطعه شد غلامی که آب جوی از دکتدی بر غلام که ایرتق صومینی
 یعنی ارمقن صومقور آب جوی آمد و غلام بیری ایر ماغک صومقور
 و غلامی الدی یعنی اول غلام بر بخرد ایر مقن صومقور او الکی عاقبت

نکون

بر کون صودخی غلامی کتدی که کار شویست نام خربار مایه افری
 دام صو کر یعنی هر وقت مایه کتدی ایدی یا خوی کتدی یک و یک
 اولد مایه این بار دفت و دلم بیری مایه بوکر کتدی و طو زخی بلج الدی
 یک صیادان دینغ خودی غیر صیاد لر صیف یدیل و ملامش کرید
 و اول صیادی ملامت ایلدیل بوید دیوکد چینی صیدی در دلمت
 آفتاب بوجلین بر صید سنک دلمک و دشدی توانشی نگاه دشتن آبی
 حفظ اتمک قادر و ملک کفت اول صیاد ایدی ای بر دزی ای و د شد
 چه توان کرد بجه اتمک ممکن ده یعنی نیت قادرم که مرز دزی نبود
 و مایه نیک انجلین دیران نصیب قلمش ایدی **کمالیت** صیادی بی روزی
 نصیب سر صیاد در دجله مایه کتدی دجله ایر ماغند بوقدر آهو و الکی
 مایه طو ز و مایه بی اجل و اجلسر مایه در دشتی بیری قوری دیر اقلز
کمالیت دست و پا بر دیر الی وایغی کسلسر بر که طو ز بای راکشت
 برق ایتلوی دلدی مایه کتدی بیری کتد اولد حاله بر صاحب
 دل انک افر دیند کچدی یعنی اند او غری و کفت دخی ایدی بجان
 بن الله که خوفی تشریب ایدرم معنای اغویسی بود اما معنای استعمال

تعجب گویند یعنی عجب مال و لغز هزار پای که داشت بیک ایق ایلد که طوطی
 ایدی یعنی بیک یاغی و اراکین چون اجلش فرارسید چونکه انکلاچ یقین
 ارسک اتریشت و پای بر السراق سزدن نتوانست که بخت فجع
 قادی ایدی **منوی** چون آید ز پیش دشمن جانستان چونکه جان الی
 و پهلای ایدی دشمن اریندن کله ببندد اجلای وری روان اجل
 الی و هلاک ایدی یلچی و سکرارک ایاغی بغل و بدیم آتفا قوم
 گران دم که دشمن پیای رسید اولدمه که دشمن کوز ایدر میوب
 نریا سرعت ایلد ایشدی کمان کیا نی نشاید کشید اولمحره کمان
 کیا نی جهکمه امکان و قدرت اولم قند فالیکه حکم یای جهکمه کمان
 اول **مکات** ایلدی را دیدم سخن حضرت شیخ ایدر بر سفر الی
 کورم که خلعتی سخن در بر که اوزرند بر بها الوخلعت یعنی بر
 تیتلو خلعت کیمش و مرکب تازی کورمیر و التده برع آت و
 قصب مفری بر سر و مری قصب که باشی اوزره آتی عامه امتش
 ایدی کسی گفت بر که ایدی ای سقد ای سدی چگونه پیپی
 پنجه کورس این یای معلم بو نشانلو دیبای برین حیوان لا یعلم

نشانند

بوند بلنجه اهل حیوان اوزره کفتم حضرت شیخ ایدر بن کلب ایتدم خطی
 دشتت که باب زوشتت بر قبیح خطدر که التون صوبی ایلد
 یازمشند یعنی بوکه بکر **سور** قدشاب بالقدی حماره قفق حمارینی
 آتدم مشاب اولدی عجل جسد الحور عجل جسدی کسی که انکچون
 بقرا وری و ایدر سامری بنی اسرئیل قومک حیلد ایلد مانی الووب
 اندن برعوزانی جسدی دوزدی و انک اچند بر آوج طبرق ایدی
 فی الحال اول جسد بقا کی اولم ویری اول طبرانی فرعون علیه
 اللعنه نیلد غرق اولدوغی کون حضرت جبرئیل بندو کی بوندک ایاغی
 التند الش ایدی بونک تفصیل تواریخ کتابلند مفصل و مشروح تری
 اولمشند **قطعه** با آدی کفوت ماند این حیوان بو حیوانه آدی بکدریک
 مکن ولایت کلند بخور اعد و دستار و نقش بر و نشی انک در اعد سندن
 و عامه سندن و طارش نقشندن غیری بمان بو جهل ایدی بکدر
 والا ایدی کلند بکدر که همه اسباب ملک و هستی او دیر ایلد انک
 و کل اسباب و ملکند و خور ایلند یعنی انک جمیع مملکت خطایه کور که
 هیچ چیز نیای حلال جن خوش که انک هیچ بر نی حلال بوندن قانندن

غیری

یعنی همان قتل طالع با قیسی حرام در **قطعه** شریف اگر متعقیف شود
خیال **سبب** شریف اگر فقیر و محتاج اولاد خیال بطلد و سوء ظن ایلد
که پایگاه بلندش ضعیف خواهد شد که اول شریف بلند مرتبسی
ضعیف اولد کرک یعنی آنک شریف کند نقصان ایشان **قراستانه**
سپین پنج زرد رنگ او کوش ایشکی التون میخ ایلد یعنی اگر آستانه
افزیدی سیم دن و پنج زرد دن اولد که غناسی بود و تیره اولد **کمان**
میر که یهودی شریف خواهد شد **ظن** الله که یهودی مال سبی ایلد
شریف اولد کرک یعنی اولاد **حکایت** کزهی کدایی را گفت بر سارق
برسایلد ایتدی شرم نداری شرم طومرین که از برای جوی سیم
کیمیز پد کشیدن او دمی دست پینی هر لیم کراز میکی الکی هر لیم و
خسبی او کند کراز ایلد و اندن جرایده گفت اولد کزده
ایتدی **بیت** دست کراز از پی یک حبه سیم بر حبه کشدن او دمی
دلنک ایلد ال خلائق یکدیگر بد که بپزند بد آنکی و نیم که بر داند و نصف
و آنک سبی ایلد اولد که لر یعنی سرقه ایلد ال قطع اولمقدن ای
ال صحت افزده اولد یکدیگر **حکایت** شست زری را حکایت کشدن زری

باز می

بازی حکایت ایددی که از هر مخالف بجان آمده بود که مخالف براند
جانده کوشن ایک و از خلق فراخ بفرغان دخی کوشن یعنی قناعت سر بو
غازدن فغانه کوشن ایدی مشورت پیشی بدزدن اولد دقتیاز باب
فته مشورت التی یعنی مشاوره ایک و اجازت خواست و پذیردن ایا نرت
طلب ایلدی بویلدی که غم سفر دارم که سفر قصدن طومر که مک
بقوت بازی که مک بازی قوتیلدی من کامی کفتم بر برای آنکشی
الک عدم **بیت** فضل و هنر ضایعت تا نمایند فضل و هنر ضایعده ای مک
کوستریدل یعنی اظهار ترقید لر غوغا آتش خند شک بسایند عودی
آتش افند قدر لر شک از لر لطیف رای ظاهر اولد و در گفت باب
نقد باز ایتدی ای پسر خیال حال از سر بد رنگ ای پسر عقل خیالی
باشکدن چقار یعنی ترک ایلد و پای قناعت کز کلام سلامت کوش
و قناعت ایافنی سلامت آنکد چک یعنی قناعت ایلد که برزگان
گفته اند زمر اولد لر ایتشد لر ولت نه بگو شید شست ولت
پالشمق ایلد و کلد یعنی سعالیله حاصل اولد و چاره کیم چو مشک است
بلکد باز از قینق در یعنی چخور و مضطرب او بقدر **بیت** کوش
نشان گرفت

و این دولت بر قدر که زور ایلد دولت اتکلی طوعه قاید اولمز کوشیدن
بی فایده است و همه بر ابروی کوز کوز قاشی اغیزه راستا و سق
کی بی معنی کذا لک جد و جمدید دولت حاصل ایتک محالده بود
بکر بیت اگر سر مویت بشر وضد باشد اگر مرقهک باشند ایلین
هنرک اولد هنر بکار نیاید جوخت بد باشند هنر ایش کلمه معنی
فایده ید میرمز چونک طالع خنسی و میرزا اولد بیت چه کند ز غمر میند
طرون جخت شوم و غنی جتلا اولن قوی نیجا استود بازوی جخت
بد که بازوی سخت اولید دولت و جخت بازوی یکدر زیر الگ
سبی ایلد نیچه و ادات حاصل اولور حکم و قوت بازوی ایلد معنی
قوت بازوی سندن دولت بازوی یکدر بشیر گفت پسر پهلنا ایتک
ای پلش فواید سفر بسیار است ای پدر سفر فایده لری چوقدر از زهت
خاطر فوایدک بی خاطر شاد اولسندن در معنی اولسیدر و جذب
فوائد فایده لوجذب اتمکدن و دیدن عجایب و عجایب کور مکدن
و شنیدن غرائب و غرائب اتمکدن و تفرج بلندن و تفرج و سوار لزا
اتمکدن و خواج و طان و دوی ستر ایلد اشنالو اولوب مصاحبت

ایلمکدن

ایلمکدن و تحصیل و جاه و ادب و عزت و ادب تحصیل ایلمکدن و وزید مال و
تکسب و مال و قریح زیاده ایلمکدن و معرفت یاران و نیجه کس لویاد
اولوب اشنالو حاصل اتمکدن و تجربت روزگار ان و روزگار لوی
تج به ایلمکدن که ساعدی یوحسد خالف میدر چنانکد سالکات
طریقت گفتند اندر انجلین که طریقت سالکای ایشلدر ربای نادگان
و فاند در کوی ماکلید دکان و خانه و رهکس هر برای خام آدی
نشوی هر برای خام آدی اولمز سن برف اندر جهان تفرج کن یوریا
جهانده منع حق و عجایب و غرائبی سیر و تفرج ایلد پیش از ان که جهان
بروی اول کوندن او کتد جهانده کیدرس بد گفت بابا سی ایدی
ای پسر ای او غول بدین منط که بیان کریمی بواسلوب افرد که
بیان ایلدک منافع سفر بی شمار است سفر فایده لری حسابسندی
و لیکن مسلم پنج طایفه راست آتا همان بشر طایفه ید مسلم و مفیدر
خشنین بازار کانی که با وجودی نیست و نکنت اولد بی طایفه نک او کتی
بر بازار کاند که نعمت و قدر تک وجودی ایلد که غلامان و کیزگاه
یلا و نیز و شاکر ان جابگ در که کوهل میل اید بی زینا غلامس

مرمای

و معنا کنیز کردی چایک و مصلحت کنارفد ستارای طوشت هروز
بشیری بومالو بازار کان هر کون بر سره و هوش بقای و هر کج
بر مقادیر هم بفرج کامی و مردم بر سر نگاه و از نغم دنیا شمع
شود دنیا نمند و تمتع و ذوق ابدی **قطعه** شمع بکوه و دشت
و بیابان غریب نیست غنی طالع و هوای دخی غیب و بی کسی کلید
هر جا که رفت خیمه زد و خوابگاه ساخت زیر هر دره که کنده باشد
قوری و ایوبی و راحت او بر دوزی و از که بر فراز جهان نیست
دست رسی و اما اول کنک که مادی افند و قدرتی بقدر یعنی مادی
حاصل اولدند از او بجم خوش غریبست و نایشافت اولد کند و نک
طوغد و بی بدوی و حاصل اولد و غی وطن اصلی سنده غریب و نامعلوم
یعنی مشهور و کنک معلومی کلید و غم عالمی که بمنطق شیرین
اولش طایفه نک اینجیسی بر عالم که شیرین سوز و لطیف حکم قیسی ایلد
و سبب سرائی بلاغت ایلد یعنی معرفت و فضل قیسی ایلد هر جا که رفت
هر چه که کیده بخشدش اقدام نمایند انک بی عالم که خدمتند اقدام
کو ستر و قاکرام کنند و غی اکرام ایلد و **قطعه** و بودیم دانا

مثال در طلاست عالم کشینک مجوی یعنی ذاتی خالص و صافی التود کیده
 العلم کالدیب و التعلیم کالفقه و الباقي کالرحم هر گاه که رود قدر
 قیمتش و اندک در عالم اول هر چند که کیده اند قدر و قیمتی بیلور و کالتقا
 و اعتبار ایدر و بزرگتر از نادان بشهر و مانند اما بزرگ و غنیست
 جاهل و غلبه سر و او ای بزرگ در دیار غنیست برین نشانند زیری غیر
 د یار آتی پیچ از سر و قوم خوب روی که در وین صاحب دلاان غنا
 است اوین کشند اولین طایفه نک و غنی سی بر محبوب که صاحب
 د لک کولی اند اختلاطه میل الیه و محبتش را غنیست نشانند و اند
 صاحبی غنیست طایفه و خدمتور است و اند واکه است خدمت
 اعلی بلد که گفت اند زیر اتمند اند کی جمال جمال از لغی بداز
 بسیاری مثال مال جو قلو غندن یکد و روی زیبا فرهم و لبا خست است
 و زیبا فرخت و لک و هید و کید درهای بسته و بغلش قبول و
 مقامید اصلا که ری یوقدر قطع شایند آنجا که رود حرمت غنیست
 محبوب وید که کید یعنی هر چند که کید است حرمت و وقت کور و در اند
 بقرش پند و مایه خویش کند و نک پند و مایه که ایرانی قهرید و در

[illegible]

وری ایدر لرسد پیر طاقوس بر آرد مصاحف د پدم مصحف ک
 وری ایدر لرسد طاقوس تنای کوردم زیر صیدک غای قید نقش
 اولدوغندن اوری اعتبار ایدوب مصحفی ایچند قدر لکتم
 این منزله از قدر قوی بنیم پیش هفت شیخ ایدر پیر طاقوس ایدم
 بو ویدی سنک قدر کلدن و حدی کدن زیان کوردم گفت خاموش
 هر کس که جمالی کرد طاقوس قنای چونک بندن بوسه یی اشتی
 لسان حال اید جواب و جواب ایدی خاموش اولد زیر هو که
 از صی طوطی هر کجا پای نرسد دست ندرندش پیش اولد
 هر که آید قوی اندا کند ال طوطی لوطی چون در بر موافقت
و دلبری بود چونک پس موافقت و ملائمت و دلبر لک اید
 نیست گر یک از قوی بری بود غم کلدن کویدی اولد برین بری
 و نیز اولد زیر عاشقاری بیک وید پدر و مادر ندن که زبان علیت
 ایدر بیت یک سوزانکدن آنکدن سنی عاشق ک فجیه اندر
مست کلن بنیم یا با جغم بیت او کوهرست کوهرش در جهان مباد
 اولد بر کوهر یعنی کوهری عزیز و مقبول بر کسی صدف کبیر یی

جهان

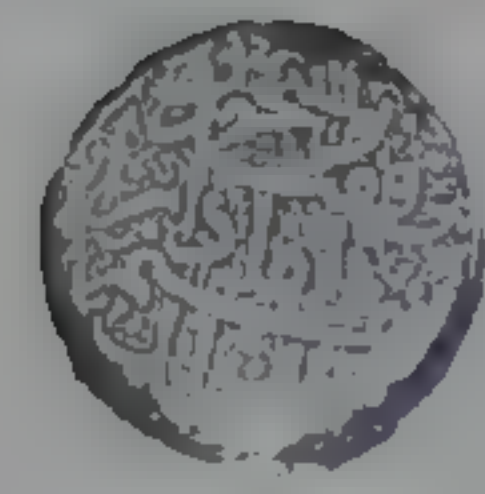
جهانده انک صدف اولسون زیر صدف و آردی کلدن بیت یک
شتری بود که شیمی و کلی که مشربدر جهانم خوش آواز یی اول
 اول طاقوس نک دعدی بخجی بر خوش آواز که بخجی داوری که یادی
 بوغان اید آب از جریان صوی اتمی دن و قوغ از طیران و قوشی
 او چقدن باز کرد کیر و طوطی پیشو سلیت این فضیلت ایدر بوفضیلت
سبی ایدر دلدردن مان صید کند آ میلک کوکلنی صید ایلید و آریاب
مغنی و معنی صاحبک یعنی صاحب دلدردن میت او رغبت نمایند
 انک مصاحبت رغبت و میل کوشش شعر سنی الی حسن الاغانی بنم قولم
 اغانی نیک اوسند در من ز الی حتی الثاني کیمدر شول که
 الی ایدر منانی یا پیشدی یعنی منانی چالیدی که و آد حسن صوتی قطر
چپ خوش باشد آواز منم خجی که خوش وند لطیف در زم و خجی آواز
بکوش حریفان مست صبح شرابی اید مست اولش حریفک
قولند بد اندر وی زیباست آواز خوش خوب یوزدن یکدر خوش و لطیف
آواز که آن خط نفس است و این قوت روح دیر او یعنی زیبا یوزنفسک
 حقیق کد اندن نفسی بلندن ایدر و بوی خوش آواز و هر که قوتیدر

که روح حیات بخشد **پنجم** پیش روی که سعی بازو کفافی حاصل کند
اولش طایفه نکستی سی بر اهل صنعت که بازو سی سی ایلد بر کفافی
حاصل ایلد تا آب روی از جحران ترخت شود تا که آنک یوزی صوبی
ناندن اوزی و کاش اولید **چنانکه** خر مندان گفتند اندا بخلین که عاقلی
ایشان **قطعه** گریزی روی از شهر فوایش اگر کند و شردن غریبکه
کید یعنی به دوست سختی و محنت شری پسند دوز اسکی خنلق و محنت
التمزیر کند و کفافی حاصل آنکه قدر و ارز و ترخای بودی از مملکت
اگر خرابی و یا غریب دوست مملکتند گرسند خبند ملک نیم روز
نیم روز پادشاهی آج او بر ذیل کند و کفافی حاصل آنکه قادر کله
چنین صفتها که بیان کردم بوجله صفت که بیان ایدم در سفر و جیب
جمعیست فاطمت سوره فاطم جمعیته سید و داعیه طیب عترت
و طیب عیش و سرور باعثند اما آنکه ازین جمله بی خبر است اما اول
که که بوجله صفت در نصیب من که خیال باطل در جهان برود باطل
خیال و ناسقول فکر ایلد جهمان کید یعنی سیاحت عالم بهوسی ایلد
و دیگر **کیش** نام و نشان پیش خود و کیر و که آنک نام و نشانی اشمن

نیم روز پادشاهی آج او بر ذیل کند و کفافی حاصل آنکه قادر کله

و پنجم

و پنجم اولدوغنی بلز اولدو ایلد کند و سی ضایع و هلاک ایلد **قطعه** آنکه
گریشی کیتی بلین اوز خاست بر اول که که جهمانک دوشی آنک
کینند قالک بغیر مصلحتش صبری کند ایام زمانه اولک مصلحتک
عکسند قول اغوزلق ایلد یعنی از خلاف سحر جراحور کبوری کدیگراشیان
خو آید و یک بر کبورت که کیر و یواسنی کورسد کرک یعنی کور مکضیب اولید
قضا می بردش تا بسوی دانه و دم حکم الهی آتی تادانه و دام طرفند ایلد
دانه سبی ایلد اسیر ایلد **پسر** گفت پسر ایدی ای پدر ای بابا قول حکما را
چگونه مخالفت کنم عاقلک سوزند پنجه مخالفت ایدم که گفتند آنکه گفتند
رزق اگر چه مقصودست رزق اگر چه قسمت اولمشدر با سباب
مصول آن تعلو شرطست اما اولد رزق اولان سببه مباهت آنک
شرط اولان مبر و بلا اگر چه تقدیر اولمشدر از ابواب دخول آن احتراز
واجب اولد بلا اولدوغنی قبولدن احتراز ایملک واجب
قول تقوا و لا تلقوا باید یکم الی التملک **قطعه** رزق اگر چند بی گمان برسد
رزق اگر چه نه قدر قسمت اولندی ایست کجاست لای شود شرط عقلست
جفت از دانه ها کیلن عفاک شرطیدر آبی قبولدن استمک یعنی مقول

اولی بود که آنی سبیلند طلب ایکن **مِقْرَاجِ اَطْلُبُوا لَلْاَرْدَاقِ مِنْ**
اَسْبَاحِ کَرِجِهْ کُنْ بِی جُلُوعًا مَدْفُوعًا اگر چه که اجلسد و لیست خرد
 رَفَدَ دَرِ هَایِ اَز دَرِ بَایِ اما من از در ها نک اغند که یعنی کند و کسک
 اَمَدَ دَرِ صَوَرَتِ کِدَمِ بَصُورَتِ که بنم یعنی بوقدر قوت و صلابت
 که بند و اید با پیل دمان بزم کوکشی فیلا اید و شوم و با شیر زیان
 پَنجِ دَرِ اَقْلَمِ اگر نه می و محیب و قفان ارسال اید پنی طو شوم
 مَضَلَّتْ اَنْتَ کِه سَفَرِ کَمِ مَعْقُولِ وَلَکِ کِه سَفَرِ اِلَیْمِ کِه اَزِی نِیْنِ زِیَا
 بوندن زیان طاق بی توانی ندانم قدرش لغد طاق طو غم **قَطْعِ**
 چُون مَرِ بَر فَنای ز جَایِ و مَقَامِ خَوِی چُونکه کشی کند و یرند و مَقَامِ مَنَدِ
 دوشدی یعنی دور و کد یک چه غم خوری همه آفاق جَایِ اَوَسْتِ
 کیره نه غم میزد و کوی عالم انک جای پدند یرد اینست **سَرَوَادِ ایدِ شَبِ هَوِ**
 تَوَانِ کِی بَر اِی بَی رَوِ کِی صَرِ بَر غنی بر سر اید کید و رَوِشِ بَر کَاجِ کِدِ
 شَبِ اَمَدِ سَرایِ اَوَسْتِ اما در ویش هر قند که کِی کَلدی یعنی کِی اِی رَشِکِ
 انک سر اید راین بگفت شت زن با با سنه بوسوزی ایتدی و شت
 فَوَسْتِ و پدندن بخت و دعا طلب اید و پند و دواع کرد و بایانی

در وقت خواب و بیداری

دعا اید

دعا اید **فَرَوَانِ شَدِ دِخِ کَتِی وَ دَرِ شَکَمِ رَفَتِ وَ کَمِ وَ قَتِ**
 شتندش ای اشتدیکه میگفت که ایدر ایدی **بیتِ شَرَفِ کِدِ**
 بختش نباشد بکلم هنر مند که انک بختی و ایدلدا اولید یعنی بختی اکتساید
 اولید بجایی رَوَدِ کَشِ نَدَانْدِ نام بر می کید که انک نانی بلر یعنی
 خلاف سمت کید تا بر سید بکنار آبی تا که بر صو کنارند ایدر **کِدِ سَنکِ**
 از صلابت و بر سنگ بی آمد اما اید صو ایدی که انک شتندن
 و ج یا ننگ قوتند طاش طاش اوزد و کلو ایدی و اوزی پیدش
 بفرنگ هم رفت دخی اوله و ننگ جوش و فرو شک او آری و سنگ کید
 ایک **بیتِ سَرَمَکِیْنِ آبی کِه فَرِخِ آبی دَرِ اَیْنِ بَوَدِی اَنکِ الْجَوْفِ بَرِ شِلَوِ**
 صو ایدی که صوقی شوند ایدر کلا ایدی که کتور کید ایدی کتبی موج
 آسیا سَنکِ اَز کَنارِشِ دَرِ بَوَدِی اَنکِ الْجَوْفِ مَوْجِی کَنارِشِ دِکَنَرِ طَانِشِ
 فِی اَیْکِ کَرَوِهی و دَنارِ دِی اَوَلِ شَتِ زَنِ بَرِ بَلَوِکِ اَدِکِ کَعَدِی کِه هَوِ
 یگ بقرافند که اند اولانکر هر در پی بر قاضد اید **دَرِ مَعْبَرِ مِشْتِ شَسْتِ**
 مَعْبَرِ اَوَلِ مَرِشِ وَ رَحِیْبِ سَفَرِ شَسْتِ و سفر اسبابی بغلش جواز اوست
 جَوَازِ اَیْسِ عَطَا شَسْتِ بَوَدِ لَیْکِ جَوَانکِ کِه مَرِ دِ شَتِ زَنَدِ رَفَرِ سَبِی اید

قافیه اولان و غیره
 و حدیث اید
 معبر کید

عطا ای بعلمش ای دی یعنی یانند اصلاً بر بند یوق ایک که اجرت کشتی دیوید
نربان شایر کشتی بالفرونی ننادنی ای دی یعنی ملاحی مدح اتی چند اند
نرادی کر که اول قدر که زاریق ایلی یاری نگرند و گفتند ختم ای دی
اکه یاریق ایلی و ایلیل بیت بی ز شوقی که کنی بر کس زور و توانش
قادی کلستر که که اندر زور و ظلم ایلی یعنی قوت ایلی و رای که حاصل
انکه قادی کلستر و زور و رای بر قوت محتاج ند اگر طومر ایلی
یعنی زور و رای اول وقت قوت محتاج کلستر زیر التون ایلی
جمع مرقات حاصل اول وقت محتاج بی قوت و قوت محتاج از قوت بخند
بگزی پند و گفت اول مشت زندن کلک ایلی کیر و وندی و طومر ایلی
ایلی بیت زندنی نتوان رفت بر قوت زور یا زور طومر انیک
یعنی زور و قوت ایلی زور ایلی در یادن کتمک یعنی دریایی کجاک
کمتی و قابل کلستر زور و قوت چه باشند یک قوت بیار اول اقدر
قوت نه اول و یعنی نه فایده به بر سر همان برادر و زور و قدر التون
کتور یعنی اجرت کشتی غیر پند و بر رای سنده آئی و جوان را
دل ازین طغنه هم بر آید ملاک بو طغنه جوانک کوکله بیض و نقیض

اولی

اولی خواست که از او انتقام بگشت مشت زند دیدیکه اندک انتقام بگشت
کشتی رفت بود اول وقت که کنی کنار دین کشتی ایلی او از دل اول
مشت زند او زور و دی یعنی فایز دی بویله دیو اگر بدین جامه که بوی
شدیم اکو بوجامه ایلی که کیمش قانع شوی قانع اول و دروغ نیست
دروغ و کلدر ملاح طمع کرد ملاح اکه طمع ایلی و کشتی را باز کر ایلی
و کشتی بی کیر و وندی و کناره کلدی بیت بند و شریک و شریک
هرص عاقل که کند که کورن ایلی در طمع و غوغا بی بند طمع و غوغا بی
بی بند کتور که هول و دریای ایلی انی گرفتار ایلی چند اندک مشت زند
انتقام انکه اول قدر بهر ایلی که دست جوان جوانک ایلی برین کربان ملاح
در سید ملاک و مقالنه و یقاسند ایریندی بخود کشتی حکم طومر آئی کند
یکدی و بی قوت با قوت و قوت و قوت و قوت و قوت و قوت و قوت و قوت
ایتموب و علامه متخم ایتموب حکم دو کدی و قوت و قوت و قوت و قوت
آشد ملاک دوستی کیدن طغنه کلدی کشتی کند که ملاک و معاف
ایلی و چنان در کشتی دید ملاک دوستی ملاک کبی ایلی کور دی
یعنی لیدی پشت بگزی بند اول که اقدس و وندی

چه خوش گفت بکتابش با حیلش نه خوش و نه لطیف دیدی بکتابش هیلش
 چو دشنه خراشیدی این مباحث چونکه دشمنی طریلدک این اوله **قطعه**
 شتو این که تنگ دل کردی این اوله که تنگ دل و پریشان خاطر اوله
 چون نزد شت دلی بکنک آید چونکه سنگ الکل بر کوکل تنگ کله **سنگ**
 بر بانه مضار من مضارک بار و چه افزه طاش او مرده که بود که مضار
 سنگ آید زیر آحتمالد که مضار من طاش که اندن فرار شد چندانکه
 رسیمان گشتی بنیاید پیچید ملاح اولقدر هیراتی که شت دن کینک
 اینی ساعدت طواری و بر بالای ستون رفت و ستونک اوزرند
 کندی ملاح نر نام از گفتی در گسلا نید ملاح بولاری یعنی ایپی اندک
 اندن قریبی یعنی کس دی و گشتی بر آند و کیی سوری بیچاره ای
 حیلان بماند بیچاره شت زده اولیره هیران قاله و خوشی و بلا و گشت
 دیک و بلا یکی کون بلا و محنت کوردی و سختی کشید و خنلق چکدی
 سقم روزی و چینی کون خواش کره بان گرفت جواب اند یقین طوق
 و باب انداخت و سعید اندی بعد از شبان رفتی اول کون اول
 کجه دن صکره بکناره افتاد کناره روشدی از حیالتش رمقی مانده بود

مردند

بروقه ضعیف اولش ایدی که انک حیالتدن بر روی قالش اید **برک**
 دشتان خوردن گرفت اغافلک پیر غنی یکله باشکد و سنج کیا هایلر
 و او تر که کوکل بقار غم باشکدی تا اند که قوت یافت تا که بلا حاجت قوت
 بولدی و سر زبانیان نهاده و رفتی خی بیابانه باش قوری و کندی تا شنه
 و کسنه تا که آج و صومری به طاقت و طاقت سر بر جاهی رسید بر قوی
 باشنه ایشدی قوی را ندیک بر و کز آمد بود **سنگ** کدی که صوری
 اوزی انک اوزرینه جمع اولش اید و شریک و **سنگ** و پیوسته
 بر پولاید و شاید ندی بچرایدی **سنگ** و پیوسته و بویانک بر پولاید
 آب طلب کر آب طلب ایلدی ایا کر کنند ابا ایلدی شت تعدی دراز
 کر شت نزد بیخو و اوج تعدی و خصوصت ایله ناز ایلک تا که اندن
 ضرر احوال و جایی نیست نبود قیس و عین اولدی باری نی چند افری کوفت
 محفل کلام برینچ کندی حکم و کدی و فرمان غلبه کردند اند اولان که لر
 شت نزد غلبه ایلدی بی محابا رفتند و حرم انیو باور دید و جرح کردند
 و جرح اندیز **قطعه** پش جوهر شد بدین سوری کله چونکه جوق اولدی
 فیلا و در یعنی صومر و ویر با همه تندی و صلابت کدا و ست اولانکه

بود که قوت و شدت و صلابت ایلد یعنی انده بود که قوت
 و صلابت و در این زبون و غایب اولی و مؤخر چه کارها بود اتفاق فرج
 بکند چونکه اتفاق اولی شیرینان را بدیدند بپوست قفان و عقیب
 از سنانک پوستی بریدند لا رنج کم فروخت فروخت حکمی ایلد کس بی کاروان
 افتاد کاروانک ارمنی و شدی و برفت دخی کندی شبانگاه افشام
 وقتی بمقامی رسیدند از کنگر گلد بر خط بودند بر مقام ایرشدیکه حل میزدن
 خوف و خطر از راه ایدی کاروانیان را دید کاروانلوری کوری لرزه
 بر انداختن آفتاب حرامید خوفند اندامی از راه لرزه و شمش و دل بر
 هلاکهای و هلاک از راه کوهل قوش گفت اندیش مد لری شد زن
 کاروان خلقند ایدی غم و غم طوتم که من شهادتین میان زیر این
 بالکوز بوازای پنجاه و چهار جواب و هم الا که جواب و دیو و دیو جوان
 هم یاری کنند و بو قافله و اولی غیر یعنی سایر جوانان دخی معاونت
 ایلید و فرج و نافر بلا ف ایلد قوی کشت کارواند اولی کسر که کوهی
 انکلا ف ایلد قوی اولدی و بخت شای مان کشتند و انک مصطفی
 ایلد شای مان اولدی و جزو آبتی دستگیری کردند و زادی ایلد که

دستگیر کرد

دستگیر کرد ایلد یعنی اکدم طهام و آب و درید جوانان آتش معده بالا
 گرفتند بود جوانک معده به یوکسک طوشت ایدی یعنی زیاده اجقتش ایدی
 لغت چند از شیرینان تناول کرد و اشتها و چند بر قاج لغت تناول ایلد
 یعنی تمام آنها ایلد اول طهای ایدی و دخی چند آب دخی بر قاج ایچم
 صوبر و پاشامید انک از درین ایدی نادیدند و نشی بیارامید تا انک
 ایچینک شیطان یعنی نفسی کندی و خوابش در رتوب و نجفست
 وانی او یقو قایدی دخی یا تدی او یودی پیرو دخی بخت و جهان
 دیکه در آن میان بود اول کاروانده بخت و جهان دیده بر پیرو ایدی
 گفت رفیقان ایدی ای یاران ای دوست من ازین بدیدم و شما بن
 به سزک رفیق و حافظ کردی اندیشنا کترم خوف و کرم ندیدند از کدرا
 حل میزدن اول قد خوف و کرم کلم یعنی بوسه دخی خوف اندک کم کبی حل میزدن
 خوف اتم چنانکه حکایت کنند انجلیس که حکایت ایلد و ایلد ایدی چند
 کردی ایلد بود که بر اینک بر قاج ایدی جمع اولش ایدی یعنی بر مقلد
 ایدی و ایدی و شب از تشویش در آن شهادتین بری و کیج
 حل میزدن خوفند شهادتین ایدی یعنی خوفند یا کوز او بوند

یعنی یول بولدی شمار بی نفا صومرو از قسری یعنی ایچ مرقی بر خاک
یوندر طبراق افروزه وکیل بر خاک منای همی گفت وخی کوکلی هلاک افروز
قوشش ایدرایدی شمار منی فی ایجد شنی و نرم العینی کی هر بوزالره بنم
ایله مصاحبت ایلیه و و مشت کر بتنی بندن ازاله ایلیه یعنی مشت
کر بتنی بندن ازاله ایلیه مال بوکر عین یولار لیدی یعنی قافله کندی بی
بوزالره تنه و والدیم مال الغریب سوغی الغریب آنیکی غریبا چون غریبند
غیری موشی یوقدر یعنی غریبک موشی یته غریب کر الجنی الایجنی
یمیل بیت کشتی کند بر بیان کسی غلطت و فثوت ایله غریبه
شولکه که نابوده باشند یغیبت بی که غیبتله چوقلق اولمش و غیبت
بلاخی چکمش اولد او دردی سخی بود اولی یاز بوسوزده ایدی که یاز شا
زان کربا شاه در پی میدی بر مید از خنده از لشکریان دهر افتال بود
یافتند اولان بنده لرند و مصاحبتند ایراق دوشمش ایدی بالای سرشی
ایستان و انک باشه اوزره دورمش ایدی و ای سخی همی شنیدی و انک
بوسوزده استماع ایدرایدی در میانش نظر کره اولمشت زنگ شیان
نظر ایکی صورت ظاهرش پاکیزه دیه انک ظاهر صورتی پاکیزه و لطیف

کوردی

کوردی و مالش پیشان و انک مالش پیشان کوردی پیشید ش که از کجا
شهرای اک مقتدن سی یوی سوال ایلیک و بدنی جایکه چکونه ایتمادی و یوی
یونچ دین شیک برخی ازا نچه بر سراو کد مشت یون اعادت کر اول
سند که انک یای افروزه چمنی ایدی بعضی نی ایله ایلیک ملک نزد را
بر عیر جم آید یاز شاه زاد یه انک دین پند رحم کلدی خلعت
و نعت کد خلعت و نعت و عیر دی و معمدی باوی عرا کر
و بر معتمد کسیریه که یولداغی ایلدی تا بیش فر و یون باز آمد یک کورو
کند شهر کلدی پند بدیدی او شاه یمان شد باباسی آنی کورد
ایله شاه یمان اولدی و بر سلامت مالش شکر گفت و انک مالنک
سلامتی افروزه شکر یدی شبانکه امشام وقتی ازا نچه بر سراو فته
بود اولان دک انک باباسی افروزه کتمش ایدی از حالت کشتی کشته
مالند و همی ملاح و ملاح چورند و غدر کاروانیان و کاروانلور
و فاسر اغندن با پند گفت پدینه اییدی اییدی پند گفت باباسی ایلیک
ای پسرای او غل کفقت سکان ید قی در وقت رفان کیمک و قتند
که نمای د ستان که قد شکر رک دست و لیری بشت است بهادر ای

یعنی درگاه قدید اولوب قاله رس پند گفت پندی نصیحت طریق
 اکه ایله ای پسر ای اوغل کین تویت بونوبده یعنی بوسفره
 فلک را یادی کرد فلک کما سعادت ایلدی و قبال خبری و اقبال
 و سعادت و ادا که حصول در هر یک ایلک تا کمال از غار و خارت
 پای پند آید که سنگ ملک خاردن و خاکی ایلان طاشه
 کلدی یعنی چقدی که بوقدر کربت و محنت خلاص بولدک
 و صاحب دولت یقین رسید و به صاحب دولت سکا ایلدی
 و بنوعی بخشید و سنگ اعز که یعنی کما اصمان ایلک و در خرم کرد
 دخی در خرم ایلک و کسر صالت را و سنگ حالک کسری بتفقیدی خبر
 کرد بر تفقد و تحقق ایلد خبر ایلدی یعنی سنگ شکست قلبی انعام
 و اصمان ایلد سستی و سرور قلدی و چنین اتفاق نادر افتد و بوی
 اتفاق نادر و خوش و بر نایه حکم نتوان کرد و قلیل الوقوع افرو
 حکم ایلک اولد و زخار تا بدین طمع صاقتی تابو امید ایلد و یک بار
 گری و لغت کردی بر که دخی و صک اطرافند طومیر سن بیت صیان
 قدر بار شغل خبری صیاد هر که بر چقال التز افتد که یکی غرض بکشد

مرد

پندی و شرکد بر کون آن قبلاں ریا ز فنانک یکی از ملوک پارس بخلین
 زمان ماضیه پارس پادشاهان در یکی بکینی گراناید که انگشتری داشت
 خاتمده آفرجهالو بوعزک قاشی طوشت ایدی باری حکم تفرج برده تفرج حکم
 ایلد با تینی چند از خاصان حاصلند برینجی که ایلد بمصلحت شیراز میرزا
 نازکابند پیرون رفت طاشه کندی و فرمودی دخی بودی تا انگشتری را
 تا اول خاتمی بر کنبه عقد الدولت عقد الدوله تمام پادشاهک بکشد
 قبه به اوزده که پادشاه منکوع اول قبه تک الشده مدفونده هفت
 کردند نصب ایلدی تا هر که از خلقه انگشتری بکشد تا هر که کدول
 انگشتری یک خلقه سندن اوقه کجور خاتم اوقه باشد خاتم انگشتر اوقه
 چها صد حکم انداز اتفاقا دویوز حکم انداز که در خدمت افروند
 کدول پادشاهک خدمتده ایلدی جمله خطا کردند جمله خطا ایلدی
 مگر کوی که بکشد بطفلیت بام بر باطی بر کاروان سرایک طامی اوزده که ببا نرجه
 کدوینجه بترافه طرف می انداخت هر طرفدن اوقه ایدی پاد صبا
 شیراق قضا ایلد صبا یلی اندا و قنی از خلقه انگشتری بکشد ایلد اول
 خاتمک خلقه سندن کجور دخی انگشتری را نوری اوزرانی داشتند و عده لوی

ایله

حکم از خوار کردی که در شاهنشاهی و در هر یک از اینها
 و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها

اولان

فاتی اول طفلد لایق طوئیل یعنی ویرید و نعت بی قیاس و لایق
واکه خاتم مدینه ماعدا قیاس سر نعت و سال ویرید بستر جهان دم
تیر و کما از بس وقت اندکی تیر و کما یاقدی گفتند که چو
چنین کردی ایتدی بچون بوید اندوک گفت بستر ایتدی
تا رونق اولین بر جای بماند تا اولکی نک رونق و اعتبار عیا
یرند قاله زیر بر کت و خلیفه تکلیف اولند نشاندا ورمی
مقر در ایلیه اولکی رونق و اعتبار قالمز **قطعه** که بود که حکیم زو
زای گاه اولور که روشن زایل و عاقلد ب نیاید در نیت تدبیر
بر دست تدبیر کلمه خطا ای گاه باشد که کودکی نازان گاه اولور
بر نازان او غلبه بغلط برسد نرند تیر غلط و خطا ایلد بر او
نشانده او **قصه کایت** درویشی را دیدم بر درویشی کوردم در
غار ی نشست بر مناره او نورش و کز روی خود از جهانه
بشت و جهانند کند و یوزند اختلاط و مصاصبت قیوسی
بغلش یعنی غلث اختیار ایدوب خلقدن اختلاطی قطع امتی
و ملوک و سلاطین را در غی ملک و سلطانک در چشم بخت او الکعتی

کوزند

کوزند شوکت و بیست نماده شوکت و هیتی قالمش یعنی اصلا التفا
امتز ایدی **قطعه** هر که بر خوی کز سوال کشای هر کیم که کند و افزه سوال
قیوسی ایدی یعنی دامن کند و عادت ایلدی تا بخت نیازمند
بود اولکه اولنجید و کین محتاج اولور عی اولدی احتیاجدن خلاص
بولن از بگزارد پادشاهی کوی خرمی و پادشاهان ایلد کردن بی طمع بلند بود
زیرا طمع سرک بوی بیوکسک اولور یعنی احتیاج جرم شدن کسید سرفراز
یکی از ملوک آن طرف اول طرف پادشاهانند بری اشارت کرد اشارت
ایلدی توقع بکم اخلاق عزیزان است که عزیز اخلاق کریم ایلد اسید اولور
بنان و نمک بامنا موافقت کنند که نان و نمک در موافقت ایلد
یعنی جنم و عوتم قبول ایلد لوشیخ ضیاء الدین بوخار و ضیاء الدین که ابا
دعوت سنت است زیرا دعوت قبول ایلک سنت در زیر انجیر کس
حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت نبی طعمه دعوت ایلد قبول
ایدر ایدین دیکر دوزخ او بی کون شیخ رعایت قصد ایلد ملک
پادشاه بعد از قدسی رفت عذر ایلد انک قدمه یعنی غریب انک
ضیافتند رضایید که چون که اعتدال ملک کندی عابد بر فاست

عابد چونکه پادشاهی کردی تغیما و تکریم ایاة اوزره قالد و مکمل را در
کنار گرفت و بار شاهی کنار نه طوئی یعنی پادشاه ایلد و جشدی
و تلف و ملائت ایلدی چون ملک غایب شد چونکه پادشاه غایب
اولی یکی از اصحاب اصحابی شیخ را پرسید شیخ سوال ایلدی بوی
که چندین ملافت که افریز با پادشاه کردی که بوقدر ملائت و طفت
و رعایت که پادشاه ایلدی خلاف عادت شد سنگ عادت که
خالف در این دنیا اهلند بوقدر التفات اتک سنگ عادت و کلد
درین چه حکمت بود نه حکمت یعنی نه حکمت و ار که گفت نشید
شیخ اول سوال ایلدی که ایتدی اشتمش که گفت اند که ایتشاید
قطر هرگز از سماء بنشیند هر یک که سفر می اوزره او قدر که
یعنی طمانی یک واجب قد بخدش برخواست انک خدمتد قالد
و اکد تعظیم ایلک واجب کلدی چون مکافات خیر نتوان کرد چونکه
اول اندو که خیر کوفتی اتک ممکن کلدن عزیز چار که بیاید خاست
باری پیاره که عنده یلک شوی کوش تواند که همه عمر وی سمع
قادر اولد که دوی اول سمع نشود اوزره و چنگ و فی دفعی چنگ

و فی اوزره

و فی اوزره استماع ایلید و اصلا اکد زحمت و الم کلمه یده شکیبند ماشای باغ
کوز صبر ایلدی باغ ماشا سند که ماشا اتک ایلد و کن اکد فرد کلمه بی حل
شیرین بسر آید مناج کلسر و نسو نسو صاع با شد کلد یعنی لطیف لری
و ماغد ایر مسد اصلا و ماغد زیان اولد آن سر حیات میسر اولد
و نه بود بالشی آند بر اکر قوش قنادی ایلد طولش یصدق اولید خواب توان
کردی چچ ز پر سر باش التنه طاش قیوب او یو مق مکن و قابلد شود
دلبر بخی آید پیش اکر و شکله او کنده بیلد یا تعد دلیبر اولید دست توان
کردی راغور خوش النی کنده قوجاغنده ایلمک ممکند یعنی النی قوجوب
کنده قوجاغنده ایلمک ممکند یعنی النی قوجوب یا تعد دلیبر اولد قابلد
انسان اصلا بوتک بر سندن زبون و عصر اولد و بی شکم بی پیش
امان بوز یاد و بی سرن قرن عالمه بیر ندردی که بساند بیش هر ک صبر طو نک
بیش ند ایلم قناعت ایلم بلک جمله عالی انک یولند سرق ایلمک
هر ک قناعت ایلم انسان بمان بوند زبون اولد بیت قو دوخ
که سیرت کنند از وقید ی گر بانک دردی که هل من فرید ساعلم ولک
بیش لغظای بعض محلله ضم مقاسده استعمال اولند بیش بیش

بیش لغظای فیصل الاصلی و نه
و بغیر اعتباری ایلد و لاشی و نه
و فی قابلد و نه

فَرَوَائِدُ قَامُوشِ در درختی باب اسم اولنک فائده لوی بیانشه
 که یکی از بوشان گفته هفت پنج اید و ستلیدن بریند ایتدم **استیع**
سخنی گفتیم باکد سوز سو یکم استماعی یعنی سوز سو یکم **بعلت آن**
اختیار افتاد است اول سبب ایلد اختیار و ششدر که اغلب اوقات
 زیرا اکثر اوقات در سخن نیک و بد اتفاق افتد سوز ای و کم اتفاق
 دوش یعنی لطیف و معقول سوز و ناسعقول سوز واقع اولور
 وید و دشمنان سخن بریدی غی اید و دشمنک کوی ناسعقول قبیح
 سوز غیری افزه کلمه یعنی دشمن لطیف سوزی کوزدن لراخی قبیح
 سوزی کوزد لر گفت اول دوست ایتدی ای برای ای و دشمن
 آن بد که نیکی بیند اول یک که دشمن ایلک کوزمید بوند ایرهام لطیف
 و **دشمنیت** همنر چیم عداوت بزرگتر عیبست همنر و کمال عداوت
 صد کوزی ایلد اولو عیب در عدو و حسود قتل عظیم قبیح
 عیب **دشمنیت** سوزی و در چیم دشمنان **خارست** فی الحقیقه
 سوزی کلدن لیکن دشمنک کوزمید خارم بوند ایرهام لطیف
 و **دشمنیت** و اخو العداوت لایق به صالح عداوت و دشمنی یعنی عداوت

۱۶۰ صاحبی که رای عدو در صالح و در ایلد **الاف یلند بکذا** **الالبته**
 اول عداوت صاحبی اول صالحی طعن ایدر کذا بد و تکبر در دیو یعنی صالحی
 بفضی و ان که چنان صالحی کور سداکد بود و جملد طعن ایدر **نیت** **نیت**
فرز چشمه همنر خورشید چشمه سنگ جهانی رو سز ایدچی نوری بوقلد
 لطیف ایلد **زشت** باشد چیم مو شک کوزدن سنگ کوزنه قبیحدر
 ذیل اصلا افتاب بد حفظ **از حکایت** بازار کایز خضری پناز خسارت
 افتاد بر باز کاند بیک القود ضرر و شدی پسر را گفت اول باز کانه
 پسر نه نصیحت طایقی ایلد ایتدی نباید که این سخن را بالسی در بیان
 بنویس کرکز کد بو سوزی برکد ایلد او تاید قویسن یعنی اولمید
 کد بو فی کسید دیدن گفت پسر بلبلند ایتدی ای پدر فرمان
راست ای بابا و همان سنگدر **تعلیم** کسید و بیم و لیکن و ابر فائده
 این مطلع گردان اقبانی بونک فائده افزه مطلع ایلد که مصلحت در
 نهان داشتن **چسپست** که مصلحتی نهان و مستور طوئق و فائده
 ندر گفت باباسی ایتدی تا مصیبت دی نشود تا که مصیبت
 ایکی اولمید یکی نقصان ماید برسی سزاید نک ناقص اولمید و دیگر

شماست همسایه و برسی رخى همسایه تک یعنی تو کشونیک گلسی و
سردینیت مکوف انده خویش بای شمعان کند و غصه کی و شمعان دیم
که لا حول و لا قوة الا بالله العظیم در اجسب الظاهر اگر چه بی حضور لقا و کلام
لا حول و لا قوة الا بالله العظیم دید و لیکن تنها لرزه شاد و یق
اید جیل و سرور لرزه حکایت جوانی خرمند بر عاقل جوان که از فنون
فضایل که فضیلت لرزه فزنده یعنی در لود و فضیلت در خط و افر داشت
بر و از نصیب طوطا ایدی یعنی زبانه و فنون ایدی و طبعی ناز و لطیف
و ناز و طبع طوطا ایدی چند آنکه اما اول قد که در خافلی و اشمنندان
نشستی و اشمنند مجلس لرزه او قدر ایدی هیچ سخن نکفتی اصلا معند
سویز ایدی باری پذیرش گفت بر گز با بای که ایدی ای پسر ای
او فل تو نیز از آنچه دانی چرا نگویی سر رخى اندک که بیکه و نیچى سوز
گفت پس ایدی ترسم که پرسندم از آنچه ندانم خوف ایدم که با که سوال
ایلیه را اولند و که بیایم و شر سار جهم و شرمند که ایدم
قطعه آن شنیدی که صوفی میگوید ای اشتد کی در صوفی تقاریر
زیر تعلین خویش میخیزد کند و تعلل نیک التمه بر قاج کتب

آستین

آستینش گرفت سرخنی اول حاله ایکن ناگاه بر سرهنک اول صوفیک
یکینی طوقدی بویلد دی که بیانفل بر شویم بند که ای کشی کل بنم
سودید نفل بفل یعنی آتی نفلد نکفتند ندری کسی با تو کار سو یاند
ایکن که سنا ایدایش طوطا یعنی مای امده سن بن فلانم و فلان بیایم
یعنی هیچ که نک سنا ایدایش یوقند و لیکن یوق کفتی و لیکن بیاید
اما چونک ایتدک یعنی پیشو که بود که قایدم دیکل آنک د لیلانی
کعب و اندو که دعوتیک حقند کل حکایت یکی را از علماء معتبر
اولو عالم در برید مناظره افتای با یکی از ملاحد ملحد در در اید
بما شد و شودی لعنهم الله علیه الله تعالی خیر اندک هر چه افرد
باشند با شقد لعنتا یسوی با او حجت بر نیامد و عالم ملحد
ایله حجت و د لیلید باشد کلمدی یعنی اگر غالب ایدی پس
پسنداخت عاقبت سپر ایدی یعنی مناظره در و لغت اندی
و بر کشت و اوردن جمع اید کسی گفتش بر که اول عالم اید
ترا با چندین علم و ادب و فضل و حکمت بای دینی حجت نماید بوقله
علم و ادب و فضل و حکمت اید بر دیند سنا حجت کلمدی یعنی یکی

ملازم اندک قادر احدک گفت عالم ایندی علم من و اوست نیم علم قرآن
 عظیم و احادیث شریفست و حدیث شریف و گفتار مشایخ
 سوزید و او بدینها معتقد نیست **مالی** بود اول علی بن ابی طالب
 اعتقادی ایدچی و کلید و می شنود و اشتن و قبول امر و استنیدن
 کفر ایچ کار اید **مالی** که انک کفر فی ایشتمک ندایش کلید یعنی ند
 فائده یار **مالی** انک کفر فی ایشتمک ندایش کلید یعنی ند
 قرآن عظیم اید و حدیث شریفی قبول اید **مالی** است جوابش که
 جوابش ندی که جواب اولدر که مرکز که جواب و می رسد
مالی قالینوس حکیم ایلدی بر ایلای کوردی است
 کوردی ایلای کوردی زده و بی خوشی می کرد **مالی** ایلای کوردی
 یقاسنه او رشی و مشرق ایلایدی گفت قالینوس ایلدی
 اگر این ی نا بوی اگر بود انشتمد عاقل و دانا اولیدی کار و ایلای
 اولی انشتمد دانا ایلای ایشی بدین و بدین سیدی بود و بدین
 ایدن ایلدی **مالی** عاقل ایلای نباشد کین و بیکار ایلای عاقل
 بری ایلدی کین و جنگ ایلای ندانای سیدی با سبک ایلای کین

کران

بر دانا اینچیک که ایلدی یعنی عرض و قاریر ایلدی عناد و جنگ ایلدی یعنی
 اتم زرا کند و عرض ضروری اگر نادان بوخت سخت کوی اگر نادان
 بوخت سخت کوی اگر نادان و هشت ایلدی سخت و نامعقول
 سولید و عاقل بیخود ایلدی **مالی** خردمندش بنریم دل چوید عاقل
 ملایت ایلدی انک کوکلی استر یعنی نامعقول سولید عاقل و پیران
 اتم زرا صاحب دل کوردی **مالی** اکی صاحب دل بر موی
 صقلو یعنی مرکز برینک عاقل و بر موی قدر بیخود اتم زرا
 سرکشی و آزرم جوید **مالی** سولید در سرکشی و بر حمت استیجی یعنی
 ایلای عاقل بری ایلدی جنگ اتم و کین بر عاقل و جاهل ایلدی جنگ اتم
 اگر بر صر کین و جانب جاهل اند اما اگر هر ایلای جانب یعنی خصوصت
 ایدنک ایلدی جاهل اوله اگر ترخیز باشد بکسلانند **مالی** فضا اگر کینک
 او تاسند و خیر اوله **مالی** **مالی** یکی را زشت خوئی دای و شنام
 تملر کین گفت ای خوف و حجام **مالی** بشترانم که خوابی گفتن این
 که داتم عیب من چون من ندای **مالی** ایلاییت باب اوله مار و دشت
 پسینک حکایتند که چشد اولی و اجعت اوله که اند تمام شرح او

ک

اول خلوصت اولند که اندک تمام شرح اولمشند اکثر نسخده یواکی بیت
تکرار واقع اولد اول سبب نکرارین اختیار ایدم **حکایت** **سحبان**
و ایلا و ایلا و غیا سحابه در فصاحت بی نظیر نهاده اند فصاحتی نظیر قشلا
یعنی بی نظیر ایدد که اتفاق امتداد در بسبب آنکه اول سبب ایدد که سلا
بر سر جمعی سخن گفتی بر بیل بر جمعک باشه اوزده یعنی در جمله
سوز سوزیدی یعنی آنچه کامل بر بیل بر سوز سوزیدی اکثر الاوقا
خاموش او توری و اگر همان معنی اتفاق افتادی و اگر همان
اول معنی اتفاق دوشیدی یعنی لازم کلیدی عبارت دیگر
گفتی غیر عبارت ایدد ایدد ایدد و از جمله آداب حضرت ملوک
پای شاهد حضرتک ندیدلرینک ایدد لریک جمله سندن یعنی پادشاه
ندیدلریند لازم اولر اینست بری بود **مشو** سخن کرچه دیند **مشو**
سوز اگرچه مقبول و شیرین اولور سوز اولر تصدیق و تحسین بود تصدیق
و تحسین لایق اولور زیاده لطیف و مقول اولد و فند **چو** یکبار رفتی ملوک از
پیش اول سوزی تکرار بریخی سوزید که ملوک چو یکبار خود خندید و ذیل
ملوک بود شیری ایدد چونکه برتر دیدلر بتر تکرار عکس حفظ اولند

نسخه در نزد و قافیه

حکایت

حکایت یکی از حکما شنیدم عاقلردی برینی استندم که میگفت
که ایدد ایدد هرگز کسی بجز خود اقرار نکند هرگز کسی کند جملنی اقرار
ایمن فکر آنکس فکر اولد که کند جملنی اقرار ایدد که چون دیگری
خبر سخن باشد که چون بر غیر کسی سوزده اولد هنوز تمام ناکردی
هنوز سوزده تمام ایمنی او سخن آغاز کند اولد که سوز سوزید شروع
ایلیه بجز جمل خود اقرار کردی باشد اولد که کند جملنه اقرار ایدد اولد
مشو سخن مرا نیست ای خردمند بنی عاقل سوزک ابتدای او
وارد یعنی سوزک باشی و ایاهی و لریک سیاه سخن در میان سخن
ایلیه سوزار سنده سوز که برمد یعنی سوزید خلاقند و نهنگ و هوش
کمال و تدبیر و عقل ضاهیه گوید سخن تا نبیند خموشی سوز سوزید مایه
غیر نه خاموشی کور می **حکایت** تثنی چند از بندگان سلطان محمود
سلطان محمود یک بند لرنند بر نیکی که حسن میمندید گفتند
میمندید ایتدیل حسن میندی سلطان محمود و وزیریدر که سلطان
او غرض چه گفت که سلطان سکا بگویند ندیدی که فلان مصلحت
فلان مصلحت گفت حسن میندی انرا ایددی بر شما هم پوشیده نباشد

سخن در نزد و قافیه

تدبیر

اول سفر سزوک اوز دیکور ستور اولر گفتند اندا ایتدیله تو د شوره مملکتی
سه مملکت وزیر سن آنچه بانو گوید اول سن دی که پادشاه شکا سوزید
بامثال مالکشی روا ندره اول سوزی بنعم کیده دیکر وادوین ولایت
کورز گفت حسن یمندی ایتدی با عتقاد آنکه اول اعتماد ایلد سوزید
که داند بکس نکیم پادشاه بیلور که کسید دینم پس چای پرسید
ایلیچون سوال ایلد سن بیت نه هر سخن که بداند بگوید اهل شناخت
اهل ادراک و صاحب عقل هر سفری که بیلور سوزیلر یعنی عاقل اولر
که جمعی بیلور کنی سوزیلر و سرفه کدیده فاش ایلد بستر شاه
سرفه پیش نشاید بافت زیل شاهک سرفه فاش ایلد
کندی باشی ترک ایلمک یعنی کندی سنی بهک ایلمک لایق و معقول
دکله **کایت** که عقد بیع سراجی شرکی بودم حضرت شیخ ایدر بر
سرایک بی عقد زدی ایدجی ایدم یعنی الهانی مقدس ایدم جروی
گفت اول حاله بر جروی ایتدی من کتدایان قدیم این حکم بن بو
حکم قدیم کتدایان قدیم وصف این فانه چنانکه هست بو فانه نک
وصفی انجلین که وارید یعنی عام ایلد از سن پرسی بندن سوال ایلد

که اندک

که اندک احوالی زیاده خوب بیلورم بخیر صانوں ال که هیچ عیب ندر
که بو فانه هیچ عیب طوعه گفتیم بخیر آنکه تو همسایه او بی حضرت شیخ ایدر
بن جروی ایتدیم اول فانه نک بودند غیر هر کن عیبی یوقد که سن
آنکه همسایه سن بو خوی عظیم عیدر **قطعه** فانه مرا که چون تو همسایه است
بر فانه نیک که بخلین همسایه سی وارید کیم سیم کیم عیار از دی او دم
که عیار سیم دگر یعنی او دم دگر بجای لیکن ایتدی اراید بود لیکن
ایلدی اولر کرک که پس از دی تو خوار از دی زیر سن اولد که فانه اول خانه
بیک خمره دی زیر عیبی فانه **کایت** یکی از شعر شاعر اردن بری پیش
امیر خندان وقت حاکم یکلی قشند کندی که اندن بر خند حاصل ایلد و شکاف
و که ثنا ایتدی و مدح ایلدی فرمودی تا جامه اش بکشد امیر خندان بیست
که اندک جامه سنی قوه لر و از دی بکشد و اول کویدن طاش ایلد لر سکان
که قفای وی افتاد نک کلب لر آنکه دند و شدیل خواست شکر بر دی
شاعری یلدیک بر طاش قالدی که کلبی او از زمینی یخ بسته بودی یقین
عاجز شد عاجز اولد گفت شاعر ایتدی این چه حرام زای و مانتد بونه حرام
زای ایدر که یعنی بولر نه خشن طایفه که شکر کشان اند و شکر

نموش ایدی

بشد

که کلبی صای ویر شد و طاش بعل شد تا که طاش الوب کلب احتیاق
از غی و بشنید و بچندید امیر نذران غفر دین شاعرک بولطیف
اشندی و عجب ایدوب کلدی و گفت یخی شاعر ایتدی ای قلیم ازین
چیزی بجواه ای عاقل بندن بریند است که ویم گفت شاعر ایتدی جامه
خودی قوائیم اگوا نعام فرمای کند و قفتانی استم اگر انعام بیور رسک
بیت امید و آید و آید می بخیر کسان آدی که کرد خیر و نفعند امیدو
اولو که احسان اید و آید و آید می بخیر کسان آید نیست شمر شان لیکر شک
فیکر بنم امید یوقد رهان شرای شد **معراج** رضیا من تو الک بالرحیل
سنگ عطا کن بدراجه اولد کتمک یعنی بوی ندن کتمک مانع اولد کتمک
تمام احسانند سالار دژخان را بفرحت آند هر یک اولو سندانک
اوزرنه مژم کلدی جامه اش بفرمود که کند جامه سنی بیوری
و قباپوشینی برای فرید کرد و انک اوزرینه بر کوی قفتان نیرد ایلد
ویر و چند بدای و بقاج اچد ویری **حکایت** بختی بخانه خود کرد
برینچم کند و خانه سنه کلدی وری بیگانه را دید خانه سنه بر یکدی
کوری بازین خود کند و عورتی ایلد نام بنشست بیلجه او قورش و شام

وادی

وادی بنچم اول کیدی شام ویری و سقط گفت و ناسقول سفر و یک
و فتنه و آشوب بر خاست و فتنه و غوغا و القادی صاحب ی بر یو حال
واقف شد بر صاحب دل بو حال اوزر و واقف اولدی گفت یخی ایتدی
بیت تو بر اوج فلک چه دانی چیست من اوج فلک اوزر و هوای شدن
ند بیگونی ندر یعنی ندر ظاهر اولد کر کرد چون ندانی که در سرایت
چون بیلمی سنک سر یکدی که میسر یعنی خا نکر کلنی و اندو که قباحتی
بیلمی **حکایت** خطیبی کرد الصوت صوتی قیج بر خطیب خود را
خوش اولد و بنداشی کند و سنی خوش اولد و بانفردی و فریادی بیور
براشی و بیور و فریاد طوری یعنی خطیبی اولد قیج صوت ایلد تمام
شلت ایلد او قوری اعتقادی بو ایدی که خلوا انک اوزر ندن تمام خط
اید و تقافتی اوس انک اوزر استماع ایددیک ایددیک نعیب
بالبین غراب البینک آواری کردی الحان اوست اول خطیبک
الحانی برده سنده یعنی انک صوتی غراب البینک صوتی کبیر یا لیت
آن انک الصوت لصوت الحمیر در شان او یا خود بولیت کریم انک عقند
نازد اولمشد آیت کریم نکحت اللفظ معنای تحقیق صوتی قیج بر حمارو

آوازید

شواذنیق الخطیب ابو الفوارس ابو الفوارس خطیب قیاس آغری
یعنی بلند آوازید او قیاس که صوت میرزا فخری اول خطیب
ایچون بصوت وادیر که اول صوت زیاده قوت و خوشنود اولدوغند
اصططی یقار خرابا یلدر زیاده استقامتی و ایکی و دیمان نه اول
خطیب اولدوغی قیاسیک ایدر ای بعلت قیاسی که داشت شول
منصب سبی ایلک اول خطیب طوطی ایدی بلیتش میکشیدند
انک بکشی بکرا ایدی تا یکی از خطباء آن اقلیم تاکا اول اقلیم خطیب
دی که باقی عداوت قیاسی داشت که اول خطیب مخفی عداوت
طوطی ایدی باری بیتر سیدله او آمده بود بر آنی یعنی اول خطیب
خاطر نه صورت کاش ایدی گفت که ایدی مرا خوابی دیدم سنک ایچون
یعنی سنک حقله بر دوش کوشم خیر یاد غیر اولون گفت خطیب
ناخوش آواز اول خطیب ایدی چه دیده نه کوشش گفت
دوش کوشم دین خطیب ایدی چنان دیدم که مرا اول خوش
بودن اخلایی کوشم که سنک اولک لطیف اولون و دیمان از گفت
که راحت بود اند و اول سنک نفسک را صند اول خطیب اندرین

کنتی بیندیشید خطیب بوسوزی بر مقدار فکر ایلک و گفت دخی ایدی این
چه مبارک خواست که دیدی بوند مبارک دوشد که نیم حقون کوردک
که مرا عیب خوشی مطلع کرد ایدی که بنی کند و عیم اوزده مطلع ایلک
معلوم شد که اول ناخوش دیم معلوم اولدیک ناخوش اولدوغم
و خلوق از نفسم کدر رنج و خلوق نیم نفسم رنج و المله کدر یاخود معنی
بویله اولد خلوق نفسم اچنور لور بوقدیر چه دختسین لفظا ایچون اولور
توبه کرم توبه ایلدم انین پس خطیب خواغم فکر باهشتکی شمدن صکره
خطیب او قویم فکر آهسته لک ایلد یعنی آهسته آهسته او قویم
از صحبت دوستان بریم دوستک صفا شمدن اچنورم کاخلاق بدیم حسن
نمایند بر ایشخ خویله باکد خوب و لطیف کوشتر لور بنی کند و عیم اوزده
خبردار اتمد عیم هنر و کمال بیند محبتانک عیبی هنر و کمال محبتانک
کورد لور خاتم کلدو یا سمن نمایند خاری باکد کلدو یا سمن کوشتر لور بوسوز
غشیل طریقه ایلد کورد شمن شوخ چشم بر پاک قتی عیبی انکاره یعنه و شوه
سویلمکد خوفاتر کستلخ دشنه تا عیب مرا عمن نمایند تا بنیم عیبی باکد کورد
کو کد بنی دخی مشیت اولوب اخلاق حمیده به تبدیل انکد سوا ایم

یکی سجد سجده بر که سجده سجده بتطوع بانگ غار کف قطع ایلد
نماز بانگی دید ایدی یعنی الله ایچون اجر شراذل او قدر ایدی بای که شمع
مرا از او نفوت بودی اما بر او وید ایلد که مستعمله اولادان نفوت اولد
ایدی و صاحب سجد امیری بود غازی و سجد صاحبی بر عادل بک ایدی
و نیکو سیرت و این سیرت ایدی خجاستی که ذیل آرزو کردی امیر استدی
اول که ذیل آزدن و بخت اولد گفت امیر اولد سید ایتدی جوانی
این سجد را سوزنایان قدیمند ای جوانی بوسجده قدیم شوقندی وارید که
بر یکی را اویشان که اندک هر پند پنج دینار و طیف است بشی دینار
و طیف وارید ملاکه دینار بدیم کا اون دینار ویم تا بجای دیگر برو
تا بجای دیگر برو چن ایفاق افتان و بدقت بعوضه افتاق و یک
یعنی قول ایلد و بعد از کندی بعد از مدتی بر مدقه کندی کندی امیر
باز آمد بر کندی یعنی دیولک امیرک او کند کیر و کلدی و گفت دخی ایتدی
ای خداوند من ضیف کردی ای خداوند باک ضیف ایلدی که بد
دینارم ازین بقعه روان کردی که اون دینار ایلد منی بویقه دین
روان ایلد آنجا که رفتیم اولدیم که کتشم راضی اند که بیست دینارم

بیدهند

میدهند راضی لرزد که باک یک دینار وید او که بجای دیگر بروم که بر
غیری ید کیدم قبولی کیم اما بن قبول انیم امیر خندید و گفت امیر کلدی
و ایتدی زعفران تاشی تاه قو که المیسر بدینجاه دینار هم راضی
شوند زیرا الله دینار دخی راضی اولدیم بیت بیست کل کسراشدند
خار اکل کسرا ایلد که سنک خارا نک یوزند یعنی او ستند بالحق فرمودند
دکله چنانکه بانگ درشت توی خراشدند اخلین که سنک امیری آوازک
کوکله طرله یعنی تیشد نک سنک خارا لید تا نیرندن دل سنک امیری آواز و ک
تأثیری زیاده حکایت نافوش آوزی بر قیچ آواز او بیانک بلند
قرآن همی خواند بلند آواز ایلد قرآن عظیم او قدر ایدی صاحب دی برو
بلدشت بر صاحب دلانک اوزریند کندی ایدی و گفت دخی ایتدی خرا
مشامه چندست سنک مشامه نقد در گفت هیچ ایتدی هیچ نسیم یوقدر
گفت اول صاحب دل ایتدی پس چرا زحمت خودی دخی ایلد نیچون
کنده کنه زحمت وید من گفت اول که ایتدی از بر خدای خاتم الله ایچون
او قوم گفت صاحب دل ایتدی از بر خدای خوان الله ایچون او قوم
بوند ایها م لطیف و ادرست بیت که قرآن بدین غط خوان قرآن غلطی کرد

اکون بواسطه ایلد او قوبدسن **بیردی** دوقی **سلمان** کمر و تقی و لطف
 ایلدسن یعنی کیدرسن که سلمان اولی اصلا رفیع و لطافتدن انرقالز **باب**
بیم در عشق و جوانی بشی ثاب محبوبه اولان محبتک بیا شد که و پاکک ایلد
 اولان مشک و عفافند در حسن **بیمندیر** ^{گفتند} **حسن** میمندید ایتدی سلطان محمود
 بپندین **بند** صاحب جمال کردی سلطان محمود بوقدر صاحب جمال بند طوط
 یعنی بوقدر حصار محبوب بند سیه و در **در** که **موریک** بدیع جبرانی اند که **موریک**
 همانک بدی و بی مانند بی مثالی **در** چگونداشت **بیمند** یعنی سبب **ندر** یا **بیم**
 ازیشان **بند** و محبتی **ندر** که اول صاحب جمال بند لرند هیچ بریند بر میل
 و ب محبت طوماز چنانک **بایا** و **بجلی** که آیاره طوط یعنی ابازه اندن **بایا**
 محبت ایلد که **افراز** یای **صنی** نیت حال بو که اندن انک زیال **بیم**
 بوقدر گفت **حسن** میندی ایتدی **هر** جد **در** دل **فود** آید **هر** که **کوکله**
 مقبول و محبوب **کله** **در** **دین** **نیکو** نماید **بالقوی** چشمه ایو **کود** **نور** **للقب**
 اند **حسن** یوق ایسی **در** **شوی** **هر** که **سلطان** ویدا او **باشد** **هر** **کیمک** **سلطان**
 انک محبتی اول **که** **کمه** **بند** **کند** **نکو** **باشد** اول **که** **اگر** **وکل** **قبامت** و **نامقول**
 ایلد ایو مقبول و **حسن** اول **و** **انک** **در** **اپای** **شاه** **بیمند** **در** و اما اول **که** **ی** **که**

در عشق و جوانی

پادشاه

پادشاه اند یعنی **در** ایلد **کشتی** **از** **خیل** **فاند** **نور** **در** **پاد** **شاه** **در** **ایتدی** **دیو** و
 خلقتدن **که** **از** **او** **خشن** **قطعه** **کیم** **بید** **انکار** **اگر** **بگاه** **کند** **بک** **اگر** **انکار** **کند**
 نظر ایلد **نشان** **صورت** **یوسف** **دهند** **بناف** **یوسف** **صورت** **دهند** **زشتی** **ایلد** **نشان**
 دید یعنی **اگر** **بک** **انکار** **کندی** **ایلد** **یوسف** **پیغمبر** **علیه** **الصلوات** و **السلام**
 نظر ایلد بوقدر **حسن** **جبران** **اخر** **فرید** **ما** **شانه** **ما** **شاک** **کیم** **در** **دین** و **کیم**
ارادت **نکند** **کند** **در** **دین** و اما **اگر** **محبت** **کندی** **ایلد** **شیطان** **نظر** **ایلد** **و** **شد**
 انشون نماید **بچشم** **کیمی** **اول** **که** **نک** **کوزنه** **شیطان** **و** **شد** **کوزنه** **کود** **و** **در**
 بوقدر **قیح** **ایک** **شکایت** **کونند** **ایلد** **در** **یعنی** **حکایت** **ایلد** **خواجه** **مراد**
نادر **الحسن** **بود** **در** **خواجده** **نک** **نا** **در** **الحسن** **در** **محبوب** **بند** **سیه** و **ایک** و **بایک**
 و اول **بند** **ید** **ب** **سبیل** **موقت** و **دیانت** **محبت** و **دیانت** **طریق** **اوزده**
 نظری داشت **ب** **فظ** **طوط** **ایلد** **بایک** **از** **دوستان** **گفت** و **ستد** **ک**
بریند **ایتدی** **یعنی** **که** **بند** **سند** **شکایت** **ایلد** **بوید** **دیو** **در** **نخ** **اگر** **ایک**
 صیف **اگر** **بوید** **باصی** و **شمالی** **بک** **در** **شول** **حسن** و **شمال** **ایلد** **که** **طوط**
 یعنی **ایلد** **که** **بوقدر** **حسن** و **شمال** **ک** **در** **زبان** **در** **و** **بی** **ادب** **بنودی**
ی **در** **اوزده** و **ایسرا** و **لمیدی** **گفت** **اول** **که** **ایتدی** **ای** **بر** **ایلد** **چون**

اقرار دوستی کردی ای دلم چونکه دوستی اقرارن ایلدک یعنی اکه محبت
ایلدک یعنی اکه محبت ایلدک از توقع خدمت مدار اولنده دن مدت
امید نه طوطی که چون عاشقی و معشوقه در میان آید نیر چونکه عاشق
و معشوقه او ترایه کلدی مالکی و ملوک بر خاست اوندیک و بندیک
و رفع اولد بلکه اورد عکس اولد **قطعه** خواجده بایند و پی و صا
افندی بر پی یثاق اولد یعنی محبوب بند ایلد چون دنا آید بیازی و خند
چونکه او نفع و حکم کلد یعنی لطیفه و مصاحبت نباشد ایلد **چند**
گر خواجده حکم کند عجب دکل و بند اکر بند اکر خواجده کی حکم و ناز ایلد و پی
کشد باد بند چون بند و پی یعنی خواجده اولد حاله بند نک ناز و حکم یوکنی
بلکه بند کی **بیت** غلام آبکش باید و حشمت ز غلام سقا و کزینجی کرک
یعنی غلام ساق و د لریا کرک بود بند ناز وین مشت زدن زیر ناز نین
و محبوب بند بند مشت او ز کجی و افندی دیکجی اولور زیر خدمت باشد
بوس و کنار باشد **در حکایت** پارسایی دیدم حضرت شیخ ایدر بر صالحی
کوزم محبت شخصی کینار شد بر کسک محبت کرفتار اولش یعنی عاشق
اولش و رازش از دین بر ملا افتاد و انک زدی برده دن ملایه و ششون

از

عشق فاش اولش **بیت** پیرانه ستم عشق جوانی بشرف افتاد وین زانکه در دین
بند افتاد چندانکه سلامت دیدی اولعنه که خلقت ملامت کور ایدی
و غرامت کشیدی و غرامت یعنی عذاب چکر ایدی ترک نصایب نکردی
اشتیاق و محبتی ز کلفت ایدی **قطعه** کوفه نکم ز دانست دست نکند و انک
دستی قصه ایلزم یعنی سنی ترک اتمم و فرخود دینی به تیغ تیزم خود بی کس
قلع ایلد او رس بعد از حق ملاذی ملجام نیست سند فدا یعنی سندن غیری
نیم ملاذی ملجام یوقدر هم درق کریم از کریم اگر قیسم نیند سقا قیم یعنی
عالمه بهمان سنی بیلورم سندن غیری کند بلم که اکر التماس باری ملا
کریم حضرت شیخ ایدر برک اولد پارسایی ملامت ایلیم و کفتم زنی ایتیم
عقل نفیست راجد شد که نفیس و حسنی و غالی بند منک نفیس
و لطیف عقلک نه اولد که حسنی و حبیب نفس انک اعز و نه غالب کلک
که سنی بوبلاید ایدر دوی زمانی بیکرت و فرقت اولد پارسا بر زمان
فکر مالک و کفتم زنی ایتد **قطعه** من کی سلطان عشق آمد نماند هر قدر که
عشق سلطان کلدی یعنی عشق ظاهر اولد قوت بازوی تقوی را غافل
تقوی و زهد بازو سنک قوتند محمل و اعتبار قلمدی **بیت** پالان

بیت

منش

از

چون زید پیاویر پاک دامن نچر دیرید بر پیاویر اقتاد تا کر بیان در و حل
 که یقاسند دکن با تفر دو شمشیر مسکایت یکی را کزل از دست رفت
 بوی بر کند کوه الله کشش ایدی یعنی عاشق اولش ایدی و دیگر جان گفت
 و جان ز کینه عیش ایدی مراد هانی ترک ایلش ایک یعنی معشوقه بولنده اولک
 دانه اولش ایدی و مطمح نظر او جای خطرناک و اول عاشق نظر نک مطمح
 خوف و خطر نک یر ایدی زیر اش دای ایک و غرطه هلاک کرد ای
 ایک زید احتمالی ایدی که فاش اولمده انک هلاکند قصد اید و نه لغد که
مستقر شدی یکام آید انک کبی بر لغد و کل ایدی که ممکن و مقصود اولک طمع کله
 و یا فرغی که در دام افتد و یا خود انجلین بروغ و کل ایک طمع از دست رفت یعنی هرگز
 بر طیق اید انک و صالک حصول میسر کل ایدی بیت چو در خیم شایه نیاید
 ز رفت مسکالتونک چونک شایه کفر نه کلمه یعنی محبوبک سندن المیه ز رف
 خاک یکسان نماید و رفت زراید خاک سنک قتلک یکسان و برابر کور غر زیر و صلا
 و سید اولک یادان بنصحتش گفتند دوستلی اگر نصحت ایتدیلر
 ازین ضیال جنت کن بو حال دد و خام سودا دد جنت و فراغت اید که خلق
 هم بدین مونس که تو داری آسیرند پای در زنجیر زار و از قلوب و جوی سیرد

لجه
 در غرطه
 هلاک کرد ای

مازن

طوق سن اسیر دد و ایقلی زنجیر دد یعنی پوز محبت اندو ک شزاره
 نک عشقندن سندن غیری چوقه کد و صالند و صول بولوب نچر بلاید
 ایر شمشیر ایلید انک ترک و اولیدر دیو نصحت ایتدیلر بنالید و گفت اول
 عاشق ایلکدی و ایتدی قطر دوستان کو نصحت نکند ای دوستلر
 باک نصحت ایلکونر که فرایده بر اداست دوست ذیل بنم کوزم انک
 اداستی اوزده در جنگ جویان بزور پیچ و کتف ببادر لوبیز و غون
 زوری ایلدی شمشیر کشند و جویان دوست دشمنلری دیرلر اما فیل
 عاشقلری دیرلر شرط محبت نباشد محبت لایق اولید که باندیش جان
 که جان خوفی ایلد دل از میجر جانان بر گرفتن جانانک محبتدن کو کل یوقای
 طوق یعنی فراغت ایک شکو تو که در بند خویشی باشی سنک کند و قید کل
 اولکدن عشق بازی دروغ زن باشی بلاغی بر عاشق سن کر شایه بدوست
 ز رف و زدن اگر دوستد یول التک یعنی وصل ممکن و میسر اولید شرط یارست
 در طلب زدن یا رفک شرط یعنی عاشق لایق اولن انک طلبند اولکدن
 و آنی تک انکدر باب خیمم چو نمائد ازین تدبیرم فالقم یعنی صول
 جانه سعی و اقدام ایدم چونک بوندن زبانی تدبیرم و طاقم قلمد خیمم

آدم شمشیر زند یارست

خشم اگر با که دو کلاه شیر با شیر و گری سر شد که آستینش کیم اگر الوم می شود
که انگ یکنی طوم یعنی وصالندایم فیه و غمت قد بدیم بر آستانشیم
والا وصال میسر اولمید کدم انگ استایه افزوده اولم که بودی عاشق
قتله بر سعادتمند متعلقا نشی که نظر در کار او بود اول عاشق متعلقا که
انگ ایشانند اندوک خطای و از یک یعنی از کودوب کوز در لاری و شفقت
بروز کار او و انکه روزگار نماند که شفقتی و از یک یعنی انگ به حال شفقت
ایله لاری پندش و از یک که پند و پیری و پندش نهاده اند و اگر بخوندر
کبی بند قوی پندش در آن که طیب صبر و نماید که طیب با که
صبر بود و این نفس حریف را شکر باید اما بوحیه نفس شکر کرک
بوسه زینیل طریق ایله در مشق آن شنیدی که شاید بهر شفقت از آنکه
که در محبوب تهرانی باید از دست گرفته بگفت بر کوه الدن کتمشی
یعنی عاشقند ایله تا را قدر خویشی باشد مادام که سکا کند و قدرک
اولد پیش چشمت چه قدر من باشد منک چشمک قشده بنم نه قدم
اولد تهرانی شاه زان را که مطلع نظر او بودی بان شاه زان یک اول عاشق
نظر آنک مطلع ایک یعنی انگ منظور و محبوبه ایله خبر گری

خبر بیدار

خبر بیدار بیدار دیو که جواز بر سر ای میوان که بر جوان بو میکان با شایان
قد وقت می نماید مداومت کوستر خوش طبع و شیرین زبان خوش طبع
و شیرین سخن خنهای لطیف و نغمهای غریب از وی خوشایم اول
جوانان لطیف سوز و حجب و غریب نگر استماع اید و چنین معلوم
می شود بویله معلوم اولد که شعری در و سوزی در دل دارند که باشند
بشعر و سوز و قلند بر سوز و حرارت طوق شیدا صفت است دیوانه شکلند
بشر و است که شهرای بیداری که دل و خجسته است که اول جوان شهرای
دل و خجسته سیدر یعنی شهرای اکملی که وصف اند و کلای جوان کند و عاشق
که تعلق آتشند و این کردی بلا و بلاغی انگ خجسته او انگ قور باشد
یعنی اول جوانک بوبلایه ایرشمنه سبب کند و اول شمشیر و کتی بجانب
آفراند شهرای و کبی اول جوانک جانمند سوزی جوان چون دید که شاه
و این جوان چون کفر یک شاه زان بنزدیک و غم آردن و از آنک قشند
کلمه قصده طوق بکسیت و گفت اغلای و ایله بیت انگس که مرا
بکشت بانا قد پیش اولم که که بنی عشقی ایله یکدیگر میوه نیم قه کلدی
مانا که دلی بسوخت بر کشته خویشی بگو که کند و نک متویله افزوده

بری بر حسن و بهجت کمالی طو زایدی یعنی صاحب حسن ایدی بوجو جلد
 دخی معنی قابل در سنک کمالی طو زایدی یعنی حسنه مدد زیا ایدی
 و معلّم را از آنجا که حق بشریت است و استادک اولی در یعنی اولی
 بشریت حسیدر که انسان بالفردی حسنه مایلدر با حق بشری او اولی شاکر که حس
 بشری یعنی خوب جهره حسنه مایلدر داشت بر میل طو زایدی منتکم او استادک
 عادی تیدر که محبوب شاکر میل ایدر بنایبی که در جهره و توجیح که بر کورگان
 دیگر کردی اما میلی بر مرتبه ایدی که غیر کورگان و در جهره و توجیح که ایدر
 در حق او و انداختی اولی شاکر که حسنه اندی و او معقول طو زاید
 بلکه که رعایت و حرمت مبالغه ایدر اید و غالب اوقات او خیرین
 بعدی و اکثر اوقات او ستاد بوسوزی ایدی **قطعه** ند اچنان بتو شغولم
 ای بهشتی روی ای بهشتی روی یعنی ای غلمان یمن و جویم سکا اخلای
 شغول و کلم که یاد غویشتم در ضمیری اید که کندم کو نیم خاطر مد کل یعنی
 سکا شویله شغول و شتم که کندم یاد اتمک و اموش اتمم زید نت
 نتوانم که دیدم در غم سکا نظر اتمکد قادر و کلم که کفره دکم یعنی کو
 نفی یوم و در مقابلد بینم که شیر آید و در مقابلد دکم که اوق کلدر

در حق او و انداختی اولی شاکر که حسنه اندی و او معقول طو زاید
 بلکه که رعایت و حرمت مبالغه ایدر اید و غالب اوقات او خیرین

حاصل معنی

حاصل معنی بران سکا نظر اتمکد قادر و کلم **بیت** بفرغ دل از مانی نظری به راه روی
 بد از آنکه شیر شاهی هم غم و های و هوای باری پسر نقش بر کن پسر اول و ستان ایدر
 اچنانکه در آداب در رسم اجتهاد میگی اچنان که بنم در رسم ایدر اجتهاد و اهتمام
 ایدر در آداب نفسم هم نظری و مانی نفسم ایدر دخی بر نظریه که اگر در
 اخلاقم که اگر بنم خویله نه ناپسندی بینی بر نام معقول خوی کورس که در آن نیک
 ایدر که اولی نام معقول خوی با که مقبول کلمه بر نام مطلع گردان انک اوزر بنی مطلع
 ایدر تا بتبدیل آن مشغول شوم تا که انک بتبدیل مشغول اولم گفت اولی
 ایدی ای پسر این سخن از دیگری بری ای پس بوسوزی بر غیره در سوال ایدر
 که آن نظری که مرا باشت ذیل اول نظر که بنم سکا در یعنی بنم نظم سکا بر حالت
 ایدر که جز هنر بینم هنر در غیره کورم **قطعه** چشم بد اندیشی که بر کند
 بای بد اندیشی که غری قورین یعنی چشمتی او سوز عیب نماید هنر شو در نظر
 هنر انک کفره عیب کورم در برابر عدالت کفری ایدر نظر ایدر در هنر در جهره
 هنر عیب اما اگر بر هنر و تیش عیب طو در یعنی بر هنر و تیش عیب
 اولی دوست بیند اچنان یک هنر دوست اولی بر هنر در غیره کورم

~

شعری
کلیات یا دلتانم که یارم غم از در آمد یا طوقم یعنی خاطر مرا که بر کعبه
 بنم عزیزم چون ایچو کلدی بنان بی اختیار از جای برستم که اختیارش
 انجلیں یرمدن بچرم که یعنی عجله ایلد ایغ افندره قالقتم که چراغم باستی
 کشد شد که چراغم آستینم ایلد یعنی انکم ایلد دینمش اولد یعنی سونیدی
بیت سری طهف من یجلو بطلعه الدجی کبی ایلد کلدی شولک عک خیال
 که ظلمات انک ایلد روشی اولد شکفت آمد از جتم که این دولت از کجا آمد
 بخمدن با که عجب کلدیکه بود دولت با که فندن کلدی بنشست و عتاب افان
 کرد محبوبم او توری و با که عتاب انکه شروع ایلدی بویله دیوکه ورائی حال
 دیدی چراغ ابلخی که بنی فوری کوردک یعنی کوردک دم چراغی سونیدرک
 سبی ندر کفتم حضرت شیخ ایلد ایتیم کمال برقم که آفتاب بر آفتابن التم که
 آفتاب طلوع ایلد و ظریفان نیز گفتند **قطعه** که کزانی بد پیش شمع آید اگر بر
 نقیل که یعنی بر صقلو شمع او کند کلدی غیرش اندر میان جمع بکش و در اول
 صقلو نقیلی جمع او تاسند و بیلد و در شکر خنده ایست شیرین لب اما اگر شمع
 او کند کله بر شکر کاشی او شیرین لب یعنی زربا دلبر اولد آستینش بکیر و شمع بکش
 اول محبوبک یکنی طوت و شمع سونیدر **کلیات** یکی دوستی را مدتها ندیده بود
 کرد.

بر که محبوبی بنی زماند کور مشی ایدی گفت اول که هیی ملاقاته اید ایتد
 کجایی که مشتاق بود ام قدده که مشتاق اولتم گفت محبوبی اید ایتد مشتاقی
 بند ملو کور میوب مشتاق اولد یکدر چوق کورب ملو الحلقون **منوی** دیر
 آمدی ای کار سرشت کج کلدکای عالی جناب کج زودت ندتم و امن از دست
 سک دامنکی الدن پیر و دیرم یعنی سنی یقند کتم که قورم زیر اشتیاقم کاهدو
 زیای در معشوقه که دیر دیر پند محبوبی که کج کج کور لری یعنی دیما ملاقاته
 اولمید ترا آخر کم از انکه سیر پند آخر اندن کمیدر که اول معشوقی طویج کور لری
 یعنی ملو اولد جی کور مکلن کاه کاه کور و ب اشتیاق افندره اولد اولمیدر
 کو یا بیت اول عاشق جانبدن بیت نای معشوق جانبدن **نکته** شاهد که
 بآر فیهان آید محبوب که رفیقاری ایلد عاشقنی زیارت انکه کلدی بجا کرد
 آمد است معنی عاشقند جفا انکه کلدی بکیم انکه اول سبب ایلد که از غیبت
 و مضاروت کابناشد غیرتدن و ضد استمدن یعنی عاشقند فحاشی فندن خای اولد
شعر ادا جیتی فی رفقه لری رفیقک ایلد قجاس سنی زیارت انکه کلدی
 و این جیت فی ضلع فانت حارجا اگر چه صلیج انکه کلدک اما سینه جنک اید جی س
 دیر حاکفت ایدر **قطعه** بیک نفس که بر آستینت یار با اختیار بر نشد که یار

زلفه سفره را زنی اولن طایفه کلدی

در نفس که یار اغیار قشنگ بسی نماید که غیرت وجود من بگشاید چو قلمی که غیرت
 بنم و جوی و دلیلی یعنی غیرت بنی هلاک ایدر بخنده گفت که من شمع خنجر ای سعدی
 محبوم بوسه ای اشتی که ایدر ایدر که بن جمع شمع یعنی بن مکمل مخصوص
 دلبری و کلم ای سعدی و از آن چه که بفرماند خویشش بگشاید باک اندازد غم پروانه
 کند و نی دید **کتابت** یاد داریم که در ایام پیشین یا دلوتم که بچشم زمانه یعنی
 خاطره در که جوانان عالیه بوحایت حضرت شمع کند و سرگزشتید من و تو
 بن و بر محبوب یعنی بن بر محبوب چون دو مرغ با هم در پی بر قبله حاصل او
 ایکه بادام ایچی کی یعنی ایکه ایچله بادام کی محبت داشتیم مصاحبت طوطا ایدر
 ناگاه اتفاق سرفشان ناگاه اول محبوب سرفشان و شکستین از شدتی که باز آمد
 به مقتصد صد که اول محبوب کید و کلدی عتاب آغاز کردی باک عتابا تکد شرع
 ایدر بویله دیو که در پی مقتد قاصد نفیستادی که بومند یعنی بوقدرشان
 کچدی که باک بقاصد کوند مدک که سنگ صفت بلوب ختم اوله فرین ریخی
 بنم احوالی نیچ ایدو کنی معلوم ایدیک گفتم حضرت شیخ ایدر که ایتدم دروغ آمدم
 که دیده قاصد بحال تو روشن کردی باک صیف کلدی که قاصد کوزی سنگ
 جاک ایدر روشن اوله و من محرم باشم و بن محرم اهل **تلم** یار دیک پیده
 واک

واکو زبان توبه سدی ای قدیم یار یعنی ای قدیم بنم محبوم اولن باکد زبان ایدر
 توبه ویدد بنی تک ایدر دیو که واکو توبه بتیمیر خواهد بودند زیرا باکد قلم ایدر
 توبه اوله که کند یعنی بنی ترک ایدر یوضه سی هلاک ایدرم دیدن اوله قابل
 کلدی که سی ترک ایدرم رشکم آیدر که کسی سپر خواهد بودند کیر و دیدم که باکد
 رشک کلمه زیر که سکانظ ایدر اوله که کند **کتابت** داشتند ایدرم علم
 کورم محبت شخصی که قرار بکنک محبت گرفتار اولن جوی و اولن بر روی عالم
 اوله محبوب و اوله جوی ایدر ایدر و تحمل کران کردی و نهایتی تحمل ایدر
 باری بطریق نصیحتی گفتم حضرت شیخ ایدر بر که بن اوله که نصیحت طریقی ایدر
 ایتدم دلم که ترا در محبت این منظره علیه نیت بیلورم که سکا بوجوب یک
 محبتند بر علت یعنی غرض نفسانه یوقدر و بنای محبت در لای نیت و محبت بنای
 بر خطا یعنی شریعت پرستک ایدر کلدی با و جوی این معنی بومنی تک و جوی
 ایدر یعنی چونکه حال بویلد لایق قدر علما نباشد علما تک قدرند لایق اولن
 خود را شرم گردانند و نه نامشروع ایدر تحملوا یک و جوی به ای بان
 برودن و ایستادن که جوی التک که رای خواهد کرد گفت اول عالم ایدر ای یار
 دست عتاب از دامن روزگارم بیدار ای دوست عتاب الی بنم روزگارم
 اکلند

ایدر
 با محبت کلون
 باز گویم نه که کس
 ح

طوط یعنی پاک عتاب ایله که بازر که پنجه که درین مصیحت که تو گویی
بو مصیحت که س دیسه اندیشه که رسم و کما بلدم صبر بر جفا ای ستمگر
نماید آنک جفا سے اوزر و صبر ایلمک آسانتر که صبر از آنکه اول محبوب
صبر ایلمک یعنی آنک جماله مشاهد سندن صبر ایلمدن جفا سنده صبر ایلمک آسانتر
کلمه که حکیمان گفته اند که عاقلان ایتشده در دل بر خجانه نماید جفا
و خجانه اوزر و کوکل قوم یعنی تحمل ایلمک آسانتر است آسانتر که
که چشم از مشاهده بر گرفت که آنک جماله مشاهد سندن چشم یوقار
طوطی دی یعنی نظر ایلمدن **شوی** آنک دی او بشه نشاید بر اول که که
استدعی باشد التک ممکن اولیه یعنی آنک مشاهد سندن جدا و ملقه علم اضطراب
والم لانهم کلمه که جفا یی کند نباید در آنجلی که اگر جفا ایله التک کرک یعنی
جفا سندن تحمل آنک کرک هر که دل پیش از بری جفا هر یک که کوکلنی بر دل برتند
طوطی یعنی عاشق در پیش در نیست دیگری در دل صقلنی بر غیر کی کند التک طوطی
غیر و اولی بوند محب و از آنوی پالهنک هر کردن بوند پالهنکی اولان آهوی
نشانده بخوبی نشین رفتن کند اختیاری ایله ولد اند که بر کتم که قادر اولد ویرا
مانع وارده دوزی از دوست گفتش زخار بر کون دوستدن پند دوست

دندار دیدیم یعنی الامان سندن که پاک بوقدر جفا ایلمک دیدیم چند ازان دوز کریم **استغفار**
ازین که ایتیم دیو اول کوند بری نه قدر استغفار ایتیم نکند دوست زخار از دوست
عاشق معشوقدن دندار ایلمک آنک جمیع جفا سندن تحمل ایلمک نماید جفا ایلمدن
چونکه بویلد بر دخی کوکل قوم اول سندن اوزر که آنک خاطری و وایدی یعنی محبوب
رضای اوزر اولدم هر زایدی استون که بظلم بنزد خون خواند اگر دوست لطف
ایلدی کند و قند اوقیه وفا ایلمک و بر بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم
و جفا ایلمک اولدم هر کز مخالفتم بوقدر **حکایت** در غنغوان جواد جوانلو اولد
چنانکه آفتل آنجلی که دغش و دانه دخی بیلور بر باخوش بستر بر خوش بستر یاخود
بر خوش بستر ایلمک و سیرای سیرای داشت بر سر و بر سر طوطی یعنی بر بیای
محبت ایتیم حکیم الی اول سبب ایلمک خلق داشت او بر بر بوز طوط ایلمک
طیب الی الی لطف یعنی خوش آوری و لایلی و خلق دخی اول بر بوز ات
طوط ایلمک کالبد ایلمک اول دوزی کی قان ظاهر اولد یعنی اول
بسر که حسنی بر و تبه دایم که بدر سیر کی کروند ایلمک **بیت** آنک نبات عارضی
آب حیات بخورد اول محبوب که آنک عارضی نبات آب حیات ایلمک در شکرش
نظر کند هر که نبات بخورد اول محبوب که لبت نظر ایلمک شکر زیر

بر مقدار ایند مشابه اولسا اولدو اتفاقا بخلاف طبع اتفاقا معی طبعی مخالف از فوق کبی حکیم

اول بریدن بر حرکت کور دم نپسندیدم که آنی بکندم و این از وقت کشیدم اول بریدن
دانی چکدم یعنی انکه ایلدا اولن مصاحبت و اختلاط ترک اندوم و قهر برداشتم
برچیدم و اول برکرد محبتی بوخفتنی بدردم یعنی اندن تعلق کیدردم و گفتیم دخی اول بر
ایتهم بو حکایت شیخ کندو سرگذشتیندر **بیت** ز تو هر چه می یابدت پیشی گیریدی
هذه که سکا کرک او کوک طوت یعنی شمد فیکر هذه ایلرسک ایلد که سکا مانع اولم سرما
فلائی سرویش گیر بزعم باشیزی طوت سن کندو باشکی طوت یعنی بز موافقت و متابعت

ایدوب بنم ایله باش قوشمن سرفار وادک اولن که ایله باش قوش شینید مش
میرفت و میقت حضرت شیخ نور الله وقد ایله راشتمک اولیپ کیدر ایدی

وایدرایست شب بزرگ وصل افتاب خواهد دیدی سدا افتابک وصالنی طلبی

دونی بازار قنات مکانه آفتاب باز نکند و نفی و لطافتی اکسیر این بکفت

وسفر کرد اول پسر بسفری ایلی و سفایلد و پیشانی او در من اندر کرد و اول

بسرک پریشانغی بنده از ای که **سحر** می نقضت زمان الوصل و لذت جاهل بن

وَصَالِدًا مَآئِنِي يَتَرَعَّمُ مَا لَوْ كُنْتُ بِهَلِيمٍ جَمِيدٍ بِقَدْرِ لَيْذِ الْعَيْشِ قَبْلُ الْمَصَائِبِ

ازید عیشک قدره معین دلداد اقل **باز آئی** وراکنش کرد پشت فردک

کرم

کیموکل و بنی عیلد زیر اسنک اوکلا اولک خوشتر کدیس از تو ندیکانه برده کد سنک

فراقك سندن مهك یدیک التمكن اما شکر و ميت خلد العز وجل اما جليل و عالي

اللهم شكو ومنت كيد بنو ازمدة بن امانه كه بر زمانه صكه اوله جوبم كير و ملك

آن طوری متغیر شده اولاد آوری بومغاز یعنی اولد لطیف اولد متغیر اولد و جمال

یوسف بریان آمد و اولیوسف جمال زبانه کلمش یعنی کتش و بر سب زخانش اول محب

سبکی لطیف از دهن جوید گداز نشسته ایو کی بر تو را تو شمعنی تازه

خطی کلمه و روی بازار حسن شکست و آنک حسن بازار نکرونی صمشی یعنی او کی

کبی لطافتی قلیوب کمتشی فتوح کد در کنادش کیرم امید بنج ایلی کدا اولو کی کنارمل

طوتم یعنی در اغوش ایدوب انک ایلد معانقد و مصافح ایدم کناره کرفتم اما کناره

طوتم یعنی کنار جردم و گفته دخیلیم **طو** آن روز که خط شاهنت بود

اولگو نکه سنگ شاهده و لطیف خط و را ایدی یعنی محبوب ایدک صاف نظر از نظر

بر اندک صاحب نظری هنک غوری ایله نظر کن سورک یعنی ترک ایلدک افروز

بیان می بصره می بگویند اول صاحب نظر باید صلح انکس کلدا کش فتنی و فتنه بر فتنه

حال بود شمدی اول غم فتی و غم صاچدک یعنی مقلد کلدی اولکی بی نازنینی

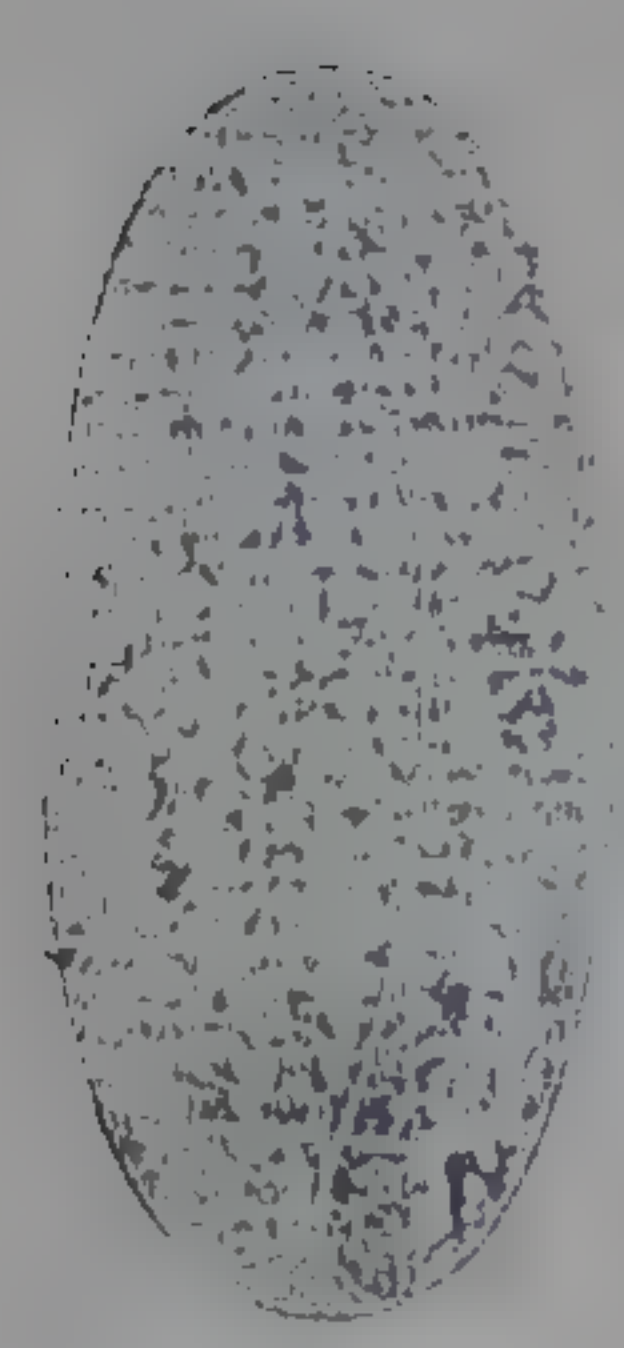
استرسک **ممنو** نازه بهار افر قنری شد ای نازه بهار سنک ویر قنری اولد

محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد الله

یعنی حسنک که موکل در یک مندر که آتش ساز شد چو ملک قود در این آتش
 سرد آلود یعنی در ناز و شوق ایلم که سکا ملزم فالمدی چند حرامی و تکبر کنی
 نیچر بر صالغرس و نیچر بر کبر ایدرس دولتی یارید و تصور کنی بلدر داغ دولتی
 یعنی و لکی صنی هنوز باقی تصور ایدرس اول خود نرائل اولد پیش کسی رو کرد
 طلبکار است ناز بر آن کنی که خیر است ملک اغد یعنی اول کسی ناز
 ایلد سنک مشترک **قطر** سبز در باغ گفت اند خوش است ایتشدر که باغ
 خوشتر داند آتش که این سخن گوید صراج اولد مراد ناید و کن اولد
 بلور که بوسه می دین یعنی از روی دلبران خط سبز یعنی دلبرک یوزن
 ناز خطی در عشاق بیشتر جوید عاشقک کو کلنی زیار رک اسر بوستان تو
 کند ناز است اما سنک بوستانک یعنی یوزن بر کند نالک خن بش کنی
 ای روید زیار که قود سز یعنی حره قدر که یوزن کیر و مقبل بر
 تو یار بر فتنه جو اهور سن بلدر اهور کی لطیف کمتش ایدی یعنی اهور کی لطیف
 و مقبول ایدک کورن سیل اید ایدی اسال بیامدی چو یوزن اما بویل
 بپارس کی کلک که صقل کلک ایلد کورنر سندل نفرت ایدر سعد
 خط سبز در سدی تاز خطی یعنی تاز خطی کلش دلبری دوست طوز
 ایدر

این سخن در بیان
 حسن و جمال
 و ناز و شوق
 و کبر و تکبر
 و خط و خطی
 و ناز و ناز
 و خط و خطی
 و ناز و ناز
 و خط و خطی

ایدر ندر الف جوال **فخر** اول محبوبه رفعت طوق که صقلک صبر و جوال
 فخر کی که اندک عشاقه نفوت حاصل اولد **قطر** گر صبر کنی و تر کنی موی
 بناگوش اگر بوجاله صبر ایدرس که بناگوشک موی یوزن اگر بوجاله ایتوب
 بناگوشک موی یوزن این دولت ایام نکوتی بسر آید البته بوکلک زما نینک
 دولتی باشد کلور صنی غایت بولور کردست بجان داشتی چو تو ز ریش
 اگر جانم قدرت طوئیدم سن صقلک اغد طوئد و غک کی یعنی سنک صقلک
 ملک کچو کی کی بنم جانم حکیم کچدی نکذاشتی تا ایت بقیامت که بر آید
 قور ایدم کم قیامت کی جانم یوقاری کلور یعنی جقد اما سن قادر سن پس نه
 سیدن تراش اتر **قطر** سوال کردم و کفتم جمال روی ترا اول محبوبه جوال
 ایلدم و ایتدم سنک یوزنک جمالند یعنی کورل یوزنک چه شد که نوز
 بگرین ماه جوشیدنت نه حال اولدیکه ایک طرفه قرچک یک یعنی و خجکل
 قینشدر یعنی ماه کی لطیف عذکرک اطراف خط کلشدر بخند گفت
 ندانم چه بود و نیم را کلک ایلد ایتدی بیلیم یوزن نه حال اولد که بایتم
 خشم سیاه پوشیدنت و ریب سنم ماتم ایلد یعنی سنم ماتم ایلد
 یوزن سیاه کیمشدر نتکم ماتم زریارک عایتدر **کایت** یکی از شیربان بغداد

این سخن در بیان
 حسن و جمال
 و ناز و شوق
 و کبر و تکبر
 و خط و خطی
 و ناز و ناز
 و خط و خطی
 و ناز و ناز
 و خط و خطی

بغدادی مستورینند و ایند پرسیدند سوال یلدی که ما تقول فی المذکر که او در حقند
 نه درین گفت لاخیر فیهم اول مستور ایله اصلا اندی غیر یوقدر مایم امد هم
 لطیف ازیر مایم که اندک دی لطیف و مقبول اولد یخاشش عشونت ایدر
 فاذا مشی بتلاطف و اما فی ان مشی اولد ملاطف ایدر یعنی تا خوب
 و لطیفند در شش میکنند یعنی مایم که اندر خوب و لطیف در ایریک ایدر
 و چون در شش شوند و چون در شش اولد و چنانکه بکاری نیاید انجلی
 که برایش یرامیدر یعنی بوس و کنار قابل اولیدر تلطف کنند و دوحه
 نمایند اول وقت تلطف و ملائمت ایدر و دوستی و محبت کوثر و
 قل اولد انک که خوب و شیرینست یا که یوز و اول وقت که خوب
 و شیرین تر تلخ گفتار و خوبی بود آبی سوز و نامعقول و یوز و اولد که دایم
 حسند و عود و اولد چون برین آند و لعنت شد اما چونکه او در ریش
 کلدی و لعنت ایدر اولد یعنی صق که ایدر خلقت محبت و التفاتند
 و اولدی که که که رعایت و اعتبار از اولد و هم آید و محبتی بود
 اولد که خلقت و شی و محبت استی اولد یعنی هر کس ایدر اختلاط ایدر
 کدوینی سوز که شش که است یکی از علما پرسیدند عالمی درند

سوال اندک

که کسی با شاه روی در خلوت نشست بر کس برای یوز و خوب ایدر
 شها او قدرش اولد و قدر صاحبست و رقیبان خفت و قبول بغضش و قتل
 او یوش اولد و نفس طالب و شحوت غالب و اول وقت نفس و از طالب
 و شحوت و از زو غالب اولد و حال بعد مانع دخی یوقدر چنانکه عیب
 گوید انجلی که عیب ایدر التمر یا نفع خربا ایرشش یعنی تمام لطیف اولد
 و القاطر غیر مانع دخی باغبان مانع اولد هیچ باشد که بقوت بر غیر کاری
 هیچ اولد اولد که بر غیر کار که قوتی ایدر اوی سلامت بماند اول
 خوبیدن سلامت ایدر قاله انک و هالند ایرمیدر گفت اولد عالم ایدر اگر از ماه
 رویان سلامت بماند اگر اولد که ماه رویان سلامت ایدر قاله و اول فعلی
 خاطره کفر میدر از بد کوئی انما انک الله بد کویدر سلامت ایدر قاله از درخش
 اشد و غیر و ان سلم الانسان من سوء نفس اگر چه انسان کند
 نفسک قباحتدن سالم اولد یعنی نفسند تا بوی اولد هر که نامشروع اشد
 من سوء ظن المتی لیسی لیکن مدعینک قباحتدن سالم و کلدی
 شاید پس کار خویشش بنشست مکنده کند ایشی ایدر او قدر
 یعنی جیب نامش و عدد و اخت ایلم لیکن توان زبان و هم نشستن

طوطی را با نرخی در قفس کردند بر طوطی بزاع ایلد بر قفسه ایلدیل طوطی از
 قفس شاهده ای طوطی زاعک مشاهده می نمودند و با ایلد بر نرخی ایلد ایلد
 و میگفت دخی ایلد ایلد این چه طلعت نکرده است بوند مکره طلعت دخی ثبات
 موقوف و بعضی اولمش بیائند که هرگز که حفاظت و مظهر لغوی لغت
 اولمش منظر که هرگز که که ایلد نظر ایلد و شمایل ناموزون و ناموزون
 شمایلد یا غراب البین ای غراب البین یا لیت بینی و بینیک بعد المشرقین
 تولیدی سنگ ایلد نیم او را مده که مشرق ایلد ایلد و لیک یعنی هر شرق و دین
 فربه اولیدم **قطره** علی الصباح بر روی تو هر که بر خیزد علی الصباح هر که
 سنگ یوز که قاله یعنی هر که علی الصباح خواهد قاله قد هله سنگ
 یوز که کوه صباح روز سلامت بر و مسا باشد سنگ شام سنگد سلامت
 کونک صباحی کند او زیند سا اولد و اولد و انکاشه هرگز راست
 کلن بد اختی جوقه صحت تو بایستی سنگ صحت که بخلیت
 برید اختی که ایلد و بی چنانکه تو یی کز حجان گما باشد اما بخلیت
 سنس جهمانده قند اولد یعنی قبا حمله و خبا حمله جهمانده سکا شتاب
 که بوقدر عجبش انکه عجب که اولد غراب نیز غراب دخی از قجارت طوطی

جان

۱۸۱
 بجان آمدن بوی طوطینک قو کشفند و صاحبشند جانده کلش ایلد
 یعنی ناله مضطرب اولمش ایلد و دستهای تفاین بر یکدیگر نمی مالید و
 حیرتند زیان الدینی بری افره سوره ایلد و میگفت دخی ایلد ایلد
 این چه بخت نکوست بوند معکس بخند و طالع دود و الحی طالع
 و آیام بوقلمنی یعنی مغیر و بر حال افره اولمش و همانند لایق قدر
 انستی نیم قدره لایق اولد ایلد که با نرخی که کند و جنسیدن بزاع
 ایلد بر دیوار نرخی بر باغ دیواری افره و خرمایان همی رفی صالزو
 کیدیم **بیت** پاسار باش این قلندر ندان صاحب بوقدر زندان یتر
 که بوردن طویله زندان که لوند که هم طویله اولد یعنی انرا ایلد
 محتاط اولد **بیت** پاک خواهم زدن این زعفرانی چکنم در احمیت
 ناجنی عذابیت الهم تالید کند کرد ام عجب نه کنه ایلشم که رفیر کادم
 بقوبت آن که روزگار بی انکه عقوبتی ایلد یعنی اولد کناسدن او
 با که عقوبت انکه ایی در سبک صحت چنین ابله ای بو خلیت
 بر ایلد که صحتی سلکند که خودی که اولد ایلد خودی ایلد و ناجنی
 یاوه دخی و ناجنی و حوزه کویدن چنین بند بلا مبتلا کرده است بولید

بلابدند که فشار ایلند **قطعه** کسی نیاید بیای دیوار شود دیوار
 و بند که کلمه که بر آن صورتت نگار کنند که اول دیوار افزد
 سنگ صورتی نقش اید که گویا در جبهت باشد جای اگر سکا
 جنبه اولی یعنی جبهت کیره و دیگران که غرض اختیار کنند
 غیبیل صورتی که کور مکنند او را جبهتی اختیار اید و این مثل
 بدان آوریم بومثل اول سبب ایلد که در دم تا بدانی تا بدانی
 که صد چند ایلد و انرا از نادان نفرت که یوز و لقله که عالمک
 با ایلدن نفوت و اجتنابی و ایزد ناز از نادان و هشتت با ایلد
 عالمک یعنی اول قدر و هشت و ایزدی و ایزد **قطعه** زاهدی در جماع
 زندان بود و ندان سماعده سماعده بر زاهد و ایزدی زاهد میان گفت
 شاید بلخی اول و ایزد تادین بلخ لودر جوب اول زاهد ایلدی که ملوک
 زما از منشی اگر بزدن ملوک و یحیی سیک در شوی روی و پیشا
 او قدر که تو هم در میان ما تانگی در اس دخی بزعم او تافز
 اخی س یعنی س بزدن نیچر خط از ایست بزیخی شدن ایل خط
 اند **باجی** جمعی جو کله و لاله با هم پیوسته بر جمع کله و لاله که بی

طال

برین

بریند اول شمش یعنی مستطیم اولش تو بهیم خشک در میان شاف
 دوستی س قوی بهیم س او دود کبی انکرک او را سنده بهیم
 که اصلا یقین س چون باد مخالف و جبهت بهیم س سمانا خوشه بر
 نسبت س خط اولی یک کبی مخالف و صوق کبی ناخوشی س چون
 برف نشسته و چون بخت بسته بزعم او تافز و قار کبی برویت
 ایلد و قدرش و بجز کبی طو کشی س یعنی منقبضی س **کلیات**
 رفیق داشتیم که سالها با هم سفر کردیم بودیم در رفیق و ارا ایدی
 که نیچر یلکری یعنی ایلد سف ایش ایلد و بی گران حقوق محبت
 ثابت شد و نهایتش مصاحبت و دوستی مقلای مابین
 ثابت اولش ایدی آخر بسبب نفی اندک آخر بر از جوی فائز
 سببی ایلد از اخطای من روا داشتیم فاطمه اختیاری و ایلد
 دوستی سیری شد اول سبب دو سلق تمام اولد و با این همه
 و بود و کمال مخالفت ایلد از طرفی طرفی لیستکی بودی که طرفی میل
 میل و محبت و ارا ایدی بچشم انکه اول سبب ایلد که شنیدیم که شدیم
 دوزخی دوستی اشتد که بر کوه ایک بیت از سخنان منیم سعد

لرمده

در جمعی نمی گفتند بر جمعه این دلیل **قطعه** میخواندند خود را این چندتا میخواندند
نیم مجموع چونکه غلین خنده بر کله یعنی طش و طلو و کله نمک زایان کند بر خست
در پستان **چرخ** که یعنی دل ریش عاشق که یار است افزود نمک زایان اید
مناسبتی اید نمک ذکر لطیف در حاصل معنی نیم مجموع چونکه بر حالت باید تسمه
کله عاشق که محبت و شغری زایان اید **چرخ** بودی از سر زلفش بدستم
افتادنی بودی اگر آنک زلفی اوجی نیم المرد و شیک یعنی المرد کردی
چو آستین گریان بدست در پستان که یک یک یک در و بیشک اند
دو شد که بی طایفه دستان بر بلوک دوستانه بر لطف این سخن
بوسه ز لطف افزود **کله** بکله بر سریت خویش بلکه کند و رنگ
من سیرت افزود گواهی داد بودند طایفه و میر می اید و او هم
در میان و اول دوست دخی افلا و زبان سالف کرد بوی اول بیتیک
لطف مدحند سالف ایش ایدی و در فوج صحبت قدیم تأسف خود
و صحبت قدیم فوج افزود تأسف و ششیش ایک و خطای خویش
اعتراف نمود و اول دوست کند و یک خطا سند اعتراف کو ستر می
ایده معلوم کردیم که از طرف او **عربی** هست حضرت شیخ اید معلوم الیهم
انک

انک طفتند دخی در غبت و **ار** این بیشتر از ستانم بوییکه گوندیم
و صلح کردیم دخی صلح ایدم **قطعه** نه ساز از میان عهد و وفایون
بزم او تا روز عهد و فایون ایدی جفا کردی و بد **چرخ** نمودی
عاقبت عهد و فایون تک ایدوب باکد جفا ایلک و محبت سرتک
کو شردک **بیکبار** از **جفا** دل دزدی بستم بالکلیه جفا اندک کوهلی کا
بغلام ندانستم که بر کردی **چرخ** بیلدم که تیزک اید کیر و دوز
بغزیت کسر شکست بازای **چرخ** اید کوهلی کا نیم اید صلح ایلک مهر
و اید کیر و کل گزان **چرخ** بر اید که بودی اندک محبوبک اولی
کلیت یکی از **صاحب جمال** در گذشت برکد نک بر صاحب جمال
عورت و ادا ایدی کجی یعنی وفات ایلک و مانده زن و اول عورتک
اناسه پیر زن فرقت بودی بوی نامشوری ایدی **بعلت** صدای کابین
سببی اید در خانه نمکین بماند اول کسک خانه سند نمکین قالدی
و از **جفا** و **جفا** او **جفا** زنجیری وفات اید عورتکاری انک از تک
مصاببتند جان اید **چرخ** ایدی یعنی هلدن زایان **چرخ** و اولی
و **چرخ** صدای کابین **سبی** اید از **جفا** و **جفا** و **جفا** انک و کشکند

چا و کورف ایک یعنی خلاص و نجات مجال بولند اید کبری ازین طایفه بوطایفه و
یعنی دوستدارند بری گفت ایتدی جلوت و در فراق یار غم غم یارک
یعنی زوجه کک فراقند پیچید گفت اولک ایتدی ناد پلای دن برمن
چنان دشوار نمی آید عورفی کورمک باک انجلیین دشوار و مشکل کار که عورتک
اناسی کورمک یعنی خانقنک فاقندن و الید سنک و صلا باک شکل کور
شوی کل بتاراج رفت و غار بماند کل تاراج کندی و غار قالد کج بر
داشتند و تار بماند کجی فالدرید یعنی الید و ایلا قالد دید بر تارک
سنان دیدن کشته کوزنه کوندک دپه سے اوزر کورمک یعنی کوزی جق
خوشت از روی دشمنان دیدن دشمنک یعنی کورمکدن خوش کرد و
از هزار دوست برید یک دوستند کسملک و اجید تانکی دشمنت نباید
دید تاکه سکار دشمنکی کورمک کزن یعنی بر دشمنکی کورمک ایچون کایت
یاد دارم که در ایام جوانی یاد طویم که جوانلق ایا مند کنند داشتیم بکوی
بر محلیه کدر طوت ایدم یعنی محبوبک محلیه طواف ایدلیم و نظر داشتیم
بناه روی و برای یوز لویه نظر طوت ایدم یعنی عاشق اولمش ایدم در عورفی
امام معتمد طواف ایدلیم کوی جانانی که خورشید آب دهان را چو شانییدی

سوی کل بتاراج رفت و غار بماند کل تاراج کندی و غار قالد کج بر

کاور

که اولتوزک کج ایلد اسن اسه یلی و هانک موینی یعنی تو کمنی قوریدر ایدی
و شوخی منی استخوانی از اینجی شانییدی و اولتوزک کوندن اسن اسه یلی استخوانک
ایکلی قینار ایدی از ضعیف بشریت آدمیلک ضعفندن و خلق الانسان
ضعیف اناپ آفتاب همچو ایلد آفتابنک حارندن طاقت نیاوردیم طاقت کندی
الیا بسایه دیواری کرم بالفردی بر دیوارک سایه سنه الیا ایدم مترقب
کسی زحمت حق تعالی یعنی مترقب و منتظر ایدم که برک تعزک حاربتی زحمتی
از من بگذرد کسه و بای و فو فشانند و بر صوق صو ایلد اشغ و اولتوزک یعنی کیدی
ناگاه از تاریکی در صلیخ خانه ناگاه خاند دهلینک و کولغندن رویشانی
دیدیم بر اید کل کورم یعنی بر جمال کورم که زبان فصاحت از بیان صبا حیات
انک من بیانندن عاجز بماند عاجز قالور چنانک در شب تاریک انجلیین که لیل
مظلم و صبح بر آید صبح طلوا ایدر یا آب صیات از ظلمات بدر آید یا فو آب صیات
ظلماتدن طشره کور اول محبوبک کورشی همان بوک بکراییدی قدیمی برق آب
در دست گرفته بود بر قدح قارلو صو الله طوتمش ایدی و شکر در آن ریختواند
شکر و کشی ایدی و بوق در آمیختند و عرق ایلد قر سدرش ایک یعنی هلاب
ایلد تعصیب اولمش شکر شربتی کورشی ندانم بکلا بشتی مطیب کرد بود بلانم

اول شربتی و الحقیقه کلابا ایلدی مطیبت ایلدی ایدی یا ققطه چنبد از کل زنی
کدان چکیده یاغود انک کل کبی لطیف یوزندن اول شربته بر ققطه طامشایک
عالمکد شراب از دست بکار پی بستند محصل کلام شربتی اول کارینک النذر
الدم و جورکم دخی نوش ایلدم و غیر گذشتند از شرک فریم و کجشی عمر باشند
طوتکم کو یکا که آب حیات ایچلم **سحر** طلاء بقلی لایکان نیغه بر عطش
وارد نیم قلبه که قیابان یعنی مکن و کلدر که اول عطش ازالد ایلید شرف
الذلال و لو شربت بخور از لاک رشی بلکه بجای سمد نیم عطشی کیدرون
قطعه ختم آن فرزند طالع را که ختم حتم و سرور و مبارک طالع و کد انک
کوزی بر چنین روی افتد هر بامداد هر صبح بوخلین و جمیل یوز افروز
دو شد مت فی بیدار گردنیم شب شراب سرفوشی اول نصف الیلان
بیدار اولد سست ساقی روز خوشتر بامداد لیکن ساقیه ست اول یعنی
محبوب حقیقی نک شراب ایلد ست اول قیامت کوز صبا حیواند
یعنی شراب عشق سکند غصایت یوقدر و املک حیات در بود جملد دخی
معنی قابلدن محبوبک عشق شراب ایلد ست اول قیامت کونینک صبا
بیدار اولد **مکات** سالی سلطان محمد خوارزم شاه برید خوارزم شاه سلطان
محمد

محمد بامک خطا خطابان شاه ایلد برای مصطفی بر مصطفی چون صلح اختیار کرد
صلح اختیار ایلد بجای کاشف و کاشف حفت شیخ ایدر کاشف یا معند کلام
یعنی ایچ و کدم پسری دیدم اند بر سپر کوردم در غوبی غوبله بغایت
اعتدال و غایت جمال اعتدالک غایتند و جمالک نهایتند چنانکند
امثال او کفشد اند انجلیین که انک امثالی محبوبک حقتند ایشاد **رباعی**
معلت همه شوخی و دلیبری آموخت مسلم کار و کلی شوق و دلیرک
او کتدی بفا و ناز عتاب و ستمکری آموخت عاشق جفا و ناز و دخی عتاب
و ستمک کد انک او کتدی که بوفند عجب و ستاد سمن اندی چنین شکل
و قوی و قدر و سی بن ادم او غلاشی بوخلین خوب سکله و لطیف خویلد
و موزون قد و عنار و شوق و فتار ندید ایم مگر این شیوه از پیری آشن
کوشم و ایدر بو شیوه یی دیدن او کندی که شیوه ید بو و تیرن ماهر
که بو مقوله شیوه آید پدید اولد **رباعی** که ناز و کوی عشق کوی لطف و کوی
جود غیر از تو چه داند و کوی این قدر فتنه مقدمه کوز خوشی در دست
داشت ز غمشیک خود سال سنی اول پسر اند طوط ایدی و بی خواند قرب
نزدیک و اولد ساله دن بو کبی او قور ایدی و کان التعدادی دخی قرب

ضرب متعدی و غیر متعدی اولد یعنی عرو و مفعول به واقع اولد کفتم حضرت شیخ
 ایدر چونکه اولسیردن بونی اشتدم سبب مصاحبت واسی ایچون لطیفه ایلد
 اکر ایتدم فوارزم و خطا صلح کردند ای پس فوارزم ایلد خطا پای شاهی
 صلح ایلد و زید و عرو و ایچنان خصوصیت باقیست و زید ایلد عرو ایچلی
 یعنی اولکی کی خصوصیت باقیدر بخندید پس چونکه بندن بولطیفه اشتد
 تعجب ایدوب کلدی و اولدم پرسید و مولدی موردی کفتم از خاک شیراز
 اولسیر ایدی از سخنان سعدی چه یاد کردی شیخ سعدینک سفر کردند
 ندیان طوتس کفتم حضرت شیخ ایدر اولسیر ایتدم **قطب** بلیت بنحو
 یصول شغافیا بنبتلا اولدم بر نحو و فوکی محبوبه اما ایلد محبوبه حمد ایلر
 نیم اوزر مد غضب ایدجی اولدوخی حاله علی کفتم کردند مقابله عرو
 زیدک حمد اتسی کی عرو مقابله سند علی جز زید ایتسیر فرغ راست اکنی
 چکی اولدوخی حاله یورکد اول محبوب باشی یوقاری قالدرد کلدر
 یعنی متکبر لری کبر و ناز ایلد یورر باشی قالدرد کلدر یعنی متکبر لری
 ناز ایلد یورر باشی قالدرد کسید التفات ایلر و صلح استقیم الوقع بن عامل
 و هرگز رفع مستقیم و حاصل اولدر جز عاملندن یعنی عامل بودن رفع بیشتر

اولدوخی

اولدوخی کی جز زید معناد اولن دلبردن راستی رفع ایلمک کلر و صلح استقیم
 الوقع مرا عنده ایهام لطیف واریدکد اینلند حقی و کلدر حقی باندیش و رفت
 اولسیر چونکه بندن بوا یکی بیتی اشتدی بر زمان فکر واریدی و کفتم وخی
 ایتد غالب اشعار اکر اول سعدینک اکثر اشعار کفرین زمینی بوردن بزبان
 فارسیست فارسی دلا ایلدر اگر بگوئی اوفارسی اشعار ندن دیدن بفهم نزدیکی
 باشد اکلدر یقینن اولدر کلم الناس علی قدر عقولهم سی ناسد سولید انکر
 عقلک مقداری اوزره یعنی عقل اکر کلامی قدر کفتم ایتدم **شعر** طبع ترا تا بهوش
 نمی شد منک طبعک تا که نحو بهوش اولد یعنی علم نحو بهوش ایدلند بری صورت
 عقل از دل با نحو شد عقل صورتی بزم و کلدرن محو اولد اول سبیلکد درسی
 غیبیک او قوس **بیت** ای دل عشاق بدلم تو صید ای محبوب که عشاقک
 کوهل سنک داکد میدر یعنی عشقک اسیر و گرفتار اولمشدر بایتو مشغول با عرو زید
 نه عجب حال اولدر کد بر سکام مشغولن عرو و زید مشغولن بومر ایدر ایهام
 لطیف واریدی بامداد ایلد غنیم سفر مقیم شد علی الصباح کد سفر غنیمه مقد اولد
 فکر از کار و اینان کسی کفتم بودن مکر کار و اندل اولنددن برکد اولسیر
 دیشی ایدی کد فلان سعدیت کد فلان کد سنک ایلد مصاحبت ایلد سعدید

دینم که دغان آمد بود **دعای** که دم که اول پسر یکد و داع کلدی و تطف کدی
و حی تطف ایکد و تاشف خوری و خشییدی بیلدیو که چندین روز که بود
کود بوشوری اولد که چرا تطفی که منم بچون دیدک که منم تا بشکر قدوم بزرگان را
تا که اولور که کلمه شکنده یعنی کلد کلدن او دی بخت میان بستی خدمت
بل بغلیدم گفتیم اول پسر ایتدم **دعای** با وجودت منم آواز نیامد که منم اول وقت
سند به خاک کوردم که سنگ وجود کلد بندک اواز کلدیکه منم دیم زیوا سنگ
فتکه عمو اولدم گفت اول پسر ایتدی چه شوی اگر چند روزی چند کدی بقی
بر آسانی نه اولدم یعنی نه تفاوت ایدر اگر بر قاج کون بودی دکل من تا بخدمت
مستفید شویم تا که سنگ یا نکه خدمت ایلد مستفید اولیغز گفتیم نتونم اول
پسر ایتدم فادر کلمه بچیم این حکایت بو حکایت سبی ایلد **مشغولی** بزرگ دینم
اندر کو صساری بر کو صساری بر اولوی کوردم قناعت کرد از دنیا بکار
دنیا دن فراغت ایدوب بر مغاره قناعت ایلش چرا گفتیم بشو اندر نیایی
اول کسب ایتدم بچون شوه کلمه که بگر بند از دل جاشای که در کوه کلدن
بندی آجه سه یعنی دفعه ایکس بگفت آنجا بری رویان **تغذیه** اولد که اینک
اندر شوری لطیف بری یعنی لور وار هم که اندر نظر ایدند لور دیندن بری اولور

جول

جول بسیار شد پیلان بلغزند دیک کلدیکه سن اندردن نه خوف ایدر که جواب
دیدوب ایدر چونک بالجو چوق اولد فیل ایلد طیر غزل یعنی چونک دلبز زایل زیبا
اولد زاهدله پیلد آشفته اولور **بیت** چشم کو اینست و ابرو این و ناز و شیو
این الوراع ای زهد و تقوی الفراق ای عقل و حکمت این بگفتیم بونی ایتدم و بوس
بر سر روی هم یکد ایتیم و بی بریزک باشم و یوزی بوس و دیدک و **دعای** کدیم
و بی بغی و **دعای** ایلک **مشغولی** بوسه کادد بر روی دقنت چه سود محبوبک
یوزینه بوسه و مسک یعنی او یک نه فایده هم کدر آن خطه کردش بدو دهم اول
لطفه انی و **دعای** ایدوب اسلکم بلکه بچی زماند بیلد اولور که تا که فایده ها صل اولم
سبب کوی و **دعای** یاران گردن دیر سنگه تفلح یعنی اما باغده دوستلای و **دعای**
ایکد **دعای** ازین پنجه شخ و زان سوزدی یوزی بوجانیدن سرخ و اول جانتد
زرد یعنی یوزینک نصفه قول و نصفه صاهی اولمشد کویا اول باشند باشد
قول ایکد اما یارانینک فاقندن نصفه صادی اولد حضرت شیخ بونده نبالف
ایدر یعنی فراق بر حالت کدی و حلقه غیری نباتات بلکه جماد ایلد
تا شیر ایدر و عیشدرنت کم کندونک دیوانده و سایر شعرا نک دیوانده مکتد
زبان واقع اولمشد **ایلم** است یعم الوراع تاشفا اگر بری و **دعای** کونی تحریق

اولم لا تحبون في المودة منصفان في محبة انصافا منكم ولا مفارقة الا حباب
ما جدد يد المنايا الى ارضنا سبلا كهايت خرقه بوشه بوشه
 يعني در حدوشه در كاروان حجاز نهاده ما بود حجاز كاروانده در يولداش اولدي
 يك از اواء عجب بگلند دي و قرا صدق يار نجشيد بوشه اول خرقه بوشه
 يوزينار بغلش ايك تانفقه عيال كند كه عيالنه نفقه ايليد ديوناگاه خزان
 فضايله نكاه فضايله قبله سنگ حرايكه در كاروان زرين كاروانه اولدي و باكه
 بزدند و اول قافله و اولن ملا جله التديل بازار كانان كيه فزاري كرفت
 كرفتند بازار كانان باله لاندن اودي كيه فزاري ايليكه شروع ايلدي و فزاري
 بي فائده خوانند و فائده سرفرايد او قوفه يعني فزاري ايليكه باشلدي بيت
كرفع كني و كرفيد اكر ترفع و كرفيد ايد سا دند زرين بازيش نخواهد
 داد حراي الدعوى التوفى صكه كير و ويه جك دكلدركه در بوش خرقه
 بوشه مكا اول خرقه بوشه دروشه كه برقرار خود مانده بود كه كنده
 قاري اوزره فاكش ايدى و فقيرى درونيانده و اكر بر فقير كاش ايد
 كفتم حضرت شيخ ايدر كه ايتدم مكان معلوم ترانبرند مكنك اول
 التديل يعني اول بغير دينارى حرايد المديك بهيضره كلس كفت اول

در بازار كانان
 در بازار كانان

در بوش

دروشه ايتدي بلورند بله التديل و كين و ايان معلوم و كين نيم اولم
 جندل ان الفتي بوشه اولم در اسم و محبت بوشه ايدى كه تفارقت ان خست
 كياشم كه انك مفارقت ايلد خست دل و درينان فاطم اولم بيت
 انك چيز و كس دل بوشه و در كيه كوهل بخلق كركه دل بر داشتن كارت
 مشكل ذيل صكه كوهل قالدري بر شكل ايتدم كفتم حضرت شيخ بن اكر ايتدم
 موانق مال است نيم عالمه موانق ايجد تو كفتي اى كيه سن ايتدك كه و ايد
 عمره جوانه كه باكه جوانه زما شده يا جوانه اتفاق خالطت بود بر جوان ايلد
 مخالطت اتفاق اولد يعني انك ايلد اختلاط ايلدم و صديق موقت ثباتي
 كه قبله چشم جمال او بود و محبت صديق بر وقت ايديك چشمك قبله
 انك جمال ايدى يعني چشم انك جمالند غير به نظارت ايدى و سودا
 نعم وصال او و عمره سايه كسوى انك و صلا ايدى مكفلايكه
 بر آسمان و كند بشرك آسمان اوزره ملايكه اول حنده اكر نظيره شبيه اولد
 يوقصد بشرك صوريه او در زمين نخواهد بود انك صنى و صورت ايلد
 يره اولد حق كلد بديقتي كه حراست بعد از وصيت دوست حقيقي خواهد
 يعني انك و فائده مكا بر محبوب دخی تشوق ايدوب انك ايلد مصاحبت ايلك

وامد که هیچ نطفه ای از آنجا نماند که هیچ نطفه ای از آنجا نماند
تاگاه پای وجودش تاگاه آنک وجودی ایاغی بکل اجل و وقت اجل
اشد کندی یعنی باندی وفات ایلک و دود فراق از دود مانش بر آید
وفاق تو تنی آنک قیلد سندن یوقاری کلدی رفقه هاب سر خاکش
جافد کشتم نیچ کوندا آنک قبرینک بایه افزه جاور اولدم و از جمله بترید که
خدا فراق او کشتم و اول بیتیک جمله سندن که آنک فراقده ایدم یکی این
بود رسی بویک **ط** کاش کان رفز که در پای تو شد هار اجل کاش
اول کونکه سنک ایا که کندی یعنی باندی اجل دکنی یعنی وفات ایلدک
دشت کیتی بزنی تیغ هلاکم بر سر جهانک ای باشم افزه هلاک تیغی
اوردی تا درین رفزه جهان بی تو ندیدی چشم تاکه بکوند سندن
جهان کوندم کوه سیدی این شتم بر سر خاک تو که خاکم بر سر بونم سنک
قبرک افزه که خاک بنم باشم افزه یعنی ای بنم محبوسم سنک فراقدن
بوحاله که قنار اولشتم **ط** آنکه قاراش نکر فیتی و خواب اول محبوب که قرار
و خواب طوقن ایدک یعنی قرار ایدک و اوین ایدک تا کلف شریف
نفتانندی نخست **ط** ناکه اقل فرشته افزه کل و سرنی صاحب سیدی

فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق
فراق و فراق

بودند

بودند تا که اندام ایدک گردش کیتی کل و شورشیت جهانک روشنی
اول محبوبک کل غرنه دغدی یعنی مولد و ب بزخرا ایلک قارینان بر سر
خاکش دشت دکن فلانک سندی آنک قبری افزه بدی بیت عجب نیست
بر خاک اگر کل شکفت که چندی کل اندام در خاک خفت بعد از وفاقت
او غم کردم اول محبوبک سفارقتدن صله قصد ایدم و نیت جهم و حکم
نیت ایدم که بقیت زین کالی خوشی هوس در غم که در لک بقیت سنک
هوس روشنی دهم یعنی غم اولدغی هو او هو ترک ایدم و در بحالت
نگارم و بحالت و محالط اطافه طو لنیم یعنی عزلت اختیار ایدم **ط**
سوی در یانیک بوی که بودی هم موج در یانیک نفی ایواند اگر موج
خوف او یکسکه صحبت کل خوش بدی که نشی تشویش قار ملک صحبتی و
مقارنتی ایواندی اگر قار تشویش او یکسکه خوش چون طاقس می نازیم
آنکه باغ و هل دون کی وصال با غنله طاقس کی تفاخر و جلوه ایدم
دیکه افروز از فراق یار می پیچم چو سار بود بی کون یعنی بکون یارک فراق
ایلان کوی قوی دهم یعنی تمام انقباض و اضطراب ایم **ط** یکی را از ملوک عجب
عجب یار شاهلندن بدست هدیت لبلی و جنون بگفتند لیل ایلد جنونک سغنه ایلد

و شمرش مال او و آنک مالک و پیشانی و جونی بنیان کردند سان ایلدیل
بویله دیو که با کمال فضل و بلاغت که فضل و بلاغت کمالی ایلد یعنی بوقدر فضل
و بلاغتی و اراکی سر کرد بنیان نهاده است حیوانلری بیایان با شو قوتند
و زمام اختیار از دست داند و اختیار یولادی الذن وید شد که هیچ
بر نندید مقید و کلمه بغیر و دشو تا حاضر آوردند اول و پادشاهی پورک
که مجنونه حاضر کفر دیل ملاست کردند گرفت بویله دیو ملاست انکه شروع
ایلد که در شرف ایشان که جملد مخلوقانند عین و شریف اولن انسانده
چپ خلل دیدند نه خلل و نه نقصان کورد که که فوی حیوان کر فوی
که حیوانلق فوی طوطک و ترک عیشی آدمی کفتی و آدمینک عیشی
ایتک یعنی ترک ایلد که مجنون بنالید و کفت بیت و در صدیق لانی
فی وادی ها چوق دوست بنی ملاست ایلد اول لیلینک مجتده الم بر
یوما فیو فوج غدری اول دوست بر کون لیلی کوردی که نیم عنده
ایضاح و روشن ایلید بیت یارب سبی ساز که یازم سلامت باز اند و
بنامندم از جنک ملاست **تعلیم** کاغذ کاغان که عیب من جسته
کاشکد اولک لری که نیم عیم استدیله یعنی سنگ عشقده بنی تعیب

ایلدیل

ایلدیل رحمت ای دلیستان بدید ندی کاشکد ای دستان سنگی عیذی
کورد لرایدی تا بجای در فطرت تاکه قیج دینه سکا نظر انکه بی خبری شته
بدیدند بی خبر الذی قطع ایله لرایک تا حقیقت معنی تاکه معینک
مقیقتی یعنی مشوقم مک حشنی در صورت دعوای دعوی صورت اوزد
یعنی عشقک صلقا فزده کواهی دای ما نعلق ویریدی و کفتی و اول حالده
به دخی ایدیدم **قوار** **تکافد** **لکن** **الذی** **لمشی** **فید** بوشولکسد که که سن
بنی ملاست اندو کورد انک ایچون یعنی انک عشقندن زیاده مرک خاتوندی
که یوسفک عشقنده زنجایه طعن انشلا ایدی یوسف علیک السلام اند
کوتر مرک ایلد انک فخل ایدوب ملاستندن خلاص بولکد ایک مجنون دخی
اول امت سلو ایدوب طعن ایدن پادشاهک ملاستندن خلاص بولکد
اوقدی بویته کریم بی اقتباس ایلد کویا اول پادشاهد خطاب ایدوب ایتک
اکر سان کوردیک بنی ملاست اندر که **میکلد** **در ذیل** **امد** **که** **پادشاهک**
کوکلت کلدیکد جمال لیلی را مطالع کند که لیلینک جمالی مطالع ایلید
تا بیند که چه صورتست تاکو که نه صورتند و نه جملد خوبند که موجب
فندی فلند است که بوقدر فتند به سبب که بغیر موی طلب کردی پادشاه

بنده لونه لیلی طلب ایلمک بیدری دراختیای غیب بگردیدند اولکس لوب
 قبیل لرنه طواید یعنی قبیل قبیله آنی جشت و جوالید و بدست
 آوردند و الد کتورید و پیشی ملک در صحنی سراجید داشتند و لیلی یا دشاهاک
 اکلند اول سراجیک اور تاسنده طوید پادشاه آنی نیجه کما ایدو کنی
 کوه ملک در پیشات افظر کردی پادشاه آنک اندام و شکند نظر ایلمک
 شخه دید سیاه قام لیلی و یغ بر که کوردی و ضعیف اندام و
 اندام و لاغر بر که کوردی در نظرش حقیر اند لیلی پادشاهاک فظنه حقیر
 کله بختیم اکلند اول سبب ایلمک کتورین فدام حرم او اول پادشاهاک حرمه
 اول خدمتکار کرک یعنی جاریه کرک ادره سیجی مال ازو پیشه بود جماله اندن
 زیله ایدی و بدینت و برینتک ایدو ایک جنون بفرست در یافت جنون
 پادشاهاک لیلی به حقارت ایلمک نظر اندو کنی و است ایلمک بولک یعنی اکلک
 و گفت یحیی ایتک ای ملک ای پادشاه از دیکر چه شیم جنونه مجنونک کوردی
 پیچ سنند بحال لیلی بانیسی گردن لیلینک جماله نظر ایلمک کرک ایک
 تاسیر مشاهد او تا آنک مشاهد سنک سرتی و جالک حقیقتی بر تو
 تجلی کند سنک افزدیک تجلی ایلمک بیت را بر دین دخت نیاید بنم

هر کس از

دریم افزد سکا و حمت کلن رفیق من یکی هم کردی باید بنم رفیق بخیلین بر دی اولر کوک
 که با اوقصد بگویم شب و روز که شب و روز که ققه و نیم دو نیم را
 بنم خوشتر بود شوز در اگر او دونهک بری ایلد یا نمی خوشتر اولر
ماورین در کراچی بیسی شول سنند که حبیبک منز لک یعنی حبیبک
 او صافنک ذکر کند بنم سمع و و در ایلمک یعنی استماع ایلمک و حسنه نیجه
 ایدو کنی معلوم ایلمک تو سمعت و رفیق الحی صامت می جنبک کول
 و بخلو کوک جنبک اگر اول و صاف استماع ایدیک نوعی العقولدن دکل
 ایکه اندر خی شوقلندن بنم ایلد صفا ایدل ایدل یا مقشتر
 الظان قولنا للمعا ای دوستد بگو سرتی بکوز حالات عشقده به خبر
 اولن عافیت لغت فی لست تلمی ما بقلب الموجع من اکلر و طلس در دلو
 و جوج او قلمه اولن سوز و خارا قی رای من در ستانرا نباشد کردی ریش
 تار ستک یاره دردی اولن یعنی جوج اولنیده جواحت الی اولن جن برامدردی
 نکویم دردی خویشی ایلمک به کند و دردی برامدردن غیره یم زینر افایده
 سی یوقدر بلکه شخی ایدر گفتن از زبوری مافیل بود زبوردن سولیمک
 یعنی زبوردن نیشندن حکایت ایلمک فایده سزا اولر بایکی در خود

نافع در نیش

بر کسی که کند و عمر نکند نیش نمشد یعنی آن آری صورتش را در آله نباشد
بچوین تا آنکه سحابهای بر حال اولی یعنی بنجای عاشق اولی و الح میگرد
 حالش باشد از افسانه پیش هم عالم سنگ قنکه افسانه اولی و تصدیق
 ایدرس و نه شاد اولی و نه بلک هم سفره بر قند فز ایدرس سوزش
یاد یکی نسبت مکن هم سوز عشق و غیر نسبت و تشبیه ایدرس کونک
بردست و من بعضو خوش ریش زیر اولک اولک ال افزه طوز
 طوق و بی جوج عضوم افزه طوزم یعنی سار عاشق که عشق نیم عقد
 نسبت ال افزه اولی طوز ایدرس جوج عضوم افزه اولی طوز کبیر کم ال
 اندن الم بکن اما جوج عضوم یال الم و زجت چک ککایت قاضی
همدان را ککایت کنند همدان شریک قاضی سنی ککایت ایدرس که باغبند
پسری سرفروش بود که نعلبند او غل ایدر باشه خوش ایدرس و نعلبش
دش آتش و آنک که نعل اول برک عشق آتشند ایک یعنی آنک قلبه اول
 برک عشقند تمام حرارت ایشمن ایک دفعه گاری بد و عزا یعنی جوق
 زمان د طلبش ترلف بود یوان قاضی او برک طلبنده تحتر ایدری
 و یلی ایدری و ترصد و جوان و اول بری کوزی بی و طلب ایدری

فردین

و بصب واقع گویان دخی واقع صبی افزه دخی ایک یعنی کندوک
 صبی افزه بوییک سو یلی ایک رباعی در چشم من آمد آن سرای سر بلند هم
 چشم ککد اول بلند سر و سرای یعنی اول قد بلند محبوبی کوزم بر بود
 دلم زردست و در پای افکند کوهی المدن قیدی و ایغد بر اقدی
 یعنی دلی الکو و بنی حقیر یکد این دیک شوق میکشد دل بکند بوکش
 کوز کوهی کند ایدر چک فواهی که بکس دل ندی دیده بیند اشرا یک
 که کس کوهی و یسیس کوز که بغله یعنی محبوبه نظر ایدر بیت از یاد تو
 غافل توان کن بچشم سنی المدن هیچ نند ایدر بنی غافل ایک ممکن و کلد یعنی
 سنی یاد ایک المدن هیچ نند باک مانع اول شر کوفته مائیم نتویم که بچشم باس
 از دیش ایلانم قاصد کلم که قوریم یعنی سنگ عشق ایدر در حالت ابرش که
 کنده ضبط آنکه و مصالح تدار کند قلدرم قالمشدر شیلیم که دکند اشتلم
 بر یوله پیش قاضی باز آمد اول بر قاضینک او کند کلدی بی دخی ازین معامله
 بر معاملیدن یعنی قاضینک که اولی میبتندن بر مود بگوشش رسیده
 بود اول برک قاضینک ایدر و زاید الوصف خجده و جلد زبانی بخش
 ایک دشنام بی تحاشه د اول بر قاضید احتراز سزی شناسم و یری

بی پاک سوکدی و سقظ گفت و نامقول سوزو بیلد و سقظ بزد داشت
 و طاش و آلدردی یعنی طاش جاپندی که قاضی او را و هیچ از بی و هیچ
 فوق نکذاشت و حرمسز لقله هیچ اشغف قومدی یعنی اللذ کلن
 ابانتی ترک اندی قاضی بایکی از علماء معتبر که بمعنان او بود قاضی
 معشره الماده برین که انک بمعنای ایدی یعنی انک ایلد رکاب رکابینا
 ایلوب کید ایدی گفت ایدی بیت ان شاهدی بی چشم کرفتی
 بیشت اول محبوبک محبوبی و انک چشم طوطی یعنی عاشقند غضبی کور که
 نه لطافت و لرزه و ان عقد بر ارضی زنی شیریش و انک شیر و لطف
 ابرو و اوزره اول کشتی بروشی کور که نیج حلاوت و ارد بو معنی دمی
 قابلد اکتش ابرو سی اوزره اول شیرین عقدی کور و کور بلا یی
 گویند و عیب شهر لرزه ایلد و ضرب الحبیب زبیب محبوبک ضرب کند
 عاشقند قوی اوزره یعنی اخلین لذیذ بیت از دست توشت
 برد پان خور کت سقظ الکدن و هانم اوزره مشت یک یعنی اغوششت
 ایلد اوردن خوشتر که بدست خویش نان خور کت خوشتر که کند و ایلد
 نان یک یعنی اول خوشتر که کند و اعم ایلد نان یکدن بمانا بکزد که از وقت

او انک

او انک قلته حیا سندن بوی سقاقت می آید خا رای سی کور یعنی ملائم
 دلته بکزد که برای شاهان سخن بصلابت می گویند زیرا پادشاهان سوزی اشکارا
 صلابت و صیبت ایلد سوزیلر و باشکند در غمان صلی جویند و اولور که نماند
 صلی استرلر ایلد اعلالدر که بویسردخی بویلد بیت انکوردن اوردن درش
 طعم بود یکی کوردلشی انکوردن هوزر تازه یتشمش اوزرک لذت اکتی اولور
 دوزخ دوزخ صبر کن که شیرین گردد برایک او کون یعنی بر قاع کون صبر
 که شیرین اولور پس پسرک دخی بر دشان کجک ایلد قولی او کور اندن صکر
 صید انک اسان اولور بی بکفت قاضی بمعنای بون ایتک و بکشد قضا با ایلد
 و حکم سندن کور کلدی تنی چند از علول و کتی که ملازم او بود کلدی
 ایدی عادی لردن بر نیج که که اول قاضینک او کلد خدمت یینی او پدیدل
 بویلد دیو که با جازن سخن داریم در خدمت بگویم بر سوز طوز یعنی سوز من
 و ایدر که اجازت ایلد آنی خدمتک سوزیلد اگر چه ترک اوست اگر چه
 ترک ایدر و جزو کان گفتند اند و اولور ایتشلاک بیت نه در سخن بحث کردن
 روانست بر سوزی بحث و نزاع انک و اولور خطا بر یوزگان گرفتن خطاست
 اولور اوزره خطا طومق یعنی خطا اسناد انک خطای اما حکم انک اما

ما

یعنی چوق سیم وزه خرج ایکه که گفتند که ایتمشده هر که از شر تر ازو
 هر کیم که تراوسنده ذری وارند ز قدر بازوست بازوسنده قوی
 وارند یعنی التون ایلد جمیع وارند ایرشکه قادر دیر و انکه در دنیا است
 در نذر و اول که در دنیا افزه قدرت طوثر یعنی ستونی سیم وزه
 قدره یوقدره قدر عالم کسوفه اول که در کلی علاله که طوثر یعنی ورنک
 حصوله که که معین اول بیت هر که در زید سرفه آفری هر کیم که التود که
 بالی اشعه اندری یعنی التوند میل ایدوب جمیع اموره اطاعت ایکه بوند ایهام
 لطیف وارند قدر ازوی آصیتی و شست کور و مودا مغرلو آصیتی
 ترا و ایسه در کور که سرفه ایدوب بر ملائم بشند قلتم آدی انک سیم وزه
 هر کیم خرج ایکه قلن بوک بغین از ترغی المله و بالجملة شمی جریجه خلوتی
 مکیتر شد تعلیم زای محبوب ایلد بر خلعت میسر اولد و هم در ان شب شخه را
 خبر شد و هم اول کیری شخبه خبر اولد که قافی صد شب شراب در سر که قافی
 و کلی کیری شراب باشد یعنی سرخوش و شامه در ب و محبوب سینه سنده
 از تنم خفتی تنم دین ایدومد و بترتم گفتی و دتم ایلد ایکه باغی ایشب
 مک بوقت نمی خواند این خرفن بوی که وقت ایلد اولد بوجور من عشاق بی

نکته

نگد بهنر از کنار و بوس ذیر عشاق هنوز کنار و بوسدن چوق ایلش یعنی
 وای خجده کنار و بوسدن متع او لمشد خسار یار دیر جم کیشوی تابدار محبوبک خسار
 تابدار کیوسنک خنده چون کوی غاج در غم جوگان آبتون آبوسدن
 دیر لاش جوکان خنده فیلا استخوانندن و دیر طوب کبی اید یکدم که چشم فتنه
 محفقت ز غبار بر عک فتنه نک کوی او یومشد صقی بیدار لاش تازوی
 عمر بر فسون بیدار اول تاکه عمر غنیمت بود کیمید تانشوی ز شید آینه بانک
 مادامکه جامعدن صباح غازی که از آن اشتیم یا از کسرای اتا که غریب
 یافوی باد شامک ساری فیوسنده کوس صدا سنی اشتیم لب بلای جوشیم
 خرفن ابلای بوی چشم خوس کبی ایلر که در بر لاش بکفتن بیرون خور
 خوس سک بیرون او می ایلد فالده یعنی خوس او که یو محبوبک شکبه
 لذت لبی بوس و کند و سنی را غوش اعلدن و اغت ایلد ایلد و اعلدن
 قافی درین حالت بود قافی بو مالده ایلد کیدی از شعلانش که قافینک
 متعلقانند بیسی ایچ و کلدی و گفتی دخی ایکه چه نشینی خیزند او قدر
 طریوقاری ناپای داری کزین مادامکه ایق طوثر سن یعنی یومر که قدر تک
 و طاقتک و ایدوب و ایدوب قافیه که صودان بر تو دخی که اند زیر اصول

6

سنگ اند که بر دق طویش در یعنی سنی غنیش در بیکه حتی گفتند اند بیکه
 سود لری در یعنی واقع نداید آنی سولیش در تا مکر این آشی
 فتنه که بنفش اندکست تا مکر بوفتنه آشی که منور از یز یاب تندی و فو
 نشانیم انی بر تد بیر صوی یلد سونیلیم یعنی انک دفعند بر تدر که ایله لم
 مباد که فدا جوی بالا کیرد اولیکه که یاری چون یوکسک طویش یعنی بلند و زیاده
 اوله عالمی فرا کیرد بقون عالمی حاطه ایله قافی به نیشتم کرفند کرفه گفت
 قافی تبسم ایله اولیکه نظر الیکد و آتیکد **قطعه** پنجم در سید بری شیخ را پنجم
 صیده التمن یعنی سکاری الشرا سلا ند چه تفاوت کنند که شکلا یدنه تفا و
 ایلر که وند ضرر ویرد که کلب او یعنی کلک اهر مسندند که زیان ایرشن
 روفی در روی دوست کن بگذر یوزد که محبوبک یوزد ایله و ذوق که اول
 ناعده پشتی دشت می خایند تا که عدو اضطرار بندن التک ارفدنی چینی
 فیکه اضم کزان شب یار شایند دخی او کی د آگهی داند آکا ملای ویرد یلو
 بویلد یو که در مکر یو چینی فیکه که سندر ملککه بونجلیک منک یعنی نافع
 حادث شده است ظاهر اولشدر چه فرمایند بیورد سر گفت یار شاه آتیکد
 من ایزدین اول قاضی از جمله فضلاء عصر زمانه فاضلر تک جمله سندی

و یکانند و در

و یکانند و در دایم و صحر ک فیدی بیلورم باشد که معاندان اوله کر معا ندلر
 در حق او بفرق کنی باشند انک حقنه غرض ایله بونجلیک نامعقول سوند
 شمع امتش اوله را این سخن در شمع قبول من نیاید بوشوند نیم سیم کلر فیکه
 که معاینه کرد فک اوله وقت قبول سیم طویش معاینه و اشکار اوله که حکما
 گفته اند که عاقلان بتمشدر **نیت** به تندی سبک دشت بر فدا به تیغ غضب
 تیز و فوری ال قلی التک یعنی بر کسی قتل ایله بدندان کزنی نیت دشت
 دریغ ایله ایله که دخی ایله دروغ التک در دخی اهر یعنی صیف لنوب
 و پشیمان اولوب التک در دخی اهر ایله صراش د ثانی کر کشنیم
 شاهی شاه اشتدم که سحر قوی ملک باد شاه باشتی چند از خاصان ماصلا
 برینج که ایله بیالین قافی آمد قاضینک یصل و غنن یعنی باشه او چند کلک
 شمع را یدد اپتای شمع مالا او زده طویش کوری و شایند نیت و تیغ
 اوقدش کوری و فی رنجید و قدح شکستد و شراب و کلش و قدح صحنی
 کوری و قافی در خواب سنی و قاضی مستک و یقوسند بی خبر از ملک
 وارلق ملکدن خبر سر ملک بلطفش بیدار کرد یار شاه آنی لطیفه بیدار
 ایلد و گفت یخی آتیکد ب خیز که آفتاب بر آمد قال که آفتاب طلوع ایلدی

قاضی دریافت که مال اعیانیت قاضی طبری که حال اندر و گفت دخی آید از کدام جانب
 قتی جانب طلوع آید گفت پادشاه آید از جانب مشرق آنگاه که بین مشرق و جانب
 طلوع آید گفت قاضی آید الحمد لله که هنوز در توبه بادست الحمد لله که هنوز
 توبه قبوله منقول در حکم این حدیث شریف بود حدیث شریف حکمی آید که لا یفلح
 بآب التوبه علی العباد که توبه قبوله قیصر قول را از روی تطلع الشمس
 من مغربها شمس طلوع آید یعنی غروب آید کی در آن استغفر الله و التوب
 ایضا اندک نام شروع فعلان الله که حاضرند عی ایضا مغفرت طلب ایلام
 یعنی آید و کم کناهلک فراغت ایلام ایلام حق حاضرند رجوع ایلام
 قطعه این دو چیزم بر کناه آنکه خندد بواکنند بنی کنه قدری یلبر
 یعنی سبب اولیده بخت نافر جام و عقل فائز تمام میرا بخت و تمام عقلم
 بومعاع ناز معراج اول بستی در کر گرفتارم کنی شوخیم اگر کناهد
 اودی بنی مؤاخذه و گرفتار آید من مستحقم و زبخت عفو بهتر از انتقام
 اگر لطفک ایلم خطا بهشتی عفو ایلم یکد انتقام ایلم یکد
 گفت پادشاه آید توبه در حال توبه بوجو حالته که در هلاک خودی طالع
 یافتی که کند هلاک اعزده اطلاع بولک سوی نگیرد بر فائده ایلم فائز
 ینفهم

ینفهم ایمانهم لادری با سنا بر دم غلبه کرد که کوی صید کفر و کوی
 ایمان فائده ویرمک زیرا اول ایمان با سدر فعوده علیه العبد نک و حالت زنده
 ایمان کل کوی نک ایمان کوی قطعه چه سود از روی اندک توبه کرد که او را بولک
 اول وقت توبه ایلمک نه فائده یعنی صلا فائده سه یوقدر که نتواند کند اندک
 بر کاخ که قمر از دره کند اتمف فاد او کین بلند از سوه کو تاه کنی
 بلند قامت اول کسید و ایلمی میوه و قصه ایلم یعنی ایلمی فی قصه
 ایلمی که کوشد خود نداری دشت بر شاخ زیرا قصه ایلم اولی فی شاخ
 اعزده طوعت یعنی آنکه الی بود اعزده ایلمی که تنب لازم و کله در ابوجوی
 چنین فکری که ظاهر شده است سبیل خلاص صورت نبندی بولین
 بر نامشروع و جوی ایلم که سندن ظاهر و ملشد سکا خلاص
 طریق صورت بغلن یعنی خلاص بولق متعوی کلکرای بلف پادشاه
 بونی آید و موکلان عقوبت و عقوبت سو طاری در روی او
 اکدا اصلدیل یعنی آنکه یا پیشدیک که اوج اوج کیده گرفت قاضی
 آید پادشاه و اید خدمت سلطان یک سخن باقیست سلطان فزون
 سولیک بنم و سوزم باقیست ملک جرسید که آن چیست پادشاه قاضی

سوال يكد کما ولد سوزند گفت قاضی ایتدی **قطعه** با ستمین ملا یکد بر من
 افشای شول ملال اتم ایلد که بنم افزد مد سکر من یعنی بجز و اوج بند
 اعراض ایدرین طلع مزار که اذی امتت بدترم یشت امید طوط که سنگ
 و امنکدن ال طوتم یعنی با که دنجید خاطر اوق ایلد بنی ترک ایدر امیک
 ظن ایلد که بر سنی ترک ایدوب دامنکی المدن قویم اگر خلاص حالت
 اذین کند که مرآت اگر با که عقوبتدن خلاص حال اید بو کند دن اودنی که با که
 در یعنی بندن صا در و اشدر بدان گرم که تودی اری امید و اری صشت
 اما اول کر که من انک ایلد با که عقوبتدن خلاص اولغد امید کنک و اری
 یعنی امید و قطع اتم ملک گفت پای شاه ایتدی این لطیف بدیع اودنی
 بو لطیفه عجب کتوری کی این نکند غیب گفتی و بو کند یه غریب
 و خوب دیدک و لیکن حال عقلست اما حال عقلد و خلاص نقل و
 شرع که افرور که بو کند که ترا فضل و بلاغت من فضل و بلاغت
 از جنک عقوبت من بر هاند بنم عقوبتم المدن قویم مصلحت آن
 می بینم مقول آن کور و م که ترا از قلعه جنب اندازم که سنی
 قلعه دناشند انا م تادی یکران غیرت کیرند تا که غیر از عیبت طوط

دو بیکدی

و بوجلهین فعلدن احتراز ایدد لو گفت قاضی ایتدی ای خداوند جهان
 ای جهانک پای شاهی پرورد **نعت** این خاندانم بو خاندانک نمشک
 بسلامتشم و در شهنش این کند کرد اتم و بو کند ای یا کعبه بن ایلشتم
 دیگر بید از تاش غیرت کیرم بر غیر بیست آت تاش عیبت طوتم
 بلکه اذین سخن خنده آمد پای شاه بو سوزد کلمک طوط و بغو
 اذ سر خطای اودر گذشت و غوا بد انک خطاست موسندن کی کی
 و شغیتار که اشارت بکشش او کردی بوند و قاضیک منالشی
 طلب ایدجی لر که قاضی قتل اتمک اشارت ایلش لید یعنی اولدیر که
 سعی اتمش ایدد گفت پای شاه خطاب ایدوب **آیت** بیت ای که حال
 عیب فویششید ای که کر که کند عیب کونر که حالینر یعنی سوز
 دخی نی عیب وارند طعن بر عیب یکران زنید غیلیر که عیبی
 افزد طعن افر کونر **نعت** کن بر طعن در بازاد تحیدر افند
 کایست منظور جوانی پاک بازو پاک رو بود بر جوان و دایه
 که پاک بازو پاک رو بود آید که با پاکیزه رویی در کوی بوی
 که ب پاکیزه رو بود دهنده ایدی یعنی بر بیاد لبر عاشق اولش آید

که روی بوش

بوجهدی معنی نمکند بلکه اندک اولی و اول جوان بر پاکیزه رو
محبوب ایلد کشتید ایدی بو تقدیر جد کوف او قنق کرک کافی عینک
و در آنک فتحی ایلد که کشتی معناسند در دیالفتی بومضای مؤید
چنین خواندم که در کربای اعظم مکاتید بویلد او قنق که اول
جوان ایلد محبوبه در پای محیط و بکربای در افتادند با هم که بیلد
بر کردار و شدیلر جو صلاح آمدش تاشی کشت کیری چونک صلاح ملک
تا اول جوانک النی طوط که آنی غرق اولمقدن خلاص ایلد ببار کاندن
حالت بمیزد اولمیکه اول حاله اوله کیمی فوت از میان مخرج و تشویر
اول جوان غرق در بی باک اولوب سوج او ترانسدن و جالتندن ایلد
ایکرا ایگزارو یا رهن کیری بنی قو بنم محبوبک النی طوط اوله که آنی
خلاص ایلد سر کیری کفتن جرمان بر روی بر آشفست بوسفره جهمان انک
افزود مکدر و شوش اولد یعنی غرق اولمیکه مقتدر اولد شنیدندش
که جاننی داری سیکفت اشتدیلد که اول جوان اول حاله جان ویرد
و ایلد ایکه سقول قول بودر حدیث عشق از آن بطل میوش عشق
سفره اول بطلان استم و عشقند اعتماد ایلد که در شخی کنند

یادی

یادی فراموشی که شختی یعنی باشند بر پاکیزه رو شلتفی فراموشی
ایلیه چنین کردند یازان زند کاف و ستر بویلد در کایلدیلد و کاف
بشنو تا بدانی ایشی و شمشدن یعنی حالات عشقند خبر در اول
کمدی است عشق حالنی تاکه نیجه اید و کنی بیلد سن هفت شیخ
کرچک دیشدر اما که سعد راه دشم عشق یازی که سعد عشق باز لعل
عماد تنی و طریقی چنان دانلد که در بغداد تازی انجلین بیلد که بغداد
عیه بیلور که بغدادی عیه بیلور یعنی شهر سرفدای عرب و ایدو که
بلد که بی عشق باز لعل رسم و راهی زخی انجلین بیلور دلا راه
که در ای دل در و بندر محبوب که کوکلی اکد بغلو طوقر سن یعنی انی
کند که محبوب اتشوس بهمان کوکلی اکد بغلد دگر چشم از بعد عالم
رق بید کیری و کوکلی عالمدر چشمکی شغور بغلد یعنی اندک غیره بر فر
نظر ایلد اگر لیلی و جنون زند کشتی اگر لیلی ایلد مجنون دیرک اولمیکه
حدیث عشق ازین دفتر نوشته عشق سفره بود فترین یازر ایکه یعنی
بو کتابدن او کفر و حاصل ایلد ایکه لیلی و جنون اگر بی بود
در کفران تو این یکی حیران من بود ان یکی حیران تو باب ششم

در ضعف ویری التخی باب پیر لک و ضعفک بیانند در حکایت
باطایفه دانشمندان بر بلوک دانشمند لرالید در جامع دمشق شام
جامعه که مرد جامع بنی ائمه در بخشی بهی گردیم بر بحث ایداریم
نگاه جوانی از در در آمده نگاه بر جوان جامع قیوسندن ایچ کلدی
و گفت دخی ایستد در میان شما سوزک او را کوزد کسی هست که زبان
فارسه دانند برک و رسیدر که فارسه دلی بلور اشارت بمن کردند
اول دانشمند لر پاک اشارت ایدیلر یعنی بنی کو ستریدل گفتیم جدا
لشت حضرت شیخ ایدیلر بن اول کید ایدیم نه حال تدر یعنی فارسه
بلور که طلب ایلکد وای ندر گفت اول ک ایتد پیری صدیگاه
ساله یوز الی یا شنند بر پیر در حالت فرغت حالت فرغه در
بزیان فارسه چیزی میگویند و اول پیر فارسه دلی اید بر سنند سویل
لیکن فرغیم مائی گردی لیکن اول سفر در زم فرغیم اول اگر بکرم
قدم رنج شوئی اگر کرم اید قدم رنج او کرم یعنی اگر چه رنجمند
اولی کله من زنی یابی ثواب بلور ک باشد که و قییتی کند اول که
برو صیت اید چون ببالیش فراد سیدیم چونکه انک یصدوغند یعنی

بانی

باشه او چند یقی ایرشتم شنیدیم که این بیت میگفت اشتدم که اول
پیر و بیستی ایدر یک **قطعه** دخی چند گفتیم که بر آدم بکام ایدیم
که بر قاج نفس و ادم ایدل یوقاری کتوم یعنی عمر سوم و اسوی
مال اولم در فاکه گرفت راه نفسی حیفانفی یول طوتلد یعنی یوت
مقد اولم در فاکه بر خوان اولم در حیفاکه عمر کوناکون یعنی
ایدل بر اولمش سفره از زردی دخی خوری بوزیم گفتند پس در دم شن
ایدک ایتدیلر کفایت ایدر یعنی قوییدیک که و ادم افزه عمر سوم
معنی این بیت باشا سیان بهی گفتیم یونیک معناسنی لسان عجب ایدل
شامله ایتدیم شایاندن وای وای بوند جامع کند ایلد بحث
ایدل دانشمند لر که حضرت شیخ ایدل اولم در کتشی ایدیلر تعجب
میکردند اول دانشمند تعجب ایدلر ایدلر اندر اندر تاشف خور دوا و
بر حیات دنیا اول پیرک از زون عیندن وانک دنیا حیات افزه کتشی
یدو کنند گفتنی چگونه حضرت شیخ ایدلر اول پیر ایتدیم نیجه درین
حالت بودا لند یعنی حالت فرغه گفت اول پیر ایتدیم چه گویم ندیم
قطعه ندید که چه سختی نمی رسد بکسی کورن میس که نه سختی

و ندالم ایر شعر بر کسی که از دماغش بتر میکنند نداند که اندک اغزند
بر شنی چقاره و قیاس کنی که چه حالش بود در بی ساعت قیاس ایلد
که بوساعتده اندک حاله یخه اولور یعنی نه مشقت و نه الم چکر که از
وجود غریزش بند زوی جان که اندک غریز وجود ندن بر جان طشه
کیدر یعنی اولور کفتم تقویر و ک از خیال بند کن اول پیر ایتیم موت
فکره خیال کردن طشه ایلد یعنی موتی خاطر که کتورده و فاعل را بر طبیعت
مستور فکران و طبیعت افزده و معی غالب ایلد که یعنی و هم اندک که
فیلسوفان یونان ذریایونان مملکتک فیلسوفک گفته اند اینتملک
فراج اگر چه مستقیم بود فراج اگر چه مستقیم و قوی اوله اعتمای بقا را
نشانید بقا اندک اعتماد لایق و کلد یعنی مایمک صحت فراج میرند
در حیات افزده باقی اولسند اعتماد اتمک که در زیر اینجی که فراج
اغراف عارض اولدین اولد موت ایرتوب اولور و عرض اگر چه باطل یل
بود و عرض اگر چه مخوف و شد اوله دلالت کلی بر خطا کنند هلاک
افزده کلی دلالت ایلن یعنی موت و اوله اگر فرمای طبیعت را چویم
تا معالجه کنند اگر بویور اسیک بر طبیب و قولم تا که علاج ایلد که بد

بند شوی که ایوا و کدر گفت حیضات دیک یعنی شدن صکره علاج
حالدر **مشوی** خواجه در بند نقش ایوانست خواجه ایواننی نقش ایلد
تیدند در فانه از پائی پست و پراشت مال بود خانه غلندن ویر اندر
دشت برقم زند طبیب طرفی طرفی طبیب النی بری بری نه اودور
کویا انکیچون ثاسفین لیکن معنیه تمشی ایدر چون خوف بیند افتان **خوف**
اول خستد یا تن که به چونکه بونا تن کور اندک علاجه فباشت انم زویرا
علاجه دن کچمشدر پیر و دی ذریع می نالید بر پیر کشی نزع املر اید
ذیراجان آجسی زیای آجیدر پیر زن ضد کش می مالید اندک عجوزی
اکه ضدل سحر ایدر ایدر ایدر ایدر ضدل اکه فائده سه اوله ضدل
خوی مداع و عرادت ایچون ایودر که دفع ایدر چون خطا شد اعتدال
فراج چونکه فراجک اعتدال یعنی معتدل اولان فراج مختل و مخوف اولدی
مفوض قوی و یا پیر که سببی ایلد نه غنیمت اتمک کند نه علاج اند فوکه اکه
نه افسون نه علاج اثر و فائده ایدر **حکایت** پیر و دی حکایت کند
بر پیر کشی حکایت ایدر که دخترکی خواستد بوجم که بر قرچر طلب
اتمن ایلد یعنی کخل ایلد اتمن ایدم و حجه بکل ار استه و حجه

کُل ایلد وین اتش ایدم وید و ذل و سبته و کفر و کلمی ایدم
 ایدم یعنی اظهار محبت ایدوب ایدم و شمای ایدم
 تحقیق و اول وقت از نو یکجمله ایدم و بند لعل و لطیفه ها کفنی
 و بنده و اول لطیفه را ایدم تا باشد که و حشمت نکیر تا اوله و حشمت
 طومب و مو است پذیر و مو است قبول الیه یعنی با که این اوله
 از آن جمله که شبی میگفت اول جمله سفر لرز که بر کبی ایدم که حجت
 بلندت یار بود که بلند حجت سکا یاد اوله و چشم دولت بیدار و دولت
 کوزی بیدار اوله که بصحبت پیری افتادی که بر پیر صحبت و دولت
 حجت و حجتان و یک بشمش و تاش و آجی صوفی حشمت و سیر سیاحت الیه
 جهان کور و کرم سیر و کرم حشمت و کرم سیر و کرم سیر و کرم سیر
 و نیک و بد از موده و ایدر از مناشد یعنی امور دیده در حشمت
 بدانند صحبت حقان بلور و شرط مودت بجای آورد و حجت و در ستان
 شرطی برین کتور شفق و شریان شفق و حشمت و شفق و شفق و شفق
 زبان لطیف شیرین سفر و کرم شفق تا تو ایدم بدست آدم ما
 و ایدم قانم سنگ کوکلی ایدم کرم یعنی المان کلد و کلد و کلد و کلد

6

ایدم و قانم نیاز ایدم کوکلی بنی انجید و بنی انجیم و و جمل
 و حنی معنی قابلد کوکلی بنی انجید و بنی انجیم و و جمل
 کوکلی بنی سنگ طعامک شک و اوله جان شیرین و ذای و شیرین جان
 سنگ پ و شک و طعامک حصولند و اوله و اوله و اوله و اوله و اوله
 جوانه بر جوانک الله گرفتار کلمه که معجب خیر ذای و کتب و ضعیف رایی
 یعنی سفید شیرین و سنگ پایی قافی و کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که
 برهوس پشعرب و هر خط زایی زیند و هر خط بر ذای او و هر شب هابی
 خستد و هر کبی بر ذای او و هر خط زایی زیند و هر خط بر ذای او و هر شب هابی
 قطع و قادی مزار از بلبلان چشم بلبلدن و قادی ایدنی طومب
 که کرم بر کل یکسر ایدم زیرا اندر حشمت و کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که
 غیره کلمه سیل و محبت ایدم جوانان خوب و خستد و کرم که کرم که کرم که کرم که
 یکا قلو و لبر و کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که
 اوله و معنی و فاسر و کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که
 زیند کانی کنند عقل و ادب ایدم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که
 جوانه جمل و جوانه مقتضای ایدم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که کرم که

6
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

بُوَ فُرُصَتِ شَعَارِ كُنْدَكْدَن اِيوَرَك بَرَكه است و فرصت صهای كِبَاجُون
 خُودِي كَم كُنِي دُخْتَرَكَارَ زِيرَ اسن بَرَكندك كِبِي ايلد رَوَنكَارِي كَم وَضَايِع ايلد
 بَلَكه جَد وَجِهَد ايت نِيچَه طَبَقَه سَنَدَن يَك كِه ايلد مَهَابِيَت ايلد تَاكِه
 حَرَم سَا اَنَدَه فَايْدَه اَوَلَه كَفْت اَوَل پِير ايتد بَرِي نَمَط اَسْيَار بَلَقَم
 بَوَا سَلُوب اَفَزَدَه اَوَل دُخْتَرَه چوق سَوَر سَوِيْدَم وَكَمَال بَرَكَم وَظَل
 اَلْتَم كِه دِلَتِي دُرُ قَيْد مَن اَمَد كِه اَوَل دُخْتَرَك كَوَلِي نَم قَيْد مَهَلَك
 وَصِيْد مَن شَد وَ نَم صِيْدَم اَوَلَك يَمِي جَان وَ دِل دَن بَنِي قَبُول ايلد
 نَاكَاه نَفْسِي سَرِي اَز دِل بَر خَرِي نَاكَاه دُرُ ايلد طَلُو كَوَلَنَدَك بَر صُوق
 نَفْس بُو قَادِي كَتَرِي يَمِي دَر رَح آه ايلد وَ كَفْت دُخِي ايتد چُنْدِي
 سَخْنِي كِه كَفْتِي بُو قَدَر سَوَنَك ايتد كُر اَز دِي عَقْل مَن نَم عَقْلَم
 تَرَا وَ سَنَدَه قَزَن اَن تَك سَخْنِي نَدَارِي اَوَل بَر سَوَنَك فَر زَنِي طَوْنَر
 يَمِي اَوَل سَوَنَك سَوَنَك كِلد يَك وَ مَقْبُولد كِه وَ قَتِي اَز قَابِلد
 خُوِيش شَنِيدَه اَم كِه بَر وَ قَت كَنَد ايلد مَن يَمِي طَايِلد اَشْتَم كِه
 ايتد كُر كِه زَن جَوَان اَكُو تِيرِي كُر چَلُو نَشِيند كِه اَكُو كِنج عَوَرَك
 بَهَاو سَنَد بَر شِي بَاتد بَر كِه پِير يَك كِه اَوَل عَوَرَك بَهَاو سَنَد بَر پِير

اوتور

اوتور اَوَل سَوَنَك قَابِلد سَنَدَن نَقْل ايلد بُو دُر اَوَل اَن سَوَنَك
 غَفْلَت اَوَل نَمِي **لَا اَدَّتْ بَيْنِي يَدِي بَعْلَهَا وَ قَتَاكَ عَوِيَت كَنَدِي**
 زَوِي جَنَك اَوَل كَنَدَه بَر سَنَد كُورِي ايلد شِيئا كَارُ خِي شَقَرَه الصَّامِيْم
 صَانَك شَقَرَه سَنَك لَيْتِي وَ مَلَايَتِي كَبِي تَقُولُ هَذَا سَعْدُ سَيِّت عَوِيَت
 ايلد بَوَانَك ايلد بِلد اَوَل شَدَر يَمِي زَوِي وَ اَنَك دُخْتَرِي مَيْتَدَك
 هَكَن حَكِيْتَه فَا لَدِي يُو قَدَر وَ اِنَّمَا الرَّقْبَةُ لِلنَّائِمِ هَال بُو كِه حَقِيْق
 اَفَسَد اَوَل اَلَا نَائِم اِيوَر اَوَل بُو خُود اَوَل شَدَر اَفَسَدَن بُو كِه
 ثَا تِيرِي بُو قَدَر **بَايِي** زَن كُر بَرُوِي دُخْتَر خَيْرِي عَوَرَك زَوِي جَنَك
 قَتَنَدَك رَضَا سَر وَ جَار تَسَر قَالَق رِيْس فِتَنَد وَ جَنَك اَز اَن سَر اَبَر خَيْرِي
 اَوَل سَر ايلد چوق فِتَنَد وَ جَنَك قَالَق يَمِي زَوِي ايلد زَوِي وَ اَوَل سَنَدَه
 خُصُوعَت وَ اَقَع اَوَل بَر پِيرِي كِه زَجَاي خُوِيش نَتَوَانَد خَوَاسْت بَر پِير كِه
 كَنَد يَزَن وَ قَالَقَه قَالَد اَوَل اَلَا بَعْضَا لَيْشِي عَصَا بَر خَيْرِي اَوَل بَر
 عَصَا يَمِي زَكْرِي قِيَان قَالَق كِه جَامَع اَمَكَه قَالَد اَوَل غَوَا
 خُود اَنَك اِيوَر نَدَرِي اَجَلَد اَسْكَان مَوَافَقَت بَنُوِي قُصَل كَلَام مَوَافَقَت
 اَسْكَان اَوَلَك بَمَفَارَقَت اَجَانِيْد مَفَارَقَت اير شَد بُو وَ جَمَل دُخِي

الصَّامِيْم بَر سَنَد مَرُوم كُورِي
 اَفَسَدَن شَرَحَنَدَه اَلَا هَايَ اَفَقَطِي
 يَزَن شَدَر هَايَ مَتَحَرِي يَمِي
 وَ دَوَه دَوَه اَفَسَدَن دُرُ وَ حَقَرَن
 بَنِي سَوَدَن بَر وَ مَتَحَرِي
 لَافِي دَكَلَر اَوَل عَضُوعِي
 صَابِغَه تَشْبِيَه اَكُو كِه
 جَمَلَتَن شَرَحَنَدَن الصَّامِيْم
 وَ اَفَعَد كَنَد

معنی باز در مفارقت ایله آفراسیاب یعنی ایرانشهر بود مدت عدت
برآمد چون عدت زمانی کلد یعنی تمام اولد عقد نکاحش با جوان
بشد آنک نکاح عقدی بر جوانه بقلید یعنی بر جوانه نکاح ایله
ویدید تندی ریش روی که اول جوان یافت و درش روی ایله
و تندی ریش و بند خوی دخی فقیر و بد خوی ایله جو و جفا سدید
عورت بوجوانک اندک بود و جفا کرد ایله و رنج عنایک شد
و در و بلا کرد ایله و شکر نعت حق طمأن میقت و اخلای حوتا
لینک نفق شکنه ایله ایله که الحمد لله که از آن عذاب النیم
بر میهم که الحمد لله که اول عذاب الیمه قوتلدم و بدین نعت
مقیم بر میهم و بومقیم و بد نعت ایر شدم با این همه جو و
تند خوی بود و جو و تند خوی ایله یعنی سنده که بوقدر
جو و الم حکم نازت بگشتم که خوب روی سنک ناز و بلا حکم
زیل خوب روی سنک با تو اسوفاش اندر عذاب با که سنک
ایله عذاب یعنی جهنم یا نیکر بد که شدن بای یکی در
بهشت که بر غیر ایله یعنی اول بیل بهشت اولد بوی پیاز از

دهن

دهن خوب روی خوب روی که اغنند پیاز را که نعت آید
کل از دست زشت لطیف که کلور زشت روی که اندک کلور
قطره روی زیبا و جامه زیبا زیبا و زیبا و زیبا و عرق و عرق
و رنگ بوی و رنگ کلاب و عود دخی رنگ و را حید و هوا و هوا
این همه زینت زنان باشد بود و کلی عورت که زینت در یعنی اندک
لایق و سزاوار و کثیر خایه زینت بین و اولی ذکر ایله خایه
زینت یشر کو یا بوسفر اول زن اغنند که حکایت مهمان پیر
بوتیم که یار بیک حضرت شیخ ایله سیاحت یعنی سیاحت زمانه
ی یار بیکه پیر مهمان اولدم که مال فراوان داشت و فرزند
خوب روی که اول پیر و مال طوطی ایله و محبوب او غلام و آید
شی حکایت کرد حضرت شیخ ایله بر پیچ که ایله اولدم و کجه
اول پیر با که حکایت ایله که فرزند عم خویش که بنم کند و عم
یعنی جمع عمده بخن این فرزند نبوی است بوفزندین غیر
اولم شد و ختی درین وادی زیارتگاه است بوایده زیارتگاه
بر درخت وارید که در میان بجایست خواستن اینجا روند که ایله

ماجت طلب ائمه الله كيدار يعني دعای الله مقبول اولدو شنبه
 در پای آن درخت جوی نالیده ام کیم اولد درخت دینه قوت
 حضرت ناله و نفع انتم تا و این فرزند جشیده است ناله الله تعالی
 حضرت لطفند باکد بوزند بختلدر شنیدم که پسر یار فیکان
 آهسته میگفت اولد پس چونکه پدرند بوسوزی اشتک حضرت شیخ
 ایله شنیدم که رفیق من آهسته ایله ایدر ایدر چه بودی که من
 آن درخت را بدانی که گجاست نه اولدیکه نه اولد ختی
 بلید که قند در تار دعا گردی که بدتم بیری تا دعا ای دیدم که بدتم
 اولد **لطف** خواجه شادی کنان که فرزندم عاقلست بابا شاد و لطف
 ایله ای که فرزندم عاقلد و پسر طه زن آن که بدتم فرمودت
 و پسر طه او تر که بدتم بونا مشد **طه** سالها برق بگذرد که
 گذرد بچه یلدر کج سنک اوزر که نکلی سوی تربت بدخت که باباک
 تر بیه جانبد کنر ایلمر من یعنی در به سخر زیارت ایدوب رواتی
 خیر ایله یاد اتمر من تو بجای بدتر چه کردی خیر من پدر که حقند
 نه خیر ایدک اینه تا همان چشم داری از تربت بزرگدا همان اولد

ایستاده

اسید طویر من **کایت** دفری بغور جوی از سخت رانده بودم
 حضرت شیخ ایله جویانلق عالمنده بر کوه جویانلق غریبی ایله حکم شوی
 ایلم یعنی ز ناله سرعت ایله یورمش ایلم شبنام افشام وقتی
 بیای گریه بر بکد بینه سست مانده در جای قائمش ایلم پیر
 و دی ضعیف در ضعیف قوجد کشی از پس کاروان بیه امک مار و اند
 اری ندک کلدر ایدر گفت چه نشینی خیر باکد آیدنه اولد
 قال که نه جای نشستن است که بورا او تر جوی در کلد
 گفتم حضرت شیخ ایله اولد پیر ایلم جوی رخم که بچه کیدم
 که نه پای رفتن است که کتمک ایانغی قلند یعنی اهلا یا غله و قار
 قلندت قالما شد گفت اولد پیر ایدر نشینه گفته اند انتمش من
 که عاقلد ایتمش در رفتن و نشستن در خطه کتمک و در خطه
 او تر من بد که دی یلد و گشتن یک که یلمک و اوزلمک
 یعنی ایله اتمک یلدر بویله اتمک **قطر** ای که مشتاق من مشتاق
 ای که که من که مشتاق من تیز ایر شم دهم من اویم بد من
 کار بندو صبر آموزم بنم پندی این بغلد یعنی نصیحتی طوح

و ضرب او کرد یعنی استعمال آتش تازی و فک روی بشتاب
عجبت آنکه یک کدر سرعت ایلد یعنی در آنکه قوتش ایلد یو
رو لور فالور اشتراحت می روی شب و روز اما اشتراحت است
شب و روز کردند فالور چند زایان الم بکل یلیب هراشده ثانی
اولی در **کتابت** جوانی حبث و لطیف و خندان و شیرین زبان
در خلقه عشره سابقی حبث و لطیف و خندان و شیرین
زبان در جوان بزعم عشره خلقه سنده ایک یعنی مصاحب
ایک که در دلتی که اند که کوه از هیچ نوعی غم نیامدی
هیچ بزعم غم کلن آید بلکه غم نداید و کنی بلن آیدی
دل از خنده و از غم نیافریدی و لبی خنده در بر تو کور
ایک یعنی دایما کلر آید در کار و بازی بر فر کار کلدی
یعنی بر زمان کج دی که اتفاق ملاقات نیفتاد که اتفاق اول
جوان ایلد ملاقات و شمع بعد از آن دیدمش اندن صبر
یعنی بر زمان صبر آنی کور هم زن خواستار و لشم و خرد
خواست و فرزندی حاصل اولمش و پنج نشاطی در پد و اند

شامل

نشاط کو که کلمش یعنی بالکلید نشاط و سرور کلمش و کمال هوش
پت روی و اندک هوش کل هوش یعنی هوش او هوش قالمش بر سر
که این جد حالت حقیقت شیخ ایلد اول جوانه سوال ایلد که
بونه حالتی او کی نشاط و سرور گفت اول جوان آیدی
تا کودکان بیاوردم تا که کودکی کور هم یعنی فرزند لرم اولدی
دیگر کودکی نکردم کیه کودکی ایلدم **سوز** ساز القبا و الشیب
غیر لمی ندر او غلالتی یعنی هوش و سرور و از آن حال بود پیرک
تغیر ایلد بنم لمی که کشیک باشند چکند در صفتی صاحبان بوند مطلقا
صاحب و صقل و از کوه یا حفت شیخ بویست ایلد کند سده خطاب ایلد و کفی
تغییر الزمان ندید اهل بود که زمان در حال در حال منقلب و متغیر
اولی کاف اولد ندید بوندن یعنی ندید اولی **بیر** چون پیر شد
ز کودکی دست بداز چون که پیر اولد که کوه کلدن الی که بازوی و طرافت
بجوانان بگذارد او یون و طرافتی جوانه **قوش** طرب نوجوان ز پیر
نوجوان طرب و نشاطی پیر است که یوقدر که یک نایب آب رفت
بجوی ندید کلمش صویر و اید مغر کلر زری چون رسید وقت کرف

۶
ز هر یک چون بچگی وقتی ایشدی بومعنی دخی لطیف در زرع چون بچگی وقتی
ایرشد خراشد چنانکه سینه نو اول زرع صالح از اجلین که تازه سینه
صالتور قطر دفر جوانی بشد از دست من جوانان و سانی نیم المدن
کندی آه و دینج آن زین دلفروزه و درنج اول کوکل شعله کندری
لطیف و شاکد هر که اندک قدر بلمد ک قوت سز پنجه شیری رفت از سلالو
سز پنجه سز کتفه کندی یعنی جوانان عالمی کجری و پیرک عالمی ایرشدی
دافیم اکنون به پشیری جویند شمدی بارس کی بهان بر پیره دافیم یعنی
یا کفر اندک ایلد قناعت ایدم قطر پیر زنی موی سیاه کرده بود بر روی
عورت صاحبی سیاه ایلدش آید نشکم عورت کک عادی شد گفتش ای مالک
کدینه دفر حضرت شیخ ایدر بن اول پیر زن ایتیم ای اسک کونلو یعنی
یاشو انا جفم موی بلبلیس سیاه کرد گیسر صاحبی بلبلیس ایلد سیاه ایلدش
طوت یعنی سیاه ایلدک فرض ایلد راست نخواهد شدک این پشت
کونر اما بو مخنی ارقد راست و لیسر یعنی ممکن و کلد بو کوند
جاده ایدر حکایت دفری بجهل جوانی بر کون جوانی جرم ایلد بانک
بر ماکه زخم مایدم افزد بانک اودم یعنی غضب ایلد بر اکی غم و یلوع

بمختصر ایدم

بمختصر ایدم دل از زرع از سن بندن دل از زرع اولدوخی حاله
یا خود معنی بعید اوله بندن دل از زرع اولوب بکلی نیست بر جقه
اودوری گریان می گفت گریان اولوب ایدر ایدک فرخی فراموش
کردی مک طفلانی فراموش ایلدک که در شتی سکنی که غلظت و یافلو
ایدر قطر چه خوش گفت ز ایلد فرزند خوش بر روی کند و فرزند
نه لطیف دیدی خود پدش بلبلیس ایلد و پیلش چونکه فرزند بلبلیس
یعنی یعنی بجهلوان و ایری بجهلوانی معقول قول بود که از عهد
خودیت یاد آمدی اگر طفولیت زمانند سنک یاد که کلیدی
که بیار بودی ز فراموش من که اول زمان نیم قوجا غمه جاده سز ایدک
کدنی شیروری و من پیر زن که شمدی سن شیروری و قوی سن و بر
پیر زن و ضعیف ام حکایت تواندی بخیل را پیری دجور بود بخیل
غنیک بر او غلظت اولد و بخیل ایلدش گفتند اول بخیلک دوستی
اکه ایتدی و صحت است معقول اولد که از بهار اندک اودری
یعنی فرزندانک صحتند اودری ختم قرآن کنی یا بیلد قرآن قرآن
عظمی ختم ایدر یا خود فریاده بند ایدر باشد که اولد که کتفه
شفا یهد

الله تعالی شفا وین کنی باندیشد و فرشت بر زمان فکر مالک و گفت دخی
ایتد ختم مصحف بخور و قیاس است حضور قلب ایله مصحف غریبی ختم ایلمک
که شد مصحف غریبی را و لیر کرد که کلمه دعوت است زیرا سوری اوراق
صاحب دیر بشنید و گفت بر صاحب دل است که و ایتد ختمی بعلت آن اختیار
آمد اول بخند ختم قرآن اول سبب ایله اختیار مکن که قرآن بسر زبانست
زیر قرآن عظیم دل او جند در و در میان جان اما التو جان او را کند
در بیت در بغل کردن طاعت نهاده ای در بیج آنک طاعت بویستی موند
یعنی آنک طاعت کند گشت راه بودی رست داد آنک اول طاعت بویستی
قومند و در یک الی یولداش او یکد یعنی طاعتی کبی سخا است او یکد
غایت ایو اول و هر یک اما صیفا آنک طاعت کند که سخا سر هیچ بر عملد میاف
بدیناری جو خردن کل نمایند بر دینار ایله خربالجه قالدونی کبی
قالد یعنی بر دینار وید مکه قالد اول و قرآن کبی بخوابی شد بخواند
اما اگر فاحه طلب ایلمک یوز و قور **کما یست** پیرم در گفتند
چرا زن نکنی بر پیر مرد ایتد بخوان اول و زن من گفت اول پیر مرد ایتد
با پیر زن نام الفتی نباشد پیر زن را ایلمد بلکه بر الفت اول یعنی انتر حاصل
اول

اول زیا طبیعت عظام گفتند اول پیر مرد ایتد بخوان بخوان بخوان
نکنت داری کنج عورت ال یعنی است چونکه جماع قوت و قدرت طو
گفت اول پیر ایتد مرا که پیرم با پیر زن نام الفت نباشد بلکه پیرم قری عورت
لوا ایلمد الفت و محبت اول و اما که جوان باشد با من که پیرم دعوت
جود صوخت بنند اول عورت که کنج اوله آنک بنم ایلمد که پیرم دوستی بخند
صوخت بغل **بیت** و قدر بایند نه ذکر که باغدا قوت که جماع التو کن
زیر خاتومه گزری دعوت است که دره من گوشت بر مخرج مقبول کرد
که او و بتمنات یعنی اتند **کما یست** بنظر من شنید ام که کدین دوزن ما
کهن پیری است ششم که بو کولری یعنی بویقتن بکین زمانه زیار یا شلو
بر پیر خیال است به پیر اند سر که گزری جفت خیال بغل یکد پیر یکد وقتند جفت
طوت یعنی اولنک فکر ایتد بخوان است دختر که خوب روی و کو و نام کوهر
اول خوب روی بر فر جفت است یعنی نکاح ایدعب الی جودن کبیر گوشت
از چشم فر زمان بر هفت اول دختر ادملک کو زنند کوهر حقه کبی
حقایک یعنی مستعد ایک چنانکه رسم و روی مریا بودی بخان که دوکلا
عاد تندر یعنی لازم مدینه قصور جلد مریا اولد و بر جلد اول اعصابی بخ
جفت

نکنت داری

اما اول جمله شیخ مصایع او بودی یعنی آلتی قاله دی گمان کشید
 نزد بخت که نتواند دخت گمان چندی اما نشان او بودی یعنی جمله
 قصد آید اما قاصد او کند زیرا که ممکن و ممکن بخت بولاد باشد
 بخت صق و محکم و قمش جامدی مکر بولاد سخن ایلد یعنی بکارستی
 از الباقی او کند بدوستان کلد اغار گردو حجت ساخت تعیب
 اتسوندی اول پیر دوستی شحایت انگه با شکر و حجت دزدی یعنی
 بهمان پیدایید بولید دیو که خانان من این شوخ دید پاک برفت که بنم
 خانانی بوکستخ پاک سویدی یعنی نم وارید اما به بابی او نه آید
 میان شوهر و زن جنک و فتنه برخاست چنان عاقبت زوج ایلد
 زوجا و تاسند جنک و فتنه قالد اخلیل که سر بشمزد و قاضی
 کشید و سجد گفت که صوکه شحمه و قاضی چندی یعنی عاقبت شحمه
 و قاضی و ایلد و سجد اول پیر آید بو حکایت حضرت شیخ زمانند
 واقع اول شد غفلت اولمید پس از خلافت و شمع کناه دخت
 چیست سنک خالفتکدن و قبا متکدن صکر و ککناهی ندر یعنی
 بو خصوصه قباحت سنکد و ککناهی بو قدر آید دست

بلدی

بلدی که در جدی شفت سنکد و دتر که دی که ند بیکر بو طراعه
 ایام لطیف و ارم معلومدر لطیف طبع اولند **باب حقیق کس تاثیر**
ترتیب یدخی باب کاملرک تربیتنیک تاثیر بیاند و حکایت
 یکی از قدر افسری که دین داشت و زیر لردن دینک بر کورن
 بری واریک پیشی یکی از دانشمندان و شای اول پیری تعلیم ایون
 دانشمند لردن دینک قتنه کوندی که وری را تربیتی سکن که بوسه
 بر تربیت ایلد و کد عاقل شوی اولد که عاقل اولد مدتی تعلیم
 کرد بر مدت اول پیر تعلیم ایلد و شوی تعلیم که شوی اولد
 پیش بدیش کسی وستان اول پیرک یا با سه قتنه برک کوندی و
 عیله که این عاقل نمی شود که بو پسر عاقل اولد و قرانیز دیو آن کرد
 و بنی دخی دیواند ایلد **قطعه** چون بود اهل جوهری قابل
 چونکد بی اقل قابل اولد و تربیت ادرو انش باشد
 تربیتیک اند از دی اولور یعنی تاثیر اولور هیچ صیقل
 نکونداند کرد صحر کن صیقل ایو ایلکی بلر یعنی ایو امر آشی را که بد
 کهر باشد بر اهنی کدند که اولد یعنی جنس و مقبول آهن اولد

سنگ بدنی یای هفتکانه مشوی کلبی یدی در لوی پاید یوسد که بعضی
 یدی در لوی پان یویوب پاک اتک قصدن ایلم که جو من شد بلیدش
 باشد زیرا چونکه کلب اصلندن او لکی دن نابارک اولور خیمسی اگر بیکه
 برن عیسی پیغمبر علی الصلوات والسلامک خونی اگر مکیه ایله لر شرفرا **الله**
 نکا چون بیاید هوز خوش باشد چونکه مکه دن کله او لکی بی هوز بیند
 خرم **حکایت** حکیمی پسر از ایند می داد بر عاقل پسر ویند نصیحت
 ویزو را یک بویله دیو جانان بدند ای بابانک جانک هضر آموزندیک
 هضر او کرکوز و کمال حاصل اید یکه که ملک دولت دنیا زیراد نیانک
 سلطنتی و دولتی اعتمادا نشاید اعمان لایق دکلده و جاه از دروازه
 بدند زوی و منصب دروازه دن طشه کتن زیر اغریقه سنگ ایله بلده
 اولور سیم و نه در قتل خط است و سیم و نه خط و خوف خلدند در یا
 کنی بیکبار بیکبار یا بود که با و غریب کنی ایله یا خواجه بتقاریق
 بخوری یا صاحبی از آذیر اما هضر چشمه زاینده است اما هضر طری
 غمی چشمه در یعنی ناقص اولیوب زیاده او بیچی در و دولت پانیده
 و باقی دولتند و اگر هضر نند از دولت بیفتند غم نباشد و اگر هضر لوی

دولتند

دولتند دولتند اصلا که غم اولور که هضر در نفس خود دولتند زیرا هضر
 کند نفسند دولتند هضر مند هضر جا که خود هضر لوی هضر که کند قدر بیند
 حمت و عفت کور و در هضر نشیند و هضر او قدر و هضر هضر جا که
 دود و اما هضر سز هضر که کیدر لقمه چینه لقمه دیر یعنی سوال و منت
 ایله خلقدن طلب ایدر و سختی بیند و سخلق و شقت کور احتیاج فوری
بیت سختی یی از جاه حکم بردن منهدن صله که در حکم اللمک
 شکلدر یعنی حکم و حکومت معتاد اولش مک بند که بی کند حکمی
 الله اولور زایل او عسیر و خوی کرده بنان جور و غم بردن
 ناز و سرور خوی ایلیش مک خلقک جور و التک و جفاسنی جلمک
 شکلدر **قطعه** وقتی افتاد فتنه در شام بعقت شامده برختند
 دوشک یعنی واقعه اولور که هضر کس از گوشه فرار فتنه هضر که برکو
 شه دن کنایه یعنی اولور برکنده اولدیلد و ستار از کان د **نشدند**
 دانشمند اولش دوستار از لر یعنی کوی خلقک دانشمند اولش و علو
 بغیر بری پادشاه رفتند پادشاهک وزیر کند کنایه یعنی پادشاه وزیر
 اولور پسران وزیر ناقص عقل وزیر ک ناقص عقل پسر لوی بکدای برو **نشدند**

گوید و بخیل که کند ذیل اعتبار علم و کمال در نسب و مال و جلد
بیت میراث پدر خواهی علم پدرت آموز با یک میراثی یعنی مبینی
اگر استراییک با یک علمنی او کن یعنی بخلین اهل حال اول کن مال پدر
خرج توان کرد بدو رفتن زیاده با یک مالی او کنده یعنی از حق مانده
خرج ایلمک مملکتی در **حکایت** یکی از فضلا تعلیم ملک زای و کریمی فضلا
در بی بر پادشاه زاهد تعلیم اید اید و ضرب بی محال بودی و اول پادشاه
زاهد در حسن ضرب آوردی و در جری قیاسی کردی و قیاسی در جری
بفا اید اید از بی طاقی پس طاقی را گفتند شکایت پیش پدرت بابا
گفتند شکایت آنکه و جامه از بی در دند بر داشت و در دلو جسدن جامه
قالدی که او ستاد که ضربند تنده قدش بر روی کوی ستری پدر
زایم بر آمد پدر که کوی بو خصوص منقبض و مکن او که استاد را
بخواند استادی او قوی و گفت زخی ایتد پسران آحاد رعیت
لا علی التبعین آحاد رعیتیک پسری افند خندین بفا و توینج روا
فی در ای بوقدر بفا و توینج روا طوینج که پسر و که نیم پسر افند
طوینج یعنی نیم پسر و اندون زایل بفا و توینج ایلمک سبب چیست

بسی نشد

سببی پدر گفت او ستاد ایتد سخن بانندیش باید گفتن سفری فکر
ایلم سو یکم کرد و حرکت پسندید باید کرد و حکمی مقبول ایلم
که همه خلقت موعظ خلقت خاصه پادشاهان را مخصوصا پادشاهان که زیاده
لازمند که هر چه بدست و زبان ملوک رفتن شود زیاده که پاد
شاه که دست و زبان او در کشتی اولد یعنی آنکه اندک و دلندن
هفته که صادر اولد هر چه با فوایه گفتن شود البته اغراضه سولمتش
اولد یعنی مشهور اولد و قول و فعل او را چندان اعتبار نباشد
اما عوام که قول و فعلند اولد اعتبار اولد **قطعه** اگر خدا ناپسند
آید ز کفر و فتنی اگر در دین و دین یوز را مقول کلام و فیهانش یکی از حد
ند آنکه آنکه فیهانش یوز در نه بلرزد فی التفات ایلم و کمریک
ناپسند آید ز سلطان اما اگر سلطان در ناسعقول کلام از اقلیمی
با اقلیمی رسانند بر اقلیم ایر شدند و پس در ترمز زب
اخلاق خداوند زایگان ایلم خداوند زان که اخلاقند ترند
و آنکه تریشند انبهم الله نبأنا حسنا الله تعالی کفر نبات حس
بقرین یعنی نبات حس کی حاصل و جعفر استون اجتهاد پیش آنان

باید کرد که

کثر حق عوام اجتهادهای اندک زایل ایلمک کرد که عوام حقند و قلند
قطر هر که در خردیش آداب نگیند هر یکمکه طفولیت هالند که
نادیب ایلمد و کز بزرگ فلاح آرد و خواست جوانان عالمند فلاح صلاح
اندک قالند یعنی کندی که ادعای اصلاحه قابل کلمه جوب نش
را چنان که خواهی بچ یاش و تازه جوبی اخلای که استرس بول
نشود خشک جز یاش راست اما جوب مشک آشدن غیره ایلم
طوغی اولن **و ان الغصون اذا قوتشها اعتدلت** تحقیق تاز
بود اقل چنان که اندک مستقیم ایلمک یعنی مستقیم آنگاه ایلمک
معدل و مستقیم اولن **ولین الله یتفعل التوفیق بالخشب تحقیق شان**
بود که قهر جوبیک که مستقیم ایلمک ممکن کلمه فلک را حسی تدبیر
ادیب پادشاه استاد که حد تدبیر پیسنید آند مقبول
کله خلعت و نفث جشید خلعت و قال بفشک و پانیکا هشی
از آنچه بود و اندک و تبه سنی اولند و که و ارکید یعنی اولاد
برکت کرد آید یوجه ترک **ایکد حکایت** معلّم کبابی را دیدم که در بار
تغریب مغرب دیارند بر مکتب فواجبه سنی کورم ز شورش و رخ گفتار

الکلی

آتش یوزلو وای سوزان و بد فوی و دهم آزار و میرا فریاد و احم اجد
و کدا طبع و ناپر هیت و جاهل و فاسق که عیش سلمانان بدیدن او تبه **بود**
که سلمانک عیشی انی کورمک ایلمد خواب ایکه خوانند قرآنی
دل و دهم سید کردی و اندک قرآن عظیم او قسمی خلقت کوطنی سیاه
ایلمدی جمعی پسران پاکیزه بر یوک پاکیزه پسران و دختران و شیر
و پاکیزه فرزند دست جفای او گرفتار و اندک جفا سے الله گرفتار ایلم
نه دعوه خند و نه یارای گفتار اندک خوفند نه کلمه ز صحرای
و نه سوبیکه قدر تک و ارکید که عارفین چون یکبار طایفه زوی
گاه ساق بلورین و یکبار و گاه برنگ بلور کی لطیف و بیاض ساقد
شکوه کردی شکوه ایلمک یعنی قلب مراد ایکه **القصه شنیدم که**
از خیانت او معلوم کردند فصل کلام استدم که اندک خیانتند
بر مقدار معلوم ایلمد برزند و براندند او معلوم کردید و مکتب
تودید و مکتب افرو و اندک مکتبی بمضایع دانند بر مصلی و برید
پار سایه سلیم اولد که بر سلیم قلب پارسا ایکه و نیک و دبی حلیم
و حلیم بر نیک و ایکه که سخن جن حکم فرمودت نکستی که فرمودت

هکندن غیری ایلد سفر سولیم ایلد و مع جب از آرکش برزباشن زنی
وانک لسانه اوزره کمینک انجمنه سبب بریند کمن ایک کوردگان ایت
اوستاد خشی از سر بخت اولکی اوستادک پیچی او غلجقکر بلندن
کندی و معلم دق مین را اخلاق ملکی دیدند و ایکنی معلمی ملک خویلو
کوردیل دیو یلکیکه شدند بری برینک شیطان اولدیلد و باعتماد علم
اوترک علم کردند و انک هلمه اعتماد ایلک ایلد علمی ترک ایلدیلر و
اغلب اوقات و اکثر وقتلر یباز بجه فراعنه نشستند بری و جمع اوتو
او یغنه اوتور لر اید و لوح درشت ناکرد و لوحه درشت ایلد
ایکن یعنی لوحه مسطور اول سبقله حفظ اتردن اقل کدر سیریک
شکستند بری برینک باشند هر لریک بیت استاد معلم جو بود بی از او
اوستاد و معلم چونک از ارسرا اوله یعنی شاکرله زبان علم کو شتر خوشک
بازند کوردگان دانه بازار او غلجقکر بازاره خرما وینار لر استاد
لرند خوف اتمک لند بقد از دو هفتد ایکن هفتد ده مکه برکیر
آن منجد کدر گرم هفتد یخ ایلد اهل مسجد ک قیوسی اوزره کدر
ایلدلم معلم اولین داییم زل خوش کردی بو کدر کدریم اولکی

معلم

معلمک کو کلنی خوش ایلد و ببقام خویس باز اورد و آتی
کیرد کند و مقاسمه کفرش ایلد انصاف برنجیدم الحق بو خصوص
زایه انجندم و لا حول کنان کفرم و لا حول ایلدک یعنی لا حول و لا قو
الا بالله العلی العظیم دیوب ایلدلم ابلیس را معلم ملایکه دکر باز
چا کردی ابلیسی کیرد جز کره خی ملایکه یه یچو معلم ایلدیلر
پیرو دی جهان دیکه جهان کوروش بر پیرکشی نشیند و جندیلر کفر
بنم سعده اشک و تعجب ایدوب کوکد و ایتد نشیند و کد کفراند
اشتمش پی ایتشد و یادی می بستر مکتب داد بر باد شاه
فرزند بی مکتب و دیوی لوح سیمیش کد کتار نهاده اول بستر
کمانده یعنی قولتقد سیم دی دغزلش لوح قودی بر سر لوح اوتو
بند انک لوحک باشه اوزره التون ایلد یازمش ایدجور استاد بید
نهر بیدر استاد کجور یکد بابانک محبتی یعنی بدرک محبتد
اوستاد کجور یکد زمر ابو علم سبب اول جهلمک بیدر کلام
یاد سازایه و رفعت بی قیاس اذ کد عثمان بشت افتاد عم لرک
ت کد سندن ب یاد سازایه نک الله قیاس سر قیاس و شک فشق و فحش و

را آغاز کرد

3

عواصم غلغلان و شمشیر **شوق** هکند علم شد بخا و کم هکند که سخاوتم
ایلد مشهور اولد کند شاید که نهند بر دهم لایق دکلده که اولد که دم
افزود بند قویب یعنی بذل مال التبت نام نکویی بوی بر قون شد بکوی
چونکه ایک و سخاوت آدی طاشر محلیه کندی یعنی فاش اولد
که نتوانی که ببندی بروی قادر اولد س که قیوی یوز که بقلید
یعنی سخاوتی که اید و س زیا شرت مانع اولد دینم که نصیحت
من نمی پذیرد **صفت** سنج ایلد کور دهم نیم نصیحتی قبول از دهم گزیم من
و نیم استی نصیم که این سری او امر نکند اند صوفی آهسته اثر ایلمز
یعنی نیم لطیف سفر دهم که ساریت امر ترک ماصحت کردیم اول بار سازایه
نصیحت آنکه ترک ایلم و دخی از مصاحبت او بگردانیدیم و آنک
مصاحبتند یوز دهم و بکج سلامت نبشتیم و سلامت بوجانده
اولدیم و قول حکما را کار بستیم و عاقلدک سفره ایش بقلدیم که گفت
آنک که تیشلایر بلغ ما علیک سناک اوزر که لازم اولن کنیدی
ایرشد فان لم یقبلوا ما علیک اگر سناک سفره قبول انیسار سناک
اوزر که نسته بقلد زیا **ما علیک ان ابدا** و طم کر چه دانی که نشند

بکوی

بکوی اگر چه بیکور که سفره قبولان لواتاس سولید هر چه میداد
از نصیحت و بند نصیحت و بنددن من که بیکور زوق بینی که خیر سر
بیبی تیز اولد که اولد سید و جوی کور سادف یا اوقتا اندر بند
ایکی ایانغی ایلد بندک و شمش یعنی گرفتار اولش دست برداشت
نیزند که دینج پشیمان اولد و غندن و المندن الن الله اورد که حیف
نشنیدیم حدیث دانشمند عالمک سفره یعنی بندن قبولانم
اما اول وقت نه فایده پس از مدتی برمدتدن هکله آنچه اندیش کردیم
بودیم آبی که فکر ایلمز ایدیم از نکبت هالشی اند هالند نکبتند
بصورت بدیدیم صورتای یعنی اشکاره کور دهم که بار بار بر قوم میدوخت
که بری بری اوزر بار بار پید کرد که آید و لغد لغد و لغد لغد و زیالی
فوتدن دنگ ایلد نان و طعامی لغد لغد و لغد آید و لم از ضعف
هالشی بهم برآمد کولم اند هالند ضعفندن و زیالی فوتدن منقبض
و ملکه اولد و وقت ندیدیم روقت کور دهم که چنان هالت انجلیان
هالده ریشی درویشی آنک ایچینک یاره سنی بنافه ملاقت خا شنید
ملاقت طر ناغی ایلد قاشم و غک یاشیدن و طغر حاجی بایل فوت گفتیم

کنند کوکله ایتم **سنت** حریف سفله در پایان سنتی سفله و بی عقل اول
که مستلک نه میباشند یعنی تمام است لکن نیندیشند و بی تنگ
دستی تنگ دستک و فو کوندن فکر و عاقبت حال نیجه او لجنی
اکثر درخت اندر بهاران درختانند که درخت بهار دره میوه سنی نثار
ایند و قستان زان سبب بی بک مانند اول سبب قیش پیر قز قالو
مطلب پادشاهی پسرش را پادشاه کرد پادشاه فرزند بی ادب و بی
و گفت دخی ایست که پیش چنان کن که یکی از فرزندان خود او را
اجلین تربیت ایله که کند و فرزند لردن بریند ایست سالی دخی
که اول دیب بریل اولی فرزند سالی یک بجای زینت اما بریره ایر شد
یعنی نند حاصل اند و فرزندان ادیب اما استاد که فرزند کوکر
فضل و بلاغت شری شدند فضل و بلاغت شری اولاد نلک
و انشند را خواسته کرد پادشاه دانشمندی خواسته ایکه یعنی اگر عتاب
اند و گفت دخی ایست که در خلاف کردی و عده به خلاف ایست
و شرط وفا بجای آوردی دخی وفا شرطی دیند که هر یک گفت استاه
ایست ای ملک تربیت یکسانست ای پادشاه تربیت یکسانند و لیکن
استعداد

استعداد مختلف اما استعداد مختلف **مطلب** که چه سیم و فرزند سنی که
اگر چه سیم و فرزند طاشدن کاور یعنی اندن حاصل اولاد و همه سنی نیاید
ز تو سیم لیکن دخی طاشدن ز تو سیم کاور ز محمد عالم بی تابک
سر میل سیم یلندی دخی طاشدن عالم اندر یلدر و بر تو ویر جای
انبار میگذر جای ادیب بویله ایکه برید انبار برید اییم اولاد یعنی
سر میلک ثانی سیم استعدادی مقدار پدر اول سبب نند که
مشینی سخنان سخنان مشین اتمک قادر دخی **مطلب**
یکیشیدم از پیران و تربیت ایست بر لردن یعنی مشایخ عظامدن
برنه اشتدیم که فرزند میگفت که وید ایست که چند اند اولاد که تعلی
خاطر آدم زاد بر فرزند آتم او غلینک خاوند تعلی و تعلی فرزند
اگر فرزند بودی اگر در قرق عالمه او لیک بقام از ملایکه گذشت
و تبه ملایکه در چای **مطلب** فراموش کردی ازید که حال اولاد
سنی الله تعالی عن استه فراموش ایکه که بودی نطفه و نفوس و نفوس
که انک و نند دخی اولاد یعنی مستور بی عقل نطفه ایکه
که هر یک بی نیت علم و قدرت یک یوق ایکه نعلت داد و طبع و عقل و اندک

بنم کو کلم بوسونک صدقند ما نفلو وید و جن چنین نشاید بود و چونک
کسیدن غیری اولفد میافزید در حالت خردی زیر کوه چکک هالند
باساکی و پند چنین معاسد کرد اند انالری و بابالری ایلد بوخلی
نامقول معاسد ایلشدن لاجرم اولاجلدن در نزدیکی بوسونک
چنین مقبول اند و محبوب بوخلی مقبول لرد و محبوب لرد بوسون
مشو و **قطر** پسر پند و صیت کرد بر پسر بابا و صیت ایلد
کای جوانی یاد گیر این پند که ای جوانی بوسونک یا لوط یعقوب خاگر
آلمر که با اصل خودی وفانکند هر یک که کند اصلند وفا ایلید یعنی پدر
و مادر پند رعایت اندیش شود دوست روی و دولت مند اولک
دوست یوزلو و دولت مند اول یعنی مقبول و سعادت اول **لطیف**
گذاشتند عقرب ایتدی چارستان بیرون نمی آیی نیچون قشیده طاشه
کلمش گفت عقرب ایتدی بتا بتانم چه خرمشت یازده ندر حرم
و از کرد بیستان نیز بیایم که قشیده و خج طاشه کلم **حارث** فقیر
نرویشی بر درویشک خاتونه مایل بود ماسد اولد و تکیه مجلس
پسر آند اند خلی زسانه باشد مگد یعنی ویب اولد درویشی در حرم

و در

و نند نیامده بود درویشک و کلی عرنه فرزند کلمش ایلد گفت اول
درویش ایتدی اگر خدای عز وجل اگر عزیز و جلیل الله و انبیر و پند
با که بر پسر وید جن این خرد که پوشیده ام بو خرم دن غیری که
کیشم هر چه ملک منست هر چند که بنم بکم در بند درویشان کلم
درویشله بذل ایدم اتفاقا ز نش پسر خود اتفاقا انک عور و پسر
کتر که شاد مانی کرد درویش شاد مانی ایلد و سفره یاران بموجب
شرط پنهان و شرط و جودی سبی ایلد یاران سفره خودی پس از
چند سال بر قاج بیلیل مکه از سفر شلم باز آقدم خدمت شیخ ایلد شام
سفرند کیر و مگد آن درویش گذر کرد اولد و بیشک مگد سده
گذر ایلد و از کیفیت حالش پرسیدم و آنک کیفیت هالندن سؤال ایلد
گفتند ایتدی در بیکل شخند خرمشت شخند نک ز فدا نند که کفر سبب
چیش سبب نه دی دیدم گفتند ایتدی پیرش خرم خورده است آنک
پیری شراب اچشد و عید کرد و غوغا ایلشد و خون کسی ریخت
و بیکند قانی دو کشت و از سر کرخت و قصاص خوفندن شهر
قاجشدن آنگون بدو بعلت آن گرفتند اند شمشک بدنه اول سبب ایلد

طو شد و سلسله شد و بند کرد آن برای غفلت اندکی بودند
 زنجیر و یاغی افروخته اغربند و مثل کشته گفتم بن اندک ایتم این بلاد
 بوبلای اولی ویش بدعا از خدا خواست است دعا ایلد الله تعا
 حضرت عیسی علیه السلام طلب اشد **قطر** زنان باری برای روی هشیار حامد
 عتد ای عاقل که اگر وقت و لاحت ما ترانید اگر عیادت وقتی ایلا طو
 خود را از آن بهتر بنویس یک خبر گفتند اندک یک کس عاقل گفتند که فرزندان
 ناخوار زانند که ناخوار یعنی بد سیرت و فرزندان طوع و نود لردیا ایلا
 در هی حاکم اید بحقیقت زحمه بکنم بر اما بد سیرت و فرزندان
 اینجا و بخنی بلور تریتند **مشقت** چکه بکره بدر وادند نکستی ایر
 شد کنند غیری نیجه کسید بیلد ضرری ایر و شور **مکات**
 طفل بودم بزرگوار بیدم از بلوغ طفل ایدم که در اولی بلوغ
 یعنی بالغ اولمک نشانندن سوال ایدم گفت اول اولی ایدی
 که کتب مطهرت کتابی مطهرت که سید نشان کی از ری
 که اوج نشان طوطی یکی یازده سالگی بیسی اول بنی یا شلوی
 و نعم دخی آغی سی اقبال ام اقبال اولی و نعم دخی او چینی

املا

آمدن سوز و هار زهار نک یعنی قسنگ می می کلک اما حقیقت
 یک نشان کردی اما حقیقت در نشان طوطی آنکه اول نشان اولمک که بند
 رضای حق و جل عز و جلیل الله که رضای قیدند پیش از آن باشد که
 بند خط نقی اندک زبانی اولمک نفس خطی قیدند اولمک که در این
 صفت موی نیست هر یک که اندک بوضعت موجود کلمه حقیقان بالغ شمارند
 حقیقان بالغ میرزا یوزباشی پیر اولمک **قطر** بصورت آدی شد قطره آب
 صورت آدی و یک بر قطره آب که چهل روز و آن اندر رحم ماند که و کون کون
 اول قطره که رحم واری قالد و کچل ساله را عقل و ادب نیست اگر و قیله کن
 عقل و ادب اولمک تحقیقش نشاید آدی خواند حقیقت اید که آدی او قوی لایق
 کلمه اگر چه صورت آدی اید **قطر** جوانی و لطفت آدی میله
 جواند که و لطفت همین نقش صیولائی منید آدی میله انجی بو طاهره کورن
 میولائی نقش صمد هشر باید که صورت می توان کرد آدی مدد و موفت کرک
 نیر صورت ایلک مکن در یاقوتانها از شکر از شکر و زنگار ایلد
 شکر و زنگار در جوانی نشان آید فضل و احسان چونکه انسانک
 فضل و اصا از اولیا انجی صورت اولمک در آدی می تانق دیوار

ادید دیوار نقشند کن یعنی آید دیوار اول نقشند
فوق وادید بدست آوردن دنیا حضرت نبی
یکبار اگر توانی دل بدست آید اگر قادر ایست بر کند گوشتی که کتور
قصاید سالی نزع در میان پیادگان حجاج افتاد بیل حاجیک بیان
لری او برانسته نزع دوشد و دایم در آن سفر بیان بود و عجب
دخول سفر بیان آید انصاف در سفر دوی یکبار افتادیم الح
زیاده بری بریزک باشند و عجزند دوشد یعنی حکم خصوصیت آید
و دایم و جدال بدایم و فتنه و جدال دایم و دیکر یعنی شکسته
و ناعده قصه خودی گماوه نشینی را در حقه و او تو حقی شنیدم
اشتم که با عدیل خودی میگفت که کند عدیلند یعنی حکامند آید آید
یا للعجب ای کشی بوند عجب مال و دهر پیادگان عاج که قیل
استخوانند در شش شطرنج بید قدری چون غصه شطرنج بر سر برند
چون شطرنج میداننی باشد ایلد و فرزی شوند فرزند اول و دومی بد
آزان می شوند که بودند یعنی اندک اول و دومی که آید و پیادگان حجاج
خود بایده اما حاجیک بیان لری برید میداننی بر سر برند باشد آید

و بر سر برند

و بر سر برند و خیر او لید **قصاید** از آن بگوی حاجی و دهم که آدم اجد
حاجیک بدن یعنی بر غنودن دوی گوشتین خلق باز آرمی دیکر که اول
حاجی خلقک پوستنی از امری جفا ایلد و تار حاجی تو نیستی شربت از بر
آنک حاجی سن دکلن بلکه سنگ شکر و یافود حاجی سن دکل شکر
اول سبب دنگد پیچا قار پیچور دوی باری بری پیچا شتر خاری و دیکر
ایلد اما سن اشترا فزده حضور ایدوب خلق جفا ایلد **قصاید** با دل بدست
آفرید که حج الکبیر از فدا آن کعبه یک دل بر شربت کعبه بنیای حلیل
آز شربت دل نظاره حلیل الکبیر **قصاید** هندوی بی نطق انداز
یعنی موخت بر صند نطق انداز لری او که فریدی حکمی گفت بر عاقل
که آید درگاه خانه نیست سنگ که بیتک یعنی او که نیند که نیند
نیدن بنا او لشکر بازیت نه اینست سنگ و دوی نیک بود **قصاید**
تا ندانی که سخن عینی صوابست مگوی ما را مکه سویلیک سفر عین
صواب آید کنی تمام بکیده سویلیک و آنچه دای که نیکوش جوابست مگوی
و اول نیندی که بلور ایوب و قول جواب دکلد سویلیک **قصاید**
و دای که را در چشم خاست بود که یعنی بر دوی جفا کوزاغ ظاهر اولد

یعنی کوفی اغوی پیش بیطار افتد ابله کنند نعلبند قتل کنند که وادعا کن
 که بکام علاج ایلد دیو بیطار از آنجه که پیشیم جبار پائان کردی نعلبند
 اول نندد نکه جبار پایدک کوزده ایلد یک یعنی اندک کوزده قدر ایدی
 در دیده او کشید اندک کوزده چکدی کوزشد کوز اولد حکومت پیش
 دافرد خند حکومتی قاضی قتل التدید یعنی قاضی وارید حکم گفت
 قاضی ایتد برف تاوان نیست اند یعنی بیطار که اوزرینه همان یوقدر
 اول سببند که اگر این خرنودی اگر بود که خاویسید پیش بیطار نذقی
 بیطار قتل کنن اید مقصود ازین سخن آنست بوسه زدن مقصود
 اولد که هر که نا آرموده را که هر که که ضامنانش وایش کوشش کسید
 کار بزرگ نماید اولو مشکل ایش بیور با آنکه نداشت بزرگ شوک
 بد که نداشت ایلد یعنی نداشتن فضل ایلد خردی یک خردی قتل
 عاقل قتل بجفت رای منسوب گردید خفت رایق ایلد یعنی خفت
 قتل ایلد منسوب و مشهور اولد **قطعه** ندهد موشمند روئز رای
 روئز رایو عاقل وید برف نماید کارهای خطیر که اصلوید خوف
 و مشکل ایش ازین حقندن کلمه یابانی اگر چه بافتدست هر چه اگر

کعبه

نفق پیچی کز شربش بکارگاه خدی اما آبی ابریشم کارگاهها التمر و زید
 اصلا آنک تلی اتعد قاکد کلدر **کلیات** یکی از بزرگان اولورده بی
 پسر شایسته داشت بر مقول بسطوت اید وفات یافت وفات بود
 پرسید ندش اولوید سوال ایتدید که بر صدوق در پیش که اول پسر
 ت بدست صدوق و اوزره چه نویسیم نه یازه لم گفت اول بزرگ ایتد آیات
 کتاب مجید قرآن عظیم ایتلنیک شرق پیش از آنست شرع اندر ده
 که کدفا باشد که همین جایها نوشتن که بوجلیه یرلر یازوق
 روا اولد که بر خیز کار سوره کردی ذرا دسان ایلد حق اولد خلافت
 برف گذرد و خلافت اندک اوزرده کج و کج و شکان برف شاشند و کلدر اندک
 اوزرده تبول ایلد اگر بصورت چنین نویسد اگر ضرورت ایلد نند
 یازر کوز این رویت کفایت میکند بوا یک بیت کفایت اید **قطعه**
 وه که هر که که سبز دریشان واه که هر قیاس که بتانده سینه بتید
 بد مید چه خوش شکریلش نه خوش اولد اید نیم کوکم بکدر ای
 دوست تا بوقت بهار اوغ ای دوست که بهار وقتده وفاتد
 صد سینه بینی یید بخل من نیم قبرم اوزره سینه بتمش کورده

حکایت پارسای بزرگ از خداوندان نعت کند که بر صلیب اغسیان
 بریند راست کلد و دید که بند را داشت پای استوار بست دخی
 کوهی که بر بند نک النی و یا غنی حکم بعلش عقوبت میکرد عذاب اید
 اید پارسا گفت صالح اید ای پسر بچو تو مخلوقم ای پسر جلیل من
 مخلوق خدا ای من و جل عزیز و جلیل الله اسیر حکم تو گردانیده است
 سنگ حکم اسیر باشد و در بر خوی فضیلت نهاده و اندا افزه سکا
 فضیلت فزاید لک تو شد یعنی نه خداوند ای بنده ایلم شد شکر نعت
 حق تعالی حق تعالی نعت شکر نه ریند کتور و چندین جفا
 دعا مدار و اول بنده افزه بوقدر جفای ر و طوعه نباید که در اند
 قیامت گم کن که یعنی اولمیک که یارن قیامت ای بنده از تو بپند
 بوبنده سندن یک اولد و شرف ساری بری دخی خجالت ایلد
مشو بر بنده مکیر خشم بسیار بنده افزه چوق خشم طوعه جوش
 مکن و دیش سباز آرا که جو ایلد و اند کو کلنی اجنه افران و بد
 خویک نهایتی آنی سن اودن اچید یعنی بر قاج اچید صافه الیک
 آخر نه بقدرت آفریدی آخر ای قدرت ایلد میمدک که اکه بوقدر

جفا

جفا ایدرک ای حکم و غم و خشم تا چند بو حکم و غم و خشم
 بچد بر و بچید کن هست از تو بد کتر خداوند ای غم و خشم
 اولد که افتد و در غافل اولد ای خواجه ارسلان و خوشی ای
 ارسلان خوشک خواجه و میان ده خوی مکن و اموش کند و
 مان دهک یعنی حق و اموش ایلمه در خبرت حدیث شریفه و اید
 از پیغمبر علی السلام پیغمبر علیا السلام که بیور مشاهد برزگترین
 حسرت و زایل اولد که بر حسرت در روز قیامت قیامت کونند آن
 بود که بنده و صالح را پیر شست برند اولد که بر صالح بنده بی جنت
 ایلمه و خداوند فاسق را بدخ و فاسق افندی صمد جرمه
 ایلد **قطعه** بر غلامی که طوع خدمت شست بر غلام افزه که
 سنگ خدمتک و طوع و تقاضا خشم بی حد و ان و طیر مکیر جدم
 خشم سوره یعنی حد و زایل غضب ایلم و طیر و پیشان خاطر
 طوع که فیضت بود بر خیز شمار زیار سوا یلق اولد حساب کونند
 بنده از آید خواجه در زنجیر بنده از ادا اولد و افتد زنجیر و عقاب
حکایت سال از بلخ به بیل بلخون یا مهد نام سفر بود هدایت با که سف اولد

استخوان غم و خشم
 جفا

فَلَا اَزْ حَامِيَانِ بِرُفْطٍ فَيُؤَلِّدُ حَامِلًا فَيُؤَلِّدُ حَامِلًا فَيُؤَلِّدُ حَامِلًا
 بر جوان بدست اید همراه باشد به یولداش اولد سیر باز سیر ویندی
 فَيُؤَلِّدُ حَامِلًا فَيُؤَلِّدُ حَامِلًا فَيُؤَلِّدُ حَامِلًا فَيُؤَلِّدُ حَامِلًا
 قوتلور که بده و توان که او قوتلور دایله کمان اولد زه نکر دندی
 اول جوانک یایی قور و لو اید و زور و آوران روی زمین و یو
 زنک زور و لوی پشت اولد و مضارع بر زمین نیافردی
 و کور شده انکار قد سنی میافرد و کور و لو اید اما متنع بود اما نمت
 و نازید بیوش اید و سانی بر قور و حضور و سرور و سلامت
 اید خانه دن طاش و چش دکل اید نه جها ن دیک و نه سفر کرده
 اول جوان نه جها ن کور و نه سفر ایش اید و زور و کور
 دلا و زان و دلا و کور و کور و کور یعنی کور و کور و کور
 اوز سید اول جوانک قور و ایش اید و زور و کور و کور
 و سوار کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
 دکل اید بیت نیتان کور و کور و کور و کور و کور و کور
 و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
 و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور

کجی

کجی اوه یا غمش اید اتفاقا مس و ای جوان اتفاقا و بر جوان
 پی هم جوان بدست اید از دنج یلی هر آن دیوار قدیم که پیش آمدی
 لا علی التقیین هر اولد ایشی دیوار که انک او کند کلیدی یعنی غمش
 بقوت بازو بیفکندی بازو قوت اید آیی یقار اید و غمش
 عظیم که دید هر عظیم شجری که کور و زور و کور و کور
 سر بجه زوری اید قور و کور و کور و کور و کور و کور
 ایدرک ایدرک بیت پیل کو تا کتف و بازوی و زان و کور و کور
 تاکه و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
 شیر کو تا کف و سر بجه کور و کور و کور و کور و کور و کور
 و سر بجه سنی کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
 اکه هند اژ پین سنی کور و کور و کور و کور و کور و کور
 و آنک قتال ما گردند و زور اید قتال انک قصد ایتدیلد
 یکی جو بی برینک الله بر جوب یعنی بر زمین است و اید و کور
 بغل آن دیک کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
 و ایدرک کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور

از لک کو سر بیت بنیاد آنچه درای ز روی ز فتنه کنه انی که طوشت
از لکن و فتنه که دشمن بیای خودی آند بگفت که دشمن کند ایامی
ایله قهر ملک تیر کمان را دیدیم از دست جوان اقبال اول حاله
کودم تیر کمان خوفند جوانان لکن دوشدند هر که موی شرافت
بد تیر جانش قهای بویله دکلر هر کیمکه قل یار جوش چنین تیر ایله
یعنی جوش دلجی او و ایله بزجر حمله جنگ افران بدای باده
لر که حمله زورنه ایاق طوشت یعنی طوشت زبل نیچ استاد و طوشت
طوشت که جنگ کونند خوفند آت او ستند او فتنه قادی
اولن فتنه قالد جنگ ایله جانی آن ندیدیم اندن غیری جاد کومدک
که رخت و سلاح را رها کریم که اسباب و سلاحی را که ایله یعنی
اماره قوه و جان سلامت بریم و جانی سلامت ایله التکر
یعنی قید که بو معنی دخی لطیفه جانی سلامت التکر **قطعه** بکاد های
گران فرد گاردیده فرست سکل ایله ایش کوش که کونند کیش
شره کردی بزیر خیم کمنده شره ارسلانی کند که حلقه التند
کود تیر و حیل ایله اضلاع قوت احتیاج قائم جوان اگر چه حق

باز بگویند که
باز بگویند که

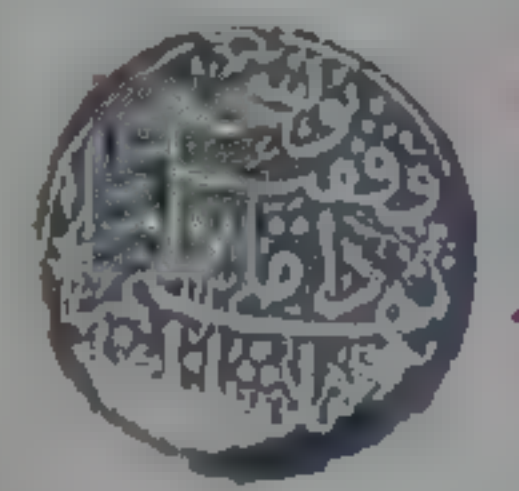
بالو سینه

بال و پیلش باشد جوان اگر چه مهابت بود خوی و پلشتن اول جنگ
دشمنش از هول بگسلد پیوند او لک دشمن بکنند خوفند پیوند و قار
بتریز پیش مصاف از موده معلومست جنگ همنامش که فتنه جنگ
معلوم و آسانند چنانکه مسئله جنگ شرح پیش را بشنوند انجلی که
شرح شریف مسئله عالم فتنه **حکایت** توانگر زاد و رایدم بر
غنیک و زنده کوردم بر سر کوریکش نشسته بدینک قبرک بانه
فتنه اولوریش و باکر ویش چکر مناظره در پیوسته وید ویش او غل
ایله مناظره اولاشد ریش یعنی انک ایله بحث انکه شروع ایلمی که ضلوع
بر بیت پیکم که نیم پدرک در به سنگ صندوق سنگین است
طاشدند و کتابت رنگین و رنگین کتاب سی و اربع و فرشت خام انداختند
وانده و فرشت قوغشند و خشت پیروز دزد ساختند و آند پیروز
کریج دوز لشد یعنی قوغشند ظاهر بود که خشت پیروز دزد و آد
کاشیدند بگویند بدت چه شاند سنگ پدرک قبر نه بکر که خشتی دوزخ
که برایکی کریج برید کتورش و خشتی خاک و ب او ج طلاق یعنی بر مقلد
طلاق بر و پاشید انک او زنده صاب شد و رویش پشاید بشنید

آرد

کس و بیش از غلبه سوزی است که گفت و خی اینک خاموش ایستم اول که تا
 بدست که تا سنگ بیاک زیر این سنگ گران بر خود کند افرو اولی قیل
 طاشک التلک چنید باشد و پیش او لجه بدترم بیرشت رسید
 باشد نیم بدرم برشته یستمش اولی خبرت موت الفوت را حد
 حدیث شریفه و در هر که فقیر که سوزی را حد چنید ندانند که کجاست
 بگذرند و نیای برنده طوثر که هر که ایلد قوی **لربیت** هر که کمتر
 نرند بر قوی بار هر که اند افروند یو که از هر که قوی و به آسوی
 تر کند رفتار **قطعه** و در هر پیش که بار ستم فاقه کشید در پیش
 کشی که فقر ظلمت یو کنی هر که بدتر و کم همانا که سبک بار آید بگذر که
 موت قبوسند یکنچنگ یو که طوثر یعنی موتدن زیاده رحمت حکم
 و ایلد در نیت که راحت و آسایش زیست اما اول که که نیت
 و آسایش حضوره دیر که و در پیش نرید همه شک نیست که در شوار
 آید بود و کلی ناز و نعمتد شک یو قدر که موت که دشوار بود
 ذیل یو قدر نرند در جدای عشق بهمه حال آسیر که زبندی در حد
 دو کلی مالک با سیر محبوب اولی و در تندریش و آن را میری که گرفتار
 آید

آید اول اسیری برامردن یک که بیل که اول امیر گرفتار کله یعنی بندت
 از آن اولی اسیر بندت گرفتار اولی امیرد یکنه **کلیات** بر تکیه بر ایتم
 برین که سؤالا از معنی این حدیث یو حدیث شریفه مناسندن که آنگ
 عذوق نفسک التي یئس جنیک که سنگ دشمنک دشمنی یعنی جلد
 دشمنان قوی و ظالم دشمنک نفسکد انجلین نفس که او کوله
 که گفت اولی بدک آید بکلم آنگ اول سبب ایلد که هر آن دشمنی که با و حساس کنی
 که اصمان ایلد یو نیت کردی و نیت اولی و در نفس الانفس
 بویلد و ملک چنید آنگ ذیل اول قدر که در آرایش کنی نفسند و در آرایش
 زیاده اید سن مخالف نیت کنند مخالفی زیاده رک ایلد **قطعه** و نیت
 خوی شود آید می بکم خورند از یک ایلد آدمی و نیت خوی و اولی و نیت
 خورده جوهر ایم یو نیت جوهری که به ایم کبی ییسر جواد کبی دوسر
 و ای هر که بر آری و طبع او نیت هر یک که و ای فی حاصل اید سی
 او که و طبع او که بلکه عیدک او که خلاف نفس که و نیت و نیت جو یافت
 و ای نفس بونک خلا فیدر در چونک وادی بونک فرمان ویرد و نیت
 جانینا و ایلد **جدال سعدی بامد در میان توانگی و کس و نیت**

کتابخانه مجلس شورای ملی
 تهران

باب هشتم و از بحر و محل شیخ سعدی که غنیک و قدر و بیش از آن است
برمتی ایلد اولن جدال و بختی بیا ایدر یکرا در ضوحت درویشان
برکد بی درویش صورتند ند بر سیرت ایشان اما اندک سیرتی او در
دکل دینم کورم در فطرت نشسته بر مجلس او و قدرش و شغفی کجاست
و بر شغف یعنی قباحته متعلق باشد اولاشمش و دفتر شکایت باز کرد
و شکایت دفتر کشف الیش و خیم توانگران آغازید و غنیک در قدر
شروع الیش سخن بد بخار سید سعدی بویاید ایر شدنش که میگفت
که ایلد یک درویش از دست قلدرت بشد است در ویشک قدرتی
الی بغلشد یعنی قدرت یوقدر و توانگران پای ارادت شکست و غنیک
ارادت ایافی ضمتدر یعنی قدرتی و ارادت اما احسان انزل بیت
گرمی از بدست اندر دینم نیست کریم که الله در هم یوقدر که کم
اید لو خداوندان نعمت گرم نیست نعمت صاحب دینک که یوقدر
مرا که بر قدره بزرگاتم با که اولو لک نعمتک بسامعیم که اند
ون زبانی احسان کور شمع این سخن نایبند آقد بوسفرنا مقول
کلای گفتیم ای یار اول کسید ایتدوم ای یار توانگران دکل شکست
اند

غنیل

غنیل سکنیک کلویدر و ذخیره کوشد و ایشان و کوشد نشیند
آز غنیل و مقصد ز این و زیارت اید جیدک و سائلک مقصود حال
اولی دیدر و کشف مسافران و مسافران و غریبک مفار سید و تحمل
بار گران از بهر راحت و گران و غریبک راحتند او دی آغریو که
تحمل اید جیدر دست تناول بطعام اندک برند تناول الی طعام اول
وقت ایلد لکه که متعلقان و ذریه ایشان بخند که کند و نک
متعلق و ذریه دستک یعنی بند لوی و خدا سطر لری پیدار و فضل
مکایم ایشان و اندک کریم لک از تیفی بار میل و پیران طول عذر
و پیران و قاریب و جیران رسید و اقربا و محسای لری و شمشیر
و پیران توانگران از و قصبت و ندری هر هائی غنیک وقف و ندر
و مهمانی و ادر زکوة و فطره و صدق و قربانی زکوة و فطره و اعناق
دخی هدی و قربانی و ادر زکوة بدوالت ایشان ربه که توانای اندک
دوشتن س قیام اید و س که قادر کلان جز اینی دفر کفایت و آن
هم بکشد و پشانی بویکی که کتدن غریبانی دخی یغیر و پشانی ایلد
ای ایلر اگر قدرتی بودیست اگر سخا قدرتید و اگر قدرتیست قوت سجودست

و اگر طاعت قوتی در توانی که از این مفسر شود غنی که یک مفسر اولی که
 مال و زحمت در آن ذی زکوة و دینش پاک مال طوطی و جامه پاک و پاک
 جامه طوطی یعنی پاک لباس کیرار و غیر منقوش و محفوظ عرض فار
 طوطی از ذی هر سندی قادر بود و قوت طاعت در لقمه لطیف
 و طاعت قوت لطیف لقمه در و صحت عبادت در کسوت لطیف
 پیدا است و عبادت تک صحتی پاک لباس ظاهر در ذی جامه پاک
 اول عبادت جائز اولی که از معده و حال چه قوت آید
 ذی بوش سعد در نه قوت کلام و از دست تهای چه قوت
 و بوش الله نه قوت کلام و از پای شکسته چه شیر و منقش
 ای قدر نه سیر کلام و از دست گرسنه چه خیر و آج که نکلند
 نه خیر کلام **نظم** شب بیا کند خستد آنکه بدید یکی بیا کند
 و بحضور و بعد اولی که ظاهر اولی نبود و چه بامداد نشی
 آنکه علی القیاح لازم اولان خرجی یعنی لوازمه مراد این جمله
 سندی اولی مؤخر کرد تا بستان و بخند کند و لازم اولان نشی
 یازی جمع آید تا فراغت بود زبستانش تا که قیاس که فراغت

و حضور اول

و حضور اول فراغت با فاقه نبیوند و حاصل کلام فراغت قوتی
 در جمع اول و جمعیت در تکدی صحت نبند و تکدیست
 لکن جمعیت خاطر صحت بغیر یکی تحمید عشا بست بر کد عشا می
 بغلش یعنی عشا نازند شروع ایمن و دیگری منتظر عشا نشسته
 و ب غیر یسه عشا به منتظر و تفرش هرگز این بدان کنی ماند هرگز بواکه
 یعنی فقیر غنیب چنان بکند ذی را غنی حضور قلب ایل طاعت طوطی
 فقیر پشیمان خاطر ایل نه طوطی در طعام کله یهو منتظر و تفرش
بیت خداوند نعمت روزی بخوش منتظر و رزق صاحبی یعنی غنی حق
 مشغول در آنکه رفعتی بیا کند ذی و رزقی بیا کند اولان کوهی بیا کند
 پس عبادت اینان تحمل قبول نری یکسر است ایل بونکه عبادتی
 قبول کنند و بیا کند که جمعیت خافیه ذی اند جمع و خافیه
 یعنی قلب لری بیا کند و کلام نه پشیمان و بیا کند خاطر پشیمان دل
 و بیا کند خاطر و کلام که معیشت شاخت ذی معیشت اسبابی
 لغز نشکر و مرثیا امش و با فراق عبادت بیا خست و حضور قلب ایل
 اولاد و عبادت مشغول اولاد در عجب گوید عجب آید آغوش باله
 من الفقر المکتب

بن الله تعا حضرت صفه م کثیری یعنی افروزه و شرفی یعنی زایا
 فقیر اید جی فقره و حاجه م لا ا ح ت و شکر که نک تو کنی غنی
 الله تعا حضرت صفه م که بن آبی سوزم و کدر خبر است و حدیث
 شریفه و اراده فقر سوزی العجیب فی الدار فی فو یوز قار و لغیراه عالمه
 گفت اولاد ویش ایدی تشنیه که پیغمبر علیه السلام گفت ا شتم
 مینی که پیغمبر علیه السلام ایتک الفقر فخری فخریم فخره کفتم حضرت
 شیخ اید بن ایدم خاموشی ایشم اول که حدیث شریفه معناسی
 بیلز سه که اشارت خواجه عالم صل الله علیه وسلم بفقر طایفه
 ایت زید خواجه عالم علیه السلام اشارت شریفه بر طایفه
 نک فقره که و دران میدان رفا اند که رضا سید انکار لرید
 و تسلیم شیر قضا و قضا تیرند تسلیم لر خرنه اینان حبیب اگر مک
 اشارت بوفک فقره و کلامه خرقه ابراهیم باشند که ایور که خرقه
 کیز لو و لقمه اندار فو شدند و آفی و طیفه لقمه صانتر لر باقی
 ای طبل بلند بانک که در باطن پیچ ای بلند او از او طبل که با طبلند
 معرفت و فضلان پیچ نسند یوقلر بی توشه چه تدبیر کنی وقت پیچ

از قفس

از قفسند تدبیر ایدر سفر قصد و قصد روی طمع از خلق پیچ از
 روی اگر رود ایسک خلقدن طمع یوزر جوهر تشبیه طارک اند کرد است
 پیچ بیک داند و تشبیه الکر جوهره زیاده که طارک اند کرد است
 بی معرفت نیاز آمد معرفت در ویش کلن تا غرضش بکفر شکار آمد
 تاکه اند فقری کفر ایر شمید یعنی ایر شینی که کاذب فقر ان یکنو لکرا
 ذرا قوی او لیدک فقیر کند و کفر اوله و نه شاید جزو جوهر
 نعمت و نعمت و جوی ندن غیری اید ممکن و کلامه بر حضرت را پوشید
 بری یانه جامه کیدر مک یا کدر استخلاص گرفتاری کوشیدن بری یانه
 جامه کیدر مک یا فود بر گرفتار استخلاصند چالشه ابناء جنس را
 بر بقدر ایشان که رساند بر نعم ابناء جنس را اندک و تبتنی کیم ایدر
 وید علیا بید شغل چه ماند و یو کسکال اجناله یعنی وید چنگ
 الی الیچینک الله نیچ بکدر یعنی که حق جل و علا کوهن کیم که طبل
 و علی الله کدر حکم تشریک کلام یعنی کلام قدیک حکم الله نعمت
 اهل بهشت خبری دهد بهشت اهلنک نعمتند خبر ویدر که
 اولیک لکم رزق معلوم که جنت اهل ایچون معین و معلوم رزق و ایدر

تا بدانی که مشغول کفایت تا بیلد که کفایت و کسب مشغول اولی که
 از دولت عفاف عفاف و عصمت دولتند و محبت محبت و محبت و ملک
 فراغت و فراغت و حضور ملک در ملک و رزق معلوم معلوم رزق ملک
 یعنی حکمی است که هر کیم که رزق معلوم و فراغت و حضور
 و رزق است که از غایت اند و خواست همه عالم به چشم چشم آب خوابد
 و در کل عالم صومرا که کند چشم آب که رزق یعنی فقر و فراغت اولی
 زیر فکر پی برده که هر کجا سخن کسب و هر قدر در سخرت و چکن
 و تلخ چشمه و رابین و در خلق طاعتی که در سن خود را بشیر و کارها
 خوف اند که کند و صیاد خوف است و آثار و از توابع آن
 نیز صیاد و اند که بیلد در بهر ایل و از عقوبت آن نهرا شد و اند
 عقوبت شدن خوف ایل و حلال از حرام نشناخت و حلال و حرام
 اکمل یعنی و ایل و قطر سبیل که کل و بر سر آید و کلک اگر ای
 اوند و کل و کل یعنی باشد و از سر زشادی بر جسد کین است
 که بود باشد و قتی نشناختند و استخوان در دوشان لغدن قالفر و کز
 نفسی و کس بر دوش گیرند و کز نفسی یعنی جنازه و اکی که

او غنای

او غنای که کفایت و کسب الطبع بداند که خواست لیس الطبع اولی که
 خواند یعنی سفر ایل و محبت اما صاحب دنیا اما دنیا صاحبی یعنی غنی
 یعنی حق است و سبیل و محبت و محبت و محبت ایل و محبت نظر اولی
 و حلال از حرام محفوظ و حلال سبیل ایل و حرام محفوظ
 همانا که تو در این سخن نگذرد و حق ایل که بن بوسه و تغییر
 ایل و حق همان بیان نیاید و حق و بوضوح چون برهان و بیان
 که در این انصاف از توقع کسب شدن امید طو تارم یعنی قبی
 انصاف که هر کجا دیدی که دغایی بر کفایت که هر کجا که
 که بر دغایت الی غیره اوند و بغایت یابی نوبی که زندات
 نیستند یا بر قدرش زندان او قدرش یا بر قدرش یا بر قدرش
 یا بر صالحی که در تلمی یا کفی از معصم و یا بیلدن بر کسب
 الا بعیت در ویتی الا که ویش که و قدرش که سبیل ایل و شیر
 و در آن حکم ضرورت که فقرها کفایت اند و سلطان کبی بهادر که لری
 ضرورت و فقر سبیل ایل و فقر یعنی کوشه لری قباحت اوند و ایک
 طو غنای که کسبها سفید و طو غنای که کسبها سفید باشد و طو غنای

و در فقر

و در فقر

وَحَمَلْتُ كَيْدًا وَبَشِيرًا وَاحْتِمَالًا لَدِكِ بَرْدًا وَبِشْكًا نَفْسِ أَمَارَةٍ مَطْلَا
لَبْتُ كَيْدًا نَفْسِ أَمَارَةٍ فِي جَامِعَةٍ وَنَامَشْرُوعٍ طَلَبِ أَيْلِيٍّ جَوْهَرِ قُوَّةِ
أَخْلَاقٍ نَبَاتٍ بِشَادٍ جَوَانِدٍ كَنْدِ سِي زَادٍ وَنَامَشْرُوعٍ عَدَلٍ حِفْظِ أَمَلِكِ
قُوَّةِ أَوَّلِيٍّ بَعْضِيٍّ مَبْلَا كَرْدِ عَصَانِدٍ مَبْلَا أَوَّلِيٍّ بَطْنِ وَفَجِ
ذِي بَطْنِ أَيْدِ وَفَجِ نَفْسِ أَمَانِدِ أَيْلِيٍّ بَرْدِ نَفْسِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
بَعْنِ بَرْدِ نَفْسِ أَيْلِيٍّ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
بَرْدِ نَفْسِ أَمَلِكِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
مَوْزِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
وَبَشِيرًا وَاحْتِمَالًا لَدِكِ بَرْدًا وَبِشْكًا نَفْسِ أَمَارَةٍ مَطْلَا
لَبْتُ كَيْدًا نَفْسِ أَمَارَةٍ فِي جَامِعَةٍ وَنَامَشْرُوعٍ طَلَبِ أَيْلِيٍّ جَوْهَرِ قُوَّةِ
أَخْلَاقٍ نَبَاتٍ بِشَادٍ جَوَانِدٍ كَنْدِ سِي زَادٍ وَنَامَشْرُوعٍ عَدَلٍ حِفْظِ أَمَلِكِ
قُوَّةِ أَوَّلِيٍّ بَعْضِيٍّ مَبْلَا كَرْدِ عَصَانِدٍ مَبْلَا أَوَّلِيٍّ بَطْنِ وَفَجِ
ذِي بَطْنِ أَيْدِ وَفَجِ نَفْسِ أَمَانِدِ أَيْلِيٍّ بَرْدِ نَفْسِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
بَعْنِ بَرْدِ نَفْسِ أَيْلِيٍّ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
بَرْدِ نَفْسِ أَمَلِكِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
مَوْزِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ
نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ نَفْسِ بَرْدِ

بوکه

بوکه اسلامه مهبانیت یوقدر زیر حبیب اکرم علیه السلام انی منع اتشد
مهبانیت مهبانه محضه اولی فعله در مقام افرد مهوم و محض ترک
و شادون بالکلید فراغت ایوب غلت نشین اولی کبی و از جمله
مواجب سکون و سکون سبیلینک جمله سند و جمعیت در وقت
در وقت سبیلینک جمله سند که خداوندان نعمت راست گفت
صاحبک ایچوندر یعنی اند و در لشکر یکی است که هر شب ضعی در بر
گیرند بری اولد که هر کجی بر محبوبه ی سیند لوند طوطی و نور روز
جوانه از سر و هر کون جوانان باشند طوطی لری یعنی اول صغک و مهالندن
ذیای سرور حاصل اند کلندن گویا ایند اولی کبی جوان اولد لری
کریب پیغمبر تو شبی تنگ در شویم کش که سخی که زو مهال تو جوان بر خیم
ز صبح تابان مراد است از صباحت او بر داشت اما او یلد صغک صغک که
صبح تابانک اله اند صغندن قلبی افرد و در شرف خرامان پای جان
از دگر کل و شرف خرامانک فجالت ایامی اول صغک بالحقه در
بخون عریان و و بری چنگ اول صغک غیری که قانند پیغمبر باشند
شر انکشتها کرد عتاب ترک اول قان ایله بر مقلدک و صغی عتاب بخو ایلمشده

خالست که با حق طلعت او حال که اول همک حسن طلعتی ایلد یعنی
 انجلیی زیبا منند مالک ایلن کرد مناهی کردند مناهی و نامشروع
 اطلافند طول آن لر معنی میل ایلد لر یا قصد تناهی کنند یا تناهی یا زیاید
 قصد ایلد لر بیت دی که خود بهشتی ره بود یغما کرد بر کو کلک جنت
 خود قاید و یغما ایلد کئی التفات کند ب تنان یغما یی خوبله
 یعنی او تنایه و شمشیر زنده و خوبله قیاس التفات ایلد هر مکان
 بئین یدید ما اشتری رطب شول که که تاز خ ما اشتراک اول
 وقت او نهند انک او کند او لست یعنی ذلک عن رجب العناید
 اول کند آنرو اتد که غما او کند ماضی و موجود اولق انی غما اولق
 طاش آنقدن منع ایلد اصلاً احتیاج خود یعنی غنیسک بوقدر جمیل
 جاریه لر و زیبا خاتونه وار در انک سایر زنده و خوبله
 احتیاجی وار در بوسه تیشیل طایقی ایلد در اغلبی دی ستان
 فقیر که اکثری دامن عصمت بمعصیت آلا نند عصمت و صلاح
 اتکنی بمعصیت بولا شد و چون سخاوت گرسنه و آج کلید کی
 از یکدیگر نان ربایند بری برندن نان قاپر لر بیت چون سیکر
 کشت

گوشت یافت نیشند چونکد بر تنی کلب ات بولک سوال ایلد بویلدی
 کنی شتر صالحست یا خر دجال که بوضوح پیغمبر علیه السلام که روی
 میلر یاد حالک حمار میدن چه مایه مشوران ند قدر صالح و مستور
 بعثت درویشی درویش لک و قدر لشکر سبی ایلد درویشی فساد
 اقبال اند فساد چشمه سندی و شمشیر درویشی کرمی بیار زشت
 نام و بری ای اند و حقتو عرف و قمار زشت ناسلو یلند ویر شلار
 بیت باک شکر قوت بر خیزد اند اولق و قدر لشکر ایلد بر خیزد قوت
 قلمز افلاس عیان از کف تقوی بیستاند مسلامت لک تقوی الذن
 عنانی العز طای که من این سخن بکفتم اول حاله یعنی همانکد بر بوسه
 ایتدم عیان طاقیت درویشی درویشک طاقیتی درویشی از دست تحمل
 تحمل السند کندی یعنی صبر طاقیتی قالد و شیخ زبان بر کشید و زبان تیغ
 چکد یعنی جند اقدام و اهتمام ایلد واسطه فصاحت در میدان وقاحت
 چهرانید و در علی ایلد اتنی وقاحت میدانده قالدی و در میان و نیم
 افتد و یلدری یعنی یغما و غنیمت شروع ایلد و کف در خا ایلد فندان
 ببالفند و شریف پشاه کردی انک و صفه اول قلد ببالف ایلد و شکرها
 بر پشاه تقوی

و پیشانی و نامقول سفر را بیدک و هم تقدر کند و هم تقدر اید که این
طایفه ز قوت قدر را بیاورد که بواسطه این یعنی اغنیای فقیری نهاده تر یافت
یا کمال خزینه از راق یا خوی رزق خزینه سنگ مقام میدرشتی متکبر
بر بلوک متکبر کرد و مفوق مجرب و مفوق و خوی بنیاد و نفوذ و خلد
نقش اید جلدی و مشتغل بال و نفع و مال و نفع مشغول در
و نفعش جاه و ثروت و منصب و غنایه مشغول در سخن گویند
الآن بسفاقت سفر سواران را اسفاقت اید و نظر نکنند الا بکراحت
غیر و قویه نظر اید الا کراحت و حقارت اید علماء و ابداً بی مشوب
کنند علمای کد لغت نسبت اید یعنی کد در در و فقر آیه بی سرو
پای معیوب کردند و فقری یا بشیر و ایاق سرق اید معیوب
اید یعنی قدرش در بد و بغور مالی که دارند بر روی خود می
ایلد که طوری و تحت جایی که بندارند و در منصب عت تنگ خود
سبی اید و تقوی اید که در منصب برتر بر هر دینند که
که در یوقار و در افتد و خود را برتر از همه ببینند و کند
رینی و عیال که در کد و در آن کد سر دارند و باشند آنی

طوری که

طوری که بکسی سر بر آرند که بر کسی باشی قائم و معنی باشی قائم
کسب التفات اید و بخی از قول حکما اما عاقلان سعزندن بخی را در کد
گفته اند که ایشاد در کد بطاعت از دیگران گشت هر کس که طاعت
غیر در کد و بنوعت پیش و نفع و مال و زبانی در بصورت تقاربت
و بمعنی کد و پیش اول کد صورت غنی و معنی کد و بشیر بیت کد
بیشتر مال کند کبر بر حکیم اگر پیش مال اید عاقل اندر کبر اید کد خوش
شمار اگر کد و غیر است آنی اشک کد قی های اگر خبی عیبر اول
کد اید و گفته مذمت ایشان در مزار اول و پیش ایدم انکه
یعنی اغنیان کد مذمتی و طوری که خداوندان گرفتند زیرا کرم صا جلدید
گفت اول در پیش اید خطا گفتی که بنده و در خطا اید که اند
کد بند لرید چه فایده که این آخرند و در ایدم که اندر آخر بلوید
یعنی طاعت ایند اولان بلوی در امانه فایده بر کسی غی بارتد که افزه
یاغز را یاغز یاغز و در معناسند اول یعنی قدر کد کماله اما کسب
احسان از لر و چشمه افتابند و در ایدم که اند آفتاب چسبید
بر کسی غی فایده اما کد افزه یلد از لر و کد استیطاعت سوارند

وقدرت و کینه سوداگرند فی رانند سوداگر یعنی قدرند و اراما ویدر از قدر
بهر خدا شرمند الله ایچونه بقدم قور از ویدر بی من ازی نه قند وینت
آذینر بریدم ویدر از قی مای بشتت و اتم اقرند و بر وافرالمشتت
ایلد جمع ایلد و بختت نکه دارند و هست ایلد حفظ ایلد و بختت
بکنند و عاقبت آن دنیا و هست ایلد قور و حکما گفتند و عاقلر
ایتمشدر سیم بخیل از خاک بر آند بخیلک سیم ویزی شول وقت فاکد
بقار که وی بجا که رود که اول خاکه کیده بیت برنج و شی کسی یعنی
بجنگ از ریخ و شی و جرمه ایلد بیک بر وافرقت اله کقدر و کور
کس آید بی ریخ و شی بکنند بر غیری که کله در ریخ و سعی سر
آن یوقاری طو تار یعنی خرج ایلد بشیر ما انجیل کای ف
اوقایه گفتیم بن که اندیم بخیل خداوندان نعمت اغنیانک
بخلی اعززه و قوف نیافند الا بعیت کدایی و قوف بولاشوس الا
و لخیلک سبی ایلد و رفته یوخسه هر کیمکه طعی به جانب قوی یعنی
تک ایلید کریم و بخیلش یکنان نمائید کریم و بخیل که یکنان کورند
خک داند که در هپیت حکم بیلور که زنده در هیچند و کلا داند که

مک

تمشک کینت و کلا بیلور که مسک یعد کفتا اولد ویشی آید بختی آن
میگویم بوسوی اول تجبه ایلد ایدم که متعلقان ویدر ازند که خد
سکار لر نه قوا و زده طوق و غلیظان شدید از بخارند و قی غلیظ
لری حواله ایلد و تابار غزین ندند تا غیز لو اجازت و یول ویدر
تا که کند حلال ایلد بولشید و ویدر است بر سینه صایب تمیزان نهند و صاحب
تمیز لورک سیند و اعززه ال قوی لری یعنی فضل و معرفت صاحب بدنه
ایچو کر مکده مانع اولد و کونند که کس در ساری نیست و دی لور که
سرایه کسه یوقدر و بختت راست گفت باشند و فی الحقیقه کر چک
دیمت اولد و بیت انرا که عقل و همت و تدبیر و لری نیست اولد کسک
که عقل و همتی و تدبیر و دای یوقدر فوش گفت بکنند که کس در ساری نیست
فوش و لطیف دید حاجب که سراید کسه گفتیم بن که اندیم بعیت آن که اغنیانک
قبویه بواب قوه اول سبب ایلد که از دست متعلقان بجان آند اندامید
لور که الذن خانه کلمش و از رفته کدایان بغضان و سائلکر رقصند
فغانه کلمشدر و حال عقلست که اگر یک بیابان در شعور حال عقلدر که
اگر بیابانک قی در اولد میسیم کدایان بر کدالکر کفری بن اولد بیت

دینا اهل طمع بنعت دنیا اهل طمع کندی دنیا یعنی ایلد در نشو و نما
 که چاه بشنم بر اول چاه شنم ایلد بر اول دوی کی هاتم طای که بیابان
 نشین بوی هاتم طای که بیابان نشین ایلد اگر در شهر بودی اگر شهری
 اولد از جوشن گدایان بیچار گشتی کدارک جوشن مندی بیچار
 اولد ایلد و جامه برتن او یار و آنک حسی افزه جامه یار
 اولد ایلد چنانکه در مطایبات آمده است انجلی که لطایفه کاشد
بیت در من منک تا در گران چشم ندارند باک نظر ایلد یعنی بندد
افید طوم تا که غیبیل بندد امید طومیل و گریست گدایان توان
کردن زیر کدار الذدن بر جواب ایلم مکن و کلد کفتا اولد
ایتد من بر حال ایشان رحمت می برم با آنکه مال افزه رحمت ایدم
کفتم نه ایدم با آنکه مال نه ترجم انز سی که بر مال ایشان حشر میجو
بلکه آنکه مال افزه حسرت یرسی ما درین کفتار برین سعد و قورق
برآتم کفتار و هر یک ری برین کفتار خوشید قی که بر اند اول مدی
بر بید قی که سعد ایک بذفع آن بکشید می آنک دفعه سی ایدا ایدم یعنی
هده سعد که سعد ایک جواب ویدا ایدم و هر شاخی که بخواندی و هر

کشت شاه

کشت شاه که افقور ایک یعنی دیر ایک بفرزین بکشید می آی فرزین ایلد
اور ایدم یعنی هر چنانکه بر مقول سعد ایلد باک غلب ایلد کی اول سازک
سعد نند مقول بر جواب ایلد که غلب ایدا ایدم تا انقلد کیم مقت
همه در بافت تا که حمت کی سنگ نقلد می دعای نه و در سعد مرف
ایلد یعنی سویلیک سعد قالم و میر جعبه مجت مهد بند داشت
و حمت تر کنشک تیر دعای نه و در سعد ایلد قطر هات تاسیر
نیفکنی از حمله فصح آگاه اول صاف سیر بقید س فصحک
ملاسند یعنی خود ایدوب آنک ایلد بخت اتکلد فراغت امید
کدر جز آن مبالغه مستعار نیست زیر آنک اول عام یتی مبالغه دند
غیر به عقد یعنی افواه جالدن فاطر نشان ایدغش بر سعد
غیر به قادر کلد فصح د و آد حقیقه فصح کلد بلکه بر سعد
استعمال و اصطلاح حفظ ایدوب اظهار فضاحت ایلد که و آد
دین قد و معرفت که سخن دان سجع کوی دین و معرفت بالش زیر
سجع کوی اول فصح بر سلاح در سعد کوی مصر نیست قبول
سلاح طود مصادر که یوق دین جلی سجع کوی اول سخن دان

کشت شاه

دخی بگوید که علم و معرفت تحصیل آتش و کلسا بخوبی بودند انلا بر
 مقدار نند خاطرند المشدر عاقبت الاور لیش غانده عاقبت الاوانک
 انک دلیله قلمد ز لیشی گزیم غلبه اتمک ایلد آئی خوار و غل ایلدم
 دست تقوی دراز گزی تعدی انی دراز آید یعنی خصوصیت روح
 ایلد و پیر روی کفتی اغاز و عبت و نامعقول سو یکمک اغاز ایلد
 که سنت جاهلانست زیرا جاهلک طریقی و سیرتیدر که چون بدلیل
 از خصم فرومانند که چون دلیله خصمدا اشقه قاله یعنی عاجز
 و زبون اوله و سلسله خصوصیت بجنبانند خصوصیت زنجیر در
 در لو یعنی خصوصیت باشد چون آذر بت تراش بت یونجی یعنی
 بت دعوی آذر کبی کند تحت با پسر بر نیامند که حجتده پسر ایلد
 یعنی حضرت ابراهیم علیه السلام ایلد یوقاری کلمه یعنی غالب او ملک
جنتک برخواست چنانکه قاله که قال الله تعالی لئن لم لا ارجعک
 آذر حضرت ابراهیم علیه السلام آیتد اگر من بنی اصنامد عبادتک
 منعند و اغت الحمیه البتد بن سنی رجم ایدم لسانم ایلد یعنی دشنام
 و ختم ایلد یا خود طاش ایلد یا بود که او کبر یا خود بندد نفوت
 ایدن

ایدن سنی دشنام کای باکد دشنام ویدی سقطش کفتم سنی دخی اید
 نامعقول سوز سوزیدم کپیایم دریدیم بنم یقایی رتد ز خدانش گزیم
 انک جکد سنی یعنی صقلنی طوئیم قطعه او در من و من در من فتان
 او باکد بن او کد دوشمنی یعنی الیز بری بریز ایلد خصوصیتد خلوق از
 پی کفان و خندان خلوق بنم اردن درن یلجی و کلجی آید تعجبدر
 انگشت تعجب جهانی جهان خلقتک تعجب بر منی از کفتد شنید
 بلندان بنم کلماتدن دیشلند یعنی تعجبدرن بر مقلندن ایبر مشل
 ایدک القصد محصل کلام و افعه ای سخن بوسونک و افعه سنی پیشی قاضی
 بریم قاضی قند الدک و حکومت عدل رفه شدیم عدلک یعنی قاضی
 عادلک حکومتد رفه اولدق تا حکیم سلیمانان مصلحتی جوید تا سلیمانک
 هاکی بر مصلحت طلب اید یعنی بر معقول طریق پیدا اید و در میان
 توانکاران و درویشان و قوی بگویند و غنیل ایلد درویشدا و تاسند
 بر فوق دید قاضی چون ضیایا بدید قاضی چونکد بزم عالمی
 و ضیایتری کوردی و منطوق ما بشنید و بزم سوزی اشکد سوزید
 تفکر و وزید باشنی تفکیر سنده الدک و بعد از تا قبل بسیار و جوق

[illegible]

في الوقت

شکر بخیزند و در ملک باری باز آید و در ملک

انجیل

غنیلک یکنی طوقید یعنی احتیاج عرض اند بهمان حق تعالی توکل افروز
اوله كما قال الله تعالى نتکم الله تعا خداوند توکل کلام مجیدند بیوردی
و من یوکل علی الله فمؤ حسبه برکد الله تعا حضرت توکل الله
اول الله اکا فیدر بش روی عتاب از من بدش روی کردی صبر عتاب
یوزد بندد درویش ایلد و کفت یخی ایتد ای کد کفتی ای کد که
ایتدک تو آنرا مشتغل تباهی اند غنید تباهی و ناسقولد مشغول
و مت فلاهی و فلاهی و مناهی به مستل در نعم طایفه چنین کفتی
هستند نعم بر طایفه بویکد ایتدک و ارد قاصد رحمت و کافر نعمت
قاصد هتلو و کافر نعمتو یعنی تمسک و شکر سر که ببردند بهر حال
جمع ایدر و حفظ ایدر و خوفند و اولی کند و لرز لر
و ابتدا چون کمید ویدر و کر بخت اگر نه المثل باران نبارد یغور غیب
یا جهن طوفان بر آرد یا فود جهان طوفان یوقارد کتور یعنی جبرانه
طوفان پیدا اولد یا عقیای نکست خویش کند و لرز نک قدرند اعتماد
ایلمک ایلد از محنت درویش نبرشد درویشک محنتد صور و از
قدای نبرشد و الله تعا حضرتند خود از لر و گویند یخی ایدر لر

بیت

گر از نیستی دیگری شد صلاک اگر یوقلدند بر غیری که هلاک اولد ایس
و اوست بطر از طوفان چه باک دید که بنم و ایدر بطک طوفاند نه باکی
و ایدر بود و جملد یخی معنی ممکند بط طوفاندن نه باک و ایدر حاصل معنی
بطک طوفاندن خود اولد یخی کبی غنیدک دخی یوقلدن خود یوقدر
شعر و کبایت نیافانی هوای جهان فاد لر یخی هوای تا اولد که او سته
اولان هوید اولد حاله لم یلتفتی الی من غاص فی الکث هوید جل اولن
بناتم ایچند باتن کمید التفات ایلر لر و نه زحمت چکد کتی بیلر بیت دوان
جو کلیم خویش بیرون برزند ایچدیچیک کند کاعنی آبدن طاشم التیل یعنی
بلا و محنتد خلاص بولید و آسود دلا اولید گویند چه غم در همه عالم و رند
دید که نه غم اگر و کل عالم اولید ایس یعنی اولد قوی بدین صفت
که بیان کردم اغنیاد در قوم و ایدر صفت ایلد که بیان ایلد یعنی اغنیان
جمعی بوصفت ایلد کلمه طایفه یکد و اغنیای بر طایفه یخی
و ایدر خویش نعم نهائی اند که نعمت سفر نیز قوشد و صلا ایکم در
دای و کم صلای و ریشدر یعنی کره با الشعر و از و کشان تواضع
ایلد ابرو لر ایچمد در یعنی در شیر خویش کل لر طالینام اند مفیت

مجلس ۱۰۰

تَحْصِلُ مَا لَكَ مِنْ خَيْرٍ كَمَا أَنَّ عَمْرًا مَالٌ تَحْصِلُ سَوَادِئَهُ مِنْ أَيْدِي وَبُيُوتِ مُوسَى
يُغْفِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَارُونََ نَصِيحَتُكَ مُوسَى يَغْفِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَارُونََ نَصِيحَتُكَ
أَيْدِي بُولَدِ يَكُونُ أَهْلُ كَمَا أَهْلُ اللَّهِ أَيْدِي كَمَا خَلَقَ أَهْلَانِ أَيْدِي نَتَكُم
اللَّهُ تَعَالَى سَكَاهَانِ أَيْدِي نَشْنِيدُ عَاقِبَتِي شَنِيدُ قَارُونَ هَفْتُ
مَوْسَى نِيكَ نَصِيحَتِي قَبُولِ أَيْدِي أَمَا أَنْكَ عَاقِبَتِي أَشْتَدُّ كَمَا نِيكَ هَلَاكَ أَيْدِي
قَطْرُ أَنْكَ كَمَا بَدِيَارُ وَدِيمُ خَيْرٌ نَبْدُ وَهَفْتُ أُولُ كَمَا دِينَارُ وَدِيمُ أَيْدِي
خَيْرُ قَرْنٍ عَاقِبَتِ أَنْكَ سِرْدِ بَدِيَارُ وَدِيمُ كَرْدِ عَاقِبَتِ بَاشِي دِينَارُ وَدِيمُ
سَوَادِئِهِ أَيْدِي أُولُ سَوَادِئِهِ أُولُ قَارُونَ كَمَا خَوَاصِي كَمَا تَمْتَعُ شَوْ
أَزْنَمَتِ دُنْيَا أَشْرَ أَيْدِي كَمَا تَمْتَعُ وَبَهْرُ دُنْيَا نَفْسَتُهُ بَاطِلُ
كَرْمُ كَمَا خَوَاصِي بَاطِلُ كَرْمُ كَرْدِ خَلَقَ كَرْمُ أَيْدِي چُونَكِ حَوَاصِي خَفْهَ سَكَاهَانِ
أَيْدِي عَجَبُ كَوْنِ عَجَبُ أَيْدِي قَدْ وَلَا تَعْنُ سَكَاهَانِ أَيْدِي وَهَفْتُ قَوْمَ فَاةَ
الْفَائِدَةِ إِلَيْكَ عَائِدَةً زِيَارَتِي أَنْكَ فَايدَ سَعِ عَاقِبَتِ سَكَاهَانِ وَخَيْرُ
نَوَازِ سَكَاهَانِ وَخَيْرُ نَوَازِ وَهَفْتُ مِنْهُ عَاقِبَتِ سَكَاهَانِ أَيْدِي وَهَفْتُ قَوْمَ
فَايدَ أَنْ بَوَّازُ كَرْدِ زِيَارَتِ أَنْكَ فَايدَ سَعِ كَرْمُ سَكَاهَانِ وَهَفْتُ
كَرْمُ هَرْجَايِشِ كَرْمُ كَرْمُ سَكَاهَانِ وَهَفْتُ كَرْمُ كَرْمُ سَكَاهَانِ أَيْدِي وَهَفْتُ قَوْمَ

گذشت از فلک شاخ بالا و اول کرم اغاچینک بودنی و بوی فلک کرم
 یعنی اول کرم مقبوله اول کرم انید واری کرم خودی اگر سیدلوا یک
 اندنیشی سید یعنی مقبوله اولش کرم و مسانک نوابندن آخرت
 محرم قالمیه سید بیت مندازه بر پای او قطع ایلمک قصدند سنت ایلم اول
 کرم اغاچینک آیانغی او زده از خود یعنی سنت ایلم کرم باطل ایلم قول
 تعالی لا تبطلوا صدقاتکم بالیه و الازی **قطر** شکر خدای کن که معقی
 شدی بخیر الله تعا حضرت شکر ایلم که خیر ایلم معقی اولدک یعنی خبر
 آنکه سکا قدرت ویدی زانعام و فضل او نه معطل گذاشت اول
 الله کنده انعام و فضلندنی معطل قومد سنت فقه که سلطان
 خدمت ایلم یعنی سلطان خدمت ایلم دیومنت ایلم سنت شتای
 ازو که بخیریت بداشت سنت کله اندک سنی خدمت طوند یعنی
 خدمت قبول ایلم که بودنی بر قدرت **حکمت** نفعش رنج بر روی برزند
 اکی که عبت یر رنج و زحمت ایلم دیلم شی بیفایند کردند و فایده سن
 شی ایلم دیلم ایلم اندوخت و خدای بری اولدک مال کسب ایلم
 و یکدیگر ایلم ایلم امومت و نکر بری و خی اولدک علم او کردی

و انکایا

و آنکه عمل ایلمک **شنوی** علم چندا نکه بیشتر خوانی علی اول قدر زیال مرک او
 قوس چون عمل تو نیست نادانی لیکن چونک سنده عمل یوقند نادان سه
 نه تحقیق بودند و انشمنک اول کس نه مثلاً نه علمد جاد پای بر و کتابی هندی
 به میواندک انک او زنده بر قلع کتاب وری **قال الله تعا مثل الذین**
جرأوا الثور فتم لم يحملوها کذا الذین الحمار جرأ سفاراً
 آن تهمی مغز را چه علم خبر اول عقلسنگ نه علمی و نه خبری وایر کردی
 هیز فست و یا فست که انک او زنده اولن نشند هیزم سیدر خود
 کتابمید زید اگر احکام کتاب الله مدد خبری او کید انک ایلم عمل ایلم
 ایلم **حکمت** علم از بهر دین بر قدرت سنت علم دین بسلم کردن او
 که یعنی دینی تربیت و تقویت ایچوندن نه از بهر دنیا فخر دین
 دنیا یکدن او دین کله یعنی مال و جاه تحصیل ایچون دکلر خدای بر هیز
 و علم و زهد و وقت هر کیم که بر فینرو علمی و زهدی هکات یعنی حصول
 دنیا ایچون حاصل ایلمد خرمی کردی کردی و پاک بسوخت شو که بکزد
 اول که خرمی جمع ایلمد و هب یقک یعنی آخرتک اندلی که فایده ایش
 همان دینای یکدن که شقت **قال الله تعا** **حکمت** عالم نایضی کار فاسق

فاسق عالم گوشت شعله دار الله شعله طوخی بر کوه رسد معنی بود که بگذرد
 که بر میاید و حق و آیت الهی زیر آنک ایله هدایت بولند که غیره که بر آید
 علم تحصیل ایدوب عمل آنک ایله هدایت بولند اما اول هتد اولی که
 علمند کنند سنا صلا هدایت بر سر بیت بی فایده هر که عمر در یافت
 هر که عمر فایده سر عبت در هر یک چیز عمر پند و پند یافت ایله
 شعله بگذرد که در سنه صا قون المقد او در یانند التون اکر عاقبت
 در سنه صا قون اکر و التون ضایع اید **حکمت** فلک از خرد شدن جمال
 کبر سلطنت عاقلان جمال و حق طوخی و دین به بر خیز کاران کمال
 یابد و دین اسلام صالحه اید کمال و شرف بولند پادشاهان بهیچ
 خرد شدن محتاج نماند پادشاهان عاقلان که بهیچند محتاجی چو کدر
 که خرد منزه بتقریب پادشاهان که عاقلان پادشاهان که بتقریب محتاج
 اول قلند یعنی پادشاهان که عاقلان احتیاجی زیاده **حکمت** پند
 اگر بتیوی ای پادشاه بنم نصیحتی اگر قبول ایدر اسیک ای پادشاه
 که بعد دفتر به ازین پند نیست و کلی دفتر سلطنت متعلق
 بوندن ایدوبند بوقدر اول پند بود چو خرد منده مفرع عمل عاقلان غیره
 میاید

کسب عمل پند که چو عمل کار خرد من نیست اگر چه عمل عاقلان ایشی و کله معنی
 عاقل اولان کس بود که بی ایش و قهر **حکمت** سب چیز بی سبب
 باید نماند اوج نند اوج نند سز باید کرد باقی قالمهال به تجارت
 بی تجارت سز مال و علم به بحث بری و خجست سر علم و فلک سیاست
 بری و خجست سیاست سلطنت هم آفریدن بر بدان پادشاهان و ازده در خم
 کتورک یعنی اندر در خم ایلمک **حکمت** نیکان ایدر ازده ظلم کدر
 ذیل آنک خجید ایدر و عفو کردن از ظالمان و ظالمین آنک لای
 ظلمی عفو ایلمک جوشت بر دینان مظلومین و فقیران و ازده جوشت
 ذیل اندر جفا ایدر **حکمت** در خم بیک نیکان کسک و شلو فلک
 ازده در خم ایلمک **حکمت** پند بود بر کوه شدن قویان ازده ظالمین
 اول و در ایلمک در خم ایلمک مضیه اندر ظلم ایلمک **حکمت** خبیث
 جوشت کدر و بغض خبیث جوشت حمایت و رعایت ایدر سبب بدو
 نوکت میکند با نباری سنگ دولتک سبب ایدر اول خبیث کناه ایدر
 سنگ شریک ایدر یعنی اول خبیث ایدر کناه و سند خجست
حکمت عاقلان سز که دینی بای و است در میان من هر اول بر سز که

وقت است ایله اورتايد قوت چي داني که وقتي دشمن گزند بيلورس که
وقت دشمن اولد هرک پيشان اولورس يعني دوست سويک و هرگزند
توان بدشمن رسان و هر ضرر که قاصر من آي دشمن ايشلره باشد که
وقتي دوست گزند اولد که بروقت دوست اولد **پندر** رازي که خوا که
نهان ماند بر رازي که استرس نهان قل باکسي در بيان قند اي برک ايله
اورايد قوه اگر چه معتد بود اگر چه اولد دوست معتمد و صادق اولد
اول نيز دستان صادق باشد زيرا آنک دخی صادق دوستگ اولور
بري بر نکل فاش اولور و هيچ کس بر سرتو و هيچ کس سنگ سرک افره
از تو شوق در باشد سندن مشفق مرک اولر **قطعه** فاشي به که ضميم
دل خويش فاشو شوق یک که کند کو ملک سرتي باکسي گفتن که بگو
برکيه ديمک و آگه تنب ايدوب ديمک که اول سري کيد ديمد اي سليم
آب ز سر چشمه ببيند اي سليم صوبي چشمه باشنک بغله چوپت شد
توان باش جوق زير چونک بر ايلک يعني جوق اولد اول وقت ايش
اولر ايمني بغله ممکن کلدر **بيت** سخني در بيان نبايد گفت سعدي
شهادت سويک که که بهر انجمن نشايد گفت که اني هو جلوسد و کنتره

کتابي که در دست است

سويک که

سويک لائق اوليد **مکت** دشمني ضعيف که در طاعت آيد بر ضعيف
دشمن که طاعت کلر مقصود وي بر آن نيت آنک مقصود ايد
غيري کلدر که دشمني قوي گزند که و در ايام ايلد بر قوي دشمن اولد
و گفته اند في ايت مشلره که بد دوستي و دستان اعتقاد نيت که
دوستک دوستي اوزره اعتقاد يوقدر تا بتملوق دشمنان چه رسد عجب
دشمنک تعلقند اير شعور **مکت** دشمني کو هر که حقير شماري هر کيمک
ضعيف دشمني حقير بايد بدان ماند که آتش اندک را تر امل گذاري که بگذر
آز جوق آتشي مهمل قور يعني سويندر **قطعه** افره بکشي جوق توان
کشت آتشي بکون سويندر چونک سويندر مکت ممکن در کاش جوق
بلند شد جهنم سوخت زير آتش چونک بلند يعني زيان اولد جهاني
يقل يعني يقر دشمن آتش کي در که وقت بولجی عالمي خراب و ديگر که
زه کند گمانا قوم که دشمن يا بني قوم و چونک هافرند دشمني که به نيز
في توان وقت دشمني که تير ايلد هلاک ايلک ممکن **بيت** بد دوستي و
پاي شاهان اعتقاد نشايد گزند پاي شاهک دشمني اوزره اعتقاد ايلک
لائق و معقول کلدر و ب اوز خوش گوگان غره نه بايد بوند و اطفالک

خوش آواز اوزد مقرر اولق کد که آن بخیا لی مبدل شود زیرا او یعنی پاد
 شاهلک دوستی بر خیال اید مبدل اولق و این بخوابی متغیر گردی و بو یعنی
 اطفالک خوش آوازی بر خواب اید یعنی بالغ اولق اید متغیر اولق **بیت**
 معشوق صفار دوست مرادیل ندھی بیک عاشق و محبوب کو کل ویرمید
 فرمیدھی آن دل بجزای پیروی اگر کو کل ویرد اسیک اول کو کل ایر لغت ویرد
 یعنی وصال امتدنه طعنه **حکمت** سخن در میان دو دشمن همان گوی
 سوزی ایکی دشمن او تاسنده اخلین سولید که اگر دوست شوند شرم
 زده نباشی که اول ایک دشمن اگر دوست اوله لر خجل او کیسه **شعر**
 میان دو کس جنگ جود آتش است آگه که او تاسنده جنگ آتش کبید
 سخن چینی بد بخت همزم کش است بد بخت غماز همزم چکچک
 یعنی خصومت سبب او یجیدر کند این و آن خوش و گر باره ذیل بود و او
 یعنی اول ایک دشمن کیر و بری اید کو کل خوش اید لر یعنی صلح اید لر
 فی الله میان کفر بخت و خجل اما اول سخن چنین او تاده کفر بخت و خجل
 اول میان دو کس دوست آتش افروختی آگه که او تاسنده آتش خلع
 لندم که نه غفلت خود در میان سوختن عقل کلمه یعنی عاقلان کلمه

کندونی

کندنی اوتان یا قی **قطعه** در سخن بادستان آهسته باش سوزد دوستد اید
 اول یعنی بیک سولید نانداری دشمن خوشی اگر گوش تاکه فان ایچی دشمن قول طوطی
 پیش دیوار ایچ دیو کوی خوشی دار دیوار فتند آنیکه سولید عقل طوطی تا اید
 در پی دیوار گوش تاکه دیوار ارشد قول اولیه یعنی قول طوطی که اولیه
حکمت هر که باد شمنان وستان خود صلح کند هر کیمکه کند و دوستلک
 دشمنی صلح اید سیر از اید وستان داری دوستلک اجتمک حوسنی طوط
بیت بشوی ای خود مند آن دوست دست ای عاقل اول دوستلک
 ال یو که باد شمنانت بود هفت شست که سنگ دشمنلک اید بله اوقیه
 قضا صحتی اوله **حکمت** چون در امضای کاری فرخند باشی چون بر
 ایش اشملک تردید اید ای اوله سن آن طرف اختیار کن که بی آزار
 در پاس بر آید اول طرفی اختیار اید که ضرر سزرک حاصل اوله **بیت**
 بامزم سرل کوی دشمن ملکی رفق و ملائمت اید سولیدی که ید یک سولید
 با آنکه در صلح زند جنگ جوی اوله که که صلح قیونی فقر جنگ استم یعنی
 صلح طلب ایت **حکمت** قاکار بزر بری آید مال امکه ایش التون اید حاصل
 اوله میان در خط افکندن نشاید جانه خطر رفیق یعنی کشتی کندوسی

ترهکلیا تو لایق کلدر عجب گوید آخر الحیل السیف عرب ایدر حیل لرک
آخری قلدر چونکه حیل لر ایدر مصلحت اولمیه البتّه جنکه مباشرت لازم کلمه
بیت کراوی پای منک افری در کای نخواهد بخشا ز تو داو حساب
بیت بودست از عهد میلّتی در کسست چونکه الدو کلی حیل دین
کسیکد یعنی حیل ایدر مصلحت حاصل اولمیه کلاست بر دند بشمشیر
دست اول وقت ال قلی التک یعنی جنک ایلمک صلا لدر بند بر عجز
دشمن رحمت مکن دشمنک عجزی افزه در تم ایلمد که اگر قادر شود بر تو
رحمت نکند زیرا دشمن اگر قادر و غالب اوله سنک افر که در تم ایلمز
بیت دشمن جوینی نا توان لای از بر ویت خود رفت دشمنی چونکه
قدر لشرو ضعیف کور سن کند و بیفکدن لای اوره یعنی قوت کور
اولمیه ایدر بیفکی بروج لای اوره مغزیست در استخوان و دنیست
در مغز پیره هن زیراهاستخوانه برایک وار در و هو پیر صند بر او وار
بیت قول بقدر ضعیف و دایسک و داند تو بر وجهی دلا و کور شهید
بند هر که بدید بگشتد هر کم که بر ظالمی دپلید خلق از بلای او در هاند
خلق اول ظالمک بلا سندن قدر و قور از عذاب خدای و اول ظالمی

هو تعالیک

حق تعالیک عذابندن قدر تو بر **بند** پسندیدست بخشایش و لیکن رحم
مقبولدر اما قدر بر پیش خلق از ابرو حق ظالمک یاره سی افزه و هو قور
یعنی که در تم ایلمد ندانست آنکه رحمت کرد بر ما د اولمیه یلان افزه
در تم ایلمد بیلمد که آن ظلمت بر فزید اتم که ایلان در تم ایلمد اتم
او غل افزه ظلمدر **بند** نصیحت از دشمن پذیرفتی خطاست دشمندن
نصیحت قبول اتمک خطا کرد و لیکن شنیدنی رواست ما اشتیمک قور
تا خلاف آن عباد کنی که آن عین صوابست تا آنکه خلافی ایدر این
که اول عین صوابدر **بند** قدر کن ز آنچه دشمن گوید آن کن قدر ایدر
اولمیه دند که دشمن آن ایدر دپ یعنی دشمنه احتمال ایدر بک
قدر ایدر بایشن اشکدن قدر ایدر که بر زانور زنی دسیت ثوابن ذرا
صکره مقبول و پیشمانی الی دیز که افزه اوره سن گرفت و اوهی غاید
راست چون تیر کردی دشمن سکا اوق کبی طوفی یول کور ستر که اصلا
آنکه خطا ظاهر اولمیه از و بر کرد و راه دسیت چپ کیر اندن رجوی
ایلمد و مولا طوفی طوفت **بند** خشم پیش از مدد دشت ایدر دند
زیای غضب نفوت کور یعنی خلق اندا نفوت ایدر و لطف بی وقت

هتبت ببرد و وقتن لطف نصیب ایلد یعنی هر وقت ملاطفت و ملامت
ایلمک کشینک حرمتی و نصیبتی کیدرد نه چندان درشتی کن که از حق
شیر گردند اول قدر محبت و غضب ایلمک سندن طوق اوله لر یعنی متفر
اوله لر نه چندان نه کن که بر خود لیر شوند و اول قدر ملامت و حق
ایلمک که سندن افر که دلیرا اوله لر یعنی سکا غلب ایلد لر **شوق** درشتی
و درجه بهم درشت غلظت و ملامت بری بریل اولون ایودر جو
قاصدیکه جراح و هم نهست قان الی که یاز اید جو و هم قوی کیدر درشتی
نکیردی خود خندیش عاقل اولن که خوشنوی او کند طوق نه درشتی که
ناقص کنند قدر خویش نه عاقل نهست لکی او کند طوق که کند و قدر
ناقص ایلد یعنی اول قدر ملامت و تواضع ایلمک حرمت و عرض نقصان
ایریش نه و خوشنوی را فرقی نه شد نه براغوردن کند و سندن زیا که و کبر
قور یعنی نه کبر ایلد نه یک بار تن در قدالت قهد نه براغوردن تنی
مذلت ویر یعنی کند و سنی ذلیل ایلد **شوق** شبانی بایلمک گفت ای خدی
برجو یا نه بااسند ایتدی ای عاقل مرا تعلیم ده پیرانه یک بند که پیرانه
بربند تعلیم ویر یعنی باک بر معقول نصیحت ویر بگفتا من نیک و خدی کن

نه چندان

نه چندان بابابه ایتدی نیک و خدی و ملامت ایلد ایتا اول قدر ایلمک که گرد
چیز گردتین دندان کسکن دیشل و قور دسنگ افر که قوی و غالب
اوله که قیونکر که صلاک ایلد نصیحت طلب ایدن جو یا نه اوله و غای
بوید نصیحت ایتدی **حکمت** دو کس دشمنی ملک و دین اندا که
ملک و دینی دشمنید یعنی بری ملک و دینی دشمنید یا دین شاه بی حکم
علمیر یا دین شاه ملک دشمنید که غضب سببی ایلد خلق اندن نفرت
ایلد و زاهد بی علم و علمیر زاهد دین دشمنید که نیکی مکنک فلاکت
سبب اولد **بر سر ملک** بناد آن ملک فرمان ده ملک باشی اوزر
اولک فرمان ویدی یا دین شاه اولسون که خدارا نبوی بند و فرمان
برد که الله تعالی نیک اونی طوخی بنده ایلمد یعنی الله تعالی نیک اطاعت
اعین که یا دین شاه اولسون **حکمت** یا دین شاه بایلد که تا جندی بر دشمنان
خشم ندارد که دین شاه دشمنک افره بر و تبه و خشم سور که دین
اعمال نمایند که دوسته اعمال قالمی آتش خشم اقلدر خداوند خشم
افتد غضب آتشی اول غضب صاحبند دوشر یعنی غضب ضرری اول
غضب ایدن کید ایر شعور بیزبان بجهنم شد یا فرشت صکره یا لکی خشم

ستار

هصد ایر شعر یا ایر شعر یعنی غضبک ازنی که ایر شک مقدر و کلد **نشوی**
نشايد بني اقيم فاك نراک فاکلدا فلو اولمش ادم او علیند لایق
و کلد که در سر کند کبر و تندی و بلا که باشند کبر و حلت و عت
و عجلد ایلید یعنی متکبر و مدتلو و عجلد ایدجی اولد تل با چنین
کرمی و سرکشی نه بوخلین یا فداق و سرکشک ایلد نینلرم که از
فاکی یا ز آتشی فنی ایلر مک طراقد سن یو خسد آتشدن سین کد شند
بو قدر حلت و کبر و عجب و ارید یعنی من شیطان کی آتشدن یا ریش
سکه سنده بو قدر اخلاق شیطانی و ارید **قطر** در فاک بیلقان بریم
بقایک حفت یخ ایلد بیلقان نام شرده بر عابد ایر شدم گفت مرا
بتر بیت از جمل پاک کن اول عابد ایتدم تربیت ایلد بی جرمیدن
پاک ایلد گفتا بر و فو فاک تحمل کن ای فقیه ایتدی یوری فاک کی تحمل
و تواضع ایلد ای عالم یا فخر چه خواند هم در زیر فاک کن یا فوی
صد نه که اوقوشی من و طرانی طراف الت ایلد یعنی عملک التقات
و اعتماد ایلد زیرا علم عمل ایچوندر چونکه سنده ثمره عمل اولید عملک
مغور اولد بلکه معدوم مشایبند قوزیل اولمیدن اصل کافایه

بو قدر

بو قدر نتیج کلام تواضع و تحمل کر کبر و عجب کر **حکمت** بدخوی در دست
دشمنی گرفتار است بدخوی اولن بر دشمن الله گرفتار یعنی کندی در راه
کند و بد دشمن مشایبند اولوب علی الدوام نصرت و مشقت ایچره در کدیر
گیا که روی که هر قند که کید از چنک عتوبت آن خلاص نیاید اول دشمنک
عتوبتی الله خلاص بولن **بیت** اگر بر فاک نردیست ملا رو بدخوی
اگر بلا الله خلاص ایچون فلک اعززه کیده بدخوی اولن که در دست
خوی بدخوی کدیر بلا باشد کند ویران خوینک الله بلا در که هر کن
خلاص بولن **بیت** چو بینی که در سیاه دشمن تو قداقتل چون کور سکه
دشمن عسکرده تو قدر و مخالفت و دشمن تو جمع باش من جمع و صفای خط
افزده اول و اگر جمع شود و اما اگر دشمن عسکر جمع و متفق اولد لر
از پریشانی اندیش کن پر الله لکدن خوف ایلد یعنی نترزم ایدر ایلید
تعاقل اولد **قطر** بری بادوستان آسوده بنشین یوری دوستل ایلد
آسوده او قدر چو بینی در میان دشمنان جنگ چونکه دشمن او را سنده
جنگ کور من و ک بینی که با هم یکد باشند اما اگر کور نکر بی بری ایلد
تفقد کجایزه کن و بر بار سنگ یکی خور و حصار کدیرج باروسی افزده

طاش الت یعنی جنگه حافر اول **جنگ** دشمن چون از همه میلتی در ماند
دشمن چونکه دو کلی میله در غا فرقد یعنی میله ایلد فرصت بولید سلسله
دوستی بختیاند دوستی زنجیر زده در یعنی دوستی صورتی کو ستر
پس آنکه اند صده اول دشمن بدوستی کارها کند دوستی ایلد ایشلایک
همه دشمن نوازند کرد که هیچ دشمن اول ایشلایک قایم را **پند** سیرا نیت
دشمن بگویند ایلانک باشی دشمن ایلد دوا که از اید الحسنین حال
نباشد زیرا ایلد ایلمک که فایده نک برندن ها اول که اگر این غالب آید گشتی
زیرا اگر بوی دشمن غالب کله ایلانی و یکدک و اگر آن از دشمن در
و اگر بوی ایلان غالب کله دشمن در قدر یکدک **بیت** بر غیر مگر که ایمین
شور خفیم ضعیف جنگ کوفند ضعیف دشمنان ایمین اول که غیر شپ
بر آید از جویدل زجران بر داشت زیرا ارسلانک بینی سنی طوید یعنی حیانتدن
امیدنی قطع ایلد **پند** خبری که دای و بی بیازاری بر خبری که بیکور بر قلبی خیره
ایلد تو خاموش باش اول خصوصه سن خاموش اول نادیدنی بیازاری تاکه اول
خبر بر خبری که کتور **بیت** بلبلان و بهادر بیازای بلبل بیاز شتلفی کتور خبر
بیغم باز گذار بر خبری که بایقوش **پند** پای شاه بر خیانت کی واقف

مکران

مکران پای شاه بر مکر خیانتی افزه واقف ایلد مکران مکران وقت واقف ایلد
که بر قبول کلی واقف باشی که کلی قبول افزه اعتلا ایدجی اولد یعنی سفر مکر تمام
نغیر اکلید و کره بر هلاک خودی سنی میکی یوغسه کند و هلاک افزه سنی ایلد
پند سنی گفتن آگاه کن سفر و یکم تذکر کن وفکری اول وقت ایلد که
که دانی که در کار کردی سنی که بیکسند سفر مکر تا شیری و در **پند** هر یک
خود را بیکسند هر یکم بر خود را به نصیحت ایلد او خودی بنصیحت دیگر مختص است
او کند سی بر خبری که مکر نصیحت مختص **بیت** فریب دشمن خودی دشمنک
فریبینی میله یعنی میله الدافه و فریب دناخ فنی و دناک خودی صافون الم
یعنی مدح معراج اول که این دایم زدی عفاک است زیرا بوی دشمن زرق
و نفاق طوع اغنی قومش در سنی غافل قلم استرو آن کام طمع کشاکش و او یعنی
مداح طمع طمعنی یعنی اغنی چشمه طرافت ایلد سندن بر نشه الما استرو
ستایش خوش آید احمد ستایش خوشی کلور چون لاشه لاشه کئی خوشی
نماید که اول لاشه نک طوعنده او فرقه سن سحر غیر نند کم قضا بک عاقل
ایلد ایلر **قطع** الا تاشنوی قدح سخن گوئی آگاه اول صحن و دناک
مدحی استماع اتمید که اندک مایه نفی از تقاری زیر اسندن بر آوازی مکر

سیرا نیت

قداری فایده طوطی یعنی حاصل ایدر اول سبب سنی بوقدر و دح ایدر اگر دخی
و ایش بر نیاری اما اگر بگویند اندک و اندکی حاصل اندک و دوسه چندان عیوبت
بر شمار اول وقت کی یغز اول قلند سکه عیسو که بسیار **حک** مکه اگر آن کسی عیب
نکند و سوز و پلج نک مال او که بر یک عیبی طوطی سخنش صلاح نیز دزدی آنک خدا
صلاح قبول ایدر یعنی سوزی معقول و لطیف اول **بیت** مشو غز بر ضعیف گفتار
خوشی کند و صبر گفتار که افزه غز اول **بیت** نازان و پندار خوش نادانک
خسینی ایدر و کند پندار که ایدر **حک** همه کس را عقل خود بکمال فایده عالمه
دو کلی کسب کند و نک عقل کمال ایدر و غز یا خود کماله کور و غز یک اول
و غز نیکو بینی بحال و دو کلی کسب کند و نک و زندی کمال ایدر و غز یا خود
کماله کور و غز یک اول **حک** یکی جهوی و مسلمان نزاع میکردند بر جهود
و بر مسلمان بی بی ایدر نزاع ایدر و چنانکه خنده گرفت از نزاع ایشان
اما اخلین نزاع ایدر که اندک نزاعند بی کو مک طوطی یعنی کللم بطور
گفت مسلمان گز این قبالة سن مسلمان غضب ایدر اندا اگر بعینم
قبالم خشت نیست خدا یا جهوی میرانم درست کل ایسای خدایی
جهود اول و جهوی گفت بقدرت پندم سو کند جهوی مسلمان ایدر

قرینه

قرینه اندا ایچم اگر خلاف کنم چو تو مسلمانم اگر بوقصوده خلاف ایدر سم
سخن مسلمانم گز از سبب سنی عقل متعین گردد و ضایع چندان اگر عقل
منعم اول یعنی که عقل قالمی بخوی کمان تیری هیچ کس که نادانم هیچ که
بی نادانم دیو کند و سن ظن التز بلکه عالمه بندن عاقل کس بوقدر و طوطی
حک ده آدی بر سوره بخوند او آن آدی بر سوره افزه حضور ایدر و غز غلام
یرود و سگ بر جیفه بر سر نیزند و کی قلب بر جیفه افزه باشد التز لرغوغا
ایدر **حک** حریص با جرمانی گز سناست بتون جهانند حریص اولان که
آچیز دیرا احتیاجدن خلاص بولر و قانع بنای شیر و دانه قناعت ایدر
طوطی دیرا کسب احتیاج و فو از **بیت** روزه و تنگ بیگ نان تهی بر کرد
طوطی بر سوزش نان ایدر یعنی قنقشرا تک ایدر بر اول و غز نعت رومی
بر نکند و پله و تنگ اما طوطی و طوطی کفری ریوز نیک نعتی پرازم **مثنوی**
بشر چون دفر غرض منقفی گشت پدرم چونکه عمری دهری منقفی اولی
یعنی عمری آخر ایرشد و این یک نصیحت کرد و بگذشت با که بوبر فضیلتی
ایلد و کچد که شریعت آتش است از قی پیر طوطی که شریعت آتش است از قی
و اشرار ایدر بخود بر آتش دغخ مکن نیز کند افزه که دغخ آتشی

آتش افزه نیز اید یعنی کند که در غدا آتش در آن آتش نذر طاقیت شود
اول آتشده یا غف طاق طوق سبب برین آتش زن او و بر باری بگویند
دنیا بهر اید بواتش افزه بره و او بره یعنی شهوت ترک اید **حکمت** هر که در عالم
توانایی نکویی نکند هر که قدر توفیق حالند غیر ایلک ایلمید در وقت ناوقت
سخن پند قدر بشوق وقتند سخنان و الم کور **بیت** بدختر از دهم از آن نیست
ظالم و مؤمنین بدختر که عالمه که بوقدر که روز وصیت کشتن یار نیست
زیر مصیبت و بلا که که یار و معین و کلام **حکمت** جهان در حیات یک
دست همان بر نفس حفظند در یعنی حیات بر نفس اید قائلند که اول نفس
فقط اول حیات رخ منقطع اول و دنیا وجود میان دو عالم و دنیا
ایک عدم او ترانده بر وجود اول که عدم قلم بر علم حاکم در دنیا
خوش نشان فرزند یعنی دنیا به صاحب خرد یعنی احمق از روی سزا
بفرستند تا چه فرزند یوسف پیغمبر علیه الصلوات و السلامی طهارت لری
عجب انکه مناسب اند یک و قبول نه صافون اول **بیت** یار موقوف
بدنیا که بسی سودمند **انکه یوسف** بدینا سر بفرستد قال الله تعالی انهم
الیکم یا بنی آدم لا تعبد الشیطان هو بخله و تعافوه ایله بن سر عرس

وصیت

وصیت آمدن ای آدم او غلای شیطان عبادت و طاعت امتیاز **بیت**
بقول دشمن پیمان دوست بشکستی دشمنک سوزی اید و شک پیمانی
مسلک یعنی شیطانک اغوا اید حق تعالی غفرتک او نه مخالفت اندک **بیت**
از که بر روی و پاکد پیوستی کور که کیمدن کسلدک و کیم اول شدک یعنی
خدادن دعا و لوب شیطان قریب اولدک **حکمت** شیطان مرجع باطل
بر نیاید شیطان مرجع فکله اضلال انکه قادر اولد و سلطانت
با مفلسان و سلطان مفلس لولید یوقاری کلمه یعنی اندرین مانی اند
قادر اولد ظالم و ملتزم که بی که مفلس اولد قدرند محبوب اولد لری
منو و آتش قدره انکه بی غارتش قهر و دیر اولد که بی غارتش
قوی و صفتی ز فاقه بازست اگر خود انکه اغری فقری آچمش اید
یعنی زبانی فقیر اولد اید که کوفی خدائی گذرد زیرا اولی غان الله تعالی
نک و صفتی ادا ایلد از قهر تو نیز غم نذر ظاهر که سنگ و شکدن رخ
غم طوق **نقد** زود بآید دیر نیاید صفتی که شیر حاصل اولد
چوق زمان اکلن **قطعه** خاک مشرق شنیده ام که کنند آشتیم که شرق
فانک اید لری نیکو شال کاشه چینی ورق بیلد کاشه چینی که وای

مغفور بذر صدق یعنی کنند که بفداده بگویند یوزنی ایدل یعنی کنند
یوز و انرا ایدل را لا جرم قیامتش یعنی بپینی لاجرم آنک یعنی کاش چینیک
قیمت و اعتبار که در سر که نیچر در و سایر کاسه لک که نسبت ایدل ندر
قطعه و غلگ از بیهوش بریدن آید و رونی طلبند و غلگ یوز و دن طاشه
کلور و زرق طلب ایدر یعنی فردی که بوقدر حق حاصل اولور و آید
بچه ندانم خبر از عقل و تیز و آتا آدی را در عقل و تیزدن خبر طوثر
و کند و سنی بیلر آنکه ناگاه کسی گشت بچیزی در سید و این بتمکین
فصلت بگذشت از همه چیز تا بگو و آدام او غلید قدرت و فضیلت
ایدل و کلیدن کیدی یعنی زاین او کد او کد بو معنی دخی لطیف
قدرت و فضیلت و بو معنای کور بتمکین و اولن باقی معنای اولور
انگینت همه فاصت از آن قدرش نیست هر چه دکل یزد و ایدر اول
سبب دن آنک قدری بوقدر لقل شول بدشت آید از آنست غنیمت
اعل معصوبت و منتقت ایدل کلور یعنی الکر و اول اجلدن غنیمت
در حکایت گاهها بصبر آید ایشل بر ایدل حاصل اولور و شتعل بستر
آید اما مجله ایدجی دپسی افزور کلور یعنی مصلحتی حاصل اولور مغفور

بچشم خویش دیدم که بیابان کنند و کرم ایدل که مردم بیابانند که آفت
سبب دزی از شتابان که آفت کیدن عجل ایدجی دن سبب آفت یعنی
منزله ایر شملک آبی کیدی ستمند پاک پای از تک فروماندیل آیتل یعنی
چاپک آید بکلدن قالد شتر بان همچنان آفت میراند و جی اجلین یعنی
اولا کی آفتند آفتند سوری اصلا قالد بند نادرانه از خاموشی
نادان خاموشل دن یک نشند بوقدر اگر این مصلحت بدانی
اگر نادان بو مصلحتی بلیک نادان بنودی نادان اولن آید قطعه چون
ندای جمال و فضل آن به چونکه جمال و فضل طوثر سیر اولدیک که زبان
در همان نکلدری که لسانک اغزلک حفظ ایدر سن آتی رازبان فیهی
کند آدی پی لسانی رسوای ایدر جوهر بی مغرر استلکاری اینج سرفندی
بیشکلک رسوای ایدر که برک الله الن بر دخی قطعه خیرا البلی
تعلیم میگرد بر ایدل بر خه سولدر دیو تعلیم ایدر آید بر دخی گردن
دایم دایم عی نه آنک افزور مرف ایلدی ایدل حکمی گفتنی ای نادان چه کوشی
بر عاقل که ایتد ای نادان نه فالشعر و کدین شوی بشتن از لوم لایم
بوسولک ملامت ایدر چینیک ملافتندن خوف ایدل که ساک طعن و سر ایدل

بچشم خویش

نیاموزی بهائیم از تو گفتار بوظاهره که بهائیم سندن نطق و گفتار او کرغز
 تو خاموشی بیاموز از بهائیم باری بهائیم فاسو شلق او کرغز **منشی**
 هر که تا قبل نکند در جواب هر کیم که جواب ده تا قبل و فکر الیم یعنی سوز
 بیشتر آید سخنش تا صواب اول کند اکثر سوزی یا صواب ظهور یعنی
 نامعقول سوز یا سخن آرای جو رزم بهوش یا آدنی بی سوزی
 عقل ایلد بی معنی عاقل بی معقول سوز سوز یا بنشین همچو بهائیم
 خوش یا خوشی بهائیم بی خاموشی او قدر **حکمت** هر که با داناست از خود
 بخت کند هر کیم که کند عالم ایلد بخت ایلد تا بداند که داناست
 تا بیلد که داناست یعنی عالم ایدو کنی بیلوند ایچو بداند که داناست
 بیلور که ناداند زیرا کند و اعلم ایلد بخت ایدر اول خود آنی
 البته قلزم ایوب خجل ایدر **بیت** چون در آید به از تو بی سخن چون که
 سوز بهر که سندن یک کلمه یعنی سندن اعلم اول که چه بدانی اعتراف
 کن اگر چه اول سوزی ایوب بیلور لیکن اعتراف ایلد **و فوق کل ذی**
علم علم حکمت هر که با بدان نشیند هر کیم که یاز لایله اقدار ایلد
 کور ذی الطبیعة ساریقه مقتضای البتة ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد

۷۰
 اولد **منشی** که نشیند فرشته بادنی اگر در فرشت شیطان ایلد او قدر یعنی
 اختلاط ایلد و صفت آموزد خیانت و ریب و فرشت ایلد شیطاندن
 و صفت و خیانت و میل او که نفر از بدان نیکویی نیاموزی حق بخت که
 یاز لادن ایلد او کفر سنی نکند کفر که پویشی دوزخی قور که کجیلک
 ایلد ذیل اند طبعش در جیک قوشنده **بیت** و دمان اعیب پنهانی پیدا
 کن ایلد که کن لوعینی اشکارا ایلد که و ایشان از سوای کنی ذیل
 اندر سوای ایدر و فخر ای عمل و کند که اعتقاد ایدر **حکمت**
 هر که علم خواند و عمل نکند هر کیم که علم او قوری و اندر عمل ایلد
 بدان فائد که کار اند و تم نیفتانند شوک بکند که برکد بیفت سوزی
 و تم حاجدی **حکمت** از تو بی دل طاعت نیاید و لستیدن کلز یعنی
 محبت حق و فد آخرت اولی که دن طاعت کلز و پیوست بی مغز
 بضاعت و انشاید و ایج سرقابی بضاعت یاز ذیل مقبول اول ایچو
 بوست بر فائده یاز ذیل حدیث شریفه و ایدر که حق تعالی
 عبود قلم نظر ایدر علم و سایر احوال نظر ایلد تن بی دلدن طاعت
 کلز که دخی مقبول اول و ایلد که طاعتی بی **حکمت** مذکور که در

جاد که چشت در نماز که در کیمکه مجاهد یعنی جث و تراعد
 جت و قوی اوله معاملده یعنی سیرت و صلاحه درست اوله بویه
 و کلمه حکمت نه فکر که بصورت نیکو است سیرت زیبا در است هر کیمکه
 ایود اند سیرت زیبا یوقدر یعنی هر صوره خوب اولنک سیرت خوب کلمه
 که کار اندون کاردی نه پوشت زیرا ایشی قلب طوف بدن طوف **طوف**
 توان شناخت بیکه قنار از شایر وی بر کوفه کشیک شما یلندن اهلک میکند
 تا کجا غور سیدست پناه علقم که انک علملرک و قبه سی قند ایشملر
 و لای ز ایشی ایمه میباش و غه مشق اما انک باطنندن این اوله
 و غور اوله که خبث نفس نکرده بسا الهما معلوم زیرا نفسک غیاشی
 بجه یلدر معلوم اوله **حکمت** اگر شربا همه قدر بودی اگر دیکلی
 قدر او لیک پی شت قدر ب قدر بودی اگر دیکلی ایلب قدر کچدی قدر
 اوله اید **حکمت** گر شک همه لعل بدخشان بودی اگر دیکلی طاش لعل
 بدخشان اوله اید پیش قیمت لعل و شک یکسان بودی ایلب لعل بد
 ایلب سار طاشیک قیمتی بر آید اوله اید **حکمت** پیش قامت خوش که دی
 جاد باشد یوق مؤخرن قامت که جاد شده اوله جود باز کنی فایده

ما کبریا

فایده باشد چونکه جاری آید سر کوه سکنه او اناسنک اناسید یعنی زیاده
 یا شلوغی در **حکمت** هر که با بزرگان سیرت هر کیمکه اوله لایله و عین اید
 خود خود ریزد کند قانی دوح یعنی کند الی اید کندونی صلاک
 اید **حکمت** خویشی را بزرگ می بینی بگردن کند که اوله کور رس
 راست گفتند یک دو بیند لوج هر چه دیدید بری شاشی بری ایلی
 کور زوی بینی شکسته پیشانی النکی تیز منش کور رس نو که بازی کنی
 بش با قوچ سکنه باشد اید قوچ اید او یون ایلب یعنی قوچ اید و قو
 شرس بو و جمله دخی معنی قابلد سکنه قوچ باشد اید او یون ایلب
حکمت پیچ باشد قلندر و مشت باشد شیر زن کار خودندان شست
 ارسلان بچه بر قو و شمشیر یوق و اوردق غافلک اشی و کلمه **حکمت**
 زعفرانی قلندر بامست است اید جنک و زعفرانک ایلمه یعنی مقابله
 و مقابله ایلمه پیش سر بچه در بغل بند دست قوی که قنده الکی قولتفک
 قو یعنی خصومت اتمه **حکمت** ضعیفی که با دلاوری کند بر ضعیف که قوی کید
 دلافریک اید یعنی انک اید جنک اتمه اقدام و اهتمام اید یاری شست
 در هلاک خویش کند بی هلاک اتمه یار و معیند **حکمت** سایه پروردگار

چه طاقت آن ناز و حضور بسلطنت کنگ که نه طاقتی و قدرتی و از کج که رود
با نبار زان بقتال که بهادر و ایلد قتاله کید **سست** باز و بجزر می فلکند ضعیف
و قوتش اولن که جمل ایلد پیچ و باغیر یعنی پیچ طوشتور پیچ باوری آهسته
چنگال کهر پیچ لکمه ایلد آمانه فایده که کندوب فهد ایدر **حکمت** هر یک نصیحت
نشود هر یک نصیحت قبول اعمیه سیر ملافت شنیدن دار و فلکند ملافت
اشک هوشی طوط **بیت** چون نیاید نصیحت در کوش چونک نصیحت
سنگ قولکد کلمب یعنی قبول اعمیه اگر کثرت سر ز نش گنم خاموشی اگر سا
طمن ایدم خاموشی اول یعنی حضور اول **حکمت** بی ضرر آن ضرر فدا از
نوا نند حید ند ضرر ضرر و ضرر لوری کور که یعنی اند ایلد مقابلد آنکه قادر
اولن گو چو شکان بازاری بازار اولن کلمب کی که سیک شکار پرا بیند
که سکاره منسوب اولن کلمبی کور و تشفله ب آرنده غوغا کتور و و پیشی
آقدن نیارند و اند قنت کلمکه قادر اولن **حکمت** سفله چون برتر با کسی
بر نیاید سفله چونک ضرر بر کید ایلد یوقاری کلمب بخشش در پوستی
افتد صباقت ایلد اول کنگ غیبت و غیبت یعنی غیبت ایدر زمانه اولن
آدانی کی **بیت** کند هر آینه غیبت هوی گوته دشت مواجهد و مقابلد

ایوب

ایوب سولیش که قدرتی اولن **حکمت** غیبت ایلد جوهر مقابلد
کنکشی بود زبان مقال چونک مقابلد اول صودر مقال کنک اول **حکمت**
حکمی که با جهنم افتد بر عاقل که جاهل ایلد مضاحبت و اختلاط ایلد
باید که عزت توقع ندارد که که اندر عزت طوشت و جاهلی که زبان اوری
بر حکمی غالب آید و جاهل که دل باز ایلد بر عاقل اوزره غالب کلد
عجب نیست عجب و کلد که شکست کید جوهری می شکند زیر اول جاهل
طاشد که در جوهری **بیت** عجب کرفوف خود نفسش عجب و کلد
اگر آنک یعنی غند لیبک نفسی اشف کید عند لیبی غراب هفتشش
ب بلبل که غراب آنک همفیدر **حکمت** گر ضررند ز او باش بفای بیند
اگر ضررند او با سکن بر جاکور تا دل خویش نیاز از هم نشود که اول ضرر
مند کند کولانی پیشان و بجزر اید و منقبض اولمیه سنگ بد کوه
اگر کاسه زدن شکند و آیه میاف یعنی اعتبار سر طاش اگر الون کاسه حسید
قیمت سنگ نفرا ید و ند کم نشود طاشک قیمتی زیاده اولوب و التو ک قیمتی
ناقص اولن **حکمت** خرد فندیک که در زو و اخلاق سخنی بیند بر عاقل
که هلف و نامعقول زو و سده سوزی بفلند یعنی سولیک که قادر اولمیه شکست ندان

حکمت

عجب طوق که اولی ربط زیر بطک آو آری با غلبه و دهل بر نیاید و
 غلبه ایله یوقاری کلمه و بوی عبیر از کند شیر و ومانند و عبیر احیه
 هر سو رایج شدن آشفه قالع یعنی بونک او آوندن انک آواری اسلک
 اشک **شکو** بلند آو از نادان گردن آوخت بلند او از نادان بوشنی
 یو بلند که نادان بیهوشی پیداخت که هیا سرق ایله اولعاق و خل
 و مغلوب ایله نمی داند که آشک حجازی لیکن اول جاهل بیک که حجازه
 منسوب اول صدا یعنی حجازی به حجاز و انکه مقاسله بر مقاسک
 اسید عشاق و صفا هان کبی و ومانند بر یانک طبل غازی جان باطلک
 او آوندن آشفه قالع یعنی مغلوب اول **حکمت** جو خوا کرد خدای افتد
 جوهر اگر جگر بیهوشه **مجنون** نفیس است انجلی یعنی اولکی کبی نفیس
 و لطیفه غبار اگر بفلک شد و غبار اگر فلک افزه اید شد هوائ
 حسنی یند خسیس **حکمت** استعدای بی تربیت و نیست **تربیت**
 استعداد یعنی قابلیت اوله کید تربیت یعنی ادب و بیویوب هر که
 در تربیت ایلمک حیف و حدیفند که ضایع اولد و تربیت ناستعد
 ضایع و قابلیت اولی کید تربیت ایلمک ضایع زیر تاثیر یوقند

خالکتر

خالکتر اگر چه نسب عالی دارد خالکتر اگر چه علا نسب طوق که آتش جوهر
 علونیت که اول نسب علا جوهر عک اوله آتش که اندن حامل
 و لیکن چون بنفیس فوق هنری ندر اما چونکه کند ذاتند بر هنر
 طوق یعنی هنری یوقند با فاک بر آب است خاک ایله برابر تربیت شد
 نه ازنی است شکر که تمی قهشند او دی دکلر که آن خاصیت
 و ای است بلکه اول لذت و طعم یند شکر خاصیت **شکو** جو کفان
 طبیعت هنر بود چونکه کنعان طبیعتی هنر نریک یعنی ذاتند هنر یوق
 آید کنعان نوع پیغمبر علی السلام و زنده نک سمیدر که کافر ایله غرق
 اولد بویا کریمه انک حقتند در اندیش فرا ایلمک پیغمبر زاری که قدرش
 نیفوذ و پیغامبر اولق انک قدر زایل ایلمد هنر نهای آرد
 نه گوهر هنر کوستر که طوط ایسک هل کوستر که کل از خادشت و ابراهیم
 از آنز زیر کلا خاری و ابراهیم علی السلام آزدند اگر اصل اعتبار
 اولنجه اولدیه لازم کلور که حضرت ابراهیم و هم و کل اعتبار اولنجه
 هالو کد بویلد دکلر **حکمت** شک است که بویلد شک اولد که
 قوق یعنی آند شکر ایچیه نه آنک عطار بگوید شک اولد که عطار اکد شکید

آنانکه مشک را چسبیده اولیاد و ناچو طبلد و عطار است خاموش هنرهای
عالم عطار طبلد کبیر که اسپم و هنر کو شیر و ناوان چون طبل
خاموش است و جاهل جان باز طبل کبیر بلند او از ویان تهر اوازی
بلند و ایچ بوشند و یافد کزای و ناسقول سفر او در **قطره** عالم اند
میان عجم مال جا بلدا و تاسند عالم مثل گفته اند متیقان بو خصوصه
متیقان بر مثل و عیش اول مثل بود شاخه دی در میان کور است
اول عالم کور لیا را سنده بر محبوب بر یعنی ناز و محبوب کبیر که کور
محبوب کور ملک کی جاهل در خی عالمی کور لری که التفات و اعتبار
انرا در مصحفی خیز سزای **ندیقان** ز ندیق سرانیده بر مصحف
یعنی بر مصحف کبیر که ز ندیق که تقطیع انرا بر جاهل در خی عالم
تقطیع انرا **حکمت** دوستی که بر می و اچنگ آرند بر دوستی که
عمد یعنی بر نیچ و مانده الکتور و انکا ایلد دوست اولد لرنشاید
که بیک هم بیا آرند لایق حکم که اول دوستی بر نشد بر خیده و بخت
ایلر **بیت** سنگی چنبد سال شود لعل یار بر طاش نیچ پیلد بر لعل
یاره و اولد زینر ناد تا بیک فستق شکلی بک صافی تا اول

لعل

لعل بر فستق طاش ایلد همیشه **حکمت** عقل در دست نفس چنان
گرفتار است عقل نفس اندا اخلای گرفتار و زبون که در غایب
دست زده گزیند که عاقدون و قوی عورتک اندا گرفتار و زبون
یعنی گرفتار و زبون اولد یعنی **بیت** در حربه بر سزای ببند خرق
قبو سنی شول سزای اعزده بغله یعنی ارتق اول سزای سرور و حضور
امید نه طوطی که با نیکر از روی بر آید بلند که عورتک اوازی اول
سرایده یوقاری کله یعنی طاش بر اشدیلد **حکمت** برای بی قوت
نگر و فستق قوت سزای و کور فستق یعنی صافی قوت و کور فستق
هیچ فائده به یافد و قوت به برای جز لعل و جنون و قوت و قوت
جنون یعنی رایب قوت و قوت برای لاند که حصول واده و سید اول
بیت تمیز باینده و قوت عقل الکتور اولد تمیز و تدبیر و عقل که اندا
صد سلطنت کرد که ملک و خلعت تا فان سلاح جنگ خداست زیرا
نادانک ملک و خلعتی خدا نک جنگه سلامد یعنی خدا نک او نه خلعت
اتمک و حکمتی قبول اتمک سبید و قوت **حکمت** جوانی که بخوری
فید قوت بر جوانی که کند و پید و غیره و نه از عایدی که رفتاری و بنشد

و بنشد

یکدیگر بر عاید کنند و اروج طوط و صقلیه حکمت هر که ترک شهوت از برای قبول
خلو کرده است هر یک که مقبول خلو او بقدن او توری ریا ایلد شهوت و از روی
ترک ایلشدن از شهوت خلل در شهوت خاتم افتال است اول که خلل
از روی حرام آرزوی بد و شمشیر زیر اکل و سر بر ترک ایدوب ضایع
و دنیا یی ترک ایدوب عزت نشین اولی حق ایچون و کلمه ایلید حرام اولد
بیت عاید کند از برای خدا کوشش پند عاید کند الله ده او دی کوشش
او توری یعنی ترک دنیا اتنی و عبادت زهدی الله ایچون اولی بیچاره
آیند تا که چه بپند پیاز و کوا پینه و نکود زیرا اولی طاعتدن انک قلبه
صفا حاصل اولی جناب قدس ایلد آشنالغ سبب اولد **حکمت** اندک اندک
خیل شود از آن برید جمع اولد و اولد و قطره قطره سیل رود و قطره
قطره برید جمع اولد بر سیل اولد یعنی آنانکه دست قدرت ندارند یعنی
انکه قدرت الهی طاعت و سنج خردی نکه دارند خرد طاعت مقلد تائوت
وقت تا که فرصت و قند و نادر از سیاح ظالم بر آوند ظالم و مانع
و نادر یوقاری کتور و **حکمت** و قطره قطره ایلد اذا التفقت قطره قطره
تفق اولد ندرت یعنی قطره قطره ایلد جمع اولد ندرت و ندرت

نهر اذا اجتمعت بحر نهر نهر یله مجتمع اولد بحار اولد **حکمت** بیت اندک
اندک بتمام شوی بسیار از آن بری بری ایلد جوق اولد و اندک است
غلطه انبار کور فرس که انباری اولان غلظ و آنه حر که برید جمع
اولشدن عالم انشاید که سفاقت از علم حکم در گذراند عالم لایق
کلمه که علم ایلد جا بیلدن سفاقتی کجور یعنی انک او بسیر کنند علم ایلد
که هر دو طرف از میان خردی زیرا که طرف بیلد زیان طوط مابعدی آخی
بیان ایلد حیثیت این کم شود چونک یعنی عالمک مصیبتی و حقیقی نافر
اولد و جمل آن ششکم و انک جملی حکم اولد **بیت** چو با سفلد گویی
بلطف و خوشی چونک سفلد لطف و خوشی ایلد سولیکه فروغ
گرددش کبر و گردن کشی انک کبر و گردن کشی زیاده اولد **حکمت**
معصیت از هر که صادر شود ناپسند است معصیت هر کیم که صادر اولد
ناسقولد و انک علما ناپسند است اما علما دن ناسقولد که علم سلاح جنگ
شیطانست زیرا علم شیطان ایلد جنگ انکه سلاحدن و خداوند سلاح ارباب
سیر برید و سلاح مابعدی چونک اسیرک ایلد ایلد و شر مساری بیشتر بوی
خجالتی زیاده ترک اولد **حکمت** غایبند و انشمنند ناپسند و ناسق و انشمنند

یکدیگر کان بنایابی از راه افتاد زیرا اول نادان نابینا ایستاده و سگی
یعنی گمراه اول که خلاف شع اول فعل ارتکاب آید وین دو چشمش بود که
جاه افتاد اما بوعالمک ای که کوفی و لایک یعنی و اگر این قوی بود و شد یعنی
مقاومت آید **حکایت** هر که در زندگی ناامنی بخورد هر یک که مال میانه
انگ نانی عید و احسانی که در پیر چو نای ناامنی ببرد چون که اول انگ
نانی التزم یعنی یلای نیز **حکایت** یوسف یغبر علی السلام در خشک
سایل میسر میخوردی یوسف هم میسر میخورد طویچه این آید تا که سگاز
فراموش نکند تا آید فراموش ایلمد انگیزد بیوی اندک که لذتی طول
عورت بیلور زیرا عام احتیال و از راه نه خدایند قیوم صاحبی بلز **حکایت**
آنکه در راحت و تنعم زینت اول که که راحت و تنعم دید که او چه داند
که حال گرسنه چیست اول نه بیلور که اجک هاله بر که بیلور که باحوال
خوبه و فرمانده که یخ احوال عاف و بدون قلب **قطره** ای که بر مرکب تازند
سودی هشی در اول که که جایک بی آید و سوار بی عقل طوق یعنی
عقلک باشکد جمع آید که خردار گش میسکین در آید و **حکایت** زیرا مسکین
خازن یکی حماد آب و کلایچند و دشمنش جرم آید آنی تا که اول جلد

خلاص

خلاص آید س آتش از خانه هشیانه درویش خواه درویش هشیانه نک
خانه سندن آتش طلب آید کاچه از موزن او میگذری و در دست زیرا اول
تو تو که انگیز و زندن چقدر اول درویشک کوکلی تو تو نیدر یعنی صید
حکایت در ویش ضعیف هاله در تنگی سوال قیوم ضعیف هاله در تنگی
بیل طار لغنه یعنی قوط شدت در صورت که چو بی که نیچس فک انگیز که
اول وقت سوال آید که در ویشش بنی انگ یاره افزه در ویشش
و قلع در پیش و انگ او کند بر معلوم قیوم یعنی که بر خردک شاه
ایده **قطره** خدی که بنی و باری بخل در آید بر خدی که کدر
یو که آید بالچه ایچند و شعی و القوف قادر که کل بیل بر شفت کن و
وق بشت ایرادن کوکل آید انگ افزه شفت آید اما انگ یانه که
چونکه ان خلاص انگ قلم در کلس و بر جعفری و بر سید یعنی که چون آید
اما چونکه انگ یانه که که و صود که که نیچد و شد میان بیند و چو
و دران بکیریم خشی میانی بیل یعنی اشک و بیکه صود و بر کوبی اول
خرد قوی غنی طوق خلاص شعی آید **حکایت** دو چهره محال عقلست
و خلاف نقل که سنه محال عقل و خلاف نقل در خوردن بنی از نزد

بر سر روزانه معلوم اولان آردن زبانه میگرد و رفتن پیش از وقت
 معلوم و بعد از آن معلوم اولان وقتن اول یعنی اجله اول اوله
 که بود آنست عقل و نقل و فکر قطره قضا که نشود که قرار ناله و آه
 بشکر یا شکایت بر آید از دینی شک ایلد یا شکایت ایلد باغری و یقین
 کله فرشته که و کیست بر خیزد بالا بر فتنه که دل خیزد از و کیلد
 که وای بیچاره ای که السلام چه غم خورد که بخیر جلاله و زیند غم
 یر که بر حول خود تک جانی سوزید حکمت ای طالب رفیقه بنشین که بخیر
 ای رفیقه طالبی طلب اید جی او فکر که یس و ی و طلوع اجل وای اجله
 مطلوب یعنی ای اجله ایرشمن که و رفیقه جان شری که که جان الله
 یعنی قایم که جان خلاص ایلد و رفیقه قطره جسد رفیقه از کنی و گرنگی
 رفیقه اچوه اگر جسد ایلیمه اگر ایلیمه بر ساند خدای عز و جل غن جلیل
 الله ایرشدر یعنی اولد رفیقه سکا ایرشدر و رفیقه فردها شیر و کنگ
 اگر ارسلانک و قیلا نکل غنید کید سن خود رفت مک وقت اجل سنی یزیر مک
 اجل کوند یر **حکمت** بنا نهاد دست زبند روزانه زلات قیمت او نمشد
 ال ای سمن و زبانه و جاکه صفت و قیمت او نمشد و روزانه اولد ایرشدر

الایرغور

ال ایرغور **بیت** شنیده که سکنند رفت تا ظلمات اشتیمشین که یاخوی ششم
 معناسند اوله که اسکندر ظلمات کندی بخند و خور آب حیای نقد
 محنت ایلد ایچک اوله که آب حیای ایچک یعنی نفیسی اولن ایچک که وای
 حقیقه خضر علیه السلام **بیت** صیاد بی رفیقه نصیب سز صیاد ز رفیقه
 مایه نگیری دجله ایرغور مایه طوطی و مایه بی جل در خشک نمیزی و اجلسر
 مایه قویله اولن **بیت** سیکین رفیقه در عهد عالم رفیقه سکین رفیقه دجله
 عالمه یعنی جبع جوانید افرقه قفای رفیقه و افرقه قفای او اولد
 رفیقه آریند و اجل انکار خند اما اجلدن غافلده **حکمت** توانکه فاسق
 فاسق غنی کلوخ زرا اندویست التوان ایلد مواعش کلوخ و خرویش
 صالح و صالح درویش شاهد خاک اود طراغده بو لشمنی محبوبد ای رفیقه
 نو سلیست و رفیقه بو یعنی صالح درویشی سوز پیغمبر علیه السلام که رفیقه
 یعنی یکه لشمنی خدای شریف و آن رفیقه رفیقه رفیقه و او یعنی فاسق
 غنی رفیقه علیه اللعن تک صفا لیدر که جواهر ایلد و صعد شدت نیکان
 رفیقه کرفیج و رفیقه ایو کر که شد رفیقه رفیقه رفیقه رفیقه رفیقه رفیقه
 نیز خلاص بولرد و رفیقه بدان شد رفیقه رفیقه رفیقه رفیقه رفیقه رفیقه

مایه نگیری دجله
 مایه قویله اولن

لطیف خدایو سرشک بر سرش و خیم از اتم انجده صی عالمی دیگر کند
 حکمت یکی را گفتند بر کسی ایندیل عالم به عمل نجه ماند عملی عالم نیکو گفت
 اول که ایندیل بنوعی به عشر عشر زبوره بگرد بوشید زبای خوب
 واقع او لشکر و وای نه اید که روشنند زبوره شربت بی وقت را کوی
 وقتش یافند زبوره ی باری جو عقل نمی دهم پیشوند چونکه عمل ویر
 س باری پیش اید یعنی صوفی حکمت و بی وقت زشت و وقتش از
 عورت و زاهد با طمع ره زن و فلک کار و دنیا پرست زاهد خلق یوانی
 افرجیدر یعنی ریا اید طاعت ایدش که **قطعه** ای بناموس کرده حانه
 سپید ای ناموس اید جامه سی سپید ایدش بر پندار خلق و نامد سیاه
 خلق پندارند یعنی حسیه نطندن او قوی نامد انسانی کثرت ز نوب اید
 سیاه ایدش دست کوتاه باند از زنی دنیا نال قصه کرد یعنی دنیایی
 ترک افکد کرد که ارکد بود آستین چه دراز و چه کوتاه نه فرق که آستین
 اوزون و نه فرق قصه اولش بودند سگانه نفع نه ضرر و اید **حکمت**
 دو کسر حشر از دجل بند زود که نک کو کلند صحت طاهره کمن یعنی
 هر که پیشمانی کمن و پای ثبات از کل بر نیاید و الدفق یعنی پیشمانی ابایی

بالجودن

بالجودن یوقاری کمن یکی تاجی کشتی شکسته برسی دریا سفره کیدن کیسی
 صفش تاجی کمن چون دریا سفره اتم دیو پیشمانی کمن **قطعه** و اید با قلندران
 نشستند آینه بر صورت که قلند را اید او قدرش یعنی ایت اید الله اید شدی
 مای قلند را اید جو روی مای چون مری اتم دیو پیشمانی کمن **قطعه** پیش
 درویشان بوی **قطعه** حوائت مباح ظاهر و پیش اولند که قتل سنگا قند
 مباح اولند که نباشد در میان مالت اگر سنگ مالک اندر که او را سنده سیل
 و قبول اولید یا قوی یا یار از زو پیر حق یا خوی کو که کلکلو یا اید
 کمن یعنی نامقول یا را اید باش قوشد یا بکش در خانه انکشت نیل
 یا خوی خانانک اوز چوید بر معنی چک یعنی مالکدن اید قطع اید
 یا مکن یا پیل بانان دقستی یا خوی فیلیجیل اید و سلق اید یا بانان
 خانه و خوی پیل یا خوی فیله لایق بر خانه بنیای اید که کلده وقت
 فیلی انکه بغلیب **قطعه** حکمت خلعت سلطان اگر چه غریبست سلطانک
 خلعتی اگر چه عزیز و لطیف جامه خلقت خوی ازان بعزت لیکن کند
 کمنه لرم اندن عزیز کمن یعنی اندن مقبول کرد ز برای منت در خوان
 بزکان اگر چه لذیذست و اولو لرم طعامی اگر چه لذیذ خرد و **انبان خوی**

بالجودن

اَنَّا بَلَدْتُمْ لَكِيْن كُنْتُمْ جَعَمٌ خَرَدٌ سَ اَنْتُمْ لَدُنْكَ اَيْلَهُ مَعْنَى اَنْتُمْ
 لَدُنْكَ كَلِمَةً **بِسْمِ** شَرِكَةٍ اَزْ دَسْتِ رَجْعِ وَ قَدْ كُنْتُمْ كُنْتُمْ كَسْبِدْنَ سَكَد
 وَ قَدْ مَعْنَى بَوْنِ اَيْلَهُ قَنَاعَتِ اَيْلَهُ بَرَشْرَاؤُنَا وَ اِهْ خَلَاوِي وَ كَوْنِي كَتْلَانَك
 نَانَ وَ بَرَسْنَدَنْ مَعْنَى قَدْ سَنَدَنْ يَكْدَر **حَكَمَت** خَلَاوِي رَاهِ صَوَابَتِ مَعْقُول
 طَائِفَك خَلَاوِي مَعْنَى مَعْقُول كَلَدَر وَ تَقْوِي عَرْمِدِ اَوَّلِ الْاَلْبَابِ وَ عَقْلُ صَابِرِيْنَك
 فَرَكَنَك عَكْسِيْدَر دَانُو بَكْمَانْ خَوْرَدَنْ شَبَهْدَ اَيْلَهُ دَلُوِيَك خَلَاوِي نَائِيْدِي كَار وَ اَنْ
 دَفْتِي وَ كَوْنِي يُوَكْدَ كَار وَ اَنْشَرَكْتَمَك زِيْرَا جَاوِيَن كَدِيُولِ اَزْ دِي وَ اَرْوَب
 بَرِيْدِي هَكَاكَ اَزْ اِمَامِ وَ تَشْدِ مُحَمَّدٌ خَلَاوِي وَ شَدَاوِيْن اِمَامِدَن كَدِ مُحَمَّدٌ خَلَاوِي
 سِيْدَن سَوَالِ اَيْلِيْدِي بَوِيْلَدِي دِيَكْدَر بَدِيْن فَنَزَلَتْ دَرْ عَلَمِ جَلُوْنَدَر رَسِيْدِي كَدِ عَلَمِ
 بَوْتِيْبِيْجِي اِيْرَشْدَك كَفْتِ مُحَمَّدٌ خَلَاوِي اَيْلَهُ بَدَاخْدَ اَوَّلِنْدَ اَيْلَهُ اِيْرَشْدَم كَدِ خَوْرَدَنْ
 نَدَانِسْتَم كَدِ حَوْنَدَنِي كَدِ بِيْلَدَم اَزْ دِي سِيْدِن اَنْ نَنَك نَدَانِسْتَم اَنْيْ صَوْرَتِدَنْ
 عَارِطُوْتَم **قَطْع** اَمِيْدِ عَافِيْتِ اَنْتُمْ بَعْدِ مُوَافِقِ عَقْلِ صَحِيْحِ اَمِيْدِ اَوَّلِ وَقْتِ
 عَقْلِهِ مُوَافِقِ وَ مَلَايِمِ اَوَّلَم كَدِ نَبْضِ اَبْطَبِيْعَتِ شَنَاسِ بِنْمَايِي كَدِ بَنْضَكِيْن
 خَاوِيْ طَبِيْبِ كُوْشَرِيْن بِيْرِيْ حَرَجِدِيْن كَدِ اِيْرَشْدَتِ حَرَجِيْن كَدِ بِيْلَدِيْن
 اَهْلِنْدَن اَنْيْ سَوَالِ اَيْلَهُ زِيْرَا سَوَالِ خَوَارِجِيْ رَايِلَدِيْ رَاهِ نَقْدَ اَشْدِ بَعِيْدِيْ اَنْيْ

وَالْيَا

٢٧٠
 وَالْيَا عَزَّةً سَنَك يُوَكْدَ دَلِيْلِ اَوَّلَم مَعْنَى عَزَّةً سَبَابِ اَوَّلَم **بِسْمِ** هَذَا
 كَدِيْن كَدِ مَعْنَى مَعْلُومِ نَقْدَ اَشْدِ مَعْنَى اَوَّلَم سَبَابِ اَوَّلَم سَبَابِ اَوَّلَم سَبَابِ
 مَعْلُومِ اَوَّلَم كَدِيْن بِيْرِيْ سِيْدِن اَنْ تَعْمِيْلُ مَكْنِ اَنْيْ سَوَالِ اَنْتُمْ تَعْمِيْلُ اَنْتُمْ كَدِ
 هَيْبَتِ دَاوِيَانْ زِيْرَا مِيْتَكْدَر زِيَانِ طَوْتِ كَدِ اَدَاكَ سَرْدَرْدَلِ **قَطْع** جَوَلَقِيْ
 دِيْدِيْ كَانْدَر دَسْتِ دَاوْدِ جَوْنِ لَقَاَنْ حَفْةً كَدِيْدِيْ دَاوْدِ بِيْغَاوِيْ اَلْاَسْلَامِ
 مَبَاكَ اَللّٰهُ هَلِيْ هَلِيْ بَعْمُورِ كَدِيْن اَمِيْنِ شَيْخِ اَيْلَهُ مَعْنَى اَوَّلَم مَعْنَى مَعْمُورِ
 مَلَايِمِ اَوَّلَم بِيْرِيْ سِيْدِن حَرَجِيْ سَاوِيْ جَوِيْ دَاوْدِ لَقَاَنْ حَفْةً دَاوْدِ بِيْغَاوِيْ
 حَفْةً تَنْدَ سَوَالِ اَيْلَهُ كَدِيْن دَعْوَدِيْن جَوْنَك بَلَدِيْدِيْ بِيْرِيْ سِيْدِن مَعْلُومِ كَدِيْن
 كَدِ سَوَالِ اَعْلَمِ اَوَّلَم سَبَابِ مَعْلُومِ وَ رَوْنِ اَوَّلَم **حَكَمَت** اَزْ اَوَّلَم مَحْبَبَتِ
 يَكِيْ اَشْتِ مَحَابَبَتِك لَوَارِغِنْدَن بَرِيْ اَوَّلَم كَدِ خَانِهْ بِيْرِيْ دَاوْدِيْ كَدِ خَانِهْ
 بَوْنِ اَسْلَامِ يَا اَبَا قَانَهْ خَدَايْ دَرْ سَاوِيْ يَا خُوْدِ صَاوَبِ خَانِهْ اَيْلَهُ مَحْبَبَتِ وَ مَحْبَبَتِ
 اَوَّلَم كَدِ اَكْدِ مَحَابَبَتِ اَعْيِيْن **قَطْع** مَحَابَبَتِ بَرِ اَرْجِ مَحْبَبَتِ كَوْنِيْ هَكَايِيْ
 سَتَمَك مَحَابَبَتِ اَوَّلَم سَوِيْدِيْ مَعْنَى رَاوَجِدِيْ مُوَافِقِ سَوِيْدِيْ اَكْدِ اَيْلَهُ
 بَاوِيْ اَكْدِ اَيْلَهُ اَيْلَهُ سَكَاوِيْ مِيلِ طَوْتِ وَ مَلَايِمِ اَيْلَهُ اَيْلَهُ اَيْلَهُ اَيْلَهُ اَيْلَهُ
 سَوَكْ ضَايِعِ اَوَّلَم خَوَارِجِيْ رَايِلَدِيْ رَاهِ نَقْدَ اَشْدِ بَعِيْدِيْ اَنْيْ

او تفرغ نکند جز حدیث روی لیلیک یوزنک سوزند غیری سوزند زیا
 چونک وادی دنیای همان اولد **مکتب** هم که با بدان نشیند حکیمک را در لایله
 اوقعه اگر چه طبیعت ایشان نیکه اگر چه اندک طبیعتی طبعی لیکن بغیر
 ایشان شرم نکند اما اندک فعل ایلد شرم اولد که اندک در دنیا
 اگر شخصی بخرافات رفت اجلین که اگر یکسر میانی یکید شراب ایچکد کدی
 دیار زیا نماز قلمی وادی اولد مسجد وارد ایدید و نماز کند ارددن
 مشوب نمی شوی بخور مشوب شوی **مشوب** و قم بخود بنادانی
 کشید کند که اوزد نادانغه رقم چکد یعنی نادانغه اقرار ایلد که نادانغل
 بصحبت بر کنیدی که نادانی مصاحبت اختیار و قبول ایلد که طلب کرم و نادانیان
 یکی بنده عالمی در نصیحت طلب ایلد و اگر گفتند با نادانی میوند با که استبدیل
 نادانی ایلد مصاحبت و اختلاط ایلد که کز نادانی عفری غریبانیه زیر اگر
 نه مانع عالمی ایسک آنک مصاحبتی ایلد حمار اولد و کز نادانی ایلد و بیچاره
 و کز نادان ایسک آنک مصاحبتی و مقارنتی ایلد و خی ایلد ترک اولد و
حکمت قلم شتر چنانکه ملوشت کوه نک فلی اجلین که ملوشت یعنی زیا
 حکیم اگر طفل را زنی بکشد و رضا اگر بطفل آنک مرهاردنی یعنی یولار نه طوط
 وند

وند و سنگ بید و یوزنک ایلد ایلد زکند از متابعت او پیچید آنک
 متابعتند بویون چوید اما اگر کزده هولاک نشیند اما اگر اشتراک کند
 بخوی در کله که موجب هلاک باشد که هلاک سبب اولد و طفل بنای
 آنجا خواهد رفتن و طفل نادانغل ایلد اولد و یکم استی زمام از
 گفتن کز کسلاند شتر اولد طفلک اندن یولاری اوزد یعنی وند و یک
 مطاوعت وی نکند و کیرا که مطاوعت و متابعت ایلد که هکام
 کز شیه ملاطفت مذمومت زیر اخلاص و قسکه ملاطفت قبیحت و گفتند
 که کز شهن بلاطفت و ایستلدر که دشمن ملاطفت ایلد و دوست نکند
 دوست اولد بلکه طمع زیانی کند بلکه طمع زیانی ایلد یعنی دوست بولد و
 دشمنی زیانی اولد **قطر** کسی که لطف کند با تو خاک پایش باش بر که
 سکا لطف ایلد س آنک خاک پای اولد و کز خلاف کند با تو دشمنی
 کز خاک و اگر سکا فکفت و عداوت ایلد آنک که کوزیند طیار و طوط و
 بالطف و کرم با زشت خوی نکند زشت خوی و بد خوی اولد که
 سوز لطف و کرم ایلد سوز کز کز خورده نکند بشیر سوزان پاکیز
 با سلمتی و عدل آنک ملائمتی ایلد پاک اولد بلکه شدید و کسین سوزنی ایلد پاک اولد

حکمت هر که در میان سخن و دیگران افتد هر یک که غریب که سوزی او را شناسند
 دو مشد تا مایه فضاش بدانند تا آنکه فضلش مقلد بیاید و پاید جهالتش
 پشیمانند آنکه یا بدنی اکلان **قطعه** نه صد و نه هوشمند جواب عاقل که
 جواب وید مگر آنکه گو سوال کنند مگر اول وقت جواب وید که اندن سوال
 این که چه بر حق بود و راج سخن اگر چه اول کند سخنک وای یعنی احوال
 او را اوله اصلا اند کذب و خطا اولیه حمل دعویش بر حال کنند آنکه دعوی
 و سوزی حال او را حمل اید بر او را مناسبتش سوز و پشیمانی **حکمت** دیشبه
 درون جامه داشتیم جامه ایچند بر بار طوایدیم یعنی مستغریه بی جهانم
 و ارایک حضرت شیخ محمد الله علیه و آله حضرت الله تعالیک رحمتی آنکه او را
 اول سوز بر نقد بر سید که در نیت جوینست هر کون پاک سوال اید ایدی
 که جهانک پنجه در و گفتی که گجاست وید اید که قد در انستم که احتراز
 میکنند حضرت سخاوتی بی بیدم که بویل سوال لدن مقصودی اول ایش که
 اند احتراز اید دیگر هر عضو روا نباشد که هر عضو ذکر و اول و زیا
 کشی عوفت و نه ذکر ایلمک ادب مقول و کلام و جزئی فندان گفته اند و عاقل
 ایتشند هر که سخن نشد هر یک که سوز طارغی یعنی فکایلد سویلیب

از جوابی

از جوابی زجدا و لک جوابدن بی حضور او و زیا سوز کوه جواب ایشید
قطعه تا نیک ندانی که سخن عینی صوابست مگر آنکه ابو هیچ بیکس که سوز عینی
 صوابدن باید بگفتن دهن از هم نکشایی کرد که اول سوز سویلمک اغ که یعنی لید
 بری بدنن اچیدسه یعنی مقول اول بود که اول سوزی سویلمک کرد است
 سخن کوی و در بند مجای اگر طوی سوز سویلمک و حبه قالین بد را نیک
 دروغت دهند از بندرهای یکدر اند که کذب سکا بنددن خلاصه وید **حکمت**
 کسوف بفریب لایب مانند یلان سویلمک جراتک اثری قائم ضرر به بگردد که جرات
 اگر چه درشت شود که یاره اگر چه درشت اولد لیکن نشان بماند لیکن نشان
 و اثری قاله چون برادران یوسف علیه السلام یوسف علیه السلام برادر که
 که بدتر و غ کوی موسوم شدند که یلیخیمه ایلد موسوم و مشهور ولدید **حکمت**
 گفتن ایشان نیز احتمال نمائند آنکه طوی سوز او را احتمال قائم ذیل این بایم
 قدسند سوز حق ایکن حضرت یعقوب علیه السلام احتمال ایکن و ایدی
 بل سولتکم انفسکم او افسر جمیل بلکه نفس او کعبه در بند بی قی بی ایکن یعنی سوز
 خوش و مقول استردی که اول سبیدن کذب اختیار ایلد و کعبه لیکن بخصه
 صبر ایدم زیا صبر کو کجدا ایدم و از حد که وادمد و سید اوله **قطعه** کسی را که

در علم و ادب

عادت بود راستی برکنک که عادت راستی اوله یعنی طوطی سوبیک اوله خطایی کند
کر گذارند از اول که اگر بظن ایلید یعنی بریان سوز سوبیلی اندیک بر تو که نامور شد
بنام راستی اما اگر یلای خیلو ایلد مشهور و نامور اولد ایسه که در است با قدرندارند
از ارتقا اول که در طوطی سوز اعتقاد طوطی **قطعه** درونی بیک صاحب
حکایت صاحب دلب یلان طوطی بران کسی که پیوسته گفت است است اول
که افزه که دایم کرچک سوبیلند و کر مشهور شد بنام راستی اگر بیک یلای خیلو
ایلد مشهور اولد ایسه اگر است گوید تو کوی خطاست اول که اگر کاهی
کرچک سوبیلی است که اعتقاد ایتوب خطا درین زیر اعلاتی یلان سوبیک
ایک کیم که عمل ایلد **حکایت** اهل کاینات با اتفاق ادعیت فلو قاتک جلیل
سکه و مقبول که عاقل که اتفاقی ایلد آید و آنرا موجودات شک و من
داتک حقیر که کلبه و با اتفاق خردندان و عاقل که اتفاقی ایلد سکه و شناس
ید و لکن حقیر بیک کلبه بد از ادبی ناسپاس شک در آیدین **قطعه**
سلی القه هر که و اموشن بر کلبه دیر سک هر که اول القه و اموشن اولد یعنی
فراموش ایلد لکن در کینه صدق و بشی شک اگر غیر نوبت اول کلبه طاش ادره
و کر عری تواری سغله را اما اگر برع یعنی جوق زمان بر سغله می او فشییدین
بکتر

بکتر چینی آید با تو هر چنگ بر کتر و حقیر و نند سببی ایلد سنک ایلد جنگل کند
کلور **قطعه** لکن تیت هر که طول عمری فلما صار کلبه حقیر **حکایت** از نفس
بر حق حقیر وری نیاید نفس بر وری یعنی جوق یحیدل صرا و لکن کلمه یعنی
صرا و اولد مشهوری کتن رحم بر کلبه و بیار خوار زیاده سببی کلبه و افزه و تهم
ایلم که بیستار خشد و بیار خوار زیر جوق او و جوق جوق یکدن حاصل
اولد **حکایت** خود کند و دم حقیر و خردند که تن بر خردان از صرا لا غند چو کلبه
از بی بایندت و بیای کلبه که شکاف بر بیک که ایسه چو خردن بیک کلبه در
و بی خردی جملگی که کر که جودند و دیر سببی انک که جفاسنی چک **حکایت**
در اخیل است اخیل که کلبه و سوز که ای فرزند آدم که ای آدم
او غی اگر تو انکری دیت اگر کلبه و دیم از من مشغول شوی ببال بندن
یعنی نیم نکر من غافل اولوب ماله مشغول اولد و اگر در ویش گفت که کلبه
و یافور سوز و دیش ایلد شکل نشینی شکل و بیضه و قدر سبب حلاوت
فکرم کلبه ای ایلد نیم نکر لکن قنده بولدر و بیایدت من کی شتابی
و نیم عبادت چنان ایسه **قطعه** کلبه انکرم یعنی مفرغ غافل کلبه یعنی نیم و غنا
مفرغ و غافل کلبه انکرم یعنی مفرغ و غافل کلبه انکرم یعنی شسته و شسته

کاهی فقری غنا و غنای فقر و فقری فقر و فقری فقر
غنا و سنگ هالک بود که بیان اولی ندامت کجائی در کجائی از خویش بیایم قیام
کنند و فراغت اید و حق مشغول اولی **حکمت** از ادب بیچون یکبار از
تخت شاهی فروری و حق تعالی نیک از دین شایسته **تخت** اشغول شود و **حکمت**
که شکیم ما می نیک داری و بد غیرت ما نیک و ننداشت طوطی صلاک ایتیم حفظ
ایده که مراد یونس علیه السلام که بآیت کریمه انک حفنک کفر فالتمس الحق
و هو یلم یعنی پادشاه خلقی اندن **حکمت** و قسست خوشی از کربوه
در کرب و مؤمن و قتی خوش و لطیف اولی که نیک که سنگی که که مؤمن
اولی بود جمله دخی معنی جای نیک که سنگی که که مؤمنی اولی
و حق بود اندر شکیم جویند اگر خود یوش پیغام علیه السلام کی بالی
و نند اولی **حکمت** اگر تیغ قرقر بر کشد اگر حق تعالی خفته قو قونی چکه یعنی
جلال کو شتر قوی و قی سر کشد بی و قی خوفند و باشی ایچو چکه که
اصلاکم ادمه مجال اولی **حکمت** بشردید اگر بر کشد تیغ حکم بمانند
کوف بیان هم بکم و اگر غزه لطف جنباند و اگر حق تعالی خفته عا اسم لطف غزه
ذی یعنی لطف اظهار اید بد آید نیکان قدر رسالت تنبیلی سعید ل

ایستاده

ایستاده **حکمت** و کز ز کجاست ز خوان کرم غازیل کوید نصیبی بکم **حکمت**
که **حکمت** خطاب فر کند اگر قیامت قر خطابنی ایلیم یعنی قر ایل خطاب ایلیم انبیا
چسبای معذرت انبیا نه معذرت دیدر یعنی اعتذار قادی کلام در
از روی لطف کوید **حکمت** لطف یوزند بر روی رفع ایلیم دی یعنی لطف ایل
کا شقیال اید **حکمت** ذیل شقیله در لغت ایلیم و پس مغفرت ایلیم کیم
ایده **حکمت** که بتاویب دنیا راه صواب نیک که دنیا نایبی ایل
صواب بولنی طبعی یعنی اصلاح کلمه حقنی گرفتار آید آخرت عذاب گرفتار
کلام قال الله تعالی انک حفنک کفر و انک یفترهم من العذاب الاکثری و ان العذاب
الاکثر البتة برانده طاعت در عذاب ایدید که واد قتل و حد و بوندک
امثالی که عذاب اکبرند واد عذاب آخرت **حکمت** پندشت خطاب برتر آن
انکه بنده اولی که سوزی اولی مضحک اندن صلاک بند و حسد چون پند
دند لشوئی بندند چونکه بند ویر لوقبول الحسین الک و یا نیک افزه قور
حکمت نیکجنان حکایات و استال پشیمان پند کز نیکجند کجی قوم
و اقل که کایتک ایلیم صحت طوطی پشیمان از آنکه اندن اولی که پشیمان صلاک کلند
بواقعه ایشان نقل نند اندک و اقله ایلیم مثل او و لوقبول اولی

کود و لطف ایلد شتر لیر و همسایه بی بیندنی خروند و هسایه یعنی قوکنوک
کود و حقیقتند مطلع اولمز خوش ایدر **بیت** نفوذ بالله اگر خلق غیب کان
بودی نفوذ بالله اگر خلق غیب بیلچی اولمیک کسنی کمال خوی اؤیست کسنی یاسوق
کنده حالند و تنهاسند بر کسکندک الله آسود یعنی راحت اولمز ایدر
حکمت زتر اؤیستد بکان کتند بتر آید الله سعدند یعنی معدنی قونق
ایلد طائر کاور و اؤیست بخیل بجان کتند و اما خچیک الله اولمز ایلد طائر
کلور ذرا اولوقت انک الله خلاص بولور **قطعه** ده نان خورند کوش
کارند دنی طبع اولمز ایچ اولمز یزرو و حفظ ایدر کونید ایدر کونید که زقون
دیلر یکا میدی یکدر یغش اولمقدن بوسوز لیسای عید ضرب قتلدر که درلو
الهامول خیر من الماول دوزخی بینی بکام دشمن لیکن برکون دشمنک
وادی ایلد کورسون زتر ماند و خاکسار قوی الله مالا اوزر دیند قالمش و اول
مفلد اولش **شوی** خجیل تو انک بدینار و شیم **طاعت** بالای کچی یقیم ازان
شالهای بماند دوش که لزدی طلسی چینی بر شش **بشک** اجل ناکر شش بشکند
بأسون که کچی قشمت کنند **حکمت** صد که بر دستان بنخشاید هر یکد الله غیل
و ضعیفه **رحم** انیمه بجهیر زبردستان گرفتار آید فویک جودند گرفتار کلور **شوی**

بهر

نه قدر بازو که شوی قویست اولد کلد یعنی هر بازو که اند بر قوت و لطف
عاجران را بشکند یست مدک و قویک ایلد عاجز لرک الله یعنی اند جفا
ایلیب و اکد ایلدو جفاک حجاب و عاقل فندن خالص قلد بیلد کلد ضعیفانرا
کلر بخل کتند ضعیفک کولر اوزر برضایلم که کدر مای بخور زقونند **مندی**
که عاقبت بر قونیک جودند گرفتار اولمز عاجز قالد **من لایر حم لایر حم**
حکمت عاقل چون خلاص بیند عاقل چونک خلاص و غوغا کور چرند طیار یعنی
کناره چقار و چون صلح بیند و چونک صلح کور لنگر بنهد لنگر یعنی احوال
کلور که آنجا سلامت کتر کنارهست زیرا الله یعنی هنک اولمز یرد سلامت
کندری عذر و اینجا خلاص کتر میان و بعد از یعنی صلح اولمز یرد خلاص اولمز
حکمت مقار و اسد شش بایند قمار باز یعنی قمار طریق اوزر دوز اویناچی
کسید شش کرک زیرا انک لغبت فایده لود و لیکن سدیک فی ید اما سیکلور
بیت هزار بار چراغ خوشتر اؤیستد اوتلاق میداند بک کچی خوشتر
ولیکن اسب نداردی بدست خویش عیان آیت الله عنان کلد الله طوق که
وادی جانبد کین **حکمت** دوز و پی خیر مناجات میگفت بر خویش مناجاتند آیت
یاری بیدان رحمت کن ای نیم نیم برادر اوزر یعنی شقیل اوزر رحمت ایلد که بیدان را

خود ز جنت گزید و در اول خود رحمت اشی سن که ایشان را نیک فرمود زیرا اندری
 سمید خلق اشی سن اول کسی که علم بر جامه اقل برسد که جامه اوزده ثمن
 و نشان قوری و انگشتری انگشتری در دست نهالی و الله یعنی بر منده خاتم
 قوری چشید بود چشید آید گفتند ششم زینت چراغی وادی چشید
 اشدیل و کوی زینتی نیچر موله و در ک و فضیلت راست و ظاهر بود فضیلت
 ضاع طرفه گفت چشید آید راست از زینت راستی قماست راست راست
 زینتی کافید **قطر** و بدید گفت نقاشان چشید و بدید چشید نقاشان
 آید که پیرامون چراغش بدیدند که اندک او تا غنک اطرافنی یکدیگر یعنی
 لازم اولی ری وقت و نقش آید و پادشاه که او تا غنی آید و معلوم
 بداند نیکو کار ای و در ضعیف و در اولی ایو طوط یعنی اندک ایو رعایت آید
 ای عاقل گشتی که پیکان خود بز کعبه نیک فرزند زیرا اول خود اول و سعا
 دلولی در سگ دعا که و رعایت که احتیاج که یوقد **حکمت** بدید را گفتند
 بر اولیه آید با فزین فضیلت که دست راست دارد بوقدر فضیلت
 آید ضاع الطوط یعنی اندک و اندک خاتم چراغی است چشید خاتم
 نیچر موله آید را گفت اول اول آید ندای که بهشت اهل فضل محرم باشد

بیلینیس

بیلینیس که اهل فضل و ایام و اول **حکمت** آید خط آید و در جنت اول الله
 که نصیب یکد و در کعبه یعنی بند که نیک ز قنی مرهبا آید یا فضیلت بی دمه
 یا جنت یا فضیلت و علم وید یا تحت و جنت وید و **حکمت** کعبه نیک ز کعبه کعبه
 باقیست **حکمت** آید و آید آن بشا حان بکدایان این **حکمت** نصیحت پای
 شاهان گزید پای شاهانه نصیحت آید **حکمت** کعبه راست بر کعبه سلم و آید
 که کعبه کعبه سر نیک که باش قوری سنی و التون آید طوط **حکمت** موقد
 چشید **حکمت** و در کعبه و آید اگر موقد که آید التون و کعبه سنی یقوت
 آید و آید التون وید سنی چشید چشید نهی **حکمت** نه فوق باشد اوزده
 هند قلی قوی سنی یعنی هلاکت قصد آید سنی آید قلی سنی نباشد و کعبه
 اول موقد که در آید و خود اولیه برینست بنیاد یقوت سنی
 حیدر بنیادی انجی بونک اوزده **حکمت** پای شاه از بهر دفع ستمکار است
 پادشاه ظالم دفع آید و آید و ستمکار برای خون خوار است و ستم
 باشد قان ایچید ایچید که اندک جستن آید و قاضی نصیحت جوی طاران
 وقاضی طاران که فصلی طلب آید حیدر اندک احوالی تقصیر آید که لازم
 هرگز دو خیمه راضی پیش قاضی ز قند عالمه و راضی که خیمه هرگز قاضی قند

سوی

کتبی و **قطر** چه حق معاینه دانی که می بایند دانی چونکه یقین و استخوان و بیل
 که حق صابند و دیگر که یعنی و میسی لازم که لطف باشد که جنگ آفری
 و در لطف ایلد و دیگر یکدیگر که خصوصیت و جنگ آفری و بچسور لوق
 و در لطف که ایلد و دیگر که خراج اگر نگذاری و در طبیعت نفس بر که اگر
 خراجی که که خوشانی ایلد و ایتیم عنای ایلد بفرار از و بیست اندوزی سر شکی
 به سونک کشته البته قهر ایلد اول خراجی خراج گذاردن **الودیت** بگواری
 بر آید بلطف و خوشی چه حاجت به تنهایی و گردن کشی **حکمت**
 به کس و داندان بر ترش کند که در حد و حد که کسند که آشی یک ایلد کند و او
 مگر قاضی یا فلان بشیرینی مگر قاضی که که طالعیک ایلد کسرا و **الودیت**
 قاضی که بخوری بخیار قاضی که رسوخ ایلد سندن بشی خیار بید یعنی
 آن ثابت کند از بر تو ده خرجه دار خلاص شرع سندن اوردی او را قاون
 و قادر بود بوستانی نی ثابت ایلد **حکمت** قحیه پیرا و ناکاری چه کند
 که تو به نکند پیش قحیه پیرا ایلد که ناکاری و در تو به ایلد یعنی کور که
 هیچ ایشنه یاف زنا و تو به ایلد و شحیه که معقول از و هم آزاری و معقول
 اولی سوبانی پیرا ایلد که و دم از اراقدن تو به ایلد یعنی تو به ایلد
بهرت

حکمت جوان گوشه نشین شیرینی راه خداست به و او به و در ایندوب کس
 نشین اولی جوان الله یولنک ارسلان ارنیر یعنی مقبول حق که پیر خود
 نتواند که ششده است زیرا پیر کند و به بر گوشه در و قانع قادر
 حکم ایلد پیر که گوشه نشین اولی است ایلد پیر **حکمت** جوان سخن می
 بایک که از شرافت پیر هیزی نفسی مغلوب و زبون اغنی سخن و قوی
 جوان کر که که شرف و تدن بر هیز ایلد که پیر سست رغبت را خدا است
 بر غنی خیزی زیرا سست رغبت او پیر که خوی القی که نامشروع ایش ایلد
 آنکه ترک است ضروری و او قدر مقبول حکم **حکمت** حکیمی را پس سپند
 بر عاقل سوال ایلد یلد بویلد و یوک که چندین و رغبت نامور که بوقدر
 نامور و مشهور رغبت که خدای ع و جل آوری است که غنیم و جلیل
 الله خلق ایلشد بلندی بر و غنیم یوسک و عیش و هیچ یکرا آزاد سخا نند
 مگر شرف هیچ بر سین آزاد او خوف لرز که شرف و که غم ندر حال بود که
 سرف بر موع طوع کیزی چه حکمتست بوند نه حکمت و در کفنه اول عاقل
 ایتد هیک را دخل نفیست بر من خنک معین بر کوردی و اید کاوی بوجوی
 آن کاوی اول خلک وجودی ایلد تازه آنکه تازه لرز کاوی برفی

و کاش که همه ایلد مویشلری و شعر اشی ازین چیز نیست و سحر
 بکنده هیچ برینده بوقدر قدر وقت نازه است و دوا و قتل نازد
 قطعه بر آنچه میگردد دل فتنه که در جلد بسی اول نیست اندر که دل خود بر
 نماند اول نیست محبت الله زیر و جلد ایرانی چوقه زمان پیش از خلیفه بخواند
 گذشت خدای خلیفه در صله کچه رکب کرد و دست بر آید چو نخل
 باشی کریم اگر سنگ آلود کله سر خرم اغالی کی کریم اولی گزیدست
 نیاید چو سحر باشی از آن اگر آلود کله ایسه که نخل کی کریم اولی باری
 سوره آن آید اولی که جفا ایلد و کس و نذر خدایند آلامه اولی که
 التلید یکی آلودی است و بخورد بی اولی که مال طوطی و عید و عید آلودی است
 فکر بی دخی اولی که بیکد یعنی تحصیل علم آید و آنکه ایلد عمل آید
 کس نیست خیل فاضل اگر فاضل خیل کورن یعنی هر کیمکه بر فاضل خیل کور
 آنکه فضلنا اعتبارا یتوب بخندن اود آفیم خم ایلد یعنی خلد بر رتبه قبیل
 که فضل بود بی لطیف و شریف آید آنکه قبیل شتر از دگر بی ذوق و شکند
 داند اما اگر کریم آید یعنی کنایه طبع یعنی کنایه و عیبی اولی که گشتی غیر
 و بود کریم آنکه عیب در ستر اید **خاتمه کتاب شرح گلستان شعی**

مکرانه

و محمد الله تمام شد کتاب گلستان گلستان کتابی عام آلود و الله المستعان حال
 بود الله تعالی هفت متعاند که عود الله طلب اولی یعنی متعاند که عود ایلد
 بو کتاب لطیف آخر و کدیرین جمله بو جلد یعنی بو کتابه جنانکه رسم مؤلف
 انجلی که مؤلف که عادتید تلیفی رفت بر تلیفی کمدی یعنی کسکه سحر
 بو کتابه نیم آنکه واقع اولی که کرس فرقه و خواش پیراستن کند و گزید
 خدای زینت آنکه و آن کیم که از جامه و عاریت خواش غیرد عاریتی
 جامه طلب آید که یکد غالب گفتار سحر سعد نیک اکثر سوزی طلب
 انگیزش طلب قوی و شوق و یجید و طبع آید و لطیف ایلد مختلط
 در یعنی بو کتابه نیچ لطیف درج اولی که نظر و کوه نظر و کوه
 نظر لک یعنی اسلوب سخند خبری اولین بی بمرکز بدین علت بولای
 سبی ایلد زبان طعن دراز کرد طعنی دراز اولی که بویل دیو که مغز
 دماغ پیراوه بزرگ که غبت در دماغ مقدس التک یعنی عقلم و افکار
 و یکد و دعوی چراغ بی فایده خور و فایده سر چراغ تو توشنی یک یعنی
 بی فایده زحم و مشقت جهل کار خور و فتنه است عاقل که اینی و کلد
 یعنی کوه نظر اولی که هفت شیک بوقدر معرفت و نصیحت اظهار دانی فایده

این کتاب را در دست راست خود
 و در دست چپ خود
 و در دست چپ خود
 و در دست چپ خود

این کتاب را در دست راست خود
 و در دست چپ خود
 و در دست چپ خود
 و در دست چپ خود

مهر توله شاه جهان انور محمد شاه کبیر

جای کتب علم و فن
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

61/19

فوق
بزرگ
طبیعی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

ایندی ای بیل شید
ایندی ای بیل شید
ایندی ای بیل شید